

Young

Ο ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ Β΄

ΕΘΝΙΚΟΝ
ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΔΙΑ ΤΟ ΔΙΣΕΚΤΟΝ ΕΤΟΣ

1864

Ἐκδοθὲν ὑπὸ Μαρίνου Π. Βρετοῦ.

Τὸ μὲν ἐκκλησιαστικὸν μέρος ἀνεθεωρήθη παρὰ τοῦ Ἱεροδιδασκάλου
Κ. Εὐσταθίου Κλεοβούλου· τὸ δὲ ἀστρονομικὸν συνετάχθη παρὰ τοῦ
Κυρίου Παπαδάκη, Καθηγητοῦ τῆς ἀστρονομίας ἐν τῷ Ἀθήναισι
Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ.

(ΕΤΟΣ Δ'.)

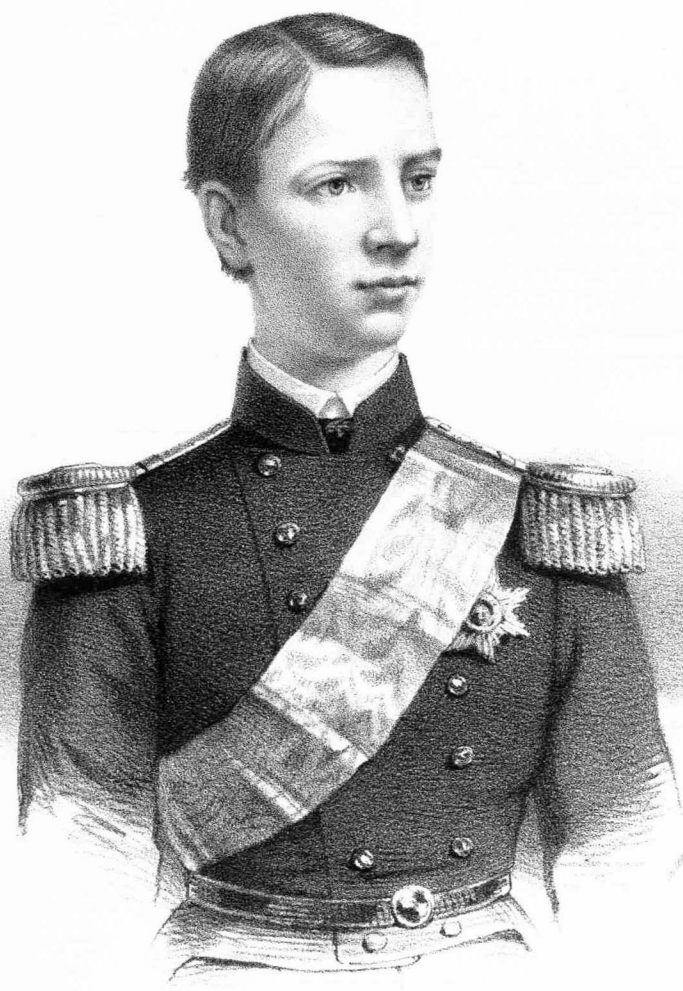
Τιμᾶται φράγκων διώδεκα καὶ ἡμίσεος.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ

Παρὰ τῷ Κ. LAINÉ, 19, rue des Saints Pères.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Παρὰ τῷ Κ. ΔΡΑΓΟΥΜΗ ἐκδότῃ τῆς Πανδώρας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ.
Georges I Roi des Hellènes

ΠΡΙΗΨ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΣ

ΠΑΤΗΡ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ

ΕΠΟΧΑΙ.

Ἀπὸ κτίσεως κόσμου, κατὰ τοὺς ἑβδομήκοντα	7372
Ἀπὸ τῆς αὐτῆς, κατὰ τοὺς Λατίνους	5868
Ἀπὸ τῆς αὐτῆς, καθ' Ἑβραίους	5624
Ἀπὸ τοῦ Κατακλισμοῦ	5130
Ἀπὸ τῆς πυργοποιίας	4617
Ἀπὸ τῆς μοναρχίας Ἑλλήνων, ἐπὶ Ἀλεξάνδρου	2193
» » Ῥωμαίων ἐπὶ Αὐγούστου	1908
Ἀπὸ κτίσεως Κωνσταντινουπόλεως	1542
Ἀπὸ τῆς μοναρχίας τῶν Γάλλων	1445
Ἀπὸ κτίσεως Ἑνετίας	1443
Ἀπὸ Μωάμεθ, κατ' Ὀθωμανοῦς, ἀρχ. τὴν 18 Ἰουνίου 1863, Σελην. ἔτη	1281
Ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ καθ' ἡμᾶς	1242
Ἀπὸ χωρισμοῦ τῶν Ἐκκλησιῶν ἐπὶ Λέοντος Θ'. Πάπα Ῥώμης καὶ Μιχαὴλ Κηρουλαρίου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως	812
Ἀπὸ τῆς Ῥωσικῆς Αὐτοκρατορίας	702
Ἀπὸ τῆς εὐρέσεως τῆς ναυτικῆς πυξίδος	561
» » τοῦ χαρτίου	816
» » τῆς πυροκονίας	483
» » τῆς τυπογραφίας	424
Ἀπὸ ἀλώσεως Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ Μωάμεθ τοῦ Β', τῷ 1453.	411
Ἀπὸ ἀνακαλύψεως τῆς Ἀμερικῆς	372
Ἀπὸ τῆς εὐρέσεως τῆς νικοτιανῆς	304
Ἀπὸ τοῦ νέου ἡμερολογίου ἐπὶ τοῦ Πάπα Γρηγορίου ΙΓ'	282
Ἀπὸ ἀλώσεως τῆς Κρήτης	195
Ἀπὸ πτώσεως τῆς Ἑνετικῆς Ἀριστοκρατίας	67
Ἀπὸ τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Ἑλλάδος	43
Ἀπὸ Ὀθωνος πρώτου Βασιλέως αὐτῆς	31
Ἀπὸ ἀναβάσεως εἰς τὸν θρόνον τοῦ Σουλτάνου Ἀπτοῦλ Ἀζίζ-Χάν.	3
Ἀπὸ τῆς ἐν Ἑλλάδι καταργήσεως τῆς Βαυαρικῆς δυναστείας.	1

ΕΟΡΤΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑΙ.

(Καθ' ἃς δὲν ἐργάζονται εἰς τὰ δημόσια Γραφεῖα.)

1 Νέον ἔτος. — 2 Θεοφάνεια. — 3 Εὐαγγελισμός. — 4 Μεγάλῃ Παρασκευῇ καὶ μέγα Σάββατον. — 5 Κυριακῇ καὶ Δευτέρᾳ τοῦ Πάσχ. — 6 Ἅγιος Γεώργιος. — 7 Ἀνάληψις. — 8 Πεντηκοστή. — 9 Ἅγιοι Ἀπόστολοι. — 10 Κοίμησις τῆς Θεοτόκου. — 11 Ἅγιος Δημήτριος. — 12 Αἱ δύο ἡμέραι τῶν Χριστουγέννων.

ΠΑΣΧΑΔΙΟΝ

ΤΟΥ ΔΙΣΕΚΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1845.

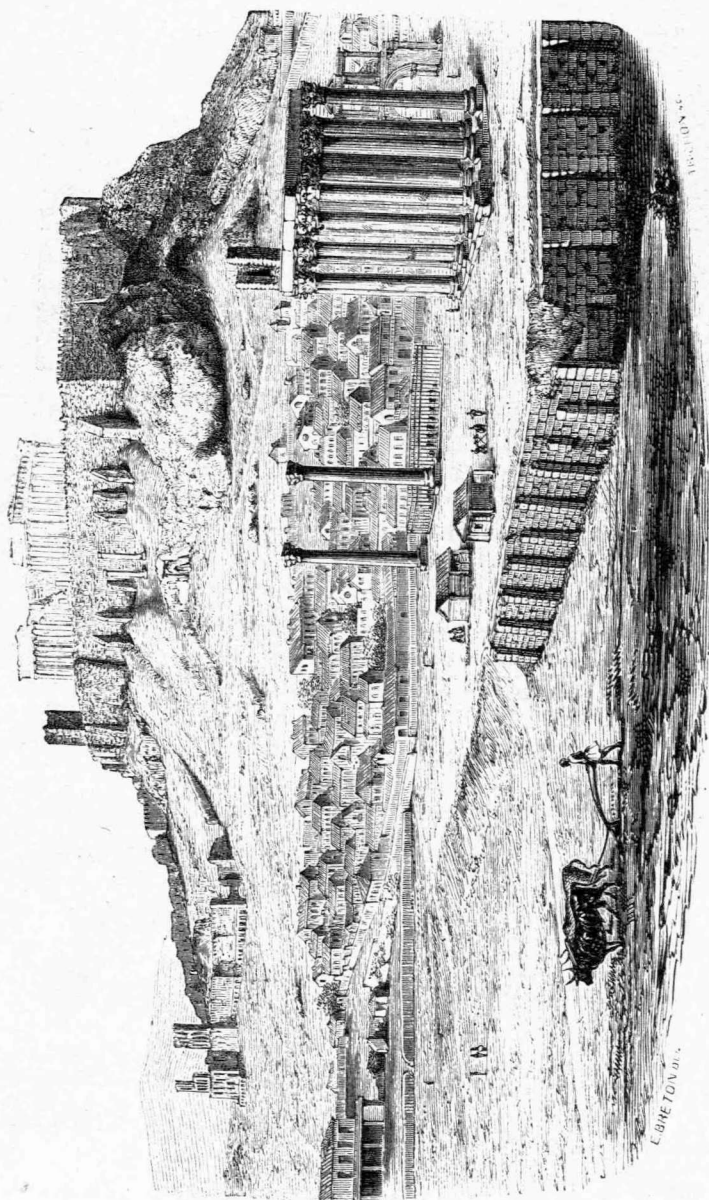
Ἰνδικτιῶνος ἔτος ζ'.
Ἡλίου Κύκλος η'.
Σελήνης Κύκλος ιθ'.
Σελήνης Θεμέλιον β'.
Κρεωφαγίας ἡμέραι ζα'.
Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Φεβρουαρίου θ'. ἑωθινὸν ε'. ἦχος πλ. α'.
Ἡ Ἀπόκριως, Φεβρουαρίου κγ'.
Ἡ μεγάλη Τεσσαρακοστὴ ἀρχεται Μαρτίου β'.
Ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς τετάρτης τῆς δ'. ἑβδομάδος.
Νομικὸν Πάσχα, Ἀπριλίου ιγ'.
Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου ιε'.
Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιθ'.
Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐου κη'.
Τῆς Πεντηκοστῆς, Ἰουνίου ζ'.
Ἡ Κυριακὴ τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου ιδ'.
Ἡ νηστεία τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, ἡμέραι ιδ'.
Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα δευτέρα.
Ἡ παραμονὴ τῶν Χριστουγέννων, ἡμέρα πέμπτη.

ΒΑΣΙΛΙΚΑΙ ΕΟΡΤΑΙ.

Τὰ γενέθλια τοῦ βασιλέως Γεωργίου τοῦ Α'. . . . 12 δεκεμβρίου
(ἐγ. τὸ ἔτος 1845).
Τὸ ὄνομα τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως. 23 Ἀπριλίου.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ.

Αἱ ἀνατολαὶ καὶ δύσεις τοῦ ἡλίου ἀναφέρονται εἰς τὸν ὄριζοντα τῶν
Ἄσθρων.
Τὸ μὲν Π. σημαίνει ἔτος παλαιὸν, τὸ δὲ Ν. νέον ἔτος.

Ἡ Ἀκρόπολις; — Νεὸς τοῦ Ὀλυμπίου Διός.

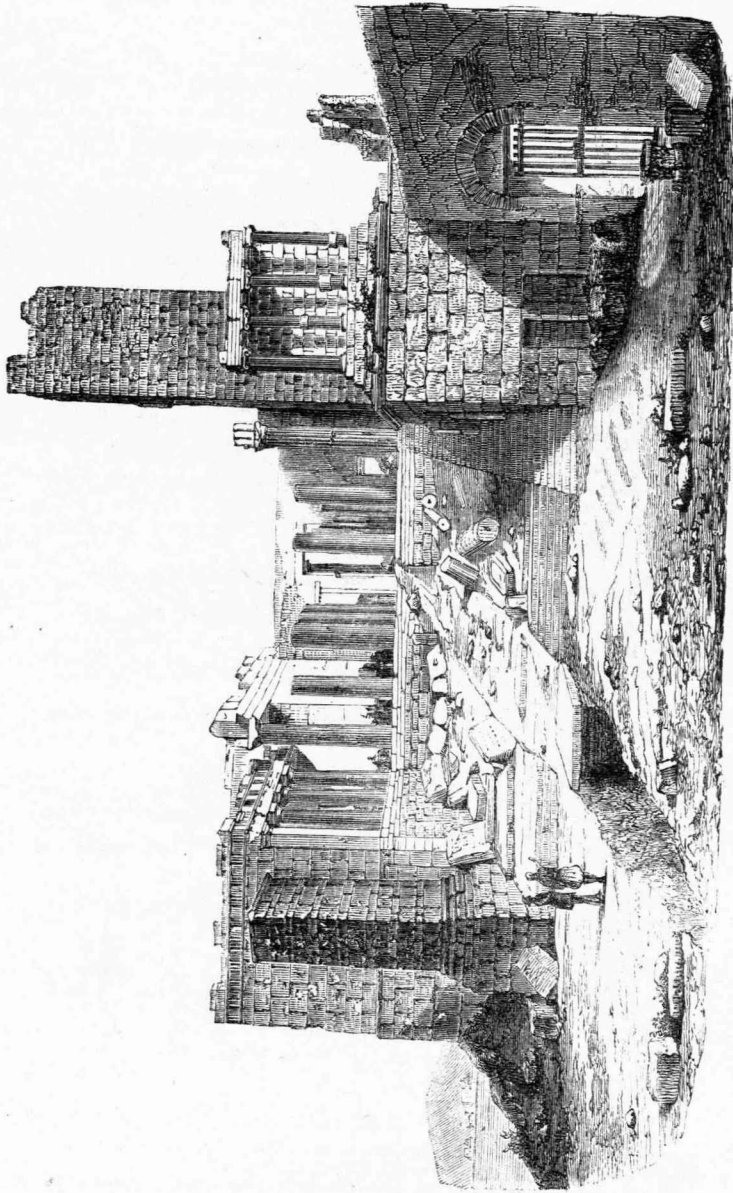
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ.

(Έχει ημέρας 31. Ὁ ἥλιος εἶναι εἰς τὸν Ὑδροχόν.)

- N. II.
- 13 1 Τε. ✕ Ἡ Περιτομή τοῦ Χριστοῦ καὶ μνήμη Βασιλείου τοῦ Μεγάλου. Ἀργία.
 - 14 2 Πε. Σιλβέστρου Πάπα Ῥώμης.
 - 15 3 Πα. Μαλαχίου τοῦ Προφήτου καὶ Γορδίου Μάρτυρος.
 - 16 4 Σα. Ἡ Σύναξις τῶν Ὁ Ἄποστόλων. [Μαρτύρων. Νηστεία.
 - 17 5 Κυ. ✕ Παραμονή τῶν Φώτων· καὶ μνήμη Θεοπέμπτου καὶ Θεωνά τῶν
 - 18 6 Δε. ✕ Τὰ Ἅγια Θεοφάνεια. Κατάλυσις εἰς πάντα.
 - 19 7 Τρ. ✕ Ἡ Σύναξις τοῦ Προδρόμου. Ἀργία καὶ ἰχθύος Κατάλυσις.
 - 20 8 Τε. Δομνίκης τῆς Ὀσίας.
 - 21 9 Πε. Πολυεύκτου Μάρτυρος.
 - 22 10 Πα. Γρηγορίου Ἐπισκόπου Νύσσης.
 - 23 11 Σα. Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάχου.
 - 24 12 Κυ. ✕ Τατιανῆς Μάρτυρος.
 - 25 13 Δε. Ἐρμούλου Μάρτυρος. Ἀπόδοσις τῶν Θεοφανείων.
 - 26 14 Τρ. Τῶν ἐν Σινᾷ καὶ Ραϊθῶ Πατέρων.
 - 27 15 Τε. Παύλου τοῦ Θηβαίου καὶ Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου τῶν Ὀσίων.
 - 28 16 Πε. Ἡ προσκύνησις τῆς ἀλύσει· Πέτρου τοῦ Ἀποστόλου.
 - 29 17 Πα. ✕ Ἀντωνίου τοῦ Μεγάλου. Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.
 - 30 18 Σα. ✕ Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου Πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας. Ἀργία, καὶ Κατά-
λυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.
 - 31 19 Κυ. ✕ Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου καὶ Ἀρσενίου Κερκύρας.
- Φεβρουάριος.**
- 1 20 Δε. Εὐθυμίου τοῦ Μεγάλου. Ἀργία καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.
 - 2 21 Τρ. Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ.
 - 3 22 Τε. Τιμοθέου Ἀποστόλου καὶ Ἀναστασίου Ὁσιομάρτυρος τοῦ Πέρσου.
 - 4 23 Πε. Κλήμεντος Ἱερομάρτυρος.
 - 5 24 Πα. Εἰνῆς τῆς Ὀσίας.
 - 6 25 Σα. ✕ Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου. Ἀργία καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.
 - 7 26 Κυ. ✕ Ξενοφώντος τοῦ Ὀσίου.
 - 8 27 Δε. Ἡ Ἀνακομιδὴ τῶν Λειψάνων Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. Ἀργία καὶ
καταλ. οἴν. καὶ ἐλ.
 - 9 28 Τρ. Ἐφραίμ τοῦ Σύρου.
 - 10 29 Τε. Ἡ Ἀνακομιδὴ τῶν Λειψάνων Ἰγνατίου Ἱερομάρτυρος.
 - 11 30 Πε. ✕ Τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολό-
γου, καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ
ἐλαίου.
 - 12 31 Πα. Κύρου καὶ Ἰωάννου τῶν Ἀναργύρων. [ἐλαίου.

	Ἀνατολὴ τοῦ ἡλίου.	Δύσις.	Μέγεθος τῆς ἡμέρας.
13	1 7 ὥρ. 18 λ.	5 ὥρ. 0 λ.	9 ὥρ. 43 λ.
18	6 7 " 16 "	5 " 6 "	9 " 50 "
23	11 7 " 13 "	5 " 11 "	9 " 58 "
28	16 7 " 11 "	5 " 16 "	10 " 5 "
2	21 7 " 7 "	5 " 21 "	10 " 14 "
7	26 7 " 1 "	5 " 28 "	10 " 27 "
12	31 6 " 56 "	5 " 34 "	10 " 38 "

Σελήνης πρῶτον τέταρτον τὴν 4 (16) Ἰαν. εἰς τὰς 0 ὥρας 41 λεπτά π. μ.
 Πανσέληνος τὴν 11 (23) Ἰαν. εἰς τὰς 11 ὥρας 37 λεπτά μ. μ.
 Σελήνης τελευταῖον τέταρτον τὴν 20 Ἰαν. (1 Φεβρ.) εἰς τὰς 0 ὥρας 52 λεπτά π. μ.
 Νέα σελήνη τὴν 26 Ἰαν. (7 Φεβρ.) εἰς τὰς 7 ὥρας 25 λεπτά μ. μ.

Ἡ Πρωτόαια.
 Πύλος τῆς Ἀκροπόλεως.

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ.

(Έχει ημέρας 28. Ὁ ἥλιος εἶναι εἰς τοὺς Ἰγθῦς.)

- Ν. Π.
- 13 1 Σα. Τρύφωνος Μάρτυρος καὶ προεόρτια τῆς Ὑπαπαντῆς.
 14 2 Κυ. ✠ Ἡ Ὑπαπαντὴ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.
 15 3 Δε. Συμεὼν τοῦ Θεοδόχου καὶ Ἄννης τῆς προφήτιδος.
 16 4 Τρ. Τοῦ Ὁσίου Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου.
 17 5 Τε. Ἀγάθης Μάρτυρος.
 18 6 Πε. Βουκόλου Ἐπισκόπου Σμύρνης, καὶ Φωτίου Πατριάρχου Κωνσταντινου-
 19 7 Πα. Παρθενίου Ἐπισκόπου Λαμβλακῶν. [πόλεως].
 20 8 Σα. Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου.
 21 9 Κυ. ✠ Τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου. Ἀρχεταὶ τὸ τριψίδιον. Ἀπόδοσις
 τῆς ἐορτῆς Νικηφόρου Μάρτυρος.
 22 10 Δε. Χαλαλάμπους Ἱερομάρτυρος.
 23 11 Τρ. Βλασίου Ἱερομάρτυρος.
 24 12 Τε. Μελετίου Ἀντιοχείας.
 25 13 Πε. Μαστινιανοῦ τοῦ Ὁσίου.
 26 14 Πα. Αὔξεντιοῦ τοῦ Ὁσίου.
 27 15 Σα. Ὀνησίμου τοῦ Ἀποστόλου.
 28 16 Κυ. ✠ Τοῦ Ἀσώτου Παμφίλου Μάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.
 29 17 Δε. Θεοδώρου τοῦ Τύρωνος.

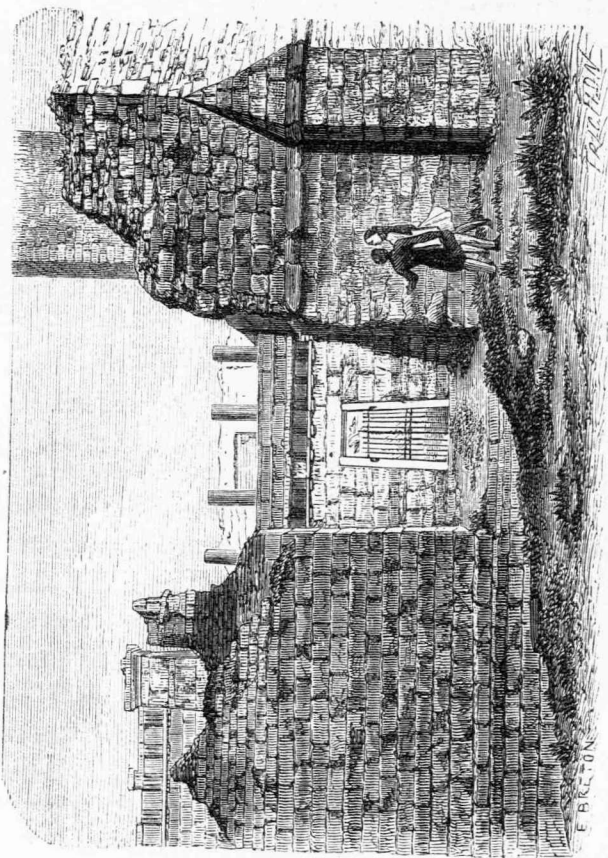
Μάρτιος.

- 1 18 Τρ. Λέοντος Πάπα Ῥώμης.
 2 19 Τε. Ἀρχιπύου τοῦ Ἀποστόλου.
 3 20 Πε. Λέοντος Ἐπισκόπου Κατάνης.
 4 21 Πα. Τιμοθέου τοῦ ἐν Συμβόλοις.
 5 22 Σα. Μνήμη τῶν ἀπ' αἰῶνος κεκοιμημένων. Τῶν ἐν τοῖς Εὐγενίου Μαρτύρων.
 6 23 Κυ. ✠ Τῆς ἀπόκρου. Πολυκάρπου Ἐπισκόπου Σμύρνης.
 7 24 Δε. Η' α' καὶ θ'. Εὐρεσις τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου.
 8 25 Τρ. Ταρασίου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.
 9 26 Τε. Πορφυρίου Ἐπισκόπου Γάζης.
 10 27 Πε. Προκοπίου τοῦ Δεκαπολίτου.
 11 28 Πα. Βασιλείου τοῦ Ὁμολογητοῦ.
 12 29 Σα. Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Κασσιανοῦ τοῦ Ῥωμαίου. Μνήμη πάντων τῶν
 ὁσίων καὶ ἀσκητῶν.

Ἀνατολὴ τοῦ ἡλίου. Δύσις. Μέγεθος τῆς ἡμέρας.

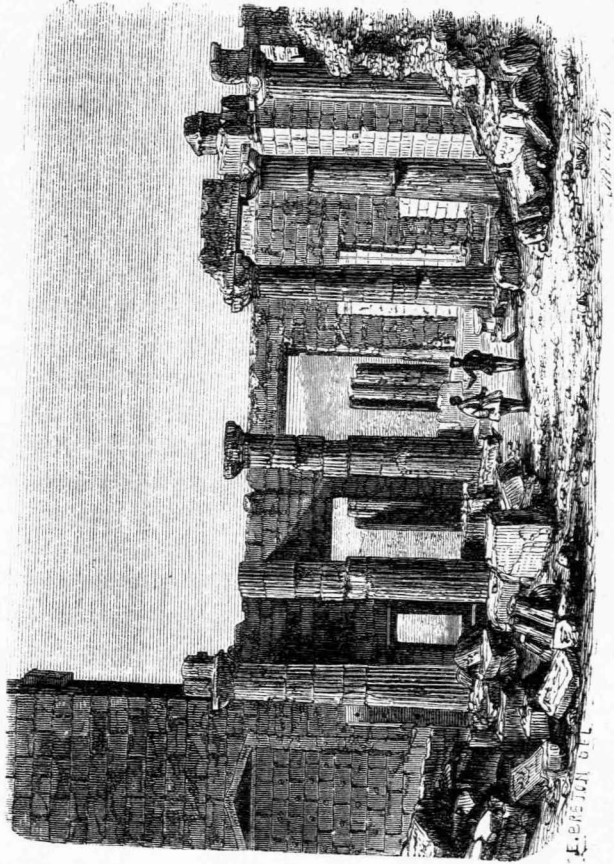
13	1	6 ὥρ. 55 λ.	5 ὥρ. 35 λ.	10 ὥρ. 40 λ.
18	6	6 " 49 "	5 " 40 "	10 " 51 "
23	11	6 " 43 "	5 " 45 "	11 " 3 " "
28	16	6 " 35 "	5 " 51 "	11 " 15 "
4	21	6 " 29 "	5 " 56 "	11 " 27 "
9	26	6 " 21 "	6 " 0 "	11 " 39 "
12	29	6 " 17 "	6 " 3 "	11 " 46 "

Σελήνης πρῶτον τέταρτον τὴν 2 (14) Φεβρ. εἰς τὰς 2 ὥρας 59 λεπτά μ. μ.
 Πανσέληνος τὴν 10 (22) Φεβρ. εἰς τὰς 6 ὥρας 36 λεπτά μ. μ.
 Σελήνης τελευταῖον τέταρτον τὴν 18 Φεβρ. (1 Μαρτ.) εἰς τὰς 2 ὥρας 46 λεπτά μ. μ.
 Νεα σελήνη τὴν 25 Φεβρ. (8 Μαρτ.) εἰς τὰς 5 ὥρας 34 λεπτά π. μ.

Εἰσόδος Προφυλάτων,
 Ἦτοι εἰσόδος τῆς Ἀκροπόλεως ἀνακαλυφθεῖσα παρὰ τοῦ Κ. Βουλῆ.

✓ [9]

Τὰ Προπύλαια.

ΜΑΡΤΙΟΣ.

('Εχει ημέρας 31. Ὁ ἥλιος εἶναι εἰς τὸν Κριόν.)

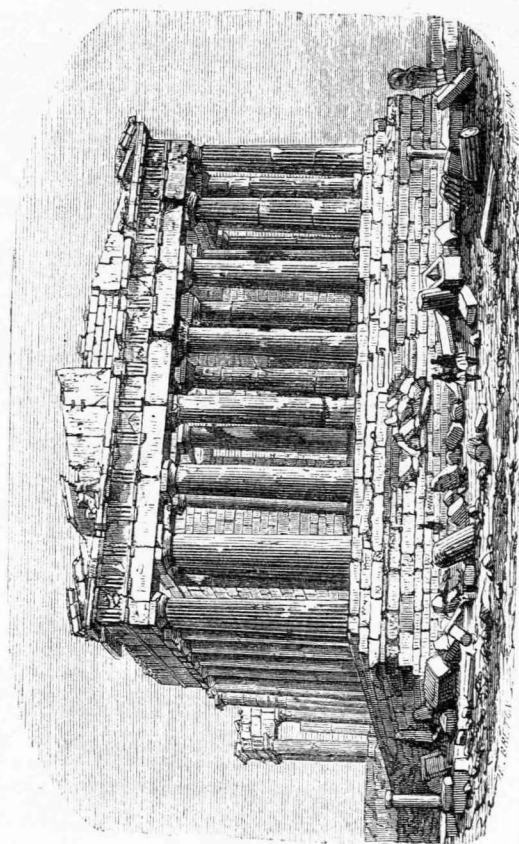
N.	Π.	ἑορτασθέντες
13	1	Κυ. Ἡ Τῆς Τυροβάγου· Εὐδοκίας Ὁσιομάρτυρος.
14	2	Δε. Ἡσυχίου τοῦ Συγκλητικῆς. Ἀρχεται ἡ ἁγ. καὶ μεγ. Τεσσαρακοστή.
15	3	Γρ. Εὐτροπίου Μάρτυρος καὶ τῶν συν αὐτῶν.
16	4	Τε. Τοῦ Ὁσίου Γερασίμου, τοῦ ἐν Ἰερδάνῃ.
17	5	Πε. Κόνωνος Μάρτυρος.
18	6	Πα. Τῶν ἐν Ἀμορίῳ 42 Μαρτύρων.
19	7	Σα. Βασιλέως Ἐπισκόπου Κερσῶνος, καὶ λοιπῶν. Μνήμη τοῦ θαύματος τῶν κολλύβων παρὰ τοῦ ἁγ. μεγάλ. Θεοδώρου τοῦ Τύρωνος.
20	8	Κυ. Ἡ Τῆς Ὁρθοδοξίας· Θεοφυλάκτου Νικομηδείας.
21	9	Δε. Ἡ Τῶν ἐν Σεβαστείᾳ 40 Μαρτύρων. Ἀργία.
22	10	Τρ. Κοδράτου Μάρτυρος καὶ τῆς συνάδος αὐτοῦ.
23	11	Τε. Σωφρονίου Πατριάρχου Ἱερουσολύμων.
24	12	Πε. Θεοφάνους τοῦ Ὁμολογητοῦ.
25	13	Πα. Ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ Λεωνίου Νικηφόρου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.
26	14	Σα. Βενεδίκτου τοῦ Ὁσίου.
27	15	Κυ. Ἡ Β'. Τῶν Νηστειῶν. Ἀγαπίου Μάρτυρος.
28	16	Δε. Σαβίνου Μάρτυρος.
29	17	Τρ. Ἀλεξίου τοῦ Ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.
30	18	Τε. Κυρίλλου Ἱερουσολύμων.
31	19	Πε. Χρυσάνθου καὶ Δαρείας Μαρτύρων.

Ἀπρίλιος.

1	20	Πα. Τῶν ἐν τῇ Μονῇ τοῦ ἁγίου Σάββα ἀναιρεθέντων Πατέρων.
2	21	Σα. Ἰακώβου Ἐπισκόπου τοῦ Ὁμολογητοῦ.
3	22	Κυ. Ἡ Γ'. Τῶν Νηστειῶν Βασιλείου Ἱερομάρτυρος.
4	23	Δε. Νικωνος Ὁσιομάρτυρος καὶ τῶν 199 Μαθητῶν αὐτοῦ.
5	24	Τρ. Ζαχαρίου τοῦ Ὁσίου καὶ Προεδρία τοῦ Εὐαγγελισμοῦ.
6	25	Τε. Ἡ Ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Κατ. ἰθθ.
7	26	Πε. Ἡ σύναξις τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ.
8	27	Πα. Ματθίῶνος τῆς Ὁσίας.
9	28	Σα. Ἰακώβου τοῦ Νέου.
10	29	Κυ. Ἡ Δ'. Τῶν Νηστειῶν Μάρκου Ἐπισκόπου Ἀρεβουσίαν.
11	30	Δε. Ἰωάννου τοῦ Συγγραφέως τῆς Κλίμακος.
12	31	Τρ. Ἰππικίου Ἐπισκόπου Γαγγῶν.

	Ἀνατολὴ τοῦ ἡλίου.	Δύσις.	Μέγεθος τῆς ἡμέρας.
13	1 6 ὥρ. 15 λ.	6 ὥρ. 4 λ.	11 ὥρ. 49 λ.
18	6 6 " 8 "	6 " 9 "	12 " 1 "
23	11 6 " 0 "	6 " 13 "	12 " 13 "
28	16 5 " 52 "	6 " 18 "	12 " 26 "
2	21 5 " 45 "	6 " 23 "	12 " 38 "
7	26 5 " 37 "	6 " 27 "	12 " 50 "
12	31 5 " 30 "	6 " 32 "	13 " 2 "

Σελήνης πρῶτον τέταρτον τὴν 8 (15) Μαρτ. εἰς τὰς 7 ὥρας 42 λεπτά π. μ.
 Πανσέληνος τὴν 11 (23) Μαρτ. εἰς τὰς 11 ὥρας 57 λεπτά π. μ.
 Σελήνης τελευταίον τέταρτον τὴν 18 (30) Μαρτ. εἰς τὰς 11 ὥρας 55 λεπτά μ. μ.
 Νέα σελήνη τὴν 25 Μαρτ. (6 Ἀπρ.) εἰς τὰς 3 ὥρας 24 λεπτά μ. μ.
 Τὸ ἔαρ ἀρχεται τὴν 8 (20) Μαρτίου εἰς τὰς 9 ὥρας 45 λεπτά π. μ.

Ὁ Παρθενών.

ΑΠΡΙΛΙΟΣ.

(Ἔχει ἡμέρας 30. Ὁ ἥλιος εἶναι εἰς τὸν Τζύρον.)

- Ν. Π.
- 13 1 Τε. Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας.
 - 14 2 Πε. Τίτου τοῦ Ὁσίου. Ψάλλεται ὁ μέγας κανὼν.
 - 15 3 Πα. Νικήτα τοῦ Ὁσίου, καὶ Ἰωσήφ τοῦ Ἰμνογράφου. [ἦρ.
 - 16 4 Σα. Τοῦ Ὁσίου Γεωργίου τοῦ ἐν Μαλεῶ. Ψάλλεται ὁ ἀκάθιστος ὕμ-
17 5 Κυ. ✠ Ε'. Τῶν Νηστειῶν καὶ Κλαυδίου Μάρτυρος.
 - 18 6 Δε. Εὐτυχίου Κωνσταντινουπόλεως.
 - 19 7 Τρ. Γεωργίου Ἐπισκόπου Μελιτηνῆς.
 - 20 8 Τε. Ἡρωδίωνος τοῦ Ἀποστόλου.
 - 21 9 Πε. Εὐφροσύνης Μάρτυρος.
 - 22 10 Πα. Τερентίου Μάρτυρος.
 - 23 11 Σα. Ἀντίπα Ἱερομάρτυρος.
 - 24 12 Κυ. ✠ Τῶν Βασιλέων καὶ Βασιλείου Ἐπισκόπου Παρίου.
 - 25 13 Δε. Μαρτίνου Πάπα Ῥώμης.
 - 26 14 Τρ. Ἀριστάρχου, Πούδης, καὶ Τροφίμου τῶν Ἀποστόλων.
 - 27 15 Τε. Κοῦσκεντος Μάρτυρος.
 - 28 16 Πε. Ἀγάπης, Εἰρήνης, καὶ Χιονίας Μαρτύρων Παρθενῶν.
 - 29 17 Πα. Συμεὼν τοῦ ἐν Περσίδι.
 - 30 18 Σα. Ἰωάννου τοῦ Ὁσίου, καὶ Ἰωάννου Μάρτυρος, τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων.

Μαῖος.

- 1 19 Κυ. ✠ ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΠΑΣΧΑ. Ἀργία καὶ Κατὰλ. εἰς πάντα καθ' ὅλην τὴν
Διακαινήσιμον Ἑβδομάδα. Παρθουτίου Ἱερομάρτυρος.
- 2 20 Δε. Θεοδώρου τοῦ Τριγινᾶ.
- 3 21 Γρ. Ἰανουαρίου Ἱερομάρτυρος.
- 4 22 Τε. Θεοδώρου τοῦ Συκεώτου.
- 5 23 Πε. ✠ Γεωργίου Μεγαλομάρτυρος τοῦ Τροπαιοφόρου. Ἀργία.
- 6 24 Πα. Ἐλισάβετ τῆς Ὁσίας καὶ θαυματουργοῦ.
- 7 25 Σα. Μάρκου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ. Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.
- 8 26 Κυ. ✠ Ἡ Ψηλάφησις τοῦ Θωμᾶ, καὶ Βασιλείου Ἐπισκόπου Ἀμκσειᾶς.
- 9 27 Δε. Συμεὼν συγγενοῦ τοῦ Κυρίου.
- 10 28 Τρ. Τῶν ἐν Κυζίκῳ θ' Μαρτύρων.
- 11 29 Τε. Ἰάσωνος καὶ Σωσιπάτρου.
- 12 30 Πε. Ἰακώβου Ἀποστόλου καὶ ἀδελφοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

		Ἀνατολή τοῦ ἡλίου.	Δύσις.	Μέγεθος τῆς ἡμέρας.
13	1	5 ὥρ. 29 λ.	6 ὥρ. 33 λ.	13 ὥρ. 4 λ.
18	6	5 " 22 "	6 " 37 "	13 " 16 "
23	11	5 " 15 "	6 " 42 "	13 " 27 "
28	16	5 " 9 "	6 " 47 "	13 " 38 "
3	21	5 " 3 "	6 " 51 "	13 " 48 "
8	26	4 " 57 "	6 " 56 "	13 " 58 "
12	30	4 " 54 "	6 " 59 "	14 " 6 "

Σελήνης πρῶτον τέταρτον 2 (14) Ἀπρ. εἰς τὴν 1 ὥραν 44 λεπτά π. μ.
 Πανσέληνος τὴν 10 (22) Ἀπρ. εἰς τὰς 2 ὥρας 54 λεπτά π. μ.
 Σελήνης τελευταῖον τέταρτον τὴν 17 (29) Ἀπρ. εἰς τὰς 6 ὥρας 9 λεπτά π. μ.
 Νέα σελήνη τὴν 24 Ἀπρ. (6 Μαΐ.) εἰς τὴν 1 ὥραν 49 λεπτά π. μ.

ΜΑΙΟΣ.

(Έχει ημέρας 31. Ὁ ἥλιος εἶναι εἰς τοὺς Διδύμους.)

N. II.

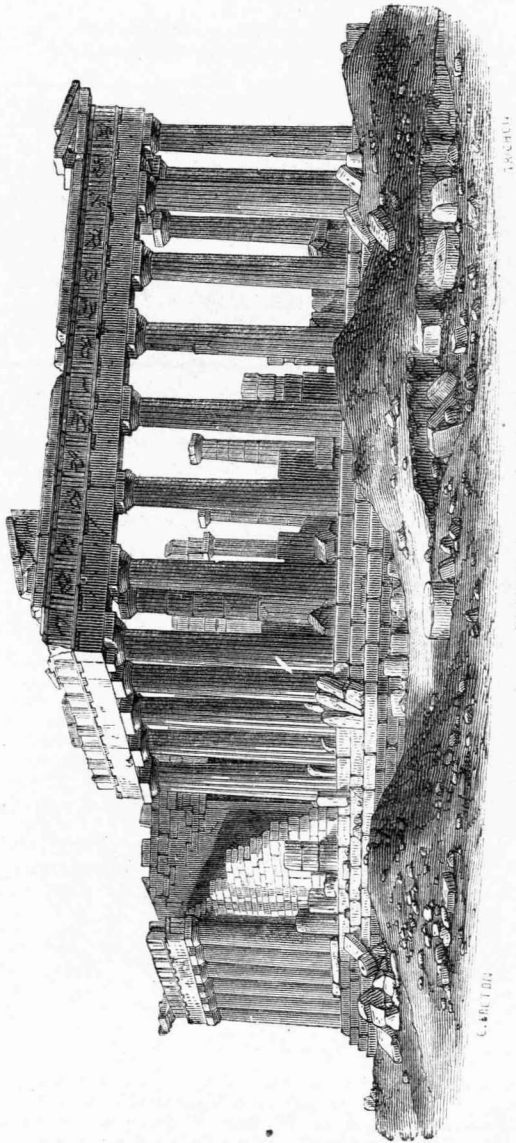
- 13 1 Πα. Ἱερεμίου τοῦ Προφήτου.
 14 2 Σα. Ἡ Ἀνακομιδὴ τῶν Λειψάνων Ἀθανασίου τοῦ Μεγάλου. Κατ. οἶνου καὶ ἐλ.
 15 3 Κυ. ✕ Τῶν Μυροφόρων· καὶ Τιμοθέου καὶ Μαύρας Μαρτύρων.
 16 4 Δε. Πελαγίας Μάρτυρος.
 17 5 Τρ. Εἰρήνης Μάρτυρος.
 18 6 Γε. Ἰώβ τοῦ πολυάβλου.
 19 7 Πε. Ἡ ἀνάμνησις τοῦ ἐν οὐρανῷ φανέντος σημείου τοῦ Σταυροῦ· καὶ Ἀκακίου καὶ Κοδράτου Μαρτύρων.
 20 8 Πα. ✕ Τοῦ Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου. Ἄρ. καὶ Κατ.
 21 9 Σα. Ἠσαίου τοῦ Προφήτου, καὶ Χριστοφόρου [Μάρτυρος.
 22 10 Κυ. ✕ Τοῦ Παραλύτου. Σίμωνος Ἀποστόλου τοῦ Ζηλωτοῦ.
 23 11 Δε. Τὰ ἐγκαίνια τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ Μωκίου Ἱερομάρτυρος.
 24 12 Τρ. Ἐπιφανίου Ἐπισκόπου Κύπρου, καὶ Γερμανοῦ Κωνσταντινουπόλεως.
 25 13 Γε. ✕ Τῆς Μεσοπεντηκοστῆς. Γλυκερίας Μάρτυρος.
 26 14 Πε. Ἰσιδώρου Μάρτυρος τοῦ ἐν Χίῳ.
 27 15 Πα. Παχωμίου τοῦ Μεγάλου καὶ Ἀχιλλίου Ἀρχιεπισκόπου Λαρίσσης.
 28 16 Σα. Θεοδώρου τοῦ Ἠγιασμένου.
 29 17 Κυ. ✕ Τῆς Σαμαρείτιδος, Ἀνδρονίκου καὶ Ἰουνίας. Κατ. ἰγθ. σν. καὶ ἐλ.
 30 18 Δε. Πέτρου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Μαρτύρων.
 31 19 Τρ. Πατρικίου Ἱερομάρτυρος.

Ἰούνιος.

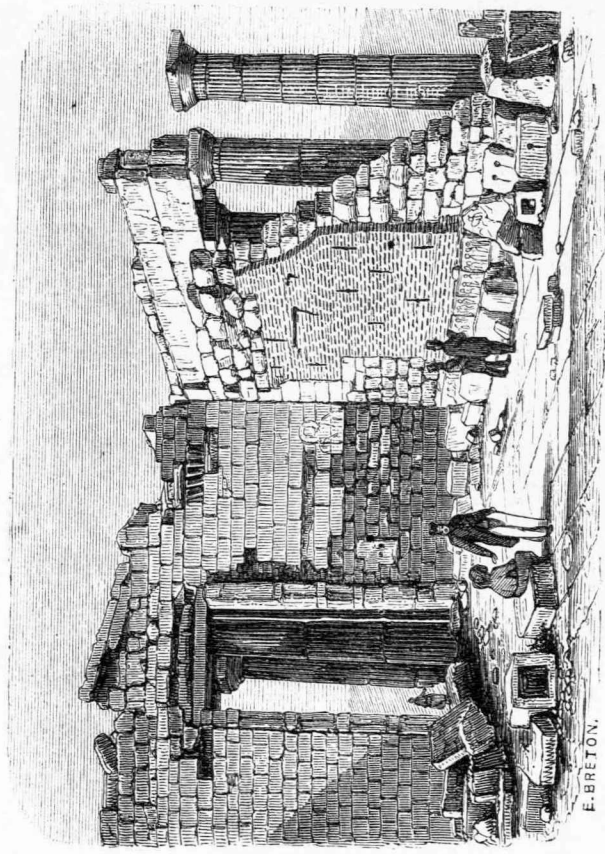
- 1 20 Γε. Θαλλελαίου Μάρτυρος.
 2 21 Πε. ✕ Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης. Ἀργία καὶ Κατάλυσις.
 3 22 Πα. Βασιλείου Μάρτυρος.
 4 23 Σα. Μιχαὴλ Συνάδων Ἐπισκόπου τοῦ Ὁμολογητοῦ.
 5 24 Κυ. ✕ Τοῦ Τυφλοῦ· Σιμωνῶν τοῦ ἐν τῷ Θαυμαστῷ Ὄρει.
 6 25 Δε. Ἡ τρίτη εὐρεσις τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου.
 7 26 Τρ. Κάσπου τοῦ Ἀποστόλου.
 8 27 Γε. Ἑλλαδίου Ἱερομάρτυρος. Ἀπόδ. τῆς Ἀναστάσεως.
 9 28 Πε. ✕ Τῆς Ἀναλήψεως καὶ Εὐτυχούς Ἱερομάρτυρος.
 10 29 Πα. Θεοδοσίας Μάρτυρος.
 11 30 Σα. Ἰσακίου τοῦ Ὁσίου.
 12 31 Κυ. ✕ Τῶν ἁγίων Πατέρων, καὶ Ἐρμείου Μάρτυρος.

	Ἀνατολὴ τοῦ ἡλίου.	Δύσις.	Μέγεθος τῆς ἡμέρας.
13	1 4 ὥρ. 53 λ.	7 ὥρ. 0 λ.	14 ὥρ. 8 λ.
18	6 4 " 48 "	7 " 4 "	14 " 16 "
23	11 4 " 46 "	7 " 9 "	14 " 23 "
28	16 4 " 42 "	7 " 12 "	14 " 30 "
2	21 4 " 40 "	7 " 16 "	14 " 36 "
7	26 4 " 39 "	7 " 19 "	14 " 40 "
12	31 4 " 38 "	7 " 21 "	14 " 43 "

Σελήνης πρῶτον τέταρτον τὴν 1 (13) Μαΐου εἰς τὰς 7 ὥρας 56 λεπτά μ. μ.
 Πανσέληνος τὴν 9 (21) Μαΐου εἰς τὰς 2 ὥρας 59 λεπτά μ. μ.
 Σελήνης τελευταῖον τέταρτον τὴν 16 (28) Μαΐου εἰς τὰς 10 ὥρας 56 λεπτά π. μ.
 Νέα σελήνη τὴν 23 Μαΐου (4 Ἰουν.) εἰς τὴν 1 ὥραν 25 λεπτά μ. μ.
 Σελήνης πρῶτον τέταρτον τὴν 31 Μαΐου (12 Ἰουν.) εἰς τὴν 1 ὥραν 23 λεπτά μ. μ.

Ὁ Ἱερθεβων.
(Ἱερόσολ.)

Ο Παρθενών
(Επισηφρινών.)

ΙΟΥΝΙΟΣ.

(Έχει ημέρας 30. Ὁ ἥλιος εἶναι εἰς τὸν Καρκίνον)

- N. II.
- 13 1 Δε. Ἰουστίνου Μάρτυρος τοῦ φιλοσόφου.
 - 14 2 Γρ. Νικηφόρου Κωνσταντινουπόλεως.
 - 15 3 Τε. Λουκιλλιανοῦ Μάρτυρος.
 - 16 4 Πε. Μητροφάνους Κωνσταντινουπόλεως.
 - 17 5 Πα. Απόδοσις τῆς Ἀναλήψεως. Διορθίου Ἐπισκόπου Τύρου.
 - 18 6 Σα. Μνήμη τῶν ἀπ' αἰῶνος κεκοιμημένων. Ἰακώβου τοῦ Ὁσίου καὶ Νέου.
 - 19 7 Κυ. ✕ Τῆς Πεντηκοστῆς καὶ Θεοδότου Ἀγκύρας.
 - 20 8 Δε. ✕ Τοῦ ἁγίου Πνεύματος, καὶ ἡ Ἀνακομιδῆ τῶν Λειψάνων Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου.
 - 21 9 Γρ. Κυρίλλου Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας.
 - 22 10 Τε. Ἀλεξάνδρου καὶ Ἀντωνίνης Μαρτύρων.
 - 23 11 Πε. Βαρθολομαίου καὶ Βαρνάβα τῶν Ἀποστόλων.
 - 24 12 Πα. Ὀνουφρίου καὶ Πέτρου τῶν Ὁσίων.
 - 25 13 Σα. Ἀκυλίνης Μάρτυρος. [Γριάχου Κωνσταντινουπόλεως.
 - 26 14 Κυ. ✕ Τῶν ἁγ. πάντων καὶ Ἐλισσαίου τοῦ Προφήτου, καὶ Μεθοδίου Πα-
 - 27 15 Δε. Ἀμῶς τοῦ Προφήτου. Ἀρχεται ἡ νηστεία τῶν ἁγ. Ἀποστόλων.
 - 28 16 Γρ. Τύχωνος Ἀραβούτσος.
 - 29 17 Τε. Μανουὴλ, Σαβὴλ, καὶ Ἰσμαὴλ Μαρτύρων.
 - 30 18 Πε. Λεοντίου Μάρτυρος

Ἰούλιος.

- 1 19 Πα. Ἰούδα τοῦ Ἀποστόλου.
- 2 20 Σα. Μεθοδίου Ἐπισκόπου Πατάρων.
- 3 21 Κυ. ✕ Ἰουλιανοῦ τοῦ Ταρσέως Ἱερομάρτυρος.
- 4 22 Δε. Εὐσεβίου Ἐπισκόπου Σαμοσατών.
- 5 23 Γρ. Ἀγριππίνης Μάρτυρος.
- 6 24 Τε. ✕ Τῶ Γενέθλιον τοῦ Προδρόμου. Ἀγία καὶ Ἰχθύς Κατάλυσις.
- 7 25 Πε. Φεβρωνίας Μάρτυρος.
- 8 26 Πα. Δαυὶδ τοῦ ἐν Θεσσαλονίκη.
- 9 27 Σα. Σαμφῶν τοῦ Ξενοδόχου.
- 10 28 Κυ. ✕ Ἡ Ἀνακομιδῆ τῶν Λειψάνων Κύρου καὶ Ἰωάννου τῶν Ἀναγούρων.
- 11 29 Δε. ✕ Πέτρου καὶ Παύλου τῶν Κορυφαίων Ἀποστόλων. Ἀγία, καὶ Ἰγθ. Κατ.
- 12 30 Γρ. ✕ Ἡ Σύναξις τῶν 117 Ἀποστόλων. Ἀγία, Κατάλυσις οἴνου καὶ ἔλ.

		Ἀνατολὴ τοῦ ἡλίου.	Δύσις.	Μέγεθος τῆς ἡμέρας.
13	1	4 ὥρ. 38 λ.	7 ὥρ. 29 λ.	14 ὥρ. 44 λ.
18	6	4 » 38 »	7 » 23 »	14 » 45 »
23	11	4 » 40 »	7 » 24 »	14 » 45 »
28	16	4 » 41 »	7 » 25 »	14 » 44 »
3	21	4 » 43 »	7 » 24 »	14 » 41 »
8	26	4 » 46 »	7 » 23 »	14 » 37 »
12	30	4 » 49 »	7 » 22 »	14 » 33 »

Πανσελήνος τὴν (20) Ἰουν. εἰς τὰς 0 ὥρας 29 λεπτά π. μ.
 Σελήνης τελευταίον τέταρτον τὴν 14 (26) Ἰουν. εἰς τὰς 3 ὥρας 50 λεπτά μ. μ.
 Νέα σελήνη τὴν 23 Ἰουν. (4 Ἰουλ.) εἰς τὴν 1 ὥραν 59 λεπτά π. μ.
 Σελήνης πρώτον τέταρτον τὴν 31 Ἰουν. (12 Ἰουλ.) εἰς τὰς 5 ὥρας 26 λεπτά π. μ.
 Τὸ θέρος ἀρχεται τὴν 9 (21) Ἰουν. εἰς τὰς 6 ὥρας 27 λεπτά π. μ.

ΙΟΥΛΙΟΣ.

(Ἐχει ἡμέρας 31. Ὁ ἥλιος εἶναι εἰς τὸν Λέοντα.)

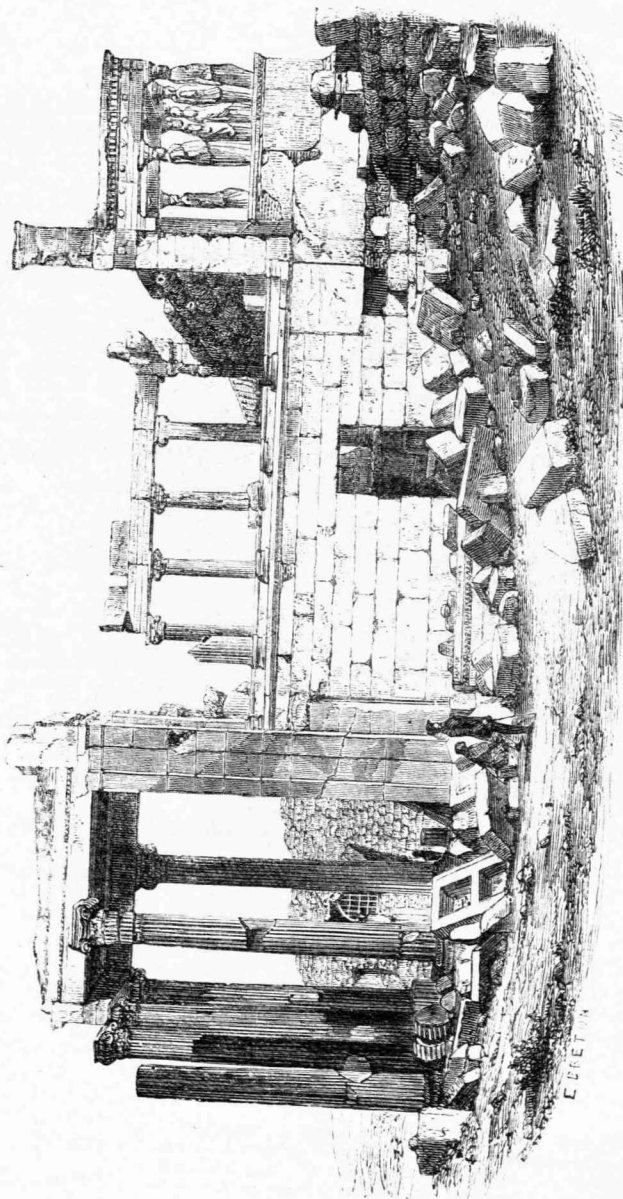
- Ν. Π.
- 13 1 Γε. Κοσμά καὶ Δαμιανοῦ τῶν Ἀναργύρων.
 - 14 2 Πε. Ἡ Κατάθεσις τῆς τιμῆς Ἐσθῆτος τῆς Θεοτόκου ἐν Βλαχέρναις. Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.
 - 15 3 Πα. Γακίνθου Μάρτυρος, καὶ Ἀνατολίου Κωνσταντινουπόλεως.
 - 16 4 Σα. Ἀνδρέου Κρήτης.
 - 17 5 Κυ. Ἡ Ἀθανασίου, τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ καὶ Λαμπαδοῦ τοῦ Θαυματουργοῦ.
 - 18 6 Δε. Σισσηῖ Ὁσίου τοῦ Μεγάλου.
 - 19 7 Τρ. Κυριακῆς Μεγαλομάρτυρος.
 - 20 8 Τε. Πρακοπίου Μεγαλομάρτυρος.
 - 21 9 Πε. Παγκρατίου Ἐπισκόπου Ταυρομενίας.
 - 22 10 Πα. Τῶν ἐν Νικοπόλει 45 Μαρτύρων.
 - 23 11 Σα. Εὐφημίας τῆς πανευφήμου, ὅτε τὸν Ὄρον τῆς ἱστάως ἐπεκύρωσε.
 - 24 12 Κυ. Ἡ Πρόβλου καὶ Ἰαρίου Μαρτύρων.
 - 25 13 Δε. Ἡ Συναξίς τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ καὶ Στεφάνου τοῦ Σαβαΐτου.
 - 26 14 Τρ. Ἀκύλα τοῦ Ἀποστόλου.
 - 27 15 Τε. Κηρύκου καὶ Ἰουλίττης Μαρτύρων.
 - 28 16 Πε. Ἀθηνόγεους Ἱερομάρτυρος.
 - 29 17 Πα. Μαρίνης Μεγαλομάρτυρος. Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.
 - 30 18 Σα. Αἰμιλιανοῦ Μάρτυρος.
 - 31 19 Κυ. Ἡ Τῶν Ἁγίων Πατέρων, Δίου καὶ Μακρίνης τῶν Ὁσίων.

Αὐγουστος.

- 1 20 Δε. Ἡ Ἡλίου τοῦ προφήτου. Ἀργία καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.
- 2 21 Τρ. Συμεὼν τοῦ διὰ Χριστὸν Σαλοῦ καὶ Ἰωάννου τοῦ συνασκητοῦ αὐτοῦ.
- 3 22 Τε. Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς.
- 4 23 Πε. Φωκῆ Ἱερομάρτυρος καὶ Ἰεζεκιὴλ τοῦ Προφήτου.
- 5 24 Πα. Χριστίνης Μεγαλομάρτυρος.
- 6 25 Σα. Ἡ Κοίμησις τῆς Ἁγίας Ἀννης. Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου. [ἐλαίου.
- 7 26 Κυ. Ἡ Ἐρμούλου Ἱερομάρτυρος καὶ τῆς ἁγίας Παρασκευῆς. Κατάλ. οἴνου καὶ ἐλαίου.
- 8 27 Δε. Ἡ Παντελεήμονος Μεγαλομάρτυρος. Ἀργία καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.
- 9 28 Τρ. Προχόρου, Νικάνορος, Τιμῶνος, καὶ Παρμενῆ τῶν Ἀποστόλων καὶ
- 10 29 Τε. Καλλίνικου Μάρτυρος. [Διακόνων.
- 11 30 Πε. Σίλα καὶ Σιλουανῶ τῶν Ἀποστόλων ἐκ τῶν Ὁ'.
- 12 31 Πα. Εὐδοκίμου τοῦ Δικαίου.

		Ἀνατολὴ τοῦ ἡλίου.	Δύσις.	Μέγεθος τῆς ἡμέρας.
13	1	4 ὥρ. 49 λ.	7 ὥρ. 21 λ.	14 ὥρ. 32 λ.
18	6	4 » 53 »	7 » 18 »	14 » 25 »
23	11	4 » 57 »	7 » 15 »	14 » 18 »
28	16	5 » 1 »	7 » 11 »	14 » 10 »
2	21	5 » 5 »	7 » 6 »	14 » 1 »
7	26	5 » 9 »	7 » 1 »	13 » 51 »
12	31	5 » 14 »	6 » 55 »	13 » 41 »

Πανσελήγιος τὴν 7 (19) Ἰουλ. εἰς τὰς 8 ὥρας 11 λεπτά π. μ. .
 Σελήγιος τελευταῖον τέταρτον τὴν 13 (25) Ἰουλ.) εἰς τὰς 10 ὥρας 21 λεπτά μ. μ.
 Νέα σελήγιος τὴν 21 Ἰουλ. (2 Αὐγ.) εἰς τὰς 4 ὥρας 9 λεπτά μ. μ.
 Σελήγιος πρῶτον τέταρτον τὴν 29 Ἰουλ. (10 Αὐγ.) εἰς τὰς 7 ὥρας 32 λεπτά μ. μ.

Τὸ Ἐρεχθίδιον.

ΣΕΤΙΑ

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ.

(Έχει ημέρας 31. Ὁ ἥλιος εἶναι εἰς τὴν Παρθένον.)

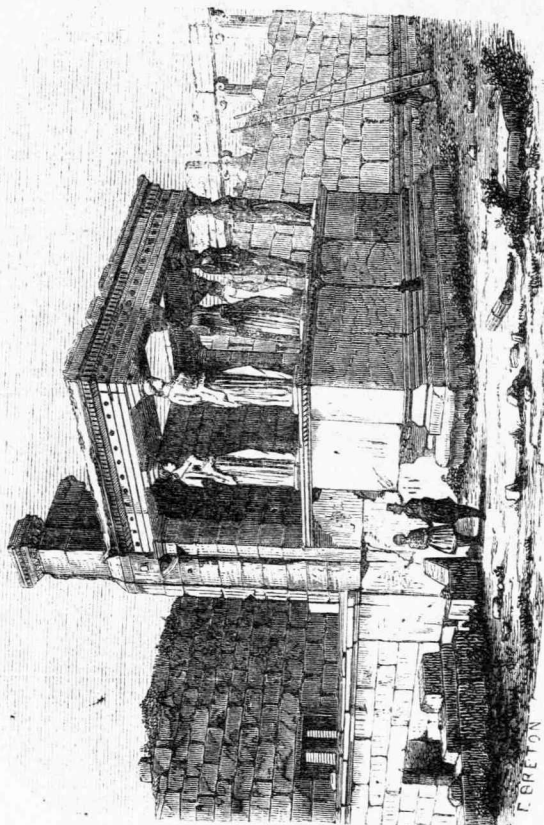
13	1	Σα.	Ἡ Πρόεδρος τοῦ Σταυροῦ· καὶ μνήμη τῶν ἁγίων ἐπτά παιδῶν τῶν Μακκαβαίων. Ἀρχετατὴ Νηστεία τῆς Θεοτόκου.
14	2	Κυ.	✠ Ἡ Ανακομιδὴ τῶν Λειψάνων Στεφάνου τοῦ ἀρχidiaκόνου καὶ πρωτομάρτυρος.
15	3	Δε.	Ἰσαακίου, Δαλιμάτου, καὶ Φώστου, τῶν Ὁσίων.
16	4	Τρ.	Τῶν ἐν Ἐρέσω Ζ. Παίδων.
17	5	Τε.	Προεόρτια τῆς Μεταμορφώσεως· καὶ μνήμη Εὐσθινίου Μάρτυρος.
18	6	Πε.	✠ Ἡ ἁγία Μεταμόρφωσις τοῦ Χριστοῦ. Ἀργία καὶ ἑθὺς Κατάλυσις.
19	7	Πα.	Δομητίου Ὁσιομάρτυρος.
20	8	Σα.	Αἰμιλιανοῦ Ἐπισκόπου Κυζίκου, τοῦ Ὁμολογητοῦ.
21	9	Κυ.	✠ Μαθθία τοῦ Ἀποστόλου.
22	10	Δε.	Λαυρεντίου τοῦ ἀρχidiaκόνου καὶ Μάρτυρος.
23	11	Τρ.	Εὐπλου τοῦ διακόνου καὶ Μάρτυρος.
24	12	Τε.	Φωτίου καὶ Ἀνικήτου Μαρτύρων.
25	13	Πε.	Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ. Ἀπόδοσις τῆς Μεταμορφώσεως.
26	14	Πα.	Μιχαίου τοῦ Προφήτου. Προεόρτια τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου.
27	15	Σα.	✠ Ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου. Ἀργία καὶ ἑθὺς Κατάλυσις. [κου.]
28	16	Κυ.	✠ Τοῦ ἁγίου Μανδηλίου· καὶ Διομήδους Μάρτυρος.
29	17	Δε.	Μύρωνος Μάρτυρος.
30	18	Τρ.	Φλώρου καὶ Λαύρου Μαρτύρων.
31	19	Τε.	Ἀνδρέου τοῦ Στρατηλάτου.

Σεπτέμβριος.

1	20	Πε.	Σαμουὴλ τοῦ Προφήτου.
2	21	Πα.	Θαδδαίου τοῦ Ἀποστόλου.
3	22	Σα.	Ἀγαθονίκου Μάρτυρος.
4	23	Κυ.	✠ Λούπου Μάρτυρος. Ἀπόδοσις τῆς Ἑορτῆς τῆς Θεοτόκου.
5	24	Δε.	Εὐτυχίου Ἱερομάρτυρος.
6	25	Τρ.	Ἡ Ἐπίκομις τοῦ Λειψάνου Βαρθολομαίου Ἀποστόλου, καὶ μνήμη Τίτου τοῦ Ἀποστόλου.
7	26	Τε.	Ἀδριανοῦ καὶ Ναταλίας Μαρτύρων.
8	27	Πε.	Ποιμένου τοῦ Ὁσίου.
9	28	Πα.	Μουσέως τοῦ Αἰθίοπος.
10	29	Σα.	✠ Ἡ Ἀποκομὴ τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου. Ἀργία καὶ Νηστεία.
11	30	Κυ.	✠ Ἀλεξάνδρου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.
12	31	Δε.	Ἡ Κατάθεσις τῆς τιμίας Ζώνης τῆς Θεοτόκου. Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

		Ἀνατολὴ τοῦ ἡλίου.	Δύσις.	Μέγεθος τῆς ἡμέρας.
13	1	5 ὥρ. 15 λ.	6 ὥρ. 54 λ.	13 ὥρ. 39 λ.
18	6	5 " 19 "	6 " 48 "	13 " 29 "
23	11	5 " 23 "	6 " 41 "	13 " 18 "
28	16	5 " 28 "	6 " 34 "	13 " 6 "
2	21	5 " 32 "	6 " 26 "	12 " 53 "
7	26	5 " 36 "	6 " 18 "	12 " 42 "
12	31	5 " 40 "	6 " 11 "	12 " 31 "

Πανσελήνος τὴν 5 (17) Αὐγ. εἰς τὰς 3 ὥρας 11 λεπτά μ. μ.
 Σελήνης τελευταῖον τέταρτον τὴν 12 (24) Αὐγ. εἰς τὰς 5 ὥρας 39 λεπτά π. μ.
 Νέα σελήνη τὴν 20 Αὐγ. (1 Σεπτ.) εἰς τὰς 7 ὥρας 43 λεπτά π. μ.
 Σελήνης πρῶτον τέταρτον τὴν 28 Αὐγ. (9 Σεπτ.) εἰς τὰς 7 ὥρας 25 λεπτά π. μ.

✓ [153]

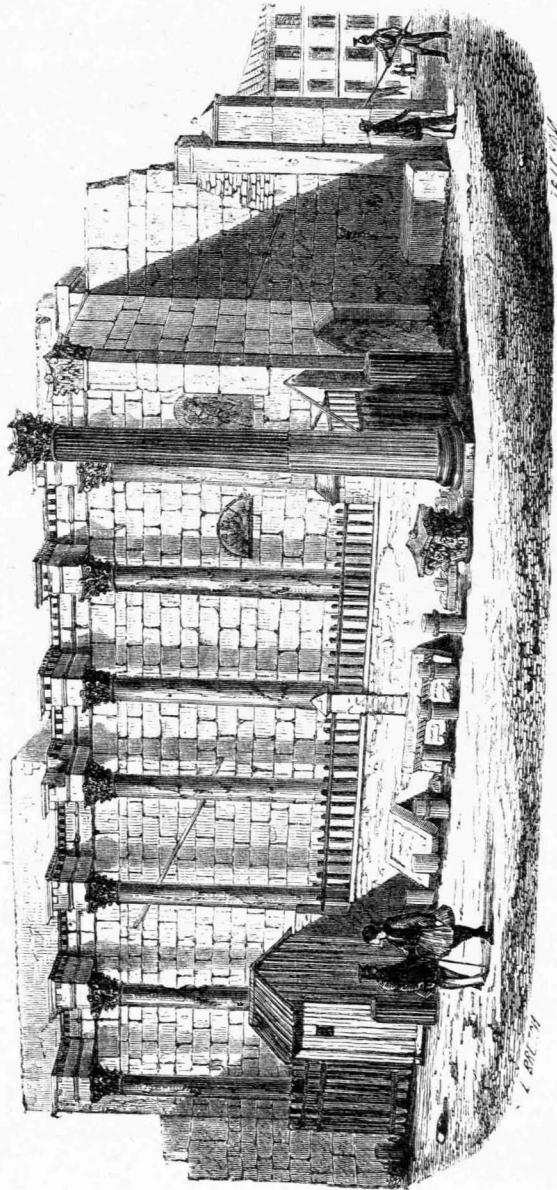
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ.

(Έχει ημέρας 30. Ὁ ἥμιος εἶναι εἰς τὸν Ζυγόν.)

Ν. Π.	Ἡμέρα	Ἑορτή
13	1 Τρ.	Ἀρχὴ τῆς Ἰνδίκτου, ἤτοι τοῦ νέου Ἑτους. Ἡ Συναξίς τῆς Θεοτόκου τῶν Μιασηθῶν· καὶ μνήμη Συμεὼν τοῦ Στυλῖτου. Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.
14	2 Τε.	Μάμαντος Μάρτυρος καὶ Ἰωάννου τοῦ Νηστευτοῦ.
15	3 Πε.	Ἀνθίμου Ἱερομάρτυρος καὶ Θεοκτίστου τοῦ Ὁσίου.
16	4 Πα.	Βαβύλα Ἀντιοχείας Ἱερομάρτυρος καὶ Μουσῆως τοῦ Προφήτου.
17	5 Σα.	Ζαχαρίου τοῦ Προφήτου πατρὸς τοῦ Προδρόμου.
18	6 Κυ.	✠ Τοῦ ἐν Κολασσαῖς θαύματος τοῦ Ἀρχιστρατήγου Μιχαήλ.
19	7 Δε.	Σώζοντος Μάρτυρος. Προεόρτια τῆς Θεοτόκου.
20	8 Τρ.	✠ Τὸ Γενέθλιον τῆς Θεοτόκου. Ἀργία καὶ ἑχθὺς κατάλυσις.
21	9 Τε.	Ἰωακείμ καὶ Ἀννης.
22	10 Πε.	Μητροδώρας, Μητροδόρας καὶ Νυμφοδώρας Μαρτύρων.
23	11 Πα.	Θεοδώρας τῆς Ὁσίας.
24	12 Σα.	Αὐτονόμου Ἱερομάρτυρος. Ἀπόδοσις τῆς Ἑορτῆς τῆς Θεοτόκου.
25	13 Κυ.	✠ Τὰ Ἐγκαίνια τοῦ Ναοῦ τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἀναστάσεως· καὶ Κορηλίου τοῦ Ἐκατοντάρχου. Προεόρτια τοῦ Σταυροῦ.
26	14 Δε.	✠ Ἡ Ὑψωσις τοῦ τιμίου Σταυροῦ. Ἀργία, καὶ Νηστεία.
27	15 Τρ.	Νικήτα Μάρτυρος.
28	16 Τε.	Εὐφημίας Μεγαλομάρτυρος.
29	17 Πε.	Σοφίας Μάρτυρος, καὶ Πίστειος, Ἐλπίδος καὶ Ἀγάπης.
30	18 Πα.	Εὐμενίου Γορτύνης τοῦ Θαυματουργοῦ.

Ὀκτώβριος.

1	19 Σα.	Τροφίμου, Σαββατίου, καὶ Δορυμέδοντος Μαρτύρων.
2	20 Κυ.	✠ Εὐσταθίου Μεγαλομάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.
3	21 Δε.	Κοδράτου τοῦ Ἀποστόλου. Ἀπόδοσις τῆς Ἑορτῆς τοῦ Σταυροῦ.
4	22 Τρ.	Φωκᾶ Ἱερομάρτυρος.
5	23 Τε.	Ἡ Σύλληψις τοῦ Προδρόμου.
6	24 Πε.	Θέκλης Πρωτομάρτυρος.
7	25 Πα.	Εὐφροσύνης τῆς Ὁσίας.
8	26 Σα.	✠ Ἡ Μετάστασις Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου. Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.
9	27 Κυ.	✠ Καλλιστράτου Μάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.
10	28 Δε.	Χαρίτωνος τοῦ Ὁμολογητοῦ.
11	29 Τρ.	Κυριακοῦ τοῦ Ἀναχωρητοῦ.
12	30 Τε.	Γρηγορίου Ἱερομάρτυρος Ἐπισκόπου τῆς Μεγάλης Ἀρμενίας.

Ποικίλη Στά.

	Ἀνατολὴ τοῦ ἡλίου.	Δύσις.	Μέγεθος τῆς ἡμέρας.
13	1 5 ὥρ. 41 λ.	6 ὥρ. 8 λ.	12 ὥρ. 27 λ.
18	6 5 » 46 »	6 » 2 »	12 » 16 »
23	11 5 » 50 »	5 » 54 »	12 » 4 »
28	16 5 » 54 »	5 » 46 »	11 » 52 »
3	21 5 » 59 »	5 » 38 »	11 » 40 »
8	26 6 » 3 »	5 » 31 »	11 » 28 »
12	30 6 » 7 »	5 » 24 »	11 » 17 »

Πανσέληνος τὴν 3 (15) Σεπτ. εἰς τὰς 10 ὥρας 44 λεπτὰ μ. μ.
 Σελήνης τελευταῖον τέταρτον τὴν 10 (22) Σεπτ. εἰς τὰς 8 ὥρας 29 λεπτὰ μ. μ.
 Νέα σελήνη τὴν 19 Σεπτ. (1 Ὀκτ.) εἰς τὰς 0 ὥρας 18 λεπτὰ π. μ.
 Σελήνης πρῶτον τέταρτον τὴν 26 Σεπτ. (8 Ὀκτ.) εἰς τὰς 0 ὥρας 12 λεπτὰ μ. μ.
 Τὸ εὐηνόπωρον ἀρχεταί τὴν 10 (22) Σεπτ. εἰς τὰς 8 ὥρας 51 λεπτὰ μ. μ.

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ.

(Έχει ημέρας 31. Ὁ ἥλιος εἶναι εἰς τὸν Σκορπίον.)

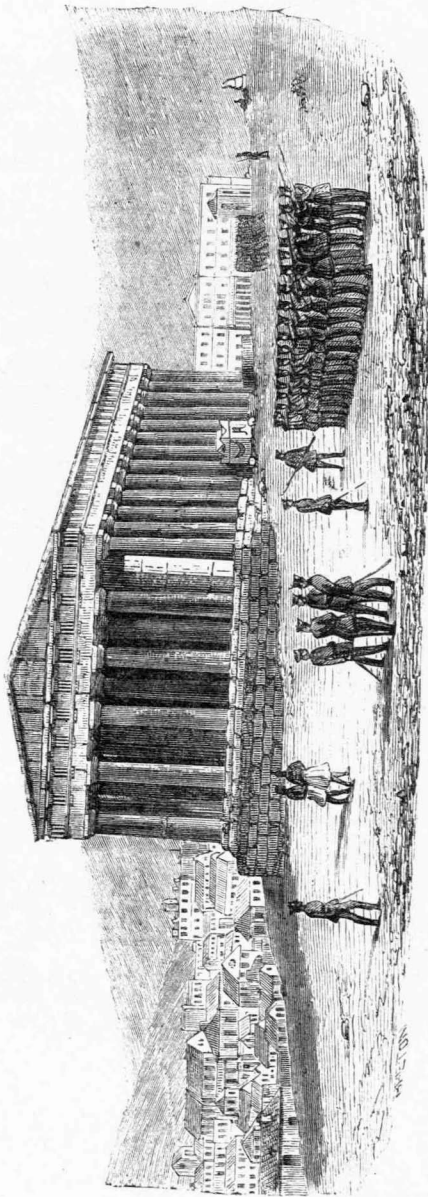
- Ν. Π.
- 13 1 Πε. Ἀνανίου τοῦ Ἀποστόλου, καὶ Ῥωμανοῦ τοῦ Μελωδοῦ.
 - 14 2 Πα. Κυπριανοῦ Ἱερομάρτυρος καὶ Ἰουστίνης Μάρτυρος.
 - 15 3 Σα. Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου Ἱερομάρτυρος.
 - 16 4 Κυ. Ξ Ἱεροθέου Ἐπισκόπου Ἀθηνῶν.
 - 17 5 Δε. Χαριτίνης Μάρτυρος.
 - 18 6 Τρ. Θωμᾶ τοῦ Ἀποστόλου. Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.
 - 19 7 Τε. Σεργίου καὶ Βάχχου Μαρτύρων.
 - 20 8 Πε. Πελαγίας τῆς Ὀσίας.
 - 21 9 Πα. Ἰακώβου Ἀλφραίου τοῦ Ἀποστόλου.
 - 22 10 Σα. Εὐλαμπίου καὶ Εὐλαμπίας Μαρτύρων. [στόλου ἑνὸς τῶν ζ' διακόνων.
 - 23 11 Κυ. Ξ Τῶν Ἁγίων Πατέρων τῆς ζ' οἴκου. συνόδου Φιλίππου τοῦ Ἀπο-
 - 24 12 Δε. Ἡρόδου, Ταράχου, καὶ Ἀνδρονίκου Μαρτύρων.
 - 25 13 Τρ. Κάρπου, Παύλου, καὶ λοιπῶν Μαρτύρων.
 - 26 14 Τε. Ναζαρίου, Γερασίου, Προτασίου, καὶ Κελσίου Μαρτύρων, καὶ Κοσμά Ἐπισκόπου τοῦ Μελωδοῦ.
 - 27 15 Πε. Λουκιανοῦ Μάρτυρος.
 - 28 16 Πα. Λογγίνου τοῦ Ἐκατοντάρχου.
 - 29 17 Σα. Ωσῆ τοῦ προφήτου.
 - 30 18 Κυ. Ξ Λουκά τοῦ Εὐαγγελιστοῦ. Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.
 - 31 19 Δε. Ἰωὴλ τοῦ προφήτου καὶ Οὐάρου Μάρτυρος.

Νοέμβριος.

- 1 20 Τρ. Ἀρτεμίου τοῦ Μεγάλου, καὶ Γερασίου τοῦ Νέου Ἀσκητοῦ, τοῦ ἐν τῇ νήσῳ Κεφαλληνία.
- 2 21 Τε. Τοῦ Ὁσίου Παριάνου τοῦ μεγάλου.
- 3 22 Πε. Ἀθερείου τοῦ θαυματουργοῦ.
- 4 23 Πα. Ἰακώβου Ἀποστόλου τοῦ Ἀδελφοθέου. Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.
- 5 24 Σα. Ἀρέθα Μάρτυρος.
- 6 25 Κυ. Ξ Μαρκιανῶν καὶ Μαρτυρίου Μαρτύρων.
- 7 26 Δε. Ξ Δημητρίου μεγαλομάρτυρος τοῦ μυροβλήτου. Ἀργία καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.
- 8 27 Τρ. Νέστορος Μάρτυρος.
- 9 28 Τε. Τερεντίου καὶ Νεοφίλης Μαρτύρων καὶ Στεφάνου τοῦ Σαββαΐτου.
- 10 29 Πε. Ἀναστασίας ὁσιομάρτυρος, καὶ Ἀβραμίου τοῦ ὁσίου.
- 11 30 Πα. Ζηροβίου καὶ Ζηροβίας Μαρτύρων.
- 12 31 Σα. Στάχτος, Ἀμπλίου καὶ λοιπῶν, τῶν Ἀποστόλων.

	Ἀνατολή τοῦ ἡλίου.	Δύσις.	Μέγεθος τῆς ἡμέρας.
13	1 6 ὥρ. 8 λ.	5 ὥρ. 24 λ.	11 ὥρ. 16 λ.
18	6 6 " 13 "	5 " 17 "	11 " 4 "
23	11 6 " 18 "	5 " 10 "	10 " 52 "
28	16 6 " 23 "	5 " 3 "	10 " 40 "
2	21 6 " 28 "	4 " 58 "	10 " 30 "
7	26 6 " 35 "	4 " 52 "	10 " 18 "
12	30 6 " 40 "	4 " 47 "	10 " 7 "

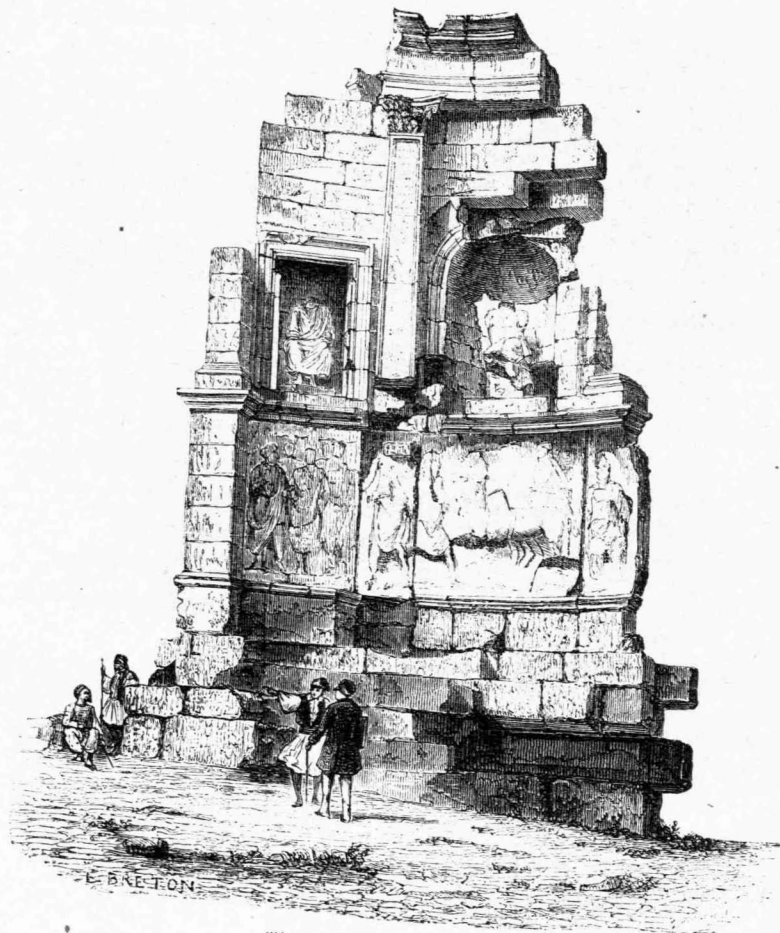
Πανσελήνος τὴν 3 (15) Ὀκτ. εἰς τὰς 7 ὥρας 50 λεπτά π. μ.
 Σελήνης τελευταῖον τέταρτον τὴν 10 (22) Ὀκτ. εἰς τὴν 1 ὥραν 2 λεπτά μ. μ.
 Νέα σελήνη τὴν 18 (30) Ὀκτ. εἰς τὰς 5 ὥρας 3 λεπτά μ. μ.
 Σελήνης πρῶτον τέταρτον τὴν 26 Ὀκτ. (7 Νοεμβ.) εἰς τὴν 1 ὥραν 29 λεπτά π. μ.

Τὸ Θησαυρῶν.

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ.

(Έχει ημέρας 30. Ὁ ἥλιος εἶναι εἰς τὸν Τοξότην.)

Τὸ μνημεῖον τοῦ Φιλοπάππου.

- N. II.
- 13 1 Κυ. ✕ Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ τῶν ἀναργύρων. Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.
 - 14 2 Δε. Ἀκινδύνου Μάρτυρος καὶ λοιπῶν.
 - 15 3 Τρ. Ἀκεφιμᾶ Μάρτυρος, καὶ ἡ Κατάθεσις τοῦ Λεβάνου Γεωργίου τοῦ Μεγαλομάρτυρος.
 - 16 4 Τε. Ἰωαννικίου τοῦ ὁσίου.
 - 17 5 Πε. Γαλακτίωνος καὶ Ἐπιστήμης Μαρτύρων.
 - 18 6 Πα. Παύλου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ ὁμολογητοῦ.
 - 19 7 Σα. Τῶν ἐν Μελιτινῇ τριάκοντα Μαρτύρων, καὶ Δαζάρου τοῦ ὁσίου.
 - 20 8 Κυ. ✕ Ἡ Σύναξις τοῦ Ἀρχιστρατήγου Μιχαῆλ, καὶ τῶν λοιπῶν ἀσωμάτων Δυνάμεων. Ἀγία καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.
 - 21 9 Δε. Ὀνησιφόρου καὶ Πορφυρίου Μαρτύρων.
 - 22 10 Τρ. Ἐράστου, Ὀλυμπᾶ καὶ λοιπῶν, τῶν Ἀποστόλων.
 - 23 11 Τε. Μηνᾶ, Βίκτωρος, καὶ Βικεντίου Μαρτύρων καὶ Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου.
 - 24 12 Πε. Ἰωάννου Ἀλεξανδρείας, τοῦ Ἐλεήμονος. Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.
 - 25 13 Πα. ✕ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. Ἀγία καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.
 - 26 14 Σα. ✕ Φιλίππου τοῦ Ἀποστόλου. Ἀγία, καὶ ἰχθύος Κατάλυσις.
 - 27 15 Κυ. ✕ Γουρία, Σαμωνᾶ, καὶ Ἀθίβου Μαρτύρων. Ἀρχὴ τῆς Νηστείας τῶν Χριστουγέννων.
 - 28 16 Δε. Ματθαίου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ. Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.
 - 29 17 Τρ. Γρηγορίου Νεοκαισαρείας τοῦ Θαυματουργοῦ.
 - 30 18 Τε. Πλάτωνος καὶ Ῥωμανοῦ Μαρτύρων.

Δεκέμβριος.

- 1 19 Πε. Βαβλαῆμ Μάρτυρος καὶ Ἀθδίου τοῦ προφήτου.
- 2 20 Πα. Πρόκλου Κωνσταντινουπόλεως καὶ Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου. Προεόρτια τῶν Εἰσοδίων.
- 3 21 Σα. ✕ Τὰ Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου. Ἀγία, καὶ ἰχθύος Κατάλυσις.
- 4 22 Κυ. ✕ Φιλήμονος τοῦ Ἀποστόλου καὶ Κικιλίας Μάρτυρος.
- 5 23 Δε. Γρηγορίου Ἐπισκόπου Ἀκράγαντος καὶ Ἀμφιλοχίου Ἐπισκόπου Ἰκονίου.
- 6 24 Τρ. Κλήμεντος Πάπα Ῥώμης.
- 7 25 Τε. Αἰκατερίνης Μεγαλομάρτυρος καὶ Μερκουρίου Μάρτυρος. Ἀγία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.
- 8 26 Πε. Ἀλυπίου τοῦ Κιόνιτου.
- 9 27 Πα. Ἰακώβου Μεγαλομάρτυρος τοῦ Πέρσου.
- 10 28 Σα. Στεφάνου ὁσίου τοῦ νέου.
- 11 29 Κυ. ✕ Παρραμόνου καὶ Φιλουμένου Μαρτύρων.
- 12 30 Δε. ✕ Ἀνδρέου τοῦ Ἀποστόλου. Ἀγία καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

		Ανατολὴ τοῦ ἡλίου.	Δύσις.	Μέγεθος τῆς ἡμέρας.
13	1	6 ὥρ. 41 λ.	4 ὥρ. 47 λ.	10 ὥρ. 6 λ.
18	6	6 " 46 "	4 " 45 "	9 " 59 "
23	11	6 " 51 "	4 " 42 "	9 " 51 "
28	16	6 " 56 "	4 " 41 "	9 " 44 "
3	21	7 " 1 "	4 " 39 "	9 " 38 "
8	26	7 " 5 "	4 " 39 "	9 " 34 "
12	30	7 " 9 "	4 " 40 "	9 " 31 "

Πανσέληνος τὴν 1 (13) Νοεμβ. εἰς τὰς 7 ὥρας 8 λεπτά μ. μ.
 Σελήνης τελευταῖον τέταρτον τὴν 9 (21) Νοεμβ. εἰς τὰς 8 ὥρας 51 λεπτά π. μ.
 Νέα σελήνη τὴν 17 (29) Νοεμβ. εἰς τὰς 8 ὥρας 52 λεπτά π. μ.
 Σελήνης πρῶτον τέταρτον τὴν 24 Νοεμβ. (6 Δεκ.) εἰς τὰς 9 ὥρας 9 λεπτά π. μ.

ΣΕΠΤΙΑ

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ.

(Έχει ημέρας 31. Ὁ ἥλιος εἶναι εἰς τὸν Αἰγόκερον.)

13	1	Τρ.	Ναοὺμ τοῦ προφήτου.
14	2	Τε.	Ἀβραάμ τοῦ προφήτου.
15	3	Πε.	Σαρονίου τοῦ προφήτου. [οἴνου καὶ ἐλαίου.
16	4	Πα.	Βαρθάρου Μεγαλομάρτυρος καὶ Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ. Κατάλυσις.
17	5	Σα.	Σάββα τοῦ Ἁγιασμένου. Ἀργία καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.
18	6	Κυ.	Ἰ. Νικολάου Ἀρχιεπισκόπου Μύρων τοῦ Θαυματουργοῦ. Κατάλυσις.
19	7	Δε.	Ἀμβροσίου Ἐπισκόπου Μεδιολάνων.
20	8	Τρ.	Παταπίου τοῦ ὁσίου.
21	9	Τε.	Ἰ. Ἡ Σύλληψις τῆς Ἁγίας Ἀννης. Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.
22	10	Πε.	Μηνᾶ. Ἐρμολέου, καὶ Εὐγράφου Μαρτύρων.
23	11	Πα.	Δανιὴλ τοῦ Στυλίτου.
24	12	Σα.	Ἰ. Σπυρίδωνος τοῦ Θαυματουργοῦ. Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴν. κ. ἐλ.
25	13	Κυ.	Ἰ. Τῶν Ἁγίων Προπατορῶν καὶ Εὐστρατίου, καὶ τῶν συν αὐτῷ Μαρτύρων καὶ Λουκίας Μάρτυρος.
26	14	Δε.	Θύρσου Μάρτυρος καὶ τῶν συν αὐτῷ.
27	15	Τρ.	Ἐλευθερίου Ἱερομάρτυρος.
28	16	Τε.	Ἀγγαίου τοῦ προφήτου καὶ Μαινίου Μάρτυρος.
29	17	Πε.	Δανιὴλ τοῦ προφήτου τῶν Ἁγίων τριῶν Παίδων καὶ Διονυσίου Ἀρχιεπισκόπου Αἰγίνης, τοῦ ἐκ νήσου Ζακύνθου. Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.
30	18	Πα.	Σεβαστιανοῦ Μάρτυρος.
31	19	Σα.	Βονιφατίου Μάρτυρος.

Ἰανουάριος.

1	20	Κυ.	Ἰ. Ἡ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως καὶ Ποσέβρια καὶ Ἰγνατίου Ἱερο-
2	21	Δε.	Ἰουλιανῆς Μάρτυρος. [μάρτυρος.
3	22	Τρ.	Ἀναστασίας μεγαλομάρτυρος τῆς Φαρμακολογίας.
4	23	Τε.	Τῶν δεκά Μαρτύρων τῶν ἐν Κρήτῃ.
5	24	Πε.	Παραμονὴ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως καὶ Εὐγενίας Ὁσιομάρτυρος.
6	25	Πα.	Ἰ. Ἡ κατὰ Σάρκα Γέννησις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀργία τριήμερος, καὶ Κατάλυσις εἰς πάντα, ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς Παραμονῆς τῶν Θεοφανείων.
7	26	Σα.	Ἡ Σύναξις τῆς Θεοτόκου.
8	27	Κυ.	Ἰ. Στεφάνου Ἀρχιδιακόνου καὶ Πρωτομάρτυρος.
9	28	Δε.	Μνήμη τῶν ἐν Νικομηδίᾳ διωρυμίων Μαρτύρων.
10	29	Τρ.	Ἰ. Μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν καὶ τῶν Ἁγίων 14 χιλιάδων Νηπίων.
11	30	Τε.	Ἀνυσίας Ὁσιομάρτυρος.
12	31	Πε.	Μελάνης τῆς Ὁσίας. Ἀπόδοσις τῆς τῶν Χριστοῦ γέννων Ἑορτῆς.

		Ἀνατολὴ τοῦ ἡλίου.	Δύσις.	Μέγεθος τῆς ἡμέρας.
13	1	7 ὥρ. 9 λ.	4 ὥρ. 40 λ.	9 ὥρ. 30 λ.
18	6	7 " 13 "	4 " 41 "	9 " 29 "
23	11	7 " 15 "	4 " 44 "	9 " 28 "
28	16	7 " 17 "	4 " 47 "	9 " 30 "
2	21	7 " 17 "	4 " 50 "	9 " 33 "
7	26	7 " 18 "	4 " 54 "	9 " 36 "
12	31	7 " 18 "	4 " 59 "	9 " 41 "

Πανσέληνος τὴν 1 (13) Δεκ. εἰς τὰς 8 ὥρας 47 λεπτά π. μ.
 Σελήνης τελευταίον τέταρτον τὴν 9 (21) Δεκ. εἰς τὰς 6 ὥρας 38 λεπτά π. μ.
 Νέα σελήνη τὴν 16 (28) Δεκ. εἰς τὰς 10 ὥρας 56 λεπτά π. μ.
 Σελήνης πρῶτον τέταρτον τὴν 23 Δεκ. (4 Ἰαν.) εἰς τὰς 3 ὥρας 43 λεπτά π. μ.
 Πανσέληνος τὴν 30 Δεκ. (11 Ἰαν.) εἰς τὰς 5 ὥρας 35 λεπτά π. μ.
 Ὁ χειμὼν ἀρχεται τὴν 9 (21) Δεκεμβ. εἰς τὰς 2 ὥρας 38 λεπτά π. μ.

Ἀστικαῖτοι χειρωνακικοὶ μνημεῖον.

ΣΕΠΙΑ

ΕΚΛΕΙΨΕΙΣ ΤΟΥ 1864.

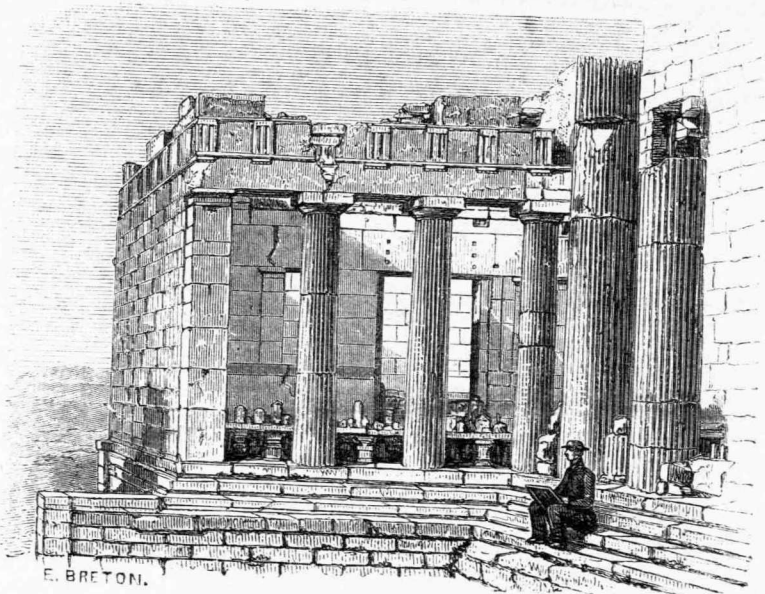
Κατὰ τὸ ἔτος 1864 θέλουσι συμβῆ δύο ἐκλείψεις τοῦ ἡλίου, αἱ εἰσὶν:

Τὴν 23 Ἀπριλίου (5 Μαΐου) ἔκλειψις ὀλικὴ τοῦ ἡλίου ἀρχομένη ἐν γένει εἰς τὰς 41 ὥρας καὶ 5 πρῶτα λεπτὰ μ. μ. καὶ λήγουσα εἰς τὰς 4 ὥρας καὶ 38 λεπτὰ τῆς πρωίας τῆς 24 Ἀπριλίου. Εἶναι ὁρατὴ εἰς τὰ νοτιοανατολικά μέρη τῆς Ἀσίας, τὰ βόρεια τῆς Αὐστραλίας καὶ τὰ δυτικὰ τῆς Βορείου Ἀμερικῆς.

Τὴν 18 (30) Ὀκτωβρίου δακτυλιοειδῆς ἔκλειψις τοῦ ἡλίου ἀρχομένη ἐν γένει εἰς τὰς 2 ὥρας 6 λεπτὰ μ. μ. καὶ λήγουσα εἰς τὰς 8 ὥρας καὶ 4 λεπτὰ μ. μ. Εἶναι ὁρατὴ εἰς τὴν Νότιον Ἀμερικὴν καὶ εἰς τὰ νοτιοδυτικὰ μέρη τῆς Ἀφρικῆς.

ΟΙ ΜΗΝΕΣ ΤΟΥ ΟΘΩΜΑΝΙΚΟΥ ΕΤΟΥΣ.

Ο Σχάβαν	τοῦ 1280	ἀρχεῖται τὴν 30	Δεκεμβ.	(11 Ἰαν.)	1863.
» Ρεμεζάν	»	»	28 Ἰαν.	(9 Φεβρ.)	1864.
» Σχεββάλ	»	»	27 Φεβρ.	(10 Μαρτ.)	»
» Τζι Ἰλ-καδὲ	»	»	27 Μαρτ.	(8 Ἀπρ.)	»
» Τζι Ἰλ-χιτζέ	»	»	26 Ἀπριλ.	(8 Μαΐ.)	»
» Μουχαρρέμ	τοῦ 1281	»	25 Μαΐ	(6 Ἰουν.)	»
» Σαφέρ	»	»	24 Ἰουν.	(6 Ἰουλίου)	»
» Ρεββι ἔλ-ἔββέλ	»	»	23 Ἰουλ.	(4 Αὐγ.)	»
» Ρεββι ἔλ-ἄχιρ	»	»	22 Αὐγ.	(3 Σεπτ.)	»
» Τζεματζι ἔλ-ἔββέλ	»	»	20 Σεπτ.	(2 Ὀκτ.)	»
» Τζεματζι ἔλ-ἄχιρ	»	»	20 Ὀκτ.	(1 Νοεμ.)	»
» Ρετζέβ	»	»	18 (30)	Νοεμ.	»
» Σχάβαν	»	»	18 (30)	Δεκεμ.	»
» Ρεμεζάν	»	»	16 (28)	Ἰαν.	1865

Ἡ Πινακοθήκη.

ΑΝΑΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΠΡΟΣ ΤΑ ΓΑΛΛΙΚΑ ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ.

Χρυσός.	
Όθώνιον, 20 δραχμῶν	17 φρ. 90 .
Ἄργυρος.	
Τάληρον, 5 δραχμῶν	4 " 47 "
Δραχμῆ, 100 λεπτῶν	— " 90 "
Χαλκός.	
Δεκάλεπτον	} κέρματα τῆς δραχμ., ἰσοδυναμοῦντα πρὸς 10, 5, 2 καὶ 1 λεπτά.
Πεντάλεπτον	
Δίλεπτον	
Λεπτόν	

ΑΝΑΛΟΓΙΑ ΞΕΝΩΝ ΤΙΣΩΝ ΝΟΜΙΣΜΑΤΩΝ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΔΡΑΧΜΗΝ.

Φράγκον	1 δραχμ. 11 λεπτά.
Πεντάφραγκον	5 " 58 "
Εἰκοσάφραγκον	22 " 32 "
Σφάντζικον	— " 92 "
Σελίνιον	1 " 28 "
Λίρα στερλίνα	28 " 12 "
Ρουβλιον	4 " 41 "
Τάλ. αὐστριακόν	5 " 78 "
Όλλανδ. φλωρ.	13 " — "
Αὐστριακόν φλωρ.	13 " 6 "
(Νομίσματα τῆς Δανίας.)	
Φοιδεϊκτεον χρυσοῦν	23 " 5 "
Rigsdaler (τάληρον)	3 " 12 "
Μάρκ (1/6 τοῦ ταλήρου)	— " 52 "

Αὕτη εἶναι ἡ ἐπίσημος ἀναλογία, ἥτις σπανιότατα τηρεῖται. Οὕτω λ. γ. τὸ πεντάφραγκον κυκλοφορεῖ ἀντὶ 5 δραχμ. καὶ 60 λεπτα, τὸ εἰκοσάφραγκον ἀντὶ 22 δραχμ. καὶ 40 λεπτα, ἡ λίρα στερλίνα ἀντὶ 28 καὶ 30, τὸ αὐστριακόν τάληρον ἀντὶ 5 καὶ 80 καὶ τὸ σφάντζικον ἀντὶ 95 λεπτῶν. — Εἰς τὴν ἐπίσημωσ ὀρισθεῖσαν ἀξίαν των λαμβάνουσιν αὐτὰ τὰ Ταχυδρομεῖα, τὰ Ταμεία καὶ ἡ Τράπεζα.

ΜΕΤΡΑ ΚΑΙ ΣΤΑΘΜΑ.

Ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις διὰ τοῦ ἀπὸ 16 Ὀκτωβρίου 1836 Β. Διατάγματος εἰσήγαγε τὸ γαλλικόν δεκαδικόν σύστημα, ὅπερ ὅμως, ὡς ξένον εἰς τὰς ἕξεις τοῦ λαοῦ καὶ ἀντιβαῖνον εἰς τὰς προλήψεις του, ἐμεινεν ἀνεφάρμοστον. Τοῦτου ἕνεκα μέχρι τῆς σήμερον εἶναι ἐν χρήσει τὰ καὶ πρὸ τοῦ ἀγῶνος ἐν Ἑλλάδι ὑπάρχοντα καὶ νῦν καθ' ἅπασαν τὴν Ἀνατολὴν κοινὰ μέτρα καὶ σταθμὰ.

Μέτρα μήκους.

Πήχυς ἰσοδυναμῶν πρὸς 0,64,800 τοῦ γαλλικοῦ μέτρου καὶ ὑποδιαιρούμενος εἰ 8 ὀγδοα, ρούπια καλούμενα.

Εἰς τὰς ἐπίσημους καὶ τεχνικὰς καταμετρήσεις, οἷον χωροσταθμῆσεις κτλ. μεταχειρίζονται τὸ μέτρον, ὅπερ καλεῖται πήχυς βασιλικός, καὶ τὸ ἑκατοντάμετρον.

Μέτρα ἐπιφανείας.

Τετραγωνικὸς πήχυς.

Στρέμμα, σύγκειμενον ἐκ χιλίων τοιούτων τετραγωνικῶν πήχων.

Μέτρα στερεῶν.

Ό λίθος μόνος πωλεῖται εἰς κυβικὰ γαλλικὰ μέτρα.

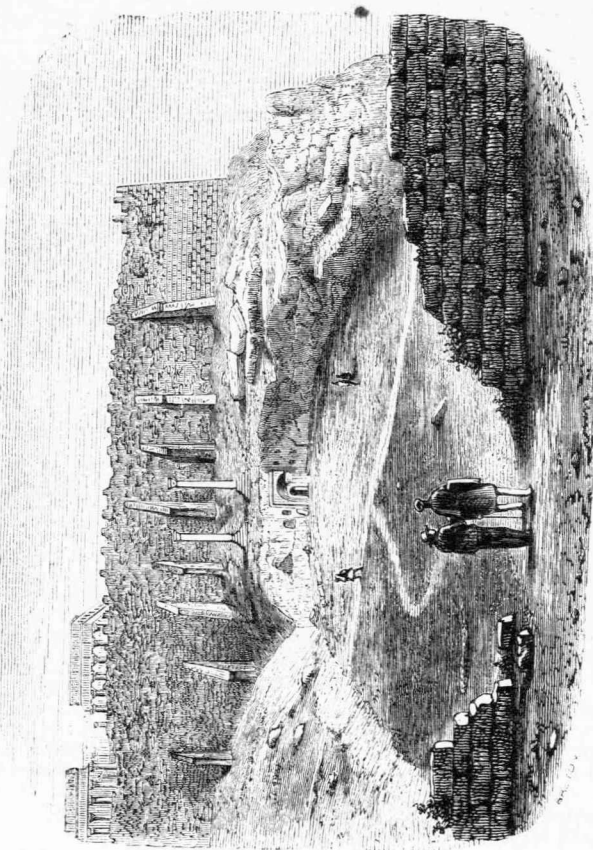
Σταθμὰ.

Όκὰ ἰσοδυναμοῦσα πρὸς 1250 γράμματα καὶ 1/8 περίπου ἦτοι δράμματα 400.

Τὸ δράμμι ἰσοδυναμοῦν πρὸς τοῖα γράμματα καὶ 1/8 περίπου.

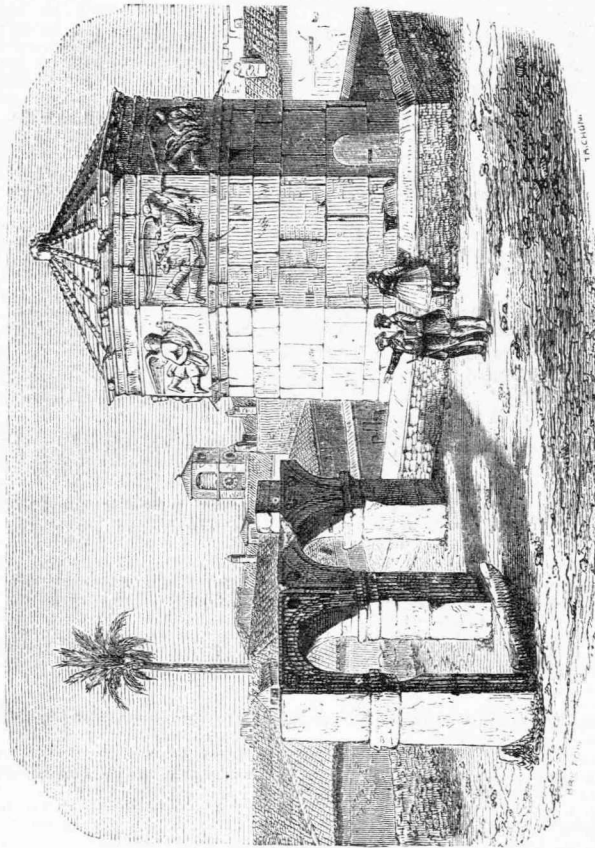
Μπότσα (ἐπὶ βευστῶν) ἰσοδυναμοῦσα πρὸς 2 ὀκάδας.

Στατήρ (ἢ καντάριον), πρὸς 44 ὀκάδας.

16 Θέρον τοῦ Βαίου.

[267]

Νεός του Αιόλου.

[221]

ΠΡΟΧΕΙΡΟΣ ΠΙΝΑΞ ΠΟΛΥΠΛΑΣΙΑΣΜΟΥ.

2	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
	4	6	8	10	12	14	16	18	20	22	24	26	28	30	32	34	36	38	40
3	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
	6	9	12	15	18	21	24	27	30	33	36	39	42	45	48	51	54	57	60
4	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
	8	12	16	20	24	28	32	36	40	44	48	52	56	60	64	68	72	76	80
5	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
	10	15	20	25	30	35	40	45	50	55	60	65	70	75	80	85	90	95	100
6	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
	12	18	24	30	36	42	48	54	60	66	72	78	84	90	96	102	108	114	120
7	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
	14	21	28	35	42	49	56	63	70	77	84	91	98	105	112	119	126	133	140
8	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
	16	24	32	40	48	56	64	72	80	88	96	104	112	120	128	136	144	152	160
9	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
	18	27	36	45	54	63	72	81	90	99	108	117	126	135	144	153	162	171	180
10	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
	20	30	40	50	60	70	80	90	100	110	120	130	140	150	160	170	180	190	200
11	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
	22	33	44	55	66	77	88	99	110	121	132	143	154	165	176	187	198	209	220
12	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
	24	36	48	60	72	84	96	108	120	132	144	156	168	180	192	204	216	228	240
13	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
	26	39	52	65	78	91	104	117	130	143	156	169	182	195	208	221	234	247	260
14	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
	28	42	56	70	84	98	112	126	140	154	168	182	196	210	224	238	252	266	280
15	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
	30	45	60	75	90	105	120	135	150	165	180	195	210	225	240	255	270	285	300
16	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
	32	48	64	80	96	112	128	144	160	176	192	208	224	240	256	272	288	304	320
17	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
	34	51	68	85	102	119	136	153	170	187	204	221	238	255	272	289	306	323	340
18	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
	36	54	72	90	108	126	144	162	180	198	216	234	252	270	288	306	324	342	360
19	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
	38	57	76	95	114	133	152	171	190	209	228	247	266	285	304	323	342	361	380
20	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
	40	60	80	100	120	140	160	180	200	220	240	260	280	300	320	340	360	380	400

ΕΡΜΗΝΕΙΑ. "Ἴνα εὕρη; τὸ γινόμενον δύο ἀριθμῶν π. χ. τοῦ 16 ἐπὶ 4, ζήτησον τὸν κεφαλαιῶς στοιχείοις γεγραμμένον ἀριθμὸν 16 καὶ μετὰ ταῦτα τὸν μικροῦς στοιχείοις 4, εὕρισκόμενον εἰς τὴν ἀμέσως ἀνωτέραν σειρᾶν, ἐν ᾗ εὕρισκται ὁ ἀριθ. 16, ὁ κάτωθεν αὐτοῦ εὕρισκόμενος ἀριθμὸς 64 παριστᾷ τὸ ζητούμενον γινόμενον.

Ἀδριανου Ἀψίς.

Σύγκρισις τῶν μέτρων καὶ σταθμῶν διαφόρων ἐμπορικῶν πόλεων μὲ τὰ μέτρα καὶ σταθμὰ Κωνσταντινουπόλεως ὄντα εἰς χρῆσιν μέχρι τοῦδε καὶ ἐν Ἑλλάδι.

ΔΟΝΔΙΝΟΙ.		ἀντι- στοιχία	ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ.
Σιτηρῶν.	1 Κουάρτερ..... ἴσον μὲ 8 Βουέλ * ἢ 32 Πέκ.	$8 \frac{1}{4}$	Κοιλὰ (1).
Ῥφασμάτ. (μήκους).	1 Γιάρδα..... ἴση μὲ 3 πόδας ἢ 36 δακτύλους ἢ 144 γραμμᾶς.	$1 \frac{3}{8}$	πήχ. μικροῦ· αἱ 100 Γυιάρ- δες, ἴσαι μὲ 140 πήχεις.
Ῥγρῶν.	1 Γαλόνιον..... ἴσον 2 Βοτίλιας ἢ 8 Πίντας**.	$2 \frac{273}{400}$	ὀκάδας, ἢ 1070 δράμια.
	1 Λίτρα.....	$\frac{141}{400}$	ἢ 141 δράμια.
ΜΑΣΣΑΛΙΑΣ.		ἀντι- στοιχία	ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ.
Σιτηρῶν.	1 Κάρικα..... ἴσον 4 εἰμίνας.	$4 \frac{1}{2}$	Κοιλὰ σχεδόν.
Ῥφασμάτ. (μήκους).	1 μέτρον Γαλλίας.....	$1 \frac{9}{16}$	πήχεις μικροῦς, ἢ πήχ. 1, 4 $\frac{1}{2}$ ὀδοῦ· λεγόμενα βούπια.
Ῥγρῶν.	1 Μιλερόλα (2)..... ἴσον 64 λίτρας.	46	ὀκάδας περίπου.
	1 λίτρα.....	$\frac{283}{400}$	δράμια 285.
ΤΕΡΓΕΣΤΗΣ.		ἀντι- στοιχία	ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ.
Σιτηρῶν.	1 Στάρον.....	$2 \frac{1}{2}$	Κοιλὰ περίπου.
Ῥφασμάτ. (μήκους).	1 ἄουνα (3).....	$1 \frac{3}{4}$	πήχεις μικροῦς σχεδόν.
Ῥγρῶν.	1 ὄνα (4)..... ἴσον 40 βοκάλια.	$40 \frac{1}{4}$	ὀκάδας περίπου.
	1 φούντι.....	$\frac{176}{400}$	δράμια 176.
ΑἸΘΥΡΝΟΙ.		ἀντι- στοιχία	ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ.
Σιτηρῶν.	Σάκκος..... ἴσον 6 μίνας (ἑξάγια) ἢ 12 τέταρτα ἢ 48 μετζέτας.	2	Κοιλὰ.
Ῥφασμάτ. (μήκους).	1 Κάνα..... ἴσον 5 Βράτζα.	$4 \frac{3}{8}$	πήχεις μικροῦ.
Ῥγρῶν.	1 Βράτζο..... 1 Βαρέλλα.....	$22 \frac{1}{2}$	πήχ. μικροῦ ἢ 7 βούπια. ὀκάδας.
	1 Λίτρα.....	$\frac{108}{400}$	δράμια 108.
ΜΑΛΤΑΣ.		ἀντι- στοιχία	ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ.
Σιτηρῶν.	1 Σάλμα.....	$8 \frac{1}{4}$	Κοιλὰ.
Ῥφασμάτ. (μήκους).	1 Κάνε.....	$3 \frac{1}{8}$	πήχεις μικροῦς.
Ῥγρῶν.	1 Καρίσι..... 1 Ρότολα..... ἴσον 1 $\frac{1}{2}$ λίτρας.	$6 \frac{1}{2}$ $\frac{246}{400}$	ὀκάδας. δράμια 246.
	1 Λίτρα.....	$\frac{106}{400}$	δράμια 100.
ΟΔΗΣΣΟΥ.		ἀντι- στοιχία	ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ.
Σιτηρῶν.	1 Ψάθα..... ἴσον 2 ὀσμίν, ἢ 4 πα- γιοῦκ.	6	Κοιλὰ σχεδόν.
Ῥφασμάτ. (μήκους).	1 Ἀρσίνι..... ἴσον 16 βερτσόκ.	$1 \frac{1}{8}$	πήχεις μικρὰς σχεδόν.
Ῥγρῶν.	1 Βέδρον..... ἴσον 12 Κρόσκακ ἢ 100 τζαρκεία.	8	ὀκάδας περίπου.
	1 Πούντι..... ἴσον 40 λίτρας (φούν- τια).	$12 \frac{1}{4}$	ὀκάδας.
	1 Λίτρα (φούντι).....	$\frac{128}{400}$	δράμια 128.

* 1 Βουέλ ἴσον 4 Πέκ. — ** 1 Βοτίλια ἴσον 4 Πίντες. — (1) Τὸ Κοιλὸν εἶναι ὀκά-
δα· 20 ἢ 21 κατὰ τὴν ποιότητα, ἢ μέτρημα τοῦ σίτου. — (2) Τοῦ ἐλαίου μέτρον. —
(3) 100 ἄουνα εἶναι ἴσαι μὲ 180 πήχεις ὡς ἐγγίστα. — (4) Τοῦ ἐλαίου, τοῦ δὲ οἴνου
καὶ ἄλλων εἶναι μικροτέρα ἴση μὲ μονάδας $42 \frac{1}{2}$ περίπου. (Ἐκ τοῦ Ἡμ. Α. Δ. Μαυ-
ρομάτου.)

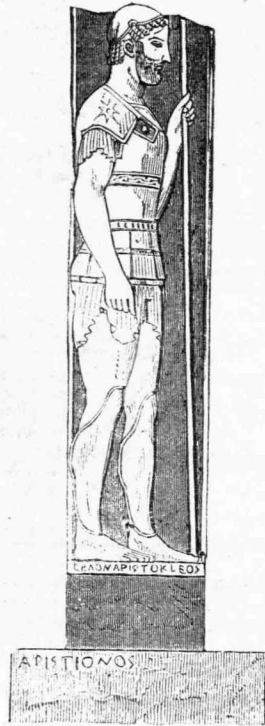
ΠΕΡΙΛΗΠΤΙΚΗ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ

ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΩΝ

ΜΝΗΜΕΙΩΝ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ.

Ἀθηνᾶ.

Ἄγαμα ἀρχαϊκὸν χρωματισμένον.
(Μαραθιονομάχος.)

Τετράδραχμοι.

Α'. Ἐν τῇ Ἀκροπόλει.

Ὁ Ναός τῆς Ἀπτέρου Νίκης.

Ὁ Ναός τῆς Ἀπτέρου Νίκης, πεπτωκῶς ἀνηγέρθη ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ Σπών καὶ Βέλερ δημοσιευθέντα σχέδια. Ἡ δυτικὴ αὐτοῦ πλευρὰ ἀποτελεῖται ἐκ τεσσάρων μονολιθῶν κίωνων ραβδωτῶν καὶ φερόντων κιονόκρανον ἰωνικοῦ ρυθμοῦ κομψότατον. Ὁ Ναός οὗτος ἠγέρθη

✓
65

κατ' ἐσφαλμένην τινὰ γνώμην εἰς τὸν Αἰγαῖα, κρημνισθέντα, κατὰ τὴν παράδοσιν, ἀπὸ τῆς θέσεως ἐκείνης, ὅτε παρετήρησε τὰ πλοῖα τοῦ υἱοῦ τοῦ Θησέως ἐπανερχόμενα ἀπὸ τῆς Κρήτης μὲ μέλανα ἰστία· διότι ὁ νικητὴς τοῦ Μινοταύρου τετρωμένος τότε ὑπὸ τοῦ ἔρωτος τῆς Ἀριάδνης, ἐλησμόνησε ν' ἀντικαταστήσῃ τὰ μέλανα ἰστία τῶν πλοίων του διὰ λευκῶν, ὅπως ἦτο προσυμπεφωνημένον ἐὰν ἤθελε φονεύσῃ τὸν Μινοταύρον· ἐντεῦθεν λοιπὸν προέκυψε τὸ ὄνομα τῆς Ἀπτέρου Νίκης, ὡς μὴ ἀγγελθείσης δηλαδὴ τῆς νίκης τοῦ Θησέως πρὸ τῆς ἐπιστροφῆς του. Κατ' ἄλλους ὅμως συγγραφεῖς (καὶ ἡ γνώμη αὐτῶν φαίνεται ἡ ἀληθεστέρα), τὸ ὄνομα τοῦτο ἀπονέμεται εἰς συμβολικὴν τινὰ θεότητα, δηλοῦν ὅτι πῶποτε ἡ Νίκη δὲν θέλει ἐγκαταλείψει τὰς Ἀθήνας.

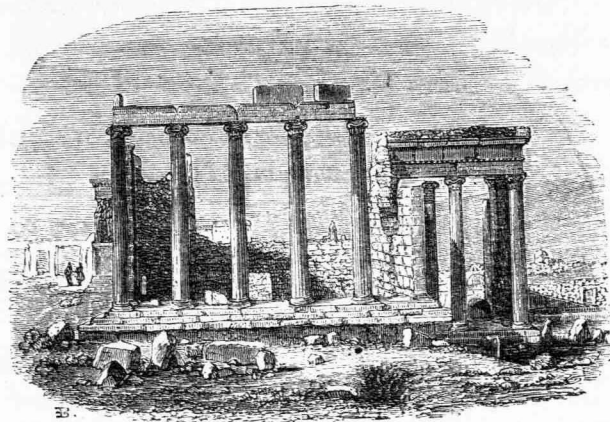
Τὰ Προπύλαια εἶναι ὁ πρόδομος, ὡς εἰπεῖν, τοῦ Παρθενῶνος· ἡ πρόσοψις τῶν Προπυλαίων σύγκειται ἐκ δώδεκα στηλῶν δωρικοῦ ῥυθμοῦ ῥαβδωτῶν, τεταγμένων εἰς δύο στοιχοῦς παραλλήλους, καὶ ἐξ ἐτέρων ἑξ, ῥυθμοῦ ἰωνικοῦ τεταγμένων ἐγκαρσίως. Ἔχουσι δὲ ὕψος μὲν 9 μέτρων καὶ 33 ὑφέκατ., διάμετρον δὲ περὶ τὴν βᾶσιν 1 μέτρον καὶ 78 ὑφέκατ. καὶ σύγκεινται ἐξ ὀκτῶ σπονδύλων.

Ἡ Πινακοθήκη κεῖται πρὸς ἀριστερὰ τῶν Προπυλαίων, συνεχρομένη μετ' αὐτῶν, καὶ εἰς οὐδὲν ἄλλο ἐχρησίμευε τὸ πάλαι ἢ ὡς στοὰ πρὸς ἀνάρτησιν εἰκόνων.

Τὸ Βάθρον τὸ πρὸς ἀριστερὰ παρατηρούμενον εἶναι κατεσκευασμένον ἐκ λίθου τοῦ Ὑμηττοῦ, καὶ πλάτος μὲν ἔχει 5 μέτρων, ὕψος δὲ 9. Ἐπὶ τῆς κορυφῆς αὐτοῦ, ἐχούσης πλάτος 6 μετ. ἴσταντο ἀνδριάντες ἑφιπποὶ τοῦ Ἀγρίππα καὶ Αὐγούστου.

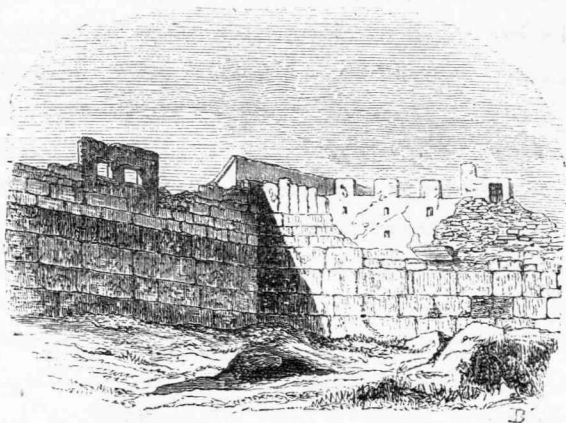
Παρθενῶν· ὠνομάσθη οὕτω διότι ἦτο ναὸς τῆς παρθένου Ἀθηνᾶς· ἐκτίσθη ἐπὶ Περικλέους ὑπὸ τῶν ἀρχιτεκτόνων Ἰκτίνου καὶ Καλλικράτου ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν διατελούντων τοῦ Φειδίου. Ὁ Παρθενῶν ἔχει 70 μ. καὶ 80 ὑφέκατ. μῆκος, 32 πλάτος καὶ 21 ὕψος. Αἱ στηλαὶ ἔχουσιν ὕψος 34 ποδῶν καὶ διάμετρον 6 ποδῶν καὶ 2 δακτύλων, εἶναι δὲ δωρικοῦ ῥυθμοῦ μετὰ ῥαβδῶσεων. Ὁ Πρόναος ἦτοι ἡ εἴσοδος τοῦ Παρθενῶνος ἦτον ἐστραμμένη πρὸς ἀνατολάς. Ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ ἐν τῇ θέσει ἐστραμμένη διὰ πειραϊκοῦ λίθου ὑψοῦτο τὸ ἄγαλμα τῆς Ἀθηνᾶς ἔργον τοῦ Φειδίου. Ὁ Ὀπισθοδόμος, χρησιμεύων ὡς θησαυροφυλάκειον, ἦτον ἐστραμμένος πρὸς δυσμάς. Ἡ ζωφόρος τῆς δυτικῆς πλευρᾶς τοῦ Παρθενῶνος εἶναι καὶ νῦν ἔτι, μολονότι ἐφθάρη ὑπὸ τοῦ χρόνου, ἀριστούργημα.

Κατὰ τοὺς πρώτους χρόνους τοῦ Χριστιανισμοῦ ὁ Παρθενῶν μετετρέπη εἰς χριστιανικὴν ἐκκλησίαν, καὶ μετὰ τὴν κατὰ κτήσιν τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τῶν Τούρκων εἰς τζαμίον· καὶ ἀμφοτέρων τῶν περιόδων τὰ ἔγνη φαίνονται καὶ σήμερον, οἷον ἔγνη ἀγιογραφῶν καὶ κλίμαξ μιν αἰετὸν ἐκτισμένη ἐντὸς τοῦ περιστεύλου τοῦ Ὀπισθοδόμου.

Τὸ Ἐρεχθεῖον.

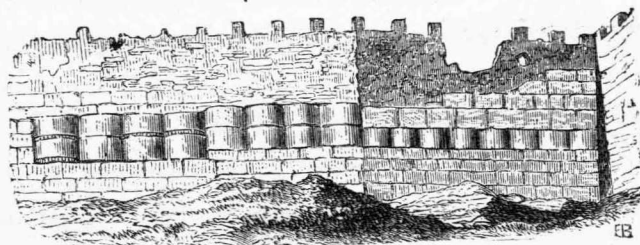
Ἐρεχθεῖον, Πανδρόσιον καὶ ναὸς τῆς Πολιάδος Ἀθηνᾶς. Οἱ ναοὶ οὗτοι ἀποτελοῦσιν ἐν καὶ μόνον οἰκοδόμημα, ὅπερ εἶναι τὸ ἄκρον ἄκρον τοῦ ἰωνικοῦ ρυθμοῦ. Ὁ θριγκὸς μιᾶς τῶν στοῶν ὑποστηρίζεται ὑπὸ ἕξ καρυατίδων, αἵτινες εἶναι τὰ τελειότατα τῶν ταιούτου εἶδους ἔργα· ὑπεξαιρεθείσης τῆς μιᾶς αὐτῶν ὑπὸ τοῦ λόρδου Ἐλγινος, ἀντικατέστη διὰ γυψίνου ἐκ-μαγείου.

Τείχη τῆς Ἀκροπόλεως.
(Πελασγικά.)

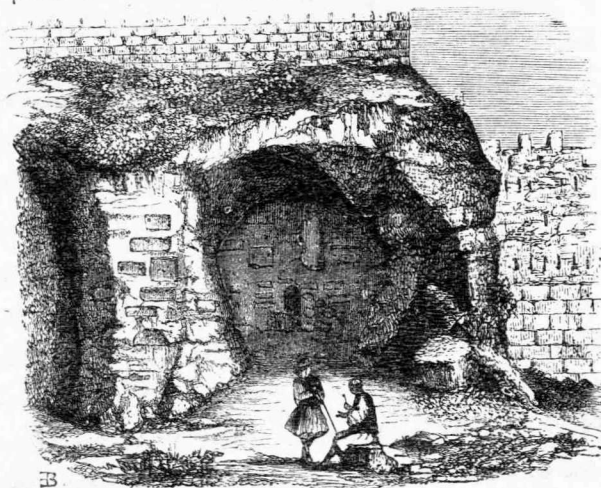
Τὰ τείχη τῆς Ἀκροπόλεως εἶναι σελίδες πελώριοι τῆς ἱστορίας τῶν Ἀθηνῶν. Καὶ ποῦ μὲν βλέπομεν ὄγκους λίθου κολοσσιαίους τῶν πελασγικῶν χρόνων, ποῦ δὲ σπονδύλους τοῦ ἀρχαίου ναοῦ Ἐκατομπέδου, ὅστις, κείμενος εἰς ἡν θέσιν ἀνηγέρθη ἀκολούθως ὁ Παρθενῶν, κατεστράφη ἐπὶ τῆς εἰσβολῆς τοῦ Ξέρξου, καὶ ποῦ πλευρὰς οἰκοδομηθείσας ὑπὸ τῶν Βενετῶν καὶ Τούρκων.

Β'. Περὶ τὴν Ἀκρόπολιν.

Τείχη τῆς Ἀκροπόλεως.
(Ἐγερθέντα παρὰ τοῦ Θεμιστοκλέους).

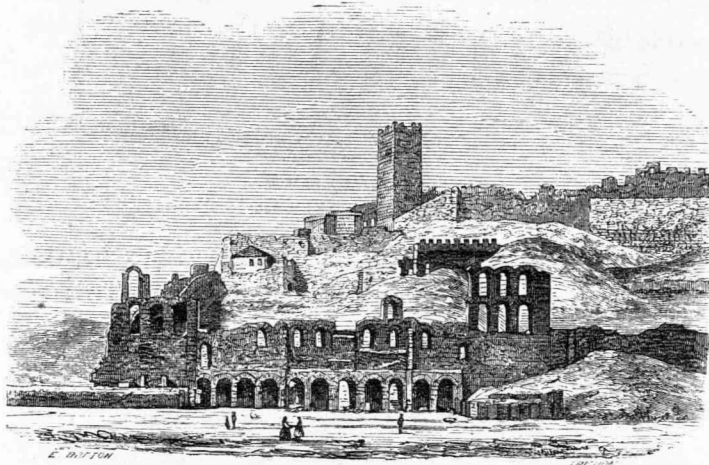
Τὸ Θεάτρον τοῦ Βάκχου εἶχε 160 μέτρων διάμετρον καὶ χωρητικότητα ὡς λέγουσι, 30,000, ἀνθρώπων. Τινὲς τῶν βαθμίδων εἶναι λελαξευμένα ἐπ' αὐτοῦ τοῦ βράχου τῆς Ἀκροπόλεως. Ὑπερθεν δὲ τοῦ Θεάτρου ἐπὶ τῆς κλιτύος τοῦ βράχου ὑψοῦνται πρὸ τῆς εἰσόδου ἄντρον δύο στῆλαι φέρουσαι ἄλλοτε τρίποδας, ἢ ἀναθήματα μνημονεύοντα τὴν ἐν τινι χορῷ μιᾶς τῶν φυλῶν τῶν Ἀθηνῶν νίκην.

Πανὸς Ἄντρον.

Πανὸς Ἄντρον. Τοῦτο κεῖται ἐπὶ τῆς ἀρκτικῆς πλευρᾶς

τῆς Ἀκροπόλεως, καὶ ἐν αὐτῷ φαίνονται σηκοὶ τινες λελαξευ-
μένοι ἐντὸς τοῦ βράχου.

Θέατρον Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ.

Θέατρον Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ. Τὸ θέατρον τοῦτο ἀνήγειρεν Ἡρόδης ὁ Ἀττικός, Ἀθηναῖος πλούσιος ἀκμάσας ἐπὶ τῶν χρόνων τῶν Ἀντωνίνων (110 Μ. Χ.), εἰς τιμὴν τῆς ἰδίας συζύγου Ρηγίλλης. Διάμετρον ἔχει 83 μέτρων καὶ 33 ἑκατ. καὶ χωρητικότητα 10,000 θεατῶν· καὶ νῦν ἔτι φαίνονται τὰ λείψανα τῶν καλυπτουσῶν αὐτὸ πλακῶν ἐκ Πεντελησίου μαρ-
μάρου. Κατεστράφη δὲ ὑπὸ πυρκαϊᾶς. Ἐκ τῶν ἐδωλίων του τινὰ μὲν εἶναι λελαξευμένα ἐν τῷ βράχῳ, τινὰ δὲ κατεσκευασ-
μένα ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου.

Θησεῖον. Ὁ δωρικοῦ κόσμου ναὸς οὗτος εἰς τιμὴν τοῦ Θησεῖος ἀνεγερθεὶς εἶναι ὁ ἐξ ὅλων τῶν μνημείων τῶν Ἀθηνῶν ἀκεραιότερος καὶ κάλλιον διατηρούμενος. Αἱ στήλαι αὐτοῦ ἔχουσιν ὕψος μὲν 6 μετ. καὶ 33 ὑψεκ.τ., διάμετρον δὲ περὶ

287

τὴν βάσιν 1 μετ. καὶ 11 ὑψεκ.τ. Τὸ Θησεῖον μετετράπη εἰς ἐκκλησίαν χριστιανικὴν ὑπὸ τὴν ἐπίκλησιν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου πρὸ τῆς κατακτῆσεως τῶν Ἀθηνῶν, καὶ οὕτως διέφυγε τὴν καταστροφὴν τῶν Τούρκων αἵτινες ἀπεπειράθησαν νὰ κατα-
σκευάσωσι τίτανον ἐκ τῶν στηλῶν του.

Ἡ Πύλη τῆς Ἀγορᾶς.

248

Ἡ Πύλη τῆς Ἀγορᾶς σύγκειται ἐκ τεσσάρων στηλῶν δωρικοῦ ρυθμοῦ, ἔχουσῶν διάμετρον 6 ποδῶν καὶ 4 δακτύλων. Παρ' αὐτὴν δὲ εὐρίσκεται παραστάς, ἐφ' ἧς ἐπιγέγραπται ψή-
ρισμα τοῦ Ἀδριανοῦ περὶ πωλήσεως τροφίμων.

Ποικίλη Στοά. Ἡ ἐσφαλμένως καλουμένη οἰκοδομὴ Ποι-
κίλη Στοά, ἧς σώζονται ἐπτὰ στήλαι κορινθιακοῦ κόσμου ἐκ Φρυγίου μαρμάρου, εἶναι τὸ μέγα τοῦ Ἀδριανοῦ Τετραγών-
ον, οὗ ἡ ἑτέρα πλευρὰ φαίνεται εἰς τὴν ὁδὸν Αἰόλου. Τὸ Τε-
τράγωνον τοῦ Ἀδριανοῦ ἐνέκλειε τὰ κυριώτερα μνημεῖα,
τὰ ὑπὸ τοῦ φίλου τούτου τῶν Ἀθηναίων αυτοκράτορος ἀνε-
γερθέντα.

Πύργος τοῦ Ἀνδρονίκου Κυρρῖστου, ἡ Ναὸς τοῦ

Αἶόλου. Τὸ ὀκτάγωνον μνημεῖον τοῦτο εἶναι κατεσκευασμένον ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου· ἐφ' ἐκάστης τῶν ὀκτῶ αὐτοῦ πλευρῶν, ἀντιστοιχουσῶν πρὸς τοὺς ὀκτῶ κυριωτέρους ἀνέμους, εἶναι ἐν ἀναγλύφοις γεγλυμμέναι αἱ εἰκόνες αὐτῶν. Κάτωθεν δὲ ἐκάστης αὐτῶν ὑπῆρχεν ἡλιακὸν ὥρολόγιον. Ἐκτὸς δὲ τούτων ὑπῆρχε διὰ τὴν νύκτα μία κλεψύδρα.

Λυσικράτους χορηγικὸν μνημεῖον. Τοῦτο ἠγέρθη ὑπὸ τοῦ Λυσικράτους ἐκ τῆς Ἀκαμαντίδος ὄντος φυλῆς εἰς μνήμην τῆς ἐν τινι χορῶ νίκης αὐτῆς, καὶ κεῖται κατὰ τὴν ὁδὸν τῶν Τριπόδων, ὀνομαζομένην οὕτω ἐν τῇ ἀρχαιότητι, διότι ἐν αὐτῇ ἔθεταν τοὺς τρίποδας, ἦτοι τὰ βραβεῖα τὰ ἀπονεμόμενα εἰς τὰς ἐν ταῖς δημοσίαις πανηγύρεσι τελουμένας δραματικὰς παραστάσεις. Τὸ αὐτὸ ὄνομα φέρει καὶ σήμερον ὁ εἰς αὐτὸ ἄγων δρομίσκος.

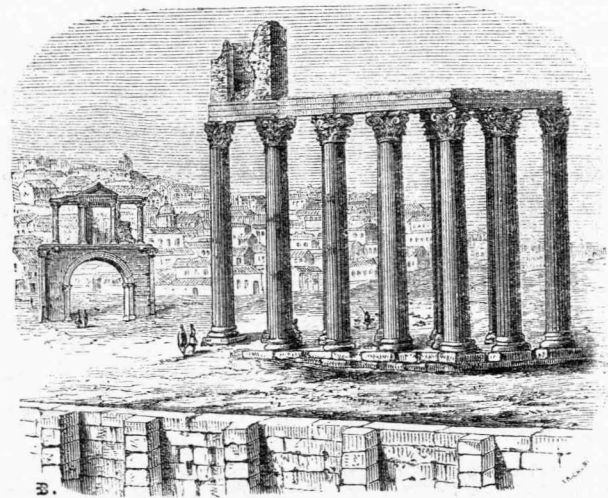
Ἀδριανοῦ ἀψίς. Ἡ κορινθιακοῦ ρυθμοῦ ἀψίς αὕτη ἠγέρθη ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος Ἀδριανοῦ· κατὰ τινὰς μὲν ἐχρησίμευεν ὡς ὄριον διακρίνον τὴν ἀρχαίαν τῆς νέας πόλεως, κατ' ἄλλους δὲ οὐδὲν ἄλλο εἶναι ἢ πύλη τῆς περιφερείας τοῦ ναοῦ τοῦ Ὀλυμπίου Διός. Καὶ ἐπὶ μὲν τῆς πρὸς τὴν Ἀκρόπολιν ὀψέως φέρει τὴν ἐπιγραφὴν·

Αἰδ' εἰς' Ἀθῆναι Θησεῶς ἢ πρὶν πόλις.

Ἐπὶ δὲ τῆς ἀντιθέτου τὴν ἀκόλουθον·

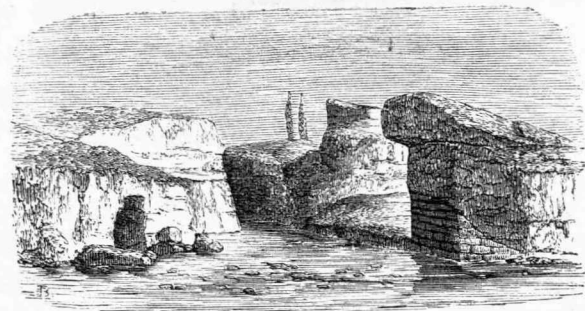
Αἰδ' εἰς' Ἀδριανοῦ καὶ οὐ Θησεῶς πόλις.

Ναὸς τοῦ Ὀλυμπίου Διός. Τοῦ ναοῦ τούτου ἡ οἰκοδομὴ ἤρξατο ἐπὶ Πεισιστράτου, ἀλλὰ πολλάκις διεκόπησαν αἱ ἐργασίαι, καὶ μόνον ἐπὶ τοῦ αὐτοκράτορος Ἀδριανοῦ ἀπεπερατώθη, ὥστε διήρκασε 670 ἔτη. Ὁ ναὸς οὗτος περιεκυκλωτο ὑπὸ 184 στηλῶν ρυθμοῦ κορινθιακοῦ, ὧν ἡ μὲν διάμετρος εἶναι

Ναὸς τοῦ Ὀλυμπίου Διός.

2 μέτρων καὶ 16 ὑφκατ., τὸ δὲ ὕψος 20 μέτρων. Τὸ μῆκος τοῦ ἦτον 118 μέτρων καὶ 57 τὸ πλάτος του. Σώζονται δὲ ἔτι 15 στηλαί. Κατὰ τὸ ἔτος 1852 θύελλα ἀνέτρεψε τὴν μίαν, ἣν βλέπομεν σήμερον περιεκυκλωμένην διὰ ξυλίνων κιγκλίδων. Ἐπὶ τῆς κορυφῆς δύο στηλῶν σώζονται εἰρείπια καλύβης μεταγενεστέρας, ἐποχῆς οἰκοδομηθείσης ὑπὸ ἀναχωρητοῦ τινος θελήσαντος νὰ μιμηθῇ Συμεῶνα τὸν Στηλίτην.

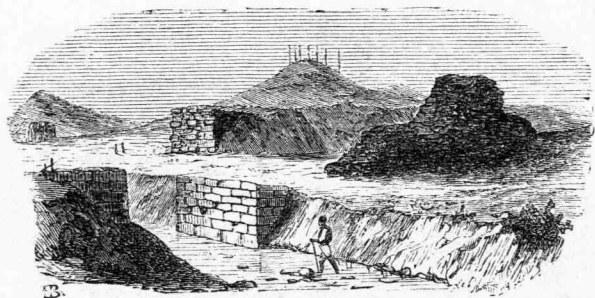

Καλλιβόθη.

Καλλιβόθη ἢ ἡ Ἐννεάκρονος, οὕτω ὀνομασθεῖσα ἐκ τῶν ἐπὶ τοῦ βράχου ὑπαρχουσῶν ἐννέα ὀπῶν.

214

298

Στάδιον.

Στάδιον. Οὐδὲν ἄλλο σώζεται ἐξ αὐτοῦ, εἰμὴ τὸ κοῖλον καὶ ἡ ἐν τῷ βράχῳ κατασκευασμένη ὁπὴ δι' ἧς ἀπεσύροντο οἱ νενικημένοι.

Γέφυρα Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ. Τῆς γεφύρας ταύτης, ἣτις ἔφερον εἰς τὸ Στάδιον τὰς βράσεις μόνον βλέπομεν σήμερον.

Ὁ Ἄρειος Πάγος.

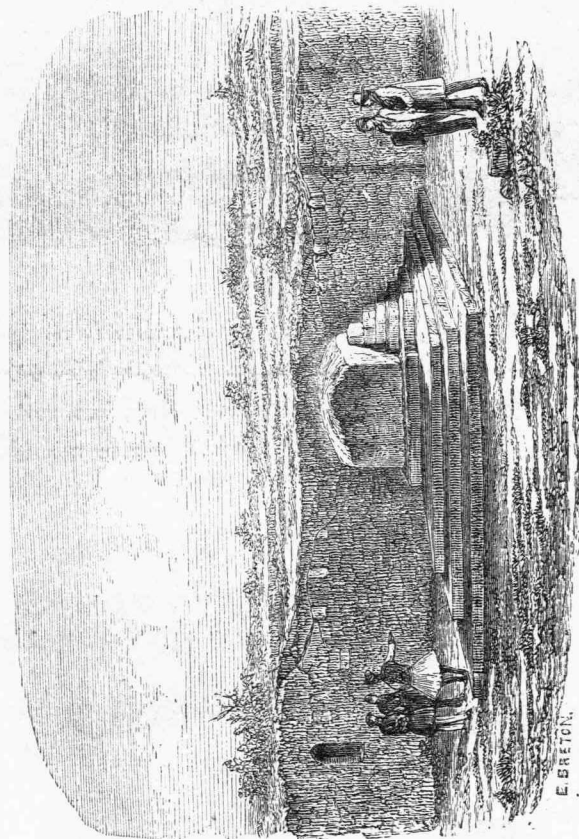
Ἄρειος Πάγος. Ἐπὶ πετρώδους βράχῳ πρὸς δυσμὰς τῆς Ἀκροπόλεως κειμένου παρατηροῦνται βαθμίδες λελαξευμέναι ἐν τῷ βράχῳ ἀρκτικῶς καὶ μεσημβρινῶς, καὶ πολλοὶ σπηλαί.

Μουσαίου Λόφος ἢ Μουσεῖον· κεῖται μεσημβρινῶς τῆς Ἀκροπόλεως λαβὼν τὸ ὄνομα ἀπὸ τοῦ Μουσαίου, ποιητοῦ συγχρόνου τοῦ Ὀρφέως. Ἐπὶ τῆς κορυφῆς αὐτοῦ ὑψοῦται :

✓ 302

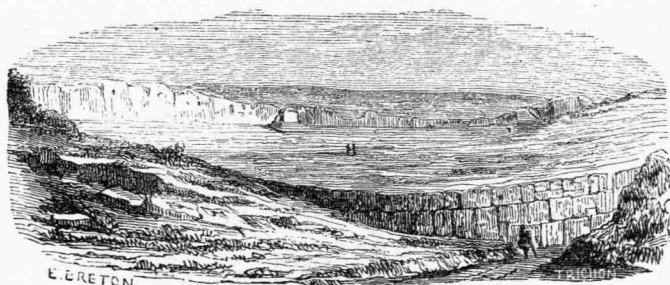
✓ 307

✓ 305

Τὸ Μίσην.

Τὸ Μιθραῖον τοῦ Φιλοπάππου, ἐγεγρῆν ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων εἰς τὸν Φιλόπαππον τοῦτον, ἐγγονὸν τοῦ Βασιλέως Ἀντιόχου τοῦ Κομαγεννοῦ, ὅστις ἐνόμισεν ὅτι δὲν ἠδύνατο κάλλιον νὰ ἀναπληρώσῃ τὸ παρὰ τῆς οἰκογενείας του ἀπολεσθὲν βασιλικὸν ἀξίωμα, εἰμὴ λαμβάνων τὸν τίτλον τοῦ πολίτου Ἀθηναίου.

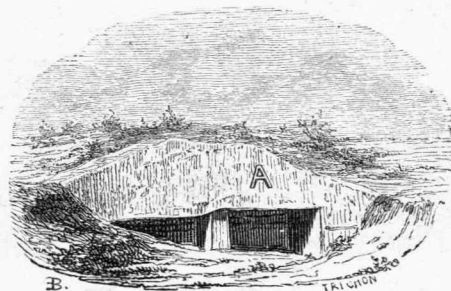
Ἡ Πνύξ.

Πνύξ. Τὸ βῆμα τῶν Ἀθηναίων λελαξευμένον ἐν τῷ βράχῳ ὑπέρκειται τῆς εὐρείας κοιλότητος, ἐν ἣ ἐκκλησίαζεν ὁ λαὸς τῶν Ἀθηναίων. Ἀρκτικῶς περικυκλοῦται ἡ Πνύξ ὑπὸ κυκλοειδῶς τείχους κατεσκευασμένου ἐκ λίθων κολοσσιαίων πολυέδρων αὐτίθεν ἐξωρυγμένων.

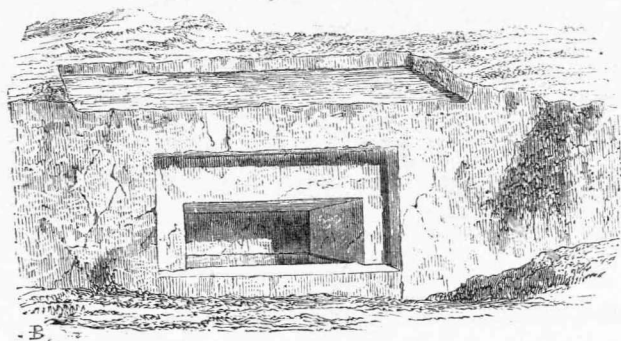
Φυλακὴ τοῦ Σωκράτους.

Φυλακὴ τοῦ Σωκράτους. Πολλὰ ὀρύγματα ἐντὸς τοῦ βράχου εἶναι γνωστὰ ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦτο, ἰδίως δὲ τὸ ὑπὸ τὸν λόφον τοῦ Μουσαίου. Ἄλλοι ὁμῶς ἄλλην ἔχουσι περὶ τοῦτου ἰδέαν· καὶ τινες μὲν ὑπολαμβάνουσιν αὐτὸ σιταποθήκην, ἄλλοι δὲ βαλανεῖον· αἱ δὲ ἀληθεῖς, ὡς βεβαιουσιν, φυλακαὶ τῶν Ἀθηνῶν εἶναι τὰ πολλῶ βαθυτέρα ὀρύγματα τὰ ὀπισθεν τοῦ σημερινοῦ Σφαγείου. Ὑπὸ τὸν λόφον τοῦ Μουσαίου φαίνεται λάρναξ ἐντετειγισμένη ἐν τῷ βράχῳ· εἶναι, λέγουσιν, ὁ τάφος τοῦ Κίμωνος.

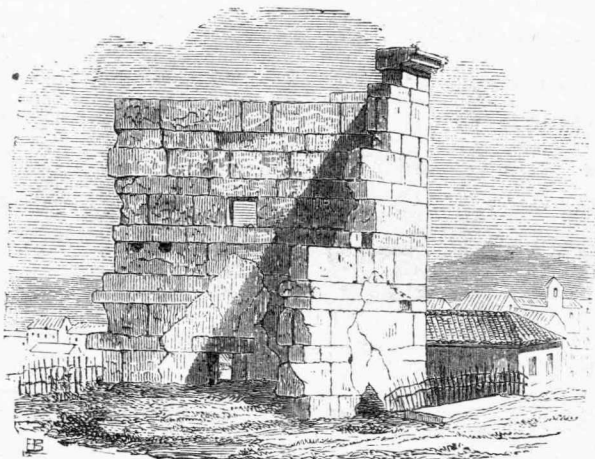
Τάφος Μουσαίου.

Μεταξὺ τοῦ λόφου τοῦ Μουσαίου καὶ τῆς Πνυκὸς ἔκειτο ἡ οἰκία τοῦ Θεμιστοκλέους.

Τάφος τοῦ Κίμωνος.

Στήλη τοῦ ναοῦ τοῦ Ἀσκληπιοῦ. Πλησίον τοῦ σημερινοῦ Θεάτρου ὑψοῦται στήλη μονόλιθος μετὰ κιονοκράνου ἐντετειγισμένη εἰς μικρὸν ἐκκλησίδιον ἀγροτικόν. Ἡ στήλη αὕτη ἀνήκουσα εἰς ναὸν τοῦ Ἀσκληπιοῦ χρησιμεῖει σήμερον ὡς θυσιαστήριον τοῦ ἐκκλησιδίου, ὅπου ἄνθρωποι ἐκ τοῦ λαοῦ ἔργονται καὶ δέονται ὑπὲρ ἀναρρώσεως τῶν οἰκείων των.

Γυμνάσιον τοῦ Πτολεμαίου.

243

Γυμνάσιον τοῦ Πτολεμαίου. Παρὰ τὴν Πύλιν τῆς Ἀγορᾶς ὄπισθεν τῆς συνοικίας τῆς ἐπονομαζομένης Βρυσακί βλέπομεν οἰκοδομὴν ἐκ μεγάλων τετραγώνων μαρμάρων· τοῦτο εἶναι, εἰκάζουσι, τὸ Γυμνάσιον τοῦ Πτολεμαίου.

Ἀλληγορικὸν ἀγάλμα φυλῆς τίνος τῶν Ἀθηναίων.

Ἐπωνύμων Πλατεία. Αὕτη ἐκτείνεται μεταξύ τοῦ Γυμνασίου τοῦ Πτολεμαίου καὶ τοῦ Θεσείου. Εἰς τὴν θέσιν αὐτὴν παρατηροῦμεν δύο κολοσσιαῖα ἀγάλματα, σύμβολα, συμπεραίνουσι, δύο φυλῶν τῶν Ἀθηναίων διότι ἐκεῖ ἔστεκον ἀλληγορικὰ ἀγάλματα τῶν φυλῶν τῶν Ἀθηναίων, καὶ ἐδημοσιεύοντο καὶ τὰ ψηφίσματα τῆς δημοκρατίας. Τὸ ὄνομα τῶν Ἐπωνύμων ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ ἀρχοντος ἐπωνύμου, ἐνὸς τῶν ἐννέα ἀρχόντων.

Ο ΑΡΧΑΙΟΣ ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ.

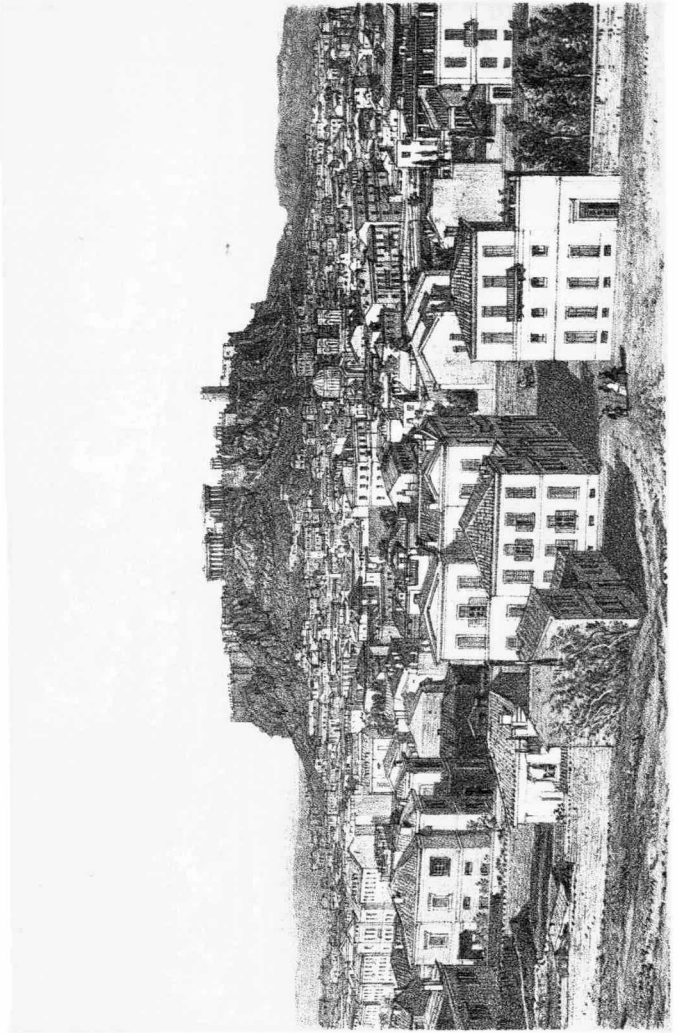
Τοῦ ἀρχαίου Πειραιῶς ὀλίγα ἔγνη εὐρίσκομεν· ὁ μαρμάρινος λέων, ὁ κοσμῶν τὸν λιμένα, ἠρπάγη τὸ 1685 ὑπὸ τοῦ Μοροζίνη καὶ ἐστάλη εἰς Βενετίαν, ὅπου καὶ νῦν ὑπάρχει ἔμπροσθεν τοῦ ναυστάθμου. Πρὸς δεξιὰ τῆς εἰς Ἀθήνας ἀγούσης κεῖνται λείψανα τῶν μακρῶν τειχῶν. Ἐπὶ τοῦ λόφου τῆς Μουνυχίας, ὀνομαζομένου σήμερον Καστέλλι, φαίνονται βορειοανατολικῶς τὰ ἐρείπια τοῦ θεάτρου τοῦ Βάχου, καὶ ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ λόφου τὰ ἐρείπια παλαιοῦ ὄχυρώματος προασπίζοντος τὸν Πειραιᾶ. — Ἐπιγραφή τις καὶ ἄγαλμα τῆς Ἀφροδίτης εὐρεθέντα μεταξὺ τῶν ἐρειπίων, — τὰ ὅποια εἶναι ἐσκορπισμένα ἐπὶ τοῦ διαχωρίζοντος τὸν Πειραιᾶ ἀπὸ τὸν λιμένα τῆς Μουνυχίας λόφου, — ἐνισχύουσι τὴν ὑπόθεσιν ὅτι τὰ ἐρείπια ἐκεῖνα εἶναι λείψανα τοῦ ναοῦ τῆς Ἀφροδίτης, ἐγεθέντος αὐτῆ ὑπὸ τοῦ Κόνωνος μετὰ τὴν περὶ Κνίδον ναυμαχίαν. — Ἐντὸς δὲ τῆς πόλεως φαίνονται τὰ ἐρείπια ἀρχαίων θερμῶν λουτρῶν, καὶ ὑπονόμου, ὃν τινὲς τῶν ἀρχαιολόγων θεωροῦσιν ὡς τὸ Σηράγγιον Βαλανεῖον. — Παρὰ τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Ἁγίου Νικολάου ὑψοῦται μικρὰ στήλη φέρουσα τὴν ἐπιγραφὴν, ὅρος ὁδοῦ καὶ ἐμπορίου, ὅπερ δηλοῖ τὴν θέσιν τοῦ Ἀρχαίου Ἐμπορίου. Φαίνονται

ὡσπύτως καὶ τὰ λείψανα τοῦ τείχους τοῦ Πειραιῶς, οἰκοδομηθέντος ὑπὸ τῶν τετρακκοσίων, οἵτινες ἤθελον νὰ γένωσι κύριον τοῦ στενοῦ καὶ νὰ διευκολύνωσιν ἐν ἀνάγκῃ τὴν εἴσοδον εἰς τοὺς Πελοποννησίους. Τέλος ἀνεκαλύφθη νεωστὶ τὸ ἀρχαῖον ὑδραγωγεῖον, μέχρι Δαφνίου ἐξικνούμενον, ὅπου ὑπῆρχεν ἄλλοτε ἢ εἰς ὅλον τὸν Πειραιᾶ τὸ ἀναγκαῖον ὕδωρ χορηγοῦσα πηγὴ. Τὸ ὑδραγωγεῖον αὐτὸ, ὅπερ συγκοινωνεῖ μὲ πολλὰς δεξαμενάς τῆς πόλεως, διατηρεῖται ἔτι εἰς ὄχι πολλὰ κακὴν κατάστασιν, ἀλλ' ἢ ἐντελής αὐτοῦ ἐπισκευὴ θέλει ἀπαιτήσῃ μεγάλας δαπάνας. Ἐχει βάθος μὲν τεσσάρων μέτρων, πλάτος δὲ ἐνός.

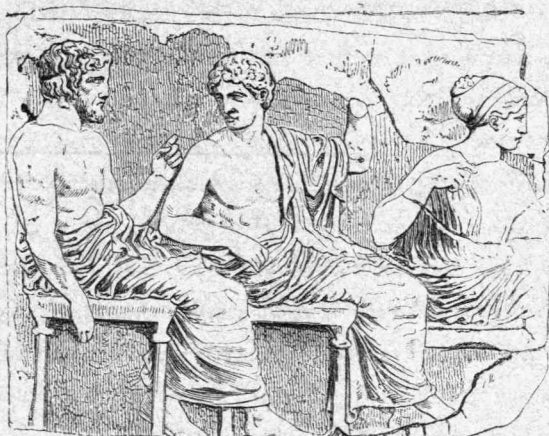
Ἐπὶ τῆς δυτικῆς ἀκτῆς τοῦ Ἰσθμοῦ τοῦ Πειραιῶς, παρὰ τὴν θέσιν τὴν καλουμένην Φανάρι, παρατηρεῖται, ὀλίγα βήματα μακρὰν, κολοσσιαίων λίθων σαρκοφάγος, δυστυχῶς ὅμως ἐν πολλοῖς βεβλαμμένους, τὸν ὁποῖον πολλὰκις καλύπτουσι τὰ κύματα. Αὐτὸς εἶναι ὁ τάφος τοῦ Θεμιστοκλέους. Τὴν γινώμην αὐτὴν, πιθανὴν κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον, πιστοῦσι τέσσαρες στίχοι Πλάτωνος τοῦ Κωμικοῦ :

Ὁ σὸς δὲ τύμβος, ἐν καλῷ κειωσμένος,
Τοῖς ἐμπόροις πρόσρησις ἔσται πανταχοῦ,
Τοὺς τ' ἐκπλέοντας εἰσπλέοντας τ' ὄψεται,
Χωπόταν ἄμιλλα τῶν νεῶν θεάσεται.

Κατὰ τὸν Πλούταρχον ὁ τάφος τοῦ Θεμιστοκλέους ἔκειτο πλησιέστερον τοῦ λιμένος, ἀκριβῶς εἰς τὴν θέσιν ὑφουῖται σημερον ὁ τάφος τοῦ νέου τῆς Ἑλλάδος Θεμιστοκλέους Μικρούλη.

ΑΙ ΝΕΑΙ ΑΘΗΝΑΙ.

Ἀνάγνωσιν.

Πρὸ εἴκοσι καὶ πέντε ἐτῶν, ὅτε ὁ Βασιλεὺς Ὄθων μετήνεγκε τὴν καθέδραν τοῦ νέου Βασιλείου ἀπὸ Ναυπλίου εἰς Ἀθήνας, ὁ Πειραιεὺς ἦτο παραλία ἔρημος, ὁ δὲ λιμὴν κατὰ μέγα μέρος οὕτω κεχωσμένος, ὥστε αἱ λέμβοι, δι' ὧν ἔμελλον ν' ἀποβῶσιν ὁ Βασιλεὺς καὶ ἡ ἀκολουθία του, ἐκάθησαν εἰς τὰ ῥηγά, καὶ ἡ ἀπόβασις ἐξ ἀνάγκης ἐγένεν ἄνευ λέμβου.

Αἱ Ἀθηναί, ἡ τοῦ ἀρχαίου πολιτισμοῦ πρωτεύουσα, ἀκμάζουσαι ἔτι κατὰ τὸν μεσαιῶνα, ἦσαν συνεσταλμένοι εἰς ἔλεεινὸν χωρίον, οἰκούμενον μόνις ὑπὸ τετρακισχιδίων ψυχῶν, περικυκλούμενον δὲ ὑπὸ ἐλῶν, πεδιάδων ἀκαλλιεργήτων καὶ ἀνύδρων, λόφων καὶ ὄρέων φαλακρῶν, ὧν τὰ δάση εἶχον ἀποτεφρωθῆ.

Ἀλλὰ τὴν σήμερον ὁ Πειραιεὺς καὶ αἱ Ἀθηναί εἶναι δύο

ώραῖαι πόλεις, τὴν ὄψιν ὅλως εὐρωπαικῆ, μετὰ πληθυσμοῦ πενήκοντα σχεδὸν χιλιάδων ἀνθρώπων.

Ἀξιολογώτατον πάντων τῶν ἐν Ἀθήναις οἰκοδομημάτων τῆς καθ' ἡμᾶς ἐποχῆς εἶναι τὰ Ἀνάκτορα, εὐρὸν παραλληλόγραμμον, κοσμούμενον πρὸς μεσημβρίαν ὑπὸ μακροῦ ὑποστύλου, δωρικοῦ ῥυθμοῦ, ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου. Ἡ κυρία πρόσοψις βλέπει πρὸς δυσμᾶς, ἐνθα τὸ πρόθυρον ἀποτελοῦσι δέκα στύλοι ῥαβδωτοί, ὡσαύτως δωρικοῦ ῥυθμοῦ καὶ ἐκ μαρμάρου Πεντελησίου, ὑποστηρίζοντες μέγαν ἐξώστην μαρμαρίνον. Ὁ πρόδομος εἶναι ἀπλούστατος, οὐδένα ἄλλον ἔχων στολισμὸν, εἰμὴ τέσσαρας στύλους ῥυθμοῦ ἰωνικοῦ. Ἡ μεγάλη κλίμαξ ἐπίσης μαρμαρίνη, οὔσα ἀριστερόθεν τῆς εἰσόδου, ἀναβαίνει μέχρι προδόμου τινός, ἢ προθαλάμου· ἀπὸ τοῦ προδόμου τούτου, εἰσέρχεται τις εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν ὑπάσπιστων καὶ ἐκ ταύτης εἰς τὴν τοῦ θρόνου. Αἱ αἴθουσαι τοῦ χοροῦ διεγείρουσι τὸν θαυμασμὸν ἀπάντων τῶν ξένων. Ἀνάγκη ὅμως νὰ τὰς ἴδῃ τις φωτοαγυομένης, ἵνα ἡ ἀρχιτεκτονικὴ ἐντύπωσις ἔχῃ ὅλην τὴν ἰσχύν τῆς.

Τὸ σχέδιον τοῦ κτιρίου τούτου ἐδόθη παρὰ τοῦ κυρίου Γαίρτνερ, ἐνὸς τῶν διασημοτέρων τῆς Γερμανίας ἀρχιτεκτόνων.

Τὰ Ἀνάκτορα κεῖνται ἐπὶ ὑψώματος ἀπέναντι τοῦ ὄρους Λυκαβητοῦ, ἐπισκοποῦντα ὅλην τὴν πεδιάδα τῶν Ἀθηνῶν· περικυκλοῦνται δὲ ὑπὸ καλλίστων δενδροφυτειῶν καὶ εὐρυχώρου κήπου, ὅστις εἶναι ἀληθῶς θαῦμα τῆς κηπουρίας. Ὁραιότατοι φοίνικες μετακομισθέντες ἀπὸ πάσης γωνίας τῆς Ἀνατολῆς ἐγείρονται μεγαλοπρεπῶς ἐν μέσῳ πορτοκαλεῶνων καὶ λειμωνέων. Τὰ σπανιώτερα ἄνθη καὶ τὰ πολυτιμώτερα φυτὰ ἀναφύονται παρὰ ὠραίας δεξαμενᾶς καὶ σκιερᾶς δενδροσκεπείας ὁδοῦς, ὅθεν ἐντέχνως διανοίγονται εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτό-

ματοι διοπτρεύσεις μέχρι τῶν μυγῶν τοῦ Σαρωνικοῦ κόλπου. Πρὸ εἴκοσι καὶ πέντε ἐτῶν εἰς τὴν θέσιν τοῦ κήπου ἐκείνου δὲν ὑπῆρχον εἰμὴ βράχοι καὶ κονιορτός (1). Ψηφιδωτὸν λαμπρότατον καὶ ἱκανῶς ἐκτεταμένον, ἀνακαλυφθὲν ἐν τῷ κήπῳ τούτῳ, ἐχρησίμευσεν ὡς ἔδαφος σκιαδος φυτοσκεποῦς. Ἡ εἴσοδος τοῦ κήπου ἐπιτρέπεται ἐλευθέρως καθ' ἑκάστην περὶ δείλην.

Μεταξὺ τῆς πλατείας τῶν Ἀνακτόρων καὶ τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος κεῖται μικρὸς κήπος δημόσιος, πλήρης πορτοκαλεῶν καὶ ροδοδαφνῶν.

Τὸ Πανεπιστήμιον μετὰ τὰ Ἀνάκτορα εἶναι τὸ σημαντικώτερον οἰκοδόμημα τῶν Ἀθηνῶν. Ἔχει δὲ τὸ σχῆμα τοῦ ψηφίου Η κειμένου. Τὸ πρόθυρον κοσμοῦσι δύο μεγάλοι στύλοι ῥαβδωτοί ἐκ Πεντελησίου μαρμάρου ῥυθμοῦ ἰωνικοῦ καὶ κτισταὶ παραστάδες, ὧν ὑπέρκειται τὸ ἀέτωμα ἀνέχον τρεῖς σφίγγας, ἔργον τῶν ἀδελφῶν Φυταλῶν, νέων ἐλλήνων τεχνητῶν. Εὐρύχωρος δὲ στοὰ ἐκτείνεται καθ' ὅλον τὸ μῆκος τῆς προσόψεως. Οἱ τοῖχοι τῆς στοᾶς ταύτης θέλουσι κοσμηθῆ διὰ τοιχογραφιῶν, παριστανουσῶν τοὺς σοφοὺς καὶ τοὺς ποιητὰς τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος. Τὰς τοιχογραφίας ταύτας θέλει ἐξεργασθῆ ὁ γνωστὸς Γερμανὸς ζωγράφος κύριος Ρᾶλ δι' ἐξόδων τοῦ κυρίου Σίνα, πρέσβεως τῆς Ἑλλάδος ἐν Βιέννῃ. Ἡ εἴσοδος τοῦ Πανεπιστημίου εἶναι ἀπλῆ. Ἀπέναντι τῆς κυριωτέρας θύρας κλειομένης δι' ὠραίων κιγκλίδων ἐκ σιδήρου κατειργασμένου κεῖται μαρμαρίνη κλίμαξ, φέρουσα εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν τελετῶν, εἰς τὴν βιβλιοθήκην καὶ εἰς τὰς διαφόρους ἐπιστημονικὰς συλλογὰς. Ἡ αἴθουσα τῶν τελετῶν κοσμεῖται ὑπὸ τῶν εἰκόνων τῶν ἀπὸ τῆς καθιδρύσεως τοῦ Πανεπιστημίου ἀποθανόντων καθηγητῶν καὶ τῶν εὐεργε-

(1) Ὁ κήπος οὗτος ἔχει ἑκτασὶν 240,000 τετραγωνικῶν μετρῶν.

των αὐτοῦ. Ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ ἀριθμοῦνται ἑκατὸν καὶ εἴκοσι χιλιάδες τόμων, ἐν οἷς παρατηροῦνται σπάνιαί τινες ἐκδόσεις καὶ εὐαγγέλια πεποικιλμένα διὰ χρωματισμῶν σπανίας καλλονῆς. Τὸ νομισματικὸν μουσεῖον εἶναι ἤδη ὑπόσοῦν ἀξιόλογον καὶ κατέχει πλεῖστα μοναδικὰ νομίσματα. Τὸ μουσεῖον τῆς φυσικῆς ἱστορίας πλουτεῖ μάλιστα ὀρυκτολογικῶν συλλογῶν, ἐν αἷς παρατηρήσεως ἀξία εἶναι ἢ τῶν ὀρυκτῶν τῆς Ἑλλάδος, πλουσία τις συλλογὴ τῶν ὀρυκτῶν τῆς Σιθηρίας, δωρηθεῖσα ὑπὸ πλουσίου τινὸς τέκνου τῆς Ἑλλάδος ζήσαντος ἐν Ῥωσίᾳ (1), καὶ τὰ ἐν Πικέρνῃ, περίξ τῶν Ἀθηνῶν ἀνακαλυφθέντα ὅστ' ἀ προκατακλυσμίων ζώων. Ἡ συλλογὴ τῶν ὀργάνων τῆς πειραματικῆς φυσικῆς δὲν εἶναι μὲν πλουσία, ἀλλ' ἐκλεκτή. Τὸ ἀνατομικὸν μουσεῖον καὶ τὸ μουσεῖον τῆς παθολογικῆς ἀνατομίας πλουτίζονται καθ' ἑκάστην διὰ νέων ἀποκτημάτων. Εἰς εὐρύχωρος κατάγειος τοῦ πανεπιστημίου θάλαμος χρησιμεύει προσωρινῶς ὡς μερικὸν ἀρχαιολογικὸν μουσεῖον, εἰς ὃ ἢ ἐν Ἀθήναις ἀρχαιολογικὴ εἰταιρία καταθέτει τὴν συλλογὴν διαφόρων ἀρχαιολογικῶν ἀντικειμένων, ἀγοραζομένων ὑπ' αὐτῆς ἢ ἀνευρισκομένων εἰς τὰς δαπάνη αὐτῆς γενομένης ἀνασκαφάς.

Τὸ Πανεπιστήμιον τῶν Ἀθηνῶν περιλαμβάνει τέσσαρας σχολάς· τὴν τῆς Θεολογίας, τὴν τοῦ Δικαίου, τὴν τῆς Ἰατρικῆς, καὶ τὴν τῆς Φιλολογίας καὶ τῶν Ἐπιστημῶν. Εἶναι δὲ προσηρητημένοι εἰς τὸ Πανεπιστήμιον αἱ σχολαὶ τῆς Φαρμακευτικῆς, τὸ Μαιευτήριον, ὁ Βοτανικὸς Κήπος καὶ τὸ Ἀστεροσκοπεῖον.

Ὁ Βοτανικὸς Κήπος (2), μετὰ τῆς ἐν Τίρυνθι Γεωργικῆς

(1) Χάριτοφ.

(2) Ὁ κήπος οὗτος κεῖται ἡμισείαν ὥραν μακρὰν τῶν Ἀθηνῶν ἐπὶ τῆς ἱερᾶς ὁδοῦ· ἡ εἴσοδος αὐτοῦ εἶναι ἐλευθέρᾳ τοῖς πᾶσιν.

Σχολῆς καὶ τοῦ κτήματος τῆς Βασιλίσσης, συντελεῖ εἰς διάδοσιν γεωργικῶν γνώσεων εἰς τὸν λαὸν τῆς Ἑλλάδος.

Ἀνάκτορον Νίκης.

Τὸ Ἀστεροσκοπεῖον εἶναι κτίσμα εὐμορφον, ἐγεγρῆν δι' ἐξόδου τοῦ μακαρίτου Γεωργίου Σίνα, πατρὸς τοῦ φιλογενοῦς κυρίου Σίμωνος Σίνα τοῦ προμηθεύσαντος εἰς αὐτὸ ἅπαντα τὰ ἀπαιτούμενα ἐργαλεῖα, καὶ ἰδίως ἀναλώμασι συντηροῦντος τὸν τοῦ Ἀστεροσκοπεῖου διευθυντήν.

Τῇ 2/14 Αὐγούστου τοῦ ἔτους 1860 κατέβαλον ἐν Ἀθήναις τὸν θεμέλιον λίθον τῆς οἰκοδομῆς τῆς Ἑλληνικῆς Ἀκαδημίας, οἰκοδομουμένης ὡσαύτως διὰ δαπάνης τοῦ κυρίου Σίμωνος Σίνα. Τὸ σχέδιον τοῦ κτιρίου τῆς Ἀκαδημίας ταύτης ἔγινε ὑπὸ τοῦ κυρίου Ἄνσεν, ἀρχιτέκτονος διασήμου ἐκ Δανίας. Ἡ δὲ δαπάνη τῆς οἰκοδομῆς προϋπελογίσθη εἰς δύο ἑκατομμύρια φράγκων. Τὸ κτίριον τοῦτο, βυθμοῦ ἰωνικοῦ, θέλει κτισθῆ κατὰ τὸ ἔθος τῶν ἀρχαίων, ἤγουν ἐκ μαρμαρίνων τετραπλευρῶν λίθων

συνηρμοσμένων πρὸς ἀλλήλους ἄνευ πηλοῦ. Τὰ θεμέλια γίνονται ἐκ Πειραιϊκοῦ λίθου.

Οὕτως αἱ Ἀθῆναι θέλουσιν ἔχει ἐντὸς ὀλίγου μνημεῖον ἀναπαριστὸν τὴν λαμπρὰν τοῦ Περικλέους ἐποχὴν. Ἡ κυβέρνησις καὶ ὁ δῆμος τῶν Ἀθηνῶν μετὰ προθυμίας ἀνωτέρας παντὸς ἐπαίνου παρεχώρησαν εἰς τὸν κύριον Σίναν ἄνευ τινὸς ἀποζημιώσεως τὰ οἰκόπεδα, ἐφ' ὧν ἐγείρεται ἡ Ἀκαδημία. Τὰ οἰκόπεδα ταῦτα κεῖνται ἀριστερόθεν τοῦ Πανεπιστημίου. Δεξιόθεν δὲ τούτου μέλλει νὰ ἐγερθῇ τὸ Μουσεῖον τῶν ἀρχαιοτήτων ὥστε κατὰ σειρὰν θέλει ἀπαντᾶ τις τὸ Μουσεῖον, τὸ Πανεπιστήμιον, τὴν Ἀκαδημίαν, τὸ Ὀφθαλμιατρεῖον καὶ τὴν Μητρόπολιν τῶν Δυτικῶν.

Τὴν ἀνίεργσιν μεγάλου καὶ ωραίου οἰκοδομήματος ὠρισμένου, διὰ τὰς συνεδριάσεις ἐπιστημονικῆς καὶ φιλολογικῆς ἐταιρίας, ὀνομαζομένης Ἑλληνικῆς Ἀκαδημίας, ἣτις θέλει καὶ προικισθῆ με κεφάλαιον ἰκανόν, θέλει παρακολουθήσει ἀναγκαίως ἡ σύστασις ἐταιρίας τοιαύτης, ἧς τὰ στοιχεῖα, κατὰ μέγα μέρος, ὑπάρχουσι παρ' ἡμῖν διεσπαρμένα καὶ μεμονωμένα. Τοιοῦτον προτίθεται σκοπὸν ὁ γενναῖος ἰδρυτής· νὰ συνενώσῃ ὁμοῦ ἅπαντας τοὺς ἀτομικοὺς ἀγῶνας τῶν ἡμετέρων λογίων καὶ ἐπιστημόνων ἀνδρῶν, νὰ προκαλέσῃ τὴν συζήτησιν, ἐξ ἧς προκύπτει τὸ φῶς, νὰ δώσῃ στήριγμα καὶ διεύθυνσιν εἰς τὰς μεμονωμένας ἐργασίας. Μὴ ἐμπνεύσῃ εἰς ἡμᾶς ἀθυμίαν ἢ ἐνεστώσα τῆς ἐπιστήμης καὶ τῶν γραμμάτων κατάστασις· διότι ἐντὸς εἰκοσιπενταετίας εἶδομεν πόσον προωθεύσαμεν. Ἡ τῶν Ἑλλήνων ἐν τῇ εἰκοσιπενταετίᾳ ταύτῃ πρόοδος, ἂν συμβουλευθῶμεν τὴν ἱστορίαν, ὑπῆρξεν εἰς ἄλλας χώρας ἀποτέλεσμα ἀγῶνων ὀλοκλήρου ἑκατονταετηρίδος. Ταπεινὴν ἔσχον τὴν ἀρχὴν ἅπαντες οἱ ἐπιστημονικοὶ σύλλογοι. Provando e

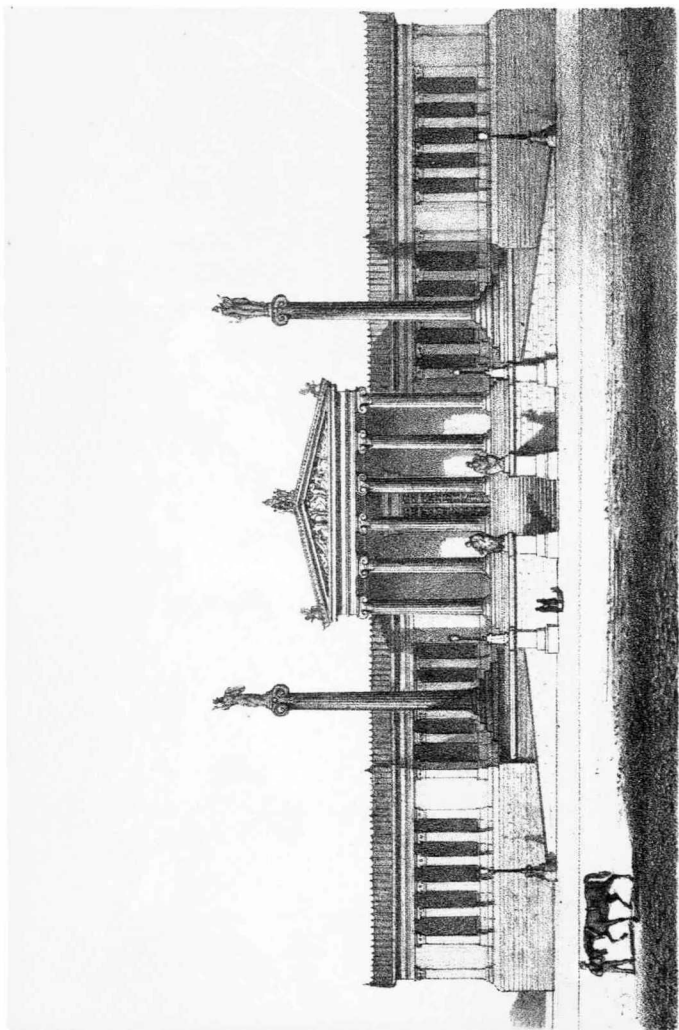
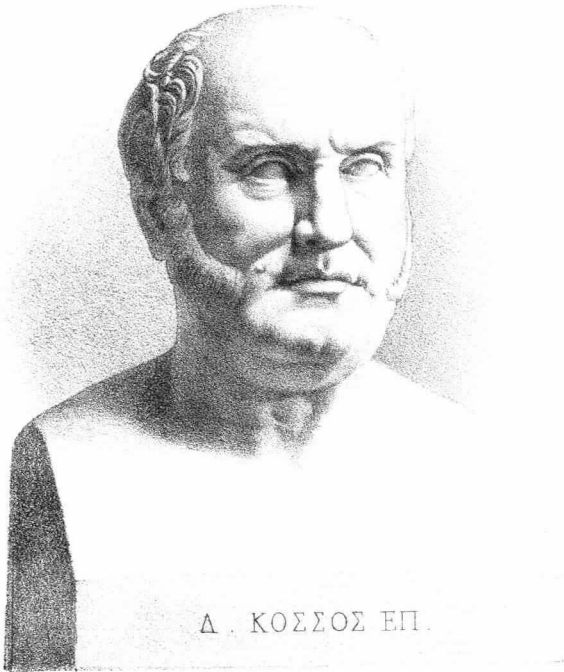

Fig. 1. — Academy of Athens, 1780.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΚΑΔΗΜΙΑ

Δ. ΚΟΣΣΟΣ ΕΠ.

Δ. ΑΡΣΑΚΗΣ.

ἀμισθὶ δημοσίας παραδόσεις γλώσσης καὶ φιλολογίας Λατινικῆς τε καὶ Γαλλικῆς. Τὸ τμήμα τῆς Καλλιτεχνίας σύγκειται ἐκ τῶν ὑποτρόφων φοιτητῶν τῆς ἐν Ρώμῃ Γαλλικῆς Ἀκαδημίας, στελλομένων εἰς Ἀθήνας, ὅπως ἐξακολουθήσωσι τὰς ἰδίας μελέτας. « Ἡ ἐν Ἀθήναις Σχολή, ἔλεγεν ὁ ἐν Γαλλίᾳ ἐπὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως ὑπουργός, κύριος Ρουλάνδ, ἐν τῇ πρὸς τὸν Αὐτοκράτορα ἐκθέσει αὐτοῦ, εἶναι καθίδρυμα προωρισμένον νὰ καταστήσῃ ἐπωφελῆ καὶ γόνιμον διὰ τοὺς νέους ἡμῶν καθηγητὰς τοῦ Πανεπιστημίου τὴν μελέτην τῶν μνημείων τῆς τέχνης καὶ τῆς φιλολογίας τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος καὶ νὰ φέρῃ εἰς τοὺς κόλπους ἔθνους φίλου τὰ τεκμήρια τῶν συμπαθειῶν ἡμῶν καὶ τὴν πρὸς τὸν ἡμέτερον πολιτισμὸν κλίσιν.

« Τὰ μαθήματα, ἅτινα οἱ φοιτηταὶ τῆς Σχολῆς θέλουσι παραδώσει, ἔσονται δι' αὐτοὺς ἀρίστη προπαρασκευὴ πρὸς τὴν ἀνωτέραν διδασκαλίαν. Οὐδεμίᾳ ἀμφιβολίᾳ, ὅτι θέλουσι τύχει τῆς μεγίστης εὐνοίας, καὶ ὅτι θέλουσιν αὐξήσει ἔτι μᾶλλον τὴν δημοτικότητα τῆς Σχολῆς εἰς τόπον ὀργῶντα πρὸς τὴν μάθησιν, καὶ ὅπου ἡ ἡμετέρα γλώσσα, αἱ ἡμέτεροι ἰδέαι, καὶ τὰ ἡμέτερα ἔθιμα ποιῶσι κατ' ἐκάστην νέας προόδους. »

Ἀριθμοῦσιν αἱ Ἀθήναι εἴκοσι τέσσαρα τυπογραφεῖα, ἀστρολοῦντα πενήτηντα πειστήρια, ὀκτὼ χυτήρια χαρκτηῶν, δεκαπέντε πειστήρια λιθογραφικὰ καὶ πολυάριθμα βιβλιοπωλεῖα, ἐν οἷς κυριώτερον ὑπάρχει τὸ τοῦ κυρίου Οὐίλθεργ, κατὰ τὴν ὁδὸν Ἑρμοῦ. Δημοσιεύονται ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει ὑπὲρ τὰς τριάκοντα ἐφημερίδας καὶ ἄλλα περιοδικά. Τὸ Ἀναγνωστήριον τῆς Βουλῆς, τὸ τῆς Στρατιωτικῆς Δέσσης καὶ τὸ τῆς τῶν Ἐμπόρων, λαμβάνουσιν ἐφημερίδας Ἑλληνικὰς, Γαλλικὰς, Ἀγγλικὰς, Γερμανικὰς καὶ Ἰταλικὰς. Ἡ δὲ βιβλιοθήκη τῆς

Βουλῆς ἔχει ἅπαντα σχεδὸν τὰ πρόσφατα πονήματα περὶ τῆς νεωτέρας ἱστορίας καὶ περὶ τῶν ἠθικῶν καὶ πολιτικῶν ἐπιστημῶν. Ἡ εἴσοδος εἰς τὴν βιβλιοθήκην καὶ εἰς τὸ ἀναγνωστήριον εἶναι ἐλευθέρα.

Ὁ ἐπισκεπτόμενος τὴν Ἑλλάδα ὀφείλει πάντοτε νὰ ἔχη πρὸ πάντων ὑπ' ὄψιν, τί ἦτο αὕτη πρὸ εἴκοσι καὶ πέντε ἐτῶν, ἔπειτα τοὺς περιορισμένους πόρους τοῦ προϋπολογισμοῦ της. Ἐν ἔτει 1840 κατεβλήθη ὁ θεμέλιος λίθος τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, μητροπόλεως τῶν Ἀθηνῶν· ἀλλ' αἱ ἐργασίαι τῆς οἰκοδομῆς ἀνεστάλησαν συχνάκις δι' ἔλλειψιν χρημάτων. Ἐν ἔτει 1855 ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ὤρισε πρὸς ἐξακολουθήσιν τῶν ἐργασιῶν δεκακισμυρίας δραχμὰς ληφθείσας ἐκ τῶν πρὸς ἀγαθοεργίας ἐν τῇ Τραπεζῇ ἀποτεταμιευμένων κεφαλαίων. Ἐκτοτε αἱ ἐργασίαι δὲν διεκόπησαν πλέον. Νέα ποσὰ προσενεχθέντα παρὰ πολλῶν εὐσεβῶν χριστιανῶν, συνετέλεσαν εἰς τὴν ταχεῖαν πρόοδον τοῦ ἔργου. Ὁ ναὸς οὗτος, ρυθμοῦ Βυζαντινοῦ, κοσμεῖται ἔσωθεν δι' ὠραίων ἐγχωρίων μαρμάρων, καὶ διὰ τοιχογραφιῶν. Δυνατὸν εἰπεῖν ὅτι ὁ Εὐαγγελισμὸς εἶναι εἰς μεγαλητέρας διαστάσεις τὸ ἀνάπλασμα τῆς παρακειμένης αὐτῷ μικρᾶς Βυζαντινῆς ἐκκλησίας, ἥτις ἦτο κατὰ τὴν ἑκτὴν ἑκατονταετηρίδα ἡ μητρόπολις τῶν Ἀθηνῶν (Couchaud, *Choix d'églises byzantines en Grèce*) (1). Ἡ μικρὰ αὕτη ἐκκλησία, κτισμένη ἐκ λευκοῦ μαρμαρίου, συγκρατεῖται ἐν μέρει ἐκ λειψάνων ἀρχαίων. Ὑπάρχουσι δὲ ἐντὸς αὐτῆς ἔχνη τινὰ τοιχογραφίας, καὶ ζωγραφίας διχρόου, ἥτοι χρωμάτων κιτρίνου καὶ τεφροειδοῦς. Ἡ μικρὰ αὕτη ἐκκλησία, παράρτημα τῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, θέλει χρησιμεύει

(1) Κατὰ ἐπικρατοῦσαν γνώμην ἡ ἐκκλησία αὕτη ἐκτίσθη τὸν 13 ἢ 14 αἰῶνα ὑπὸ τῶν διαδόχων τοῦ Δουκὸς Ἀθηνῶν Ὁθωνος de la Roche.

ὡς βαπτιστήριον καὶ ὡς παρεκκλήσιον διὰ τὰς νεκρωσίμους τελετάς.

Ἀνάγλυφον. Νίκη.

Ἡ ἐκκλησία τῶν Ἁγίων Θεοδώρων εἶναι ἀξία προσοχῆς διὰ τὴν ἀρχιτεκτονικὴν, ἐναριθμουμένη εἰς τὰς ἐν Ἀθήναις ἀρχαιοτέρας Βυζαντινὰς ἐκκλησίας· ἐκτίσθη δὲ ἐκ πορφυρέων λίθων, τῶν ὁποίων οἱ δόμοι χωρίζονται διὰ σειρᾶς παρεντετειχισμένων πλίνθων. Ὁραίαν δ' ἔχει ἐργασίαν τὸ τὴν κυρίαν καὶ τὰς πλαγίας προσόψεις περικοσμοῦν πλίνθινον διάζωμα.

Ἡ ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Νικοδήμου οἰκοδομήθη κατὰ τὴν ὀγδόην ἢ ἐνδεκάτην ἑκατονταετηρίδα, ἀνεκαινίσθη δὲ πρὸ ὀλίγων ἐτῶν ὑπὸ τῆς Ῥωσσικῆς Κυβερνήσεως, πρὸς ἣν παρεχωρήθη παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς. Φαίνονται ἐν αὐτῇ ἀρχαῖαι τοιχογραφίαι καλῶς διατηρούμεναι. Τὸ δὲ πλινθόκτιστον διάζωμα τὸ κοσμοῦν τὴν τε κυρίαν καὶ τὰς δύο πλαγίας προσόψεις εἶναι σχεδὸν τὸ αὐτὸ τοῦ τῶν Ἁγίων Θεοδώρων. Κατὰ

τὰς πρὸς ἀνακαινίσιν ἐργασίας ἀνεκαλίφθη εὐρύχωρον ὑπόγειον κτίριον, οὗτινος ἡ ἀρχαία χρῆσις μένει ἄδηλος.

Ἡ ἐκκλησία τῆς Μεγάλης Παναγίας εἶναι σχεδὸν κατερειπωμένη. Ἠγέρθη δὲ αὐτὴ εἰς τὴν θέσιν ναοῦ ἑλληνικοῦ ἐκ τῆς ὕλης αὐτοῦ τούτου. Φαίνονται δ' ἐν αὐτῇ τοιχογραφίαι τῆς δεκάτης ἑκατονταετηρίδος παριστάνουσαι τὴν δημιουργίαν τοῦ κόσμου, μαρτυροῦσαι ἔξοχον τεχνίτην ἄγνωστον. Ἡ ἐκκλησία αὐτὴ κεῖται παρὰ τὸν ἐν τῇ πλατείᾳ τῆς ἀγορᾶς πύργον τοῦ ὄρολογίου.

Ἡ οὐ μακρὰν τῶν Ἀθηνῶν ἐκκλησία τῶν Ἀσωμάτων εἶναι ἀρχαιοτάτη καὶ περιέχει ὠραίας ζωγραφίας.

Ἡ ἐκκλησία τοῦ Δαφνίου παρὰ τὴν ὁδὸν τῆς Ἐλευσίνος καταλέγεται εἰς τὰς σωζομένας ὠραιότερας βυζαντινὰς ἐκκλησίας. Τὸ ψηφιδώθημα τοῦ τρούλλου παριστάνον, ὡς καὶ ἐν τῷ Ἁγίῳ Νικοδήμῳ, εἰς κολοσσαῖον μέγεθος τὴν προτομὴν τοῦ Χριστοῦ, καίτοι παθὸν φθορὰς τινὰς, εἶναι ἀξιοπαρατήρητον. Ἐν τῇ κρύπτῃ φαίνεται σαρκοφάγος φέρων γεγλυμμένους κρίνους, ὅστις βεβαίως εἶναι τάφος ἐνὸς τῶν ἐν Ἀθήναις ἀρξάντων Γάλλων δουκῶν.

Ἡ ἐκκλησία τῆς Παναγίας τοῦ Μεγάλου Μοναστηρίου κεῖται παρὰ τὴν ὁδὸν Ἐρμού. Ἐν τῷ ἐπὶ τῆς κυριώτερας θύρας σηκῷ παριστάνεται ἡ Παρθένος περικυκλουμένη ὑπὸ ἀγγέλων ὑπεράνω τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας. Μεταξὺ τῶν νεωστὶ ἐπισκευασθέντων μερῶν φαίνεται τέμπλον, οὗ τινος αἱ ζωγραφίαι, καίπερ ἀνήκουσαι εἰς ἐποχὴν ὄλως πρόσφατον, διατήρησαν τὸν ἀφελεῖ χαρακτῆρα τῶν πρώτων ἔργων τῶν καλλιτεχνῶν τῆς βυζαντινῆς ἐποχῆς.

Ἡ ἐπὶ τῆς πρὸς ἀνατολὰς κλιτύς τῆς Ἀκροπόλεως ἐκκλη-

σία τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου μετὰ ἀετώματος ἔχοντος βυζαντινὰς γλυφάς, περιέχει εἰσέτι ἕγη τινὰ ζωγραφιῶν διχρῶν.

Ἡ ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Φιλίππου ὑπεράνω τῆς κυριώτερας εἰσόδου ἔχει σηκὸν μετὰ ἀετώματος. Ἐν δὲ τῷ σηκῷ φαίνεται τοιχογραφημένη ἡ εἰκὼν τοῦ Ἁγίου, εἰς ἣν ἡ ἐκκλησία ἀφιερῶθη. Ἔσω διακρίνονται ἕγη τοιχογραφιῶν.

Θέλομεν ἀναφέρει εἰσέτι ἐκ τῶν ἀρχαίων καὶ νεωτέρων ἐκκλησιῶν.

Τὴν Καπνικαρέαν, τὴν διακόπτουσαν τὴν μεγάλην ὁδὸν τοῦ Ἐρμού.

Τὴν εἰς τοὺς πρόποδας τῆς Ἀκροπόλεως ἐκκλησίαν τοῦ Ἁγίου Νικολάου τοῦ Ραγκαβᾶ.

Τὴν μικρὰν ἀλλὰ κομψὴν ἐκκλησίαν τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης μικρὸν ἀπέχουσιν τῆς πύλης τοῦ Ἀδριανοῦ.

Ἵπόγειον τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων.

Τὴν τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἔχουσαν ὑπόγειον λίαν περίεργον.

482

Τὴν παρὰ τὴν ὁδὸν τοῦ Ἐρμού ἐκκλησίαν τῆς Ἁγίας Τριάδος·

Τὴν τοῦ Ἁγίου Δημητρίου πλησίον τῆς ὁδοῦ τῆς Ἀθηνᾶς·

Τὴν τῆς Ἁγίας Εἰρήνης ἀναπληροῦσαν μέχρι ἐσχάτων τὴν καθεδρικὴν ἐκκλησίαν, παρὰ τὴν ὁδὸν Αἰόλου·

Τὴν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου πλησίον τῆς πλατείας τοῦ Νομισματοκοπείου·

Τὴν ἐκκλησίαν τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς ἐν τῇ ἐνορίᾳ τῆς Νεαπόλεως·

Τὴν ἐκκλησίαν τῆς Ριζαρείου Σχολῆς·

Τὴν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ εἰς τοὺς πρόποδας τῆς Ἀκροπόλεως·

Τὴν ἐκκλησίαν τῆς Παναγίας τῆς Χρυσοσπηλαιωτίσσης ἐπὶ τῆς Αἰολικῆς ὁδοῦ·

Τὴν ἐκκλησίαν τῆς Ἁγίας Ἀναστασίας τοῦ Ἀρσακείου, ἧς τὸ τέμπλον εἶναι ὠραία ξυλογλυφία Ἑλλήνος καλλιτέχνης.

Ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαὴλ, τοῦ Ἀμαλίου ὀρφανοτροφείου, ἢ τὴν Θεοτόκον παριστάνουσα τοιχογραφία εἶναι ἔργον νέου ζωγράφου Ἑλλήνος, μαθητοῦ τῆς παρ' ἡμῖν Σχολῆς τῶν καλῶν τεχνῶν.

Ἡ τῶν Διαμαρτυρομένων (Ἀγγλικανῶν) ἐκκλησία Γοτθικοῦ βυθμοῦ ἐκτίσθη ἐκ τετραπλεύρου Ὑμηττείου λίθου.

Ἡ τῶν Λατίνων ἐκκλησία οἰκοδομεῖται ἤδη· ἡ δὲ ἱερουργία τελεῖται προσωρινῶς εἰς δύο παρεκκλήσια, ὧν τὸ μὲν κεῖται ὀπισθεν τῆς ἀγορᾶς, τὸ δὲ παρὰ τὸ Πανεπιστήμιον, ἔνθα καὶ ἡ ἐκκλησία ἐγείρεται.

Τὸ νεκροταφεῖον τῶν Ἀθηνῶν ἔχει ὠραία τινα μνημεῖα. Τὸ διὰ τὰς νεκρωσίμους τελετὰς παρεκκλήσιον καὶ ἡ ὀστεοθήκη

ἐκτίσθησαν προσφάτως. Δύο μετὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ νεκροταφείου συνορεύοντα γήπεδα παρεχωρήθησαν τὸ μὲν εἰς τὸ Ἰσραηλιτικὸν θρήσκειμα, τὸ δὲ εἰς τὸ Μωαμεθανικόν. Οἱ Διαμαρτυρούμενοι ἔχουσι τὸ νεκροταφεῖόν των παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ Ἰλισσοῦ.

Καὶ ἐνταῦθα ἄς μνημονεύσωμεν τὴν ἀνεξιθρησκείαν τῶν Ἑλλήνων, ἧτις εἶναι τοιαύτη ὥστε ὁ κλῆρος προθύμως δέχεται νὰ ἐνταφιάζηται εἰς τὸ νεκροταφεῖον τῶν ἀνατολικῶν χριστιανῶν πᾶς ἑτερόδοξος χριστιανός, εἰς ἣντιναδῆποτε χριστιανικὴν ἐκκλησίαν καὶ ἂν ἀνήκη.

Ἐν τοῖς ἀγαθοεργοῖς καταστήμασιν ὀφείλομεν νὰ τάξωμεν πρῶτον τὸ ἄσυλον τῶν ὀρφανῶν κορασίων τὸ καλούμενον Ὀρφανοτροφεῖον. Τὸ καθίδρυμα τοῦτο παρέχει ἄσυλον εἰς ἑκατὸν ὀρφανὰς κόρας τῶν ἀπόρων τάξεων ἀπὸ τῆς ἡλικίας ἕξ ἐτῶν μέχρι δεκατεσσάρων. Αἱ ὀρφαναὶ αὗται λαμβάνουσι ἀνάλογον πρὸς τὴν κατάστασιν των ἀνατροφὴν, ἐπιτρέπουσαν εἰς ἑκάστην αὐτῶν, ἐξερχομένην τοῦ ἀσύλου, νὰ γίνῃ, ἢ δημοδιδασκάλισσα, ἢ νὰ ὑπανδρευθῇ μετὰ τεχνίτου, φέρουσα εἰς τοῦτον μικρὰν προῖκα, ἀποτελεσθεῖσαν ἐκ τοῦ προῖόντος τῆς πωλήσεως τῶν ἐργοχειρῶν, ὅσα αὕτη εἰργάσθη κατὰ τὴν ἐν τῷ Ὀρφανοτροφείῳ διαμονὴν της.

Μετὰ τὸ Ὀρφανοτροφεῖον ἔρχεται τὸ ἄσυλον τῶν ὀρφανῶν παιδῶν, καθιδρυθὲν ὑπὸ τοῦ μακαρίτου Χατζηκόστα. Νέα καθ' ἑκάστην κληροδοτήματα ἐπιτρέπουσιν εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ ἀσύλου τούτου νὰ παραδεχθῇ μεγαλύτερον ἀριθμὸν ὀρφανῶν. Τὰ παιδιά ταῦτα λαμβάνουσι στοιχειώδη διδασκαλίαν καὶ μαθάνουσι τέχνην τινὰ χειρωνακτικὴν. Τὸ ἐξαγόμενον τῆς πωλήσεως τῶν ἔργων αὐτῶν προῶρισται ὅπως παράσχη εἰς αὐτὰ ἐξερχόμενα τοῦ καθιδρύματος τὰ ἀναγκαϊότερα εἰς ἀποκατάστασιν των μέσῃ.

Τὸ Ὀφθαλμιατρεῖον καθιδρύθη ἐν ἔτει 1844, προτάσει καὶ ἐνεργείᾳ τοῦ φιλανθρώπου Ἄγγλου ὀφθαλμιάτρου Κ. Νεγλερμπέη, ὅστις προσήνεγκε καὶ τὰ πρῶτα κεφάλαια τῆς ἰδρύσεως. Τὸ ἀγαθοεργὸν τοῦτο κατάστημα διατηρεῖται δι' ἐκουσίων συνεισφορῶν, καὶ χρησιμεύει πρὸς τὴν ἰατρικὴν σχολὴν ὡς ὀφθαλμολογικὴ κλινικὴ· περιέχει εἴκοσι καὶ τέσσαρας κλίνας δι' ἰσαριθμούς πτωχοὺς ἀρρώστους οὐτινοσδήποτε ἔθνους καὶ θρησκείας.

Τὸ Πολιτικὸν Νοσοκομεῖον, κείμενον πλησίον τοῦ Πανεπιστημίου καὶ ἱκανῶς εὐρύχωρον, διατηρεῖται δι' ἀνάλωμάτων τῆς πόλεως καὶ περιέχει 120 κλίνας.

Τὸ Στρατιωτικὸν Νοσοκομεῖον διατηρεῖται ὑπὸ τοῦ Κράτους καὶ χορηγεῖ πάσας τὰς βοηθείας τῆς ἐπιστήμης καὶ πᾶσαν περιποίησιν εἰς τὸν στρατιώτην καὶ εἰς τὸν ναύτην παντὸς ἔθνους.

Τὸ Βρεφοκομεῖον καθιδρύθη ὑπὸ τοῦ κυρίου Κοντογιαννάκη, προξένου τῆς Ἑλλάδος ἐν Πετρούπολει.

Τὸ Μαιευτήριον ἀποτελεῖ παράρτημα τῆς μαιευτικῆς σχολῆς.

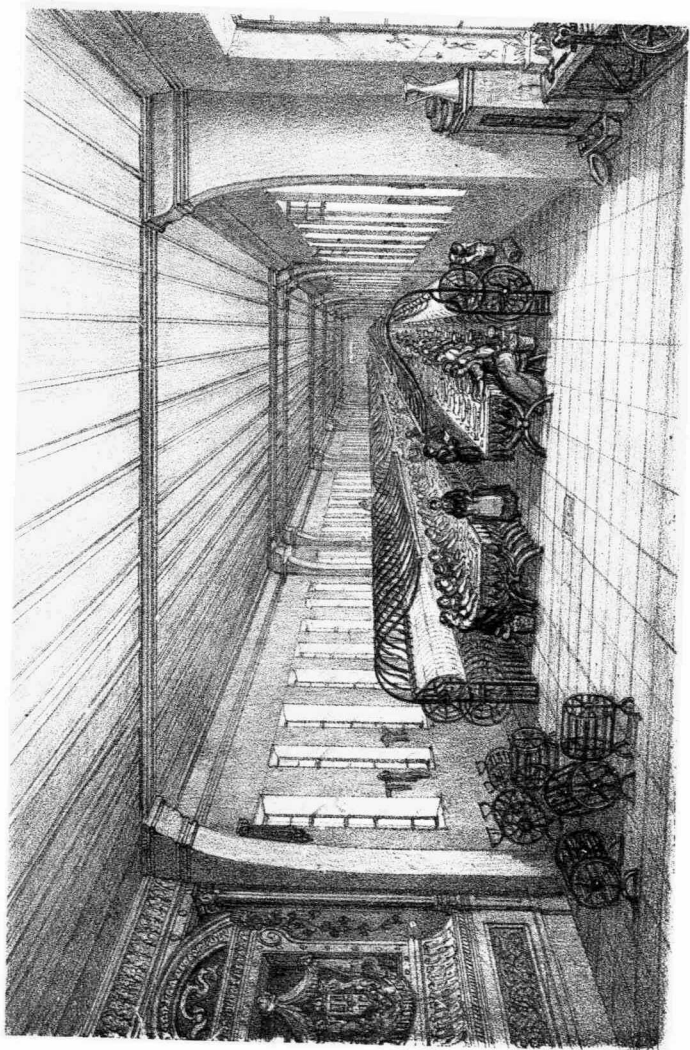
Περαίνοντες τὸν κατάλογον τῶν ἀγαθοεργῶν ἐν Ἀθήναις καθιδρυμάτων, ἃς συγκαταριθμήσωμεν καὶ τὸ τῆς Ἀστυκλινικῆς καθιδρυθὲν τὸν Νοέμβριον τοῦ 1857 ἔτους. Κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος ἐνοσηλεύθησαν ἐν αὐτῷ καὶ κατ' οἶκον 1926 ἀσθενεῖς.

Δυνάμεθα νὰ κατατάξωμεν εἰς τὰ δημόσια κτίρια·

Τὸ Νομισματοκοπεῖον μετὰ κήπου, οὗ τινος ἡ εἴσοδος εἶναι ἐλευθέρη·

Τὸν Στρατῶνα τῶν Πυροσβεστῶν·

Τὸν Στρατῶνα τοῦ Πεζικοῦ·

ΤΟ ΝΕΤΑΕΟΚΛΩΣΤΗΡΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

Τὸν Στρατῶνα τοῦ Ἰππικοῦ καὶ τοῦ Πυροβολικοῦ·

Τὸ Θέατρον, ὅπου παριστάνονται Ἰταλικὰ μελοδράματα,
καὶ δράματα Ἑλληνικά·

Τὸ Ὁρολόγιον τῆς πόλεως, εἰρωνικὸν ἐνθύμημα τοῦ
λὸρδ Ἐλγιν, ὅπερ ἡ πόλις διατηρεῖ ἐπιμελῶς·

Τὸ Καθίδρυμα τοῦ φωτιστικοῦ ἀερίου·

Τὸ Σφαγεῖον·

Καὶ τὴν Ἄγορὰν τῆς ἐνορίας Ψυρῆ, κομψὴν οἰκοδο-
μὴν τοῦ Γάλλου ἀρχιτέκτονος κυρίου Boulanger.

Προσέτι οἰκοδομοῦνται τὸ Βουλευτήριον καὶ ἡ Σχολὴ τῶν
τεχνῶν καὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων, ἧτοι τὸ Πολυτεχνεῖον.

Ἐκ τῶν βιομηχανικῶν καθιδρυμάτων σημειοῦμεν ἰδιαιτέρως
τὸ Μεταξοκλωστήριον τῶν κυρίων Δουρούτη καὶ Συντροφίας.
« Τὸ καθίδρυμα τοῦτο, λέγει ὁ κύριος Γωδρὺ (1), εἶναι ἐκ τῶν
ὠραιωτέρων, ὅσα δύναται τις νὰ ἴδῃ τοῦ εἶδους τούτου. Ἡ
κυριωτέρα εἴσοδος ὑπάρχει ὑπὸ τὰ οἰκήσιμα μέρη· σχεδὸν ἀπ-
έναντι τῆς εἰσόδου φαίνεται δεξαμενὴ ἄφθονον ὕδωρ περιέχουσα.
Δεξιόθεν δὲ ἐκτείνεται εὐρύχωρος στοά, ἧς τὸ μὲν ἰσόγειον
εἶναι τὸ κλωστήριον, τὸ δὲ ἀνώγειον, ἀποθήκη τῶν βομβύκων.
Πάντα ἐν τῷ καθιδρύματι τούτῳ εἶναι κανονικά· διότι τὸ
οἰκοδόμημα ἐκτίσθη ἐξ ἀρχῆς ὅποσον νῦν ὑπάρχει, ὅπερ συμ-
βαίνει σπανίως εἰς τὰ βιομηχανικά καταστήματα, ἀξανάμενα
συνήθως κατ' ὀλίγον. Τὸ κλωστήριον περιέχει 240 λέβητας·
εὐκόλως δὲ δύναται νὰ προστεθῶσιν ἄλλοι 40. Εἶναι δὲ τε-
ταγμένον εἰς δύο στίχους, ὧν ἕκαστος περιλαμβάνει 120.
Μεταξὺ τῶν δύο στίχων μένει μακρὸς διάδρομος διὰ τὰς ἐπι-
στατίας. Αἱ μηχαναὶ τοῦ κλωστηρίου εἶναι πολυτελεῖς· οἱ

(1) *Ora Recherches scientifiques en Orient, ἐν Παρισίοις, 1855.

χαλκινοὶ λέβητες εἶναι τεθειμένοι ἐπὶ τραπεζῶν ἐκ χυτοῦ σιδήρου, ἐφ' ὧν διέρχονται δύο σωλῆνες, ὁ μὲν διανέμων τὸ ψυχρὸν ὕδωρ, ὁ δὲ τὸν ἀτμὸν. Στρόφιγγες ἀνοίγουσιν ἢ κλείουσι τὴν ῥοήν κατ' ἀρέσκειαν τῶν ἐργατριῶν. Τὰ καθίσματα τούτων περιστρέφονται ἐπὶ ἕλικος· ὥστε, οἰονδήποτε ἀνάστημα καὶ ἂν ἔχωσιν αὐται, κάθηνται ἀνέτως, καὶ ὡς ἐκ τούτου, καὶ αἱ κινήσεις των γίνονται ἀκριβέστεραι. Αἱ ἀνέμαι εἶναι μικραὶ, ὡς αἱ τῆς Γαλλίας, καὶ ἔχουσιν ἕξ ἀκτῖνας· κινουῦνται δὲ δι' ἀτμομηχανῆς δυνάμεως ὀκτῶ ἵππων. Εἰς τὴν ἄκραν τῆς στοᾶς, ἣν περιεγράψαμεν, ὑπάρχει κλίμαξ φέρουσα εἰς τὴν ἀποθήκην τῶν βομβύκων, ὅπου βλέπομεν θέσεις ἐκ χονδροῦ πανίου, κλιμακῆδόν τεταγμένας ἐπ' ἀλλήλας μέχρι τῆς ὀροφῆς. »

Πρὸς συμπλήρωσιν τῆς περιγραφῆς ταύτης τοῦ κυρίου Γωδρῦ, προσθέτομεν ὅτι εἰς τὴν ἄκραν τῆς ἀποθήκης τῶν βομβύκων, οἱ κύριοι Δουροῦται ἔστησαν μεταξοκλωστικὴν μηχανὴν ἐπίσης ἀτμοκίνητον. Τὸ καθίδρυμά των κέκτηται πρὸς τούτοις μεταξοϋφαντικὰς μηχανὰς, δι' ὧν ἐδοκίμασαν νὰ κατασκευάσωσι βελουῶδον, καὶ ἡ ἔκθασις ὑπερέβη πᾶσαν προσδοκίαν.

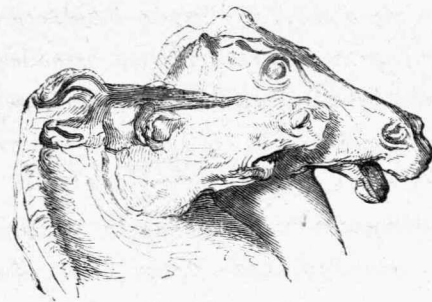
Οἱ κύριοι Δουροῦται συνέστησαν εἰς τὰ παραρτήματα τοῦ καθιδρύματός των ἀλευρόμυλον ἐξάτροχον καὶ ἐλαιοτριβεῖον ἐπίσης ἔχον ἕξ τροχοὺς, καὶ τρία πιεστήρια ἀπλᾶ καὶ ἓν ὑδραυλικόν· ἔτι δὲ καὶ πριονιστήριον, ἵνα τέμνωνται τὰ ξύλα· ἓνα τόννον καὶ ἓνα τροχὸν πρὸς ἀκόνημα. Ἄπαντα ταῦτα κινουῦνται δι' ἀτμομηχανῆς δυνάμεως 40 ἵππων.

Ὡραῖαι ἀμαξιτοὶ ἄγουσιν εἰς τὰ περίεξ τῶν Ἀθηνῶν.

Ὁ Πειραιεὺς ὑπάρχει τὴν σήμερον, ὡς εἴπομεν, ὡραία πόλις μετὰ καλοῦ λιμένος παρέχοντος ὄρμον ἀσφαλῆ καὶ πρόχειρον. Αἱ ἀποβάθραι καὶ αἱ παρὰ τὴν προκυμαίαν ὁδοὶ εἶναι καλλι-

σταί· ὁ περίπατος τῆς Τερψιθέας εἶναι λαμπρὰ θέσις, ὅθεν τὸ βλέμμα ἐπισκοπε τοὺς δύο λιμένας, τὸν τοῦ Πειραιῶς καὶ τὸν τῆς Μουνυχίας, ὅπου γίνονται τὰ θαλάσσια λουτρά.

Ἡ πόλις τοῦ Πειραιῶς ἔχει πέντε πλατείας, πέντε ὡραίας βρύσεις, τέσσαρας ἐκκλησίας τῆς ὀρθοδόξου θρησκείας καὶ ὡραίαν ἐκκλησίαν Λατινικὴν, δύο μεταξοκλωστεῖα ἀτμοκίνητα, ἓν πνευματοποιεῖον, ἓν κτενοποιεῖον καὶ διάφορα ἄλλα καθιδρύματα βιομηχανικά. Τὸ Δημαρχεῖον καὶ τὸ Ἑλληνικὸν Σχολεῖον εἶναι κτίσματα κομψά. Ὑπάρχουσι πρὸς τούτοις ἐν Πειραιεὶ δύο δημοτικὰ σχολεῖα· τὸ μὲν τῶν ἀρρένων, τὸ δὲ τῶν θηλέων. Τὸ τελωνεῖον, πυρποληθὲν τὸ 1856, ἀνακτίζεται πολὺ εὐρυχωρότερον. Κατὰ μέσον ὄρον 7000 πλοῖα ἐλλιμενίζονται κατ' ἔτος εἰς τὸν Πειραιᾶ.

Ἀνάγλυφον τοῦ Παρθενῶνος.

Ἡ Στρατιωτικὴ Σχολὴ, ὅθεν ἐξέρχονται οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ μηχανικοῦ καὶ τοῦ πυροβολικοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ, ὑπάρχει προσωρινῶς ἐν Πειραιεὶ.

Παρὰ τῆ ὁδοῦ Πειραιῶς κεῖται ὁ τάφος τοῦ Καραϊσκάκη ἐν τῇ αὐτῇ θέσει, ὅπου ὁ ἦρωσ αὐτος ἐφρονεύθη.

Τὰ Πατήσια εἶναι τερπνὴ ἐξοχὴ ἡμίσειαν ὥραν ἀπέχουσα

τῶν Ἀθηνῶν. Εὐμορφοὶ κῆποι καὶ πολυάριθμοι ἀγροτικαὶ οἰκίαι καθιστῶσιν εὐάρεστον τὴν ἐκεῖ διαμονήν. Παρὰ τὴν ὁδὸν τῶν Πατησίων κείται ἡ πλατεῖα τῶν στρατιωτικῶν γυμνασίων, ὅπου κατὰ πᾶσαν Κυριακὴν γίνεται ὁ δημόσιος περίπατος. Κατὰ μέσον τῆς πεδιάδος ταύτης ὑψοῦται παράπηγμα ἐκ χυτοῦ σιδήρου κατεσκευασμένον πρὸς σκέπην τῆς ἐκεῖ παιανίζουσης στρατιωτικῆς μουσικῆς.

Ἡ Κηφισία ἀπέχει τῶν Ἀθηνῶν δύο ὥρας. Κειμένη ἐπὶ τῆς κλιτύος τοῦ Πεντελικοῦ ὄρους, ἡ ἐξοχὴ αὕτη παρέχει καθ' ὅλον τὸ θέρος εἰς τοὺς ἐκεῖ μεταβαίνοντας πρὸς ἀγροτικὴν διαμονὴν δρόσον ἀποβαίνουσαν λυσιτελεστάτην, ἕνεκα τοῦ ἐν Ἀθηναῖς ἐπικρατοῦντος καύσωνος. Τὰ ὕδατα ἀναβρῦουσιν ἄφθονα ὥστε ἡ Κηφισία καὶ μάλιστα τὰ δασώδη μέρη τοῦ Πεντελικοῦ ὄρους ἀναμιμνήσκουσι τὴν Ἑλθετίαν.

Ἡ ἐξ Ἀθηνῶν εἰς Ἐλευσίνα καὶ εἰς Μέγαρα ἄγουσα ὁδὸς, παραβαλάσσις οὖσα, προσφέρει θεάματα ἄκρας καλλωνῆς. Εἰς Μαραθῶνα, εἰς Φυλὴν, εἰς Σούνιον καὶ εἰς Φάληρον ἄγουσιν ὁσαύτως ὁδοὶ τερπνόταται.

Ἡ Καισαριανή, μίαν ὥραν ἀπέχουσα τῶν Ἀθηνῶν, εἶναι κεκρυμμένη ἐντὸς νάπης τινὸς τοῦ Ὑμηττοῦ. Ἡ τοπογραφία τῆς θέσεως ταύτης ἀναμιμνήσκει τὰ λουτρά τῆς Λούκιης.

Τὰ Διώσια, τρία τέταρτα τῆς ὥρας ἀπέχοντα τῶν Ἀθηνῶν, εἶναι μικρὸν κομψὸν χωρίον, ἔχον κατ' ἀρχὰς ὀλιγίστας καλύβας, νῦν δὲ αὐξηθὲν καὶ κοσμηθὲν μὲ ἱκανὰς καὶ καλὰς ἀγροτικὰς οἰκίας σπουδῆ καὶ προστασίᾳ τῆς πρώην Βασιλίσσης Ἀμαλίας εἰς βραχεῖαν ἀπόστασιν ἀπὸ τοῦ κτήματος αὐτῆς.

Τὰ Σεπόλια εἶναι ἐπίσης ὠραία θέσις, εἰς ἣν δύναται τις νὰ ὑπάγῃ χάριν περιπάτου ἔφιππος ἢ πεζός.

Διαβαίνοντες παρὰ τὴν θέσιν τῆς Ἀκαδημίας τοῦ Πλάτωνος

DAVID
1830

ΚΑΡΟΛΟΣ ΑΕΝΟΡΜΑΝ

βλέπομεν νεκρικὸν μνημεῖον ἐγεσθὲν εἰς τὸν περιώνυμον Γερμανὸν ἀρχαιολόγον Μύλλερ, ἀποθανόντα ἐν Ἑλλάδι, θῦμα τοῦ πρὸς τὴν ἐπιστήμην ἔρωτος. Παρ' αὐτῷ τῷ μνημείῳ ἠγέρθη μνημεῖον εἰς μνήμην τοῦ ἀποθανόντος ἐν Ἀθήναις Γάλλου ἀρχαιολόγου Καρόλου Λενουριὰν δαπάνη τῶν φίλων αὐτοῦ.

Τὸ Τατόγιον (ἡ ἀρχαία Δεκέλεια), ἐξ ὧρας ἀπέχον τῶν Ἀθηνῶν, κείμενον ἐπὶ τοῦ Πάρνηθος ὄρους, ἔχει ἄφθονον φυτεῖαν καὶ εἶναι ἐκ τῶν τερπνοτέρων ἐξοχῶν.

Τοιαῦται ἦσαν αἱ Νέαι Ἀθῆναι κατὰ τὸ 1861 ἔτος, τοιαῦταί εἰσι καὶ τὴν σήμερον (Ιούνιος 1863). Εἶθε ἡ φιλογένεια καὶ ὁ πατριωτισμὸς τῶν ἀπανταχοῦ Ἑλλήνων συνεισφέρωσιν, ὅπως ἐν βραχεῖ χρόνῳ γίνῃ ἡ Πρωτεύουσα τῆς Ἑλλάδος, τὸ κέντρον τοῦτο τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἡ ὠραιότερα πόλις τῆς Ἀνατολῆς!

ΚΑΙΜΑ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ.

Αἱ Ἀθήναι κείνται ὑπὸ τὴν 37°, 58' καὶ 20'' Βορείου Πλάτους, καὶ εἰς ἀπόστασιν 8 χιλιομέτρων ἀπὸ τῆς θαλάσσης. Ἡ ἀτμοσφαιρική αὐτῶν κατάστασις εἶναι εὐμετάβλητος εἰς ἄκρον· οὐδέποτε ἀπὸ δέκα ἤδη ἐτῶν κατέβη τὸ θερμομέτρον κάτω τοῦ μηδενός, ἐκτὸς κατὰ τὴν νύκτα τῆς 31 Ἰανουαρίου 1858, καθ' ἣν ὁ ὑδράργυρος ἔδειξε 4, 09 τοῦ Ρ., ἀλλ' οὐδεὶς ἀγνοεῖ ὅτι τὸ ψῦχος τοῦ 1858 ἦτον ὅλως ἐκτακτον· ἡ δὲ μέση θερμοκρασία εἶναι 13, 97 τοῦ Ρ., καὶ ἡ μεγίστη θερμότης φθάνει ἐν σκιᾷ μὲν 33 Ρ. ἐν ἡλίῳ δὲ 43. Ρ.

Ὁ ἄνεμος πνέει διαρκῶς ἐν Ἀθήναις· τούτου ἕνεκεν ὁ καινοεὶρος εἶναι ἀδιάλειπτος, καὶ πολλάκις καλύπτει ὡς νέφος τὴν πόλιν· εὐτυχῶς ὅμως ὦν ἀργιλώδης, οὔτε τὸ στήθος οὔτε τοὺς ὀφθαλμοὺς βλάπτει.

Ὁ οὐρανὸς εἶναι πάντοτε αἰθρῖος καὶ λαμπρὸς, καὶ, ὡς λέγει ὁ Βάϋρων, οὐρανὸς νεφελώδης εἶναί τι ἐν Ἀθήναις σπάνιον καὶ ἐπιθυμητόν.

Ἡ πρὸς μεσημβρίαν τροπὴ τῶν οἰκιῶν εἶναι πάντοτε προτιμητέα κατὰ τε τὸ θέρος καὶ τὸν χειμῶνα· ἡ δὲ πρὸς βορρᾶν εἶναι νοσώδης, διότι ὁ βόρειος ἄνεμος διερχόμενος τὸν χειμῶνα μὲν δι' ὄρεων χιονοσκεπῶν, τὸ θέρος δὲ διὰ λατομείων καὶ ἀκρωρείων καταζήρων, πνέει σφοδρότατος.

Τὸ ἔαρ, δύναται τις εἰπεῖν, ὅτι ἐν Ἀθήναις ἀρχεται ἀπὸ τοῦ Σεπτεμβρίου καὶ λήγει μετὰ τοῦ Ἀπριλίου, ἡ μέση κατ' αὐτὸ θερμοκρασία εἶναι 13, 07 Ῥ. Ὀλίγοι ἀνάπτουσι πῦρ τὸν χειμῶνα εἰς τὰς οἰκίας των. Τὸ δὲ θέρος ἐπανέρχεται αἰφνιδίως περὶ τὸν Μάϊον, ἀλλ' οἱ διαρκῶς πνέοντες ἄνεμοι καὶ ἰδίως ἡ θαλασσία αὔρα καθιστῶσι τὴν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ θέρους διαμονὴν ἐν Ἀθήναις ἀβλαβήν.

Τὰ ὕδατα τῆς Ἀττικῆς, περιέχοντα ἱκανὴν ποσότητα νίτρου, εἶναι ἀξιόλογα· κατ' ἐξοχὴν δὲ ἐπιζητεῖται τὸ ὕδωρ τῆς Καισαριανῆς διὰ τὴν πεπτικὴν αὐτοῦ δύναμιν. Ἐν τούτοις καλὸν ἦτον οἱ μὴ πίνοντες ἐκ τοῦ ὕδατος τούτου νὰ προμηθεύωνται ὕδωρ διηθησμένον.

Ὁ πληθυσμὸς τῶν Ἀθηνῶν συμποσοῦται εἰς 45,000 ψυχῶν, ὁ δὲ ἀριθμὸς τῶν γεννήσεων εἶναι κατὰ πολὺ ὑπέρτερος τοῦ τῶν ἀποθιώσεων. Κατὰ τὴν ἐπίσημον ἀπογραφὴν, ἐντὸς τοῦ ἔτους 1857 ἐγεννήθησαν 1222, ἐνῶ ἀπέθιωσαν μόνον 864. Καὶ δὲν εἶναι διόλου σπάνιον ν' ἀπαντήσῃ τις οἰκογενειάρχης μῶλις τεσσαρακονταετῆς ἔχοντας δέκα, ἑνδεκα, ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ δωδεκάδα ὄλην τέκνων. Οἱ τὴν ἑκατονταετηρίδα φθάνοντες δὲν εἶναι ὀλίγοι. Ἡ Ἰατρικὴ Μέλισσα τῶν Ἀθηνῶν, ἰατρικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, μνημονεύει πολλὰ μακροβιότητος παραδείγματα, λίαν περιέργα· ἐν τῷ πίνακι λ. γ. τῶν ἀποθιώσεων τοῦ 1858 εὗρομεν τρεῖς μὲν ἀποθιώσαντας ἐν ἡλικίᾳ 120 ἐτῶν, ἓνα δὲ ἐν ἡλικίᾳ 112, ἓνα ἐν 110, καὶ ἓνα ἐν 105.

Ἐκ τοῦ εἰρημένου ἰατρικοῦ συγγράμματος ἐρανεϊζόμεθα τὰ ἐξῆς ὑγιεινὰ παραγγέλματα· « Τὸ κλίμα τῶν Ἀθηνῶν ἔχον τὰς ιδιότητας διαφόρων κλιμάτων εἶναι ὑγιεινὸν καὶ καλὸν πρὸς οἰκισιν ἀνθρώπων ἐν οἰωδῆποτε κλίματι γεννηθέντων, καὶ τοῦ Ἰσπανοῦ καὶ τοῦ Ἰταλοῦ καθὼς καὶ τοῦ Ἄγγλου καὶ τοῦ Γάλλου καὶ τοῦ Γερμανοῦ. Οἱ πρώτην φορὰν ὁμῶς ἐπισκεπτόμενοι τὰς Ἀθήνας, κατὰ μὲν τὸν χειμῶνα, οὐδὲν ἐκ τῆς συνήθους αὐτῶν ἐξέως περὶ τε τὴν δίαιταν καὶ περὶ τὴν ἐνδυμασίαν πρέπει νὰ μεταβάλλωσι, καθότι αἰφνιδία τις τῆς ἀτμοσφαιρας μεταβολὴ δυνατὸν νὰ φέρῃ λυπηρὰ ἐπακόλουθα. Ἐὰν ὁμῶς ἐπισκεφθῶσι τὰς Ἀθήνας κατὰ τὸ θέρος, καὶ ἰδίως ἐὰν ἔρχωνται ἐκ ψυχροτέρων τοῦ ἡμετέρου κλιμάτων, μετὰ τινὰς ἡμέρας πρῶτον μὲν ἐλαττοῦται ἡ ὄρεξις αὐτῶν, ἰδίως μάλιστα πρὸς βρῶσιν κρεατερῶν τροφῶν· δευτέρον δὲ ἀναπτύσσεται αὐτοῖς ἐπιθυμία τις πρὸς βρῶσιν καὶ πόσιν ὑποζύμων ποτῶν· δεῖον τότε νὰ ὀλιγοστεύσωσι σμικρὸν τι τὸ τε σύνολον τῶν τροφῶν καὶ ἰδίως τὰς κρεατέρας, καὶ ἀντικαταστήσωσιν τινὰς τούτων διὰ φυτικῶν, καὶ πρὸς τούτοις ν' ἀποφεύγωσι τὰς ἀκτῖνας τοῦ ἡλίου καὶ τὰς λίαν κοπιαστικὰς ἐργασίας. Ὅσοι λάβωσι τὰς προφυλάξεις ταύτας τάχιστα ἐγκλιματίζονται.

« Ὅσοι ὁμῶς, ὀλιγοροῦντες τὰς ὑγιεινὰς αὐτὰς προφυλάξεις, ζῶσιν ἐν Ἀθήναις, ὥσπερ καὶ ἐν ταῖς ἰδίαις αὐτῶν πατρίσι, πάσχουσι πυρετὸν διαλείποντα ἢ γαστρικόν, καὶ ὁ μὲν πρῶτος θεραπεύεται ἀμέσως διὰ τῆς κινήσης, τοῦ δὲ δευτέρου πρέπει πρῶτον νὰ προηγηθῇ ἐμετικὸν ἢ καθάρσιον, ἔπειτα δὲ νὰ γίνῃ χρῆσις τῆς κινήσης ἵνα προληφθῇ ὁ ἐνδεχόμενος τυφοειδὴς πυρετός.

« Πάντοτε δὲ κατὰ τε τὸν χειμῶνα καὶ τὸ θέρος εἶναι ὠφέλιμος ἡ φλανέλα κατὰσαρκα· τὸ θέρος ὁμῶς δύναται τις

ἴσως ν' ἀντικαταστήσῃ ἀκινδύνως τὴν φλανέλαν διὰ περιθωρακίου ἐκ μουσελίνης. »

Ἐπειδὴ δὲ αἱ νύκτες εἶναι λίαν ὀροσεραὶ οὐδέποτε πρέπει νὰ κοιμᾶται τις εἰς τὸ ὑπαιθρον ἀλλὰ τοῦλάχιστον ὑπὸ σκηνήν. Ἀναπόφευκτον δ' ἔτι εἶναι καὶ τὸ κωνωπεῖον εἰς τοὺς κοιτῶνας ἀπὸ τοῦ Ἰουνίου μέχρι Σεπτεμβρίου.

ΜΙΡΕΤΟΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΟΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΑΪΚΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΧΡΗΣΤΟΠΟΥΛΟΣ.

Ὁ Ἀθανάσιος Χρηστόπουλος, μέγας ποιητής τῆς νέας Ἑλλάδος, ὁ καὶ προσηκόντως ἐπικληθεὶς νέος Ἀνακρέων, ἐγεννήθη ἐν τῇ Καστορίᾳ πόλει τῆς Μακεδονίας κατὰ τὸ 1770 ἔτος, ἐκ γονέων πτωχῶν μὲν, ἀλλὰ τιμίων· πατὴρ αὐτοῦ ὑπῆρχεν Ἰωάννης ὁ ἱερεὺς· οὗτος ὁ σεβάσμιος πατὴρ βλέπων τὴν πατρίδα ἐν τῇ μεγίστῃ δουλείᾳ, καὶ Τουρκικῇ ἀνομίᾳ, καὶ μὴ ὑποφέρων τὰ ἐκ τῆς τυραννίας δεινὰ βάσανα, ἔλαθε μεθ' αὐτοῦ τοὺς δύο υἱοὺς Ἀθανάσιον καὶ Κυριακὸν, καὶ κατέφυγεν εἰς τὴν Βλαχίαν, κυβερνωμένην ὑπὸ Χριστιανῶν ἡγεμόνων· ὅτε ἐξήρχετο τῆς φίλης του πατρίδος ἔλεγε θαυμάσιον πρὸς τὰ νεαρά του τέκνα· « Ἄς πορευθῶμεν, φιλιτάτά μου τέκνα, εἰς χριστιανικὸν τόπον, διὰ νὰ φωτισθῆτε καὶ νὰ ὑμνήσετε μίαν ἡμέραν τὴν ἔνδοξον μὲν ποτὲ ταύτην χώραν τῆς γενεσεώς σας, νῦν δὲ στενάζουσαν ὑπὸ τὸν ζυγὸν τῆς Τουρκικῆς ἀνομίας. » Προησθάνθη, φαίνεται, ὁ δυστυχὴς πατὴρ, ἱερεὺς τοῦ Ὑψίστου, ὅτι ἐν τῶν τέκνων αὐτοῦ ἔμελλε πραγματικῶς νὰ ὑμνήσῃ μίαν ἡμέραν διὰ τῶν ἀθανάτων αὐτοῦ ποιημάτων τὴν φιλιτάτην του Ἑλλάδα.

Ὁ Ἀθανάσιος, πρεσβύτερος υἱὸς τοῦ σεβασμίου ἱερέως, ἔχων μεγίστην εὐφυΐαν καὶ ὀξύνοϊαν, δὲν ἠδύνατο βεβαίως νὰ μείνῃ ταπεινὸς καὶ ἄσημος· παραδοθεὶς ψυχῇ τε καὶ πνεύματι εἰς τὴν ἑλληνικὴν φιλολογίαν, ἣτις ἐδιδάσκετο τότε ἐν Βουκουρεστίῳ ὑπὸ τοῦ περιφήμου Νεοφύτου τοῦ Καυσοκαλαβύτου, διεκρίθη μεταξὺ τῶν συμμαθητῶν του ὁ πρῶτος εἰς τὴν κατάληξιν τῶν Ἑλληνικῶν συγγραφέων, ποιητῶν τε καὶ πεζογρά-

φων· γενόμενος διὰ τῆς μεγαλοφυΐας του καὶ ἀκαμάτου ἐπιμελείας ἐγχαρ-
τῆς τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης, ἐθχυμάζετο ὑπὸ τοῦ σοφοῦ διδασκαλοῦ,
ὅστις ἐνώπιον τῶν συμμαθητῶν αὐτοῦ συχνάκις ἔλεγεν αὐτῷ· « Τέκνον
μου, θεωρῶ ἔμαυτον εὐτυχῆ, ὅτι εἶμαι διδάσκαλός σου, καὶ σοὶ προ-
λέγω, ὅτι διὰ τῆς εὐφυΐας καὶ παιδείας θέλεις τιμῆσαι τὴν πατρίδα
μας. »

Ἄφ' οὗ ἐτελείωσε τὰς Ἑλληνικὰς σπουδὰς του ἐν Βουκουρεστίῳ, καὶ
κατῶρθωσε νὰ οικονομῆσιν ὀλίγα χρηματικὰ μέσα, ἐπορεύθη εἰς τὴν
Ἀκαδημίαν τῆς ἐν τῇ Οὐγγαρία Βούδας, φημιζομένην τότε. Ἐκεῖ ἐσπού-
δατε τὴν Λατινικὴν γλῶσσαν ἄριστα· εἰς αὐτὴν ἤκουσε τὴν φιλολογίαν,
τὴν φιλοσοφίαν, τὴν ἱατρικὴν, καὶ πολλὰς ἄλλας ἐπιστημονικὰς γνώσεις.
Οὐχ ἤττον δὲ διεκρίθη καὶ ἐκεῖ διὰ τῆς μεγάλης αὐτοῦ εὐφυΐας· πρὸς
τιμὴν τοῦ ποιητοῦ μας Χρηστοπούλου, ἀναφέρομεν τὸ ἐξῆς ἄξιον λόγου.
Ἐν τῇ Βούδα ὑπῆρχε μεγίστη βιβλιοθήκη· ὁ Ἀθανάσιος ἄπορος ὢν μα-
θητῆς, καὶ μὴ δυνάμενος ν' ἀγοράσῃ βιβλία, ἐσύχναζε καθ' ἑκάστην εἰς
τὴν βιβλιοθήκην, ὅπου ἐσπούδαζεν ἱκανὰς ὥρας, ἐργαζόμενος καὶ λαμβά-
νων σημειώσεις· ὁ ἐπιστάτης τῆς βιβλιοθήκης βλέπων τὴν μεγίστην
αὐτοῦ ἐπιμέλειαν, καὶ συμπαιθεῖα κινούμενος πρὸς πτωχὸν Ἑλληνα σπου-
δαστὴν, ἐπροθυμοποιεῖτο νὰ τὸν δίδῃ ὅ,τι βιβλίον ἤθελεν· ἐν τῷ δικαστή-
ματι λοιπὸν τῆς ἐν Βούδα δικιμονῆς του, ἀνέγνωσε τὸ πλεῖστον μέρος τῶν
ἐν τῇ μεγάλῃ ταύτῃ βιβλιοθήκῃ βιβλίων. Ὁ ἐπιστάτης οὗτος μετὰ
παρέλευσιν χρόνων, δσάκις ξένος τις ἐπεσκέπτετο τὴν βιβλιοθήκην, ἔλε-
γεν ἐν ἀπορίᾳ καὶ θαυμασμῷ, ὅτι εὐρέθη Ἑλληνας σπουδαστῆς νὰ διέλθῃ
τὰ πλεῖστα ἄξια λόγου συγγράμματα τῆς βιβλιοθήκης ταύτης.

Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν ἐν τῇ Βούδα σπουδῶν του ἐπορεύθη εἰς τὰς
Ἀκαδημίας τῆς Βενετίας καὶ τοῦ Παταθίου πρὸς ἐπαύξησιν τῶν γνώσεών
του· γενόμενος λοιπὸν καὶ ἐκεῖ ἀκροατῆς τῆς φιλολογίας, τῆς φιλοσοφίας,
τῆς ἱατρικῆς καὶ πολλῶν ἄλλων μαθημάτων, ὅν νομικῆς κ. τ. λ. ἐπέ-
στρεψεν εἰς τὴν Βλαχίαν. Σχολάρχης τότε ἐν Βουκουρεστίῳ ὑπῆρχεν ὁ
διάσημος Λαμπρὸς Φωτιάδης. Ὁ σοφὸς οὗτος διδάσκαλος τοσαύτον ἠγάπα
τὸν Χρηστοπούλου καὶ ἐθαύμαζε τὴν εὐφυΐαν αὐτοῦ καὶ φιλολογικὴν
παιδείαν, ὥστε ἐθεώρει αὐτὸν ὡς Ἑλληνικὸν ἔπαινον· ὁ τότε ἡγεμὼν
Α. Μουρούζης ἔχων μεγίστην ἀνάγκην τοιοῦτου πεπαιδευμένου ἀνδρός,
παρέλαθε τὸν Χρηστοπούλου, κατὰ σύστασιν τοῦ Φωτιάδου, πρὸς ἐκπαί-
δουσιν τῶν τέκνων του, τὸν ὅποιον εἶχε παρ' αὐτῷ περὶ πολλοῦ ἐν τε τῇ
Βλαχίᾳ καὶ Κωνσταντινουπόλει. Οὗτος ὁ φιλόσοφος ἡγεμὼν ἐκτιμῶν τὴν

παιδείαν τοῦ Χρηστοπούλου, ἐθεώρει αὐτὸν οὐχὶ μόνον διδάσκαλον τῶν
τέκνων του, ἀλλὰ καὶ ἐπιστήθιον φίλον καὶ σύμβουλον. Γενόμενος ὁ
Α. Μουρούζης ἡγεμὼν ἐν Μολδαυίᾳ μετεχειρίζετο αὐτὸν εἰς πολλὰς σπου-
δαίας ἐργασίας του· κατόπιν τοῦ ἡγεμόνος Α. Μουρούζης, ὁ Ἰωάννης
Καρατζὰς γενόμενος ἡγεμὼν ἐν Βλαχίᾳ, καὶ ἔχων ἀνάγκην τοιοῦτου
ἀνδρός, προσεκάλεσεν αὐτὸν διὰ νὰ τὸν μεταχειρισθῆ μυστικὸν σύμβουλον
ἐπὶ τῇ αὐτοῦ ὠφελείᾳ· ἐν τῇ Βλαχίᾳ ἔκαμε τότε τὸν πολιτικὸν κώδικα, μὲ
τὸν ὅποιον μέχρι σήμερον δικάζονται· ὁ κώδιξ οὗτος εἶναι μὲν σύντομος
καὶ ἀτελής, πλὴν ὡς πρὸς τὴν ἐποχὴν του ἐν ἐλλείψει τελειοτέρου με-
γίστην εἰς τὸν τόπον ἔφερεν ὠφέλειαν. Ζήσας ὁ Χρηστοπούλος ἐν Βλαχίᾳ
ἱκανὰ ἔτη, προσεκτέσαστο καὶ ἐπὶ τῶν Ἑλλήνων ἡγεμόνων, καὶ ἐπὶ τῶν
ἐντοπίων βαθμοῦς τῆς τιμῆς, καὶ μεγίστην ὑπόληψιν, κατέχων πάντοτε
ὕψηλὰς θέσεις δικαστοῦ καὶ ὑπουργοῦ, ἕνεκα τῆς μεγίστης αὐτοῦ παιδείας,
εὐφυΐας καὶ ἐμπειρίας.

Συνέγραψεν ὁ Χρηστοπούλος πολλὰ καὶ διάφορα ποιήματα, ἅτινα εἶναι
γεγραμμένα εἰς τὴν γλῶσσαν τοῦ λαοῦ· ὅλα τὰ ποιήματά του εἶναι σύντομα
κατὰ μέμησιν τοῦ Ἀνακρέοντος· τὰ Βαχικὰ του εἶναι τὸ ἀριστούργημά
του· ἐν αὐτοῖς φαίνεται ἡ ποιητικὴ φαντασία τοῦ ἀνδρός, ἐκφραζομένου
διὰ τῆς ἀπλότητος μὲ ἔξοχον χάριν. Τὰ λυρικά του ἐπίσης εἶναι θαυ-
μαστά· αἱ ποιήσεις τοῦ Α. Χρηστοπούλου ἠδόμεναι καθ' ἑκάστην ὑπὸ τοῦ
Ἑλληνικοῦ λαοῦ θέλουσι διατηρήσει ἀθάνατον τὴν μνήμην τοῦ νέου τῆς
Ἑλλάδος Ἀνακρέοντος· συνέγραψε πρὸς τούτοις τὰ τῆς Πολιτικῆς Πα-
ράλληλα, τὸ δράμα τοῦ Ἀχιλλέως καὶ ἄλλα διάφορα ὅν περὶ προ-
φορᾶς Ἑλληνικῆς γλώσσης. Τὸ τοῦ Ἀχιλλέως δράμα συνέγραψεν ἐν
Ἰασίῳ κατ' ἐπίμονον ἐπιθυμίαν τοῦ ἡγεμόνος Α. Μουρούζης, ὅπερ καὶ
ἐπαίχθη εἰς τὸ ἐκεῖ θέατρον μετ' ἀρίστης ἐπιτυχίας· οἱ στίχοι τοῦ δρά-
ματος τούτου ἄριστοι· ἂν καὶ τὸ δράμα δὲν ἐφάνη εἰς πολλοὺς κριτικούς
τόσον εὐάρεστον, ἢ αἰτία εἶναι ὅτι ὁ ἀνὴρ δὲν εἶχεν ἐμπειρίαν εἰς τὴν
δραματικὴν ὑφήν, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν δραματοποιίαν· διότι διὰ νὰ ἐπι-
τύχῃ τις περὶ τὰ τοιαῦτα ἀπαιτεῖται ἰδίᾳ σπουδὴ καὶ πολυχρόνιος
πεῖρα.

Ἐρωτώμενος πολλάκις ὑπὸ τῶν σπουδαίων φίλων του, διατί δὲν ἀπε-
κατεστάθῃ εἰς πρωτεύουσάν τινα τῆς Εὐρώπης ἐπ' ὠφελείᾳ τῆς πατρί-
δος; ἀπεκρίνετο εὐφυσέσαστα, ἕνεκα τῆς πεινίας· τὸ ἀντιληπτικόν, τὸ μνη-
μονικόν, καὶ ἡ ὀρθὴ κρίσις ἦσαν εἰς αὐτὸν σπάνιον δῶρον τῆς φύσεως·
τὸν Ὅμηρον, τὸν Ἡρόδοτον, τὸν Ἰπποκράτην, καὶ τὸν Πλάτωνα, πρὸς

οὐς εἶχε μεγίστην ἀφοσίωσιν, ἐγνώριζε σχεδὸν ἐκ στήθους. Ἄν τις ἀνέφερε κατὰ σύμπτωσιν γνωμικὸν τι ἐκ τῶν συγγραφέων τούτων, ἔλεγεν ἀμέσως τὸ μέρος, τὴν σελίδα, καὶ τινὰς προηγουμένους στίχους διὰ νὰ φθάσῃ εἰς τὸ γνωμικόν. Περὶ δὲ τῆς λαλουμένης γλώσσης τοῦ ἔθνους ἔλεγε συχνάκις ὅτι πρέπει οἱ νέοι νὰ σπουδάζωσι τὴν ἀρχαίαν Ἑλληνικὴν καλῶς, καὶ νὰ γράψωσι τὴν γλῶσσαν τοῦ λαοῦ διορθωμένην, καὶ προϊόντος τοῦ χρόνου θέλει φθάσει ἡ γλῶσσα μας εἰς τὸν προορισμὸν τῆς· « Εἰς τὸ περὶ γλώσσης ὄνειρόν σου, » εἶπὸν τινες αὐτῷ, « μᾶς προτείνεις γλῶσσαν ἀκανόνιστον καὶ μιζοβάρβαρον; » — « Δὲν πρέπει, » εἶπε, « νὰ μὲ λάβητε ὑπ' ὄψιν παίζοντα, ἀλλὰ σπουδάζοντα· τὸ περὶ γλώσσης ὄνειρον ἕκαμα παίζω, καὶ ἐτυπώθη τόσον αὐτὸ, καθὼς καὶ ἄλλα τοιαῦτα, ἄνευ τῆς ἀδείας μου· ἡ γνώμη μου εἶναι νὰ γράψωμεν τὴν λαλουμένην γλῶσσαν διορθωμένην, κατὰ γραμματικὴν, Ἑλληνικὴν οὔσαν· πρέπει ν' ἀκολουθήσωμεν τὴν πλειονοψηφίαν, ἥτις εἶναι τὸ ἔθνος ὅλον, καὶ οὐχὶ τοῖς ἐλάττονας, ὅτινες εἶναι οἱ λόγιοι· οὗτοι θέλοντες νὰ γράψωσιν ἐπὶ τὸ ἀρχαῖον δῆθεν ὕψος, γίνονται ἀκατάληπτοι εἰς τὸν λαόν· ἀφίνοντες τὰς Ἑλληνικὰς λέξεις τοῦ λαοῦ, τὰς δποίας διατηρεῖ ἀθῶα, καταφεύγουσιν εἰς τὴν λεξιθηρίαν, μὲ σκοπὸν νὰ δεῖξωσιν, ὅτι τάχα γνωρίζουσι τὰ ἀρχαῖα Ἑλληνικά, ὡς νὰ ᾔνοι τοῦ λαοῦ ἡ γλῶσσα Κινεζικὴ. » Πρὸς δὲ τοὺς τοιοῦτους ἔλεγεν ἔτι τὸ ἔξῃς· « Ἄθλιον λογικόν, πόσον εἶσαι ἀγεωμέτρητον· ποῦ Δημόκριτος νὰ σὲ γελᾷ, καὶ Ἡράκλειτος νὰ σὲ κλαύσῃ! » — Κατὰ τὸ 1836 ὑπῆγεν εἰς τὴν Ἑλλάδα διὰ ν' ἀσπασθῇ τὰ ἱερὰ καὶ ἔνδοξα μνημεῖα τῶν προγόνων· σκοπὸν εἶχε ν' ἀποκατασταθῇ εἰς τὰς Ἀθήνας, καὶ ν' ἀφήσῃ τὰ ὄσπᾶ του ἐκεῖ, ἀλλὰ δυστυχῶς ἡ μεγάλη τότε ζέστη, ἔνεκα τῆς ἀπὸ τῶν δένδρων γυμνότητος τῶν Ἀθηνῶν, τὸν ἐβίασε νὰ ἐπανέλθῃ εἰς Βλαχίαν· τῶντι οὗτος Ἰησοῦς ἠνοχλεῖτο πολὺ ὑπὸ τῆς θερμότητος τῆς κεφαλῆς του, καὶ ὡς ἐκ τούτου ἐξύριζεν ὄλην τὴν κεφαλὴν καὶ συχνάκις ἐκράτει αὐτὴν γυμνήν.

Ὁ μεγαλοφυῆς οὗτος ἀνὴρ σύγχρονος τοῦ σοφοῦ Κοραΐ, ἂν εἶχε τὰ μέσα νὰ ἐγκατασταθῇ εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς Γαλλίας, βεβαίως ἤθελεν ὠφελῆσαι καὶ αὐτὸς τὴν Ἑλλάδα διὰ τῆς φιλολογικῆς τοῦ παιδείας· καταφυγὼν δυστυχῶς ἐν τῇ ἀμυῇ τῆς ἡλικίας εἰς τόπον ἄκαρπον πρὸς τὴν διανοητικὴν ἀνάπτυξιν, παρεδόθη εἰς τὴν στοικὴν ἀπάθειαν.

Ἀπεβίωσεν ὁ ἀνὴρ οὗτος κατὰ τὸ 1847. Γράφοντες ἐν συντόμῳ τὰ περὶ τοῦ ἀρίστου ποιητοῦ μας Χρηστοπούλου, νομίζομεν ὅτι ἡ ἱερὰ αὐτοῦ σκιὰ δὲν θέλει παραργισθῆ καθ' ἡμῶν, ἂν παρελείψαμεν τινὰ ἄξια λόγου,

καὶ δὲν ἠδυνήθημεν νὰ γράψωμεν προσηκόντως τὰ περὶ αὐτοῦ, καὶ ταῦτα ἐγράψαμεν ὑπὸ φίλων αὐτοῦ μαθόντες.

Ἐπειδὴ καὶ τὸ ἔθνος μας εἶχεν ἐν τῇ δουλείᾳ του πολλοὺς σοφοὺς διδασκάλους καὶ πεπαιδευμένους ἄνδρας ἀξίους μνήμης, καλὸν εἶναι, νομίζομεν, νὰ γράψῃ ὅ,τι καθεὶς γνωρίζει περὶ τοῦ βίου ἐκάστου, καὶ τῆς πρὸς τὸ ἔθνος ὠφελείας. Ἡ δικαιοσύνη δὲν συγχωρεῖ τὴν λήθη τῶν τοιούτων.

ΤΡΙ. ΜΠΑΡΤΑΣ.

Σ. Ε. Δὲν ἠδυνήθη νὰ εὗρω τὴν εἰκόνα τοῦ αἰδίου ποιητοῦ.

ΑΠΑΝΤΑ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΧΡΗΣΤΟΠΟΥΛΟΥ.

ΕΡΩΤΙΚΑ.

Κάλλη κι άνθη μαζωμένα
Τὴν ἀγάπην μου ἐσένα
Κορωνιάζουν, κ' ἐπαινοῦν
Καὶ ὁ Ἔρως μὲ τὰ βέλη,
Καὶ ἡ Μοῦσες μὲ τὰ μέλη
Τ' ὄνομά σου προσκυνοῦν
Κ' εἰς ἐκεῖνο προσφωνοῦν
Στόμα, χεῖλη, στῆθος, νοῦν.

1. Τὴν ἀνοιζιν μιᾷ μέρᾳ
Ἐκεῖ που τραγουδοῦσα,
Ψῆλ' ἀπὸ τὸν αἰθέρα
Κατέβηκεν ἡ Μοῦσα
Ἡ ψάλτρα Ἐρατώ.
Καὶ λέγ', ἡ Ἀφροδίτη
Ὅπου τὸν κόσμ' ὀρίζει,
Πιστόν της σὲ κηρύττει,
Καὶ ψάλτην σὲ ψηφίζει
Ἵς τὴν γῆν ὅπου πατῶ.
Καὶ θέλει, ὄσω ζήσης,
Νὰ ζῆς 'ς τὸν ὄρισμό της,

Κ' εἰς τὸ ἐξῆς ν' ἀρχίσῃς
Αὐτὴν καὶ τὸ Μωρό της

Γλυκὰ νὰ τραγουδῆς.

Καὶ δι' αὐτὴν τὴν χάρι
Σὲ τάζει, λέγει, ἄλλη :

Νὰ ἔλθῃ σὰν 'ς τὸν Πάρι

Μὲ ὅλα τῆς τὰ κάλλη

Γυμνῆ, τὰ τὴν ἰδῆς.

Αὐτὰ λοιπὸν λαλῶντας,

Μ' ἀγκάλιασε τὸ σῶμα,

Καὶ πρόσχαρα γελῶντας,

Μ' ἐφίλησε 'ς τὸ στόμα,

Κ' ἐπέταξ' ὑψηλά.

Κ' εὐθύς, καθὼς ἐγεύθη

Τὸ στόμα μ' τὸ φιλί της,

Ἀμέσως ἐμαγεύθη,

Ἀπὸ τὴν μουσικὴν της

'Σ τὸ ψάλσιμο τρελά.

Καὶ ὅταν τώρ' ἀρχίσῃ

Τὰ χεῖλη του ν' ἀνοιξῇ,

Καὶ τύχη νὰ λαλήσῃ,

Ἢ μόν' σχεδὸν ἀγγίξῃ

Τὴ γλῶσσα μοναχῆ·

Εὐθύς τὸ μαγευμένο,

Χωρὶς ποτὲ νὰ σφάλλῃ,

Ὡσὰν ὀρμηνευμένο,

Τὴν Ἀφροδίτην ψάλλει,

Τὸν Ἔρωτ' ἀντηγεῖ.

2.

ὦ ἔρωτ' ἀνθηρότατε,

Γλυκὲ καὶ ἰλαρότατε

Τοῦ κόσμου κυβερνήτη.

Ἐσέν' ὁ νοῦς, τὸ σῶμά μου,

Τὸ στήθος, καὶ τὸ στόμα μου

Λατρεύει καὶ κηρύττει.

Ἐσὺ θεοῦς, κ' αἰθέρις,

Οὐράνια κὶ ἀέρια,

Κρατεῖς, καὶ βασιλεύεις.

Καὶ ἕως τὰ αἰώνια

Τῆς γῆς μας καταχθόνια

Τὰ βέλη σου τοξεύεις.

Τὸ βλέμμα σου τὸ ἡμερον,

Ἀπὸ τὸν Κόσμον σήμερον,

Στιγμῇ σχεδὸν ἂν λείψῃ·

Ἢ φύσις ὅλη σβύνεται,

Καὶ κατὰντᾶ, καὶ γίνεται

Κατῆφεια, καὶ θλίψη.

Ἀμίμητα τὰ κάλλη σου,

Ἢ δύναμη μεγάλη σου,

Μεγάλη σου ἡ δόξα.

Λατρεύω τὴν αἰώνιαν,

Καὶ θαυμαστὴν σου πρόνοιαν,

Καὶ τ' ἄφθαρτά σου τόξα.

3.

Εἰς στρῶμα μερσινένιο,
Καὶ τριανταφυλλένιο,
Μεσάνυχθ' ἀπλωμένος,
Κοιμούμουν βυθισμένος.
Κ' ἐκεῖ ἀπ' ἓναν κρότον,
Ἐπὶ τὸν ὕπνον μου τὸν πρῶτον,
Ἐυπν' ὄλος τρομασμένος,
Ἐὶς ἐνθουσιασμένος·
Καὶ βλέπω ἔμπροσθά μου,
Ἐπὶ τὰ γόνατά μου,
Ἐνα παιδάκι νέο,
Μικρούτσικο κὶ ὠραῖο.
Τὸ βλέμμα του κινιῶνταν,
Κ' ἐδῶ, κ' ἐκεῖ πετιοῦνταν
Σὰ σπίνθες ἀναμμένες,
Μὲ βία τιναγμένες.
Καὶ τὸ μικρὸ του στόμα
Φωτιαῖς ἀπὸ τὸ στρῶμα,
Σὺν ἀστραπαῖς φυσοῦσε,
Καὶ πάντοτ' ἐγελοῦσε.
Φων' εἶχε ὡς ἀηδόνι,
Καὶ οἱ γλυκοὶ της τόνοι,
Ὅπότεν ἐλαλοῦσαν,
Ἐπὶ τὸ στήθος μ' ἀντηχοῦσαν.
Κὶ ἀπὸ τὰ δεξιὰ του,
Κὶ ἀπὸ τ' ἀριστερά του,

Πτερὰ ἔχεν ἀνοιγμένα,
Ἐπὶ τοὺς ὤμους τ' ἀπλωμένα.
Βαστοῦσε καὶ κοντάρι,
Σαΐταις καὶ δοξάρι,
Κὶ ἀπάνω εἰς τὴν βάρχην
Φαρέτραν μιὰν μονάχην.
Καὶ ὅλα τ' ἄρματα του
Αὐτὰ τὰ τρομερά του,
Παντοῦ ἀνάθεμά τα,
Φωτιαῖς ἦταν γεμάτα.
Σοφοὶ ὄνειροκρίται,
Τὸ φάντασμά μ' εὐρήτε.
Τ' ἦν τάχα; τί σημαίνει;
Κὶ ἂν εἰς καλὸ μ' ἐβγαίνει;

4.

Εἰς ἓνα λιθαδάκι,
Προχθὲς ἓνα παιδάκι,
Περήφανο πολλὰ,
Μ' ἐφώναζε κοντά του
Νὰ κρίνω τ' ἄρματα του,
Ἄν τάχα ἦν καλὰ.
Λοιπὸν μιὰν ἀγγιδίτζαν
Μὲ δείχνει, σὺν καρφίτζαν,
Καὶ λέγει σοβαρά·
Εἶδες κοντάρι ἄλλο,
Ὅσον αὐτὸ μεγάλο,
Ἐπὶ τὴν γῆν κάμμιᾶ φορᾶ;

Τὸν λέγω· εἰς' ἀκόμη
Παιδάκι δίχως γνώμη,
Δὲν ξεύρεις τί λαλεῖς.
Καὶ σὰν λωλὸ καυχᾶσαι,
Χωρὶς νὰ συλλογᾶσαι
Τὸ, πῶς παραλαεῖς.
Ἐγὼ λωλό; φωνάζει,
Καὶ τὴν ἀγγίδ' ἀρπάζει,
Κ' εἰς μιὰ ματιοῦ βροπή
'Στὸ στῆθος μου τὴν γγίζει,
Καὶ ὄλον μὲ φλογίζει
Παντοῦ, σὰν ἀστραπή.
Καὶ λέγ'· ἰδὲ καὶ πείσου,
Καὶ πλέον συλλογίσου,
Καὶ κύτταξε καλὰ,
Νὰ μὴν αὐθαδειάζης,
Καὶ νὰ παραπειράζης
Τὸν Ἔρωτα πολλά.
ὦ Ἔρωτα, φωνάζω,
Τὸ ἄρμα σου τρομάζω,
Τὸν λόγον μ' ἀθετῶ.
Τὴν δυνάμιν σου φοίττω,
Κ' αἰώνια κηρύττω,
Καὶ ἔλεος ζητῶ.
Ἐκεῖ ἔπου τὸν λαλοῦσα,
Καὶ τὸν παρακαλοῦσα,
Γιὰ νὰ μὲ σπλαγγισθῆ,
Ἀπέταξ' ἀπ' ὀμπρός μου
Ὁ τύραννος τοῦ κόσμου,

Χωρὶς νὰ συγχισθῆ.
Κ' ἐγὼ ἀπελπισμένος
Ἀπόμειν' ὁ καϊμένος,
Μὲ τέτοιαν πληγὴν,
Χωρὶς ποσῶς νὰ φταίω,
Ὀλάκερος νὰ καίω
Αἰόνια 'ς τὴν γῆν.

5.

Ἐρωτα, παῦσε, ἂν μ' ἀγαπᾶς,
Δεύτερο πλέον μὴ μὲ χτυπᾶς.
Μὴ δὰ, σὲ λέγω, μ' ἦσαι λωλός.
Φρόνιμα κάθου, γένου καλός.
Ἄφες τὴ σαῖτα, ῥήξτε 'ς τὴν γῆ,
Μὲ σὼν' ἢ μιὰ μου τούτη πληγὴ.
Ὦχ! ὁ καϊμένος! πάλι χτυπᾶς;
Αὐτὸ ἔναι στῆθος· τί τὸ τρυπᾶς;
Μὴ ῥήξης τρίτη· φθάνει, φονιά!
Φθάν' ἢ σκληρήσου ἢ ἀπονιά.
Πάλι ματιάζεις; ἄχ! ὁ πικρός!
Χάθηκα! νὰ με, πέφτω νεκρός!

6.

Ἀφροδίτη μου Κυρία
Ἰλαρώτατη θεᾶ,
Τοῦ υἱοῦ σου τὴν κακία
Ὅλ' ἢ γῆ καταβοᾶ.

Τί τὸν ἔδωσες δοξάζει;
Τί σαίταις φλογεραῖς;
Τί ἀδάμαστο κοντάρι,
Καὶ φαρέτρας τρομεραῖς;
Ναὶ ἰδὲ αὐτὸ τὸ στήθος,
Ὅπου πλέον τὸ πικρὸν
Μὲ τῶν σαίτιων τὰ πλῆθος
Τὸ κατήντησε νεκρὸν.
Τοῦτο φρόνιμο τὸ κρίνεις;
Τάχα κάμωμα καλόν;
Ἀγαλίνωτο ν' ἀφίνης
Τὸ πικρὸν σου τὸ τρελόν;
Διὰ τί δὲν τὸ παιδεύεις
Σὰν μητέρ' ἀληθινά,
Μόνον ὄλο τὸ χαϊδεύεις
Τὸ τυφλὸν παντοτινά;
Ἢ λοιπὸν τὸν σωφρονίζεις
Τὸν ἐχθρὸν μας τὸν κοινόν,
Ἢ, θεά μου, ἂν ὀρίζης,
Νὰ κλαυθῶ 'ς τὸν οὐρανόν.

7.

Νέοι, Νέες, ὅσοι εἴσθε,
Τί τὸν Ἔρωτα φοβεῖσθε;
Δὲν εἶν' πλέον φοβερός.
Ὅτι ὄλα του τὰ βέλη
'Σ τὰ πολύπαθά μου μέλη
Τὰ ξετίναξ' ὁ σκληρός.

ΙΟΡΔΑΝ

Δέν τόν ἔμεινε κογτάρι·

Λέν τόν ἔμεινε δοξάρι·

Δέν τόν ἔμεινε φωτιά.

Οὔτε κἄν, τῇ ἀληθείᾳ,

Πουθενὰ ποσῶς κἄμμιά

Ἵ τὴν φαρέτραν σαϊτιά.

Καὶ λοιπὸν ἐτοιμασθῆτε,

Ἵ ταῖς πληγαῖς μου ὀρκωθῆτε,

Καὶ ὀρμήστε τολμηρά.

Εὔρετέ τον, πιάσετέ τον.

Καὶ μ' ἀλύτους δέσετέ τον

Δίχως ἔλεος, σκληρά.

Κ' ἔτζι βάλτε τον δεμένον,

Ὡσὰν σκλάβον ὠργισμένον,

Εἰς βαρύταταις δουλιαῖς·

Μέραν νύχτα νὰ δουλεύη,

Καὶ τ' ἀγκάθια νὰ παστρεύη

Ἀπὸ ταῖς τρανταφυλλιαῖς.

8.

Ὁ Ἔρωτας μὲ λέγει,

Ἵ τὰ πάθη μου δὲν φταίγει.

Καὶ δείχνει, καὶ προβάλλει

Τὸ στῆθος μ' ὅτι σφάλλει.

Ἵ ταῖς φλόγαις μου ὀμόνει·

Πιστὰ μὲ βεβαιώνει,

Ἄλλου πῶς σημαδεύει,

Κ' ἐμένα σαῖτευει.

Μονάχα τους τὰ βέλη,
Χωρίς αὐτὸς νὰ θέλῃ,
Ἄπ' τὸν σκοπὸν τους ἔγαίνουν,
Κ' ἐμένα μὲ λαχαίνουν.
Αἰώνια τ' ἀλλάζει,
Κ' εἰς ἄλλους τὰ ἰσιάζει,
Καὶ πάλιν τ' ἀλλαγμένα
Ὁρμουῶν εὐθὺς ἔς ἐμένα.
Παντάθλιόν μου στῆθος,
Ἐσὺ λοιπὸν τὰ πλῆθος
Τῶν σαϊτιῶν τὸ πέρνεις,
Κὶ ἀπάνω σου τὸ φέρνεις;

9.

Ἡ χάρες μὲ τὸν Ἔρωτα
Ἐπῆγαν νὰ διαλέξουν,
Ἵς τοὺς κήπους τριαντάφυλλα,
Κορώναις νὰ τὰ πλέξουν.
Κὶ ὁ Ἔρωτας χαρούμενος
Ἐδῶ κ' ἐκεῖ πετοῦσε·
Καὶ μόνος του τὰ κλάδευε,
Καὶ ταῖς ὑπηρετοῦσε.
Κλαδεύοντας ἀπρόσεκτα
Ὡσὰν λωλὸ παιδάκι,
Τὸν κέντρωσε τὸ δάχτυλο
Πικρὰ ἐν ἀγκαθάκι.
Πετᾶ τὰ τριαντάφυλλα,
Τὸ κλαδευτῆρι ρήγχει,

Καὶ κλαίωντας, ταῖς χάραις του
Τὸ δάχτυλό του δείχνει.
Ὡχ! ὦχ! ταῖς λέγει, γίνεται
Ἐν ἀγκαθάκι μόνον,
Νὰ προξενήσῃ, χάρες μου,
Μεγάλον τόσον πόνον;
Δὲν εἶν', τὸν λὲν, παράξενον,
Δὲν εἶν', γιατί κ' ἐκείνη
Ἡ τόση σαϊτίτζα σου
Μεγάλον πόνον δίνει.

10.

Τὸ γεῦμ' ἀπ' τὸ σχολεῖον,
Κρατῶντας τὸ βιβλίον,
Ἵς τὸ σπίτι μου γυρνοῦσα,
Κὶ ἀργὰ πολλὰ πατοῦσα.
Κ' ἐκεῖ πρὸς ἓνα μέρος,
Μὲ ἀπαντάει ὁ Ἔρωσ·
Μὲ λέγε· Τί σπουδάζεις,
Τί μάθημα διαβάζεις;
Ποιητικὰ (φωνάζω),
Ποιητικὰ διαβάζω
Ὀλόκληρους τρεῖς χρόνους,
Μὲ κόπους καὶ μὲ πόνους.
Καὶ μ' ὅλα τοῦτ' ἀκόμα,
Οὔτ' ἓνα στίχου κόμμα
Δὲν ξεύρω ν' ἀρχινίσω
Διὰ νὰ στιχουργήσω.

Ὦχ! φίλε μου, μὲ λέγει,
Ὁ δάσκαλός σου φταίγει,
Ὅπου δὲν ἔχει τρόπον,
Καὶ χάνεις τόσον κόπον.
Πλὴν ἂν τὸν παραιτήσης,
Κ' ἐμέν' ἀκολουθήσης,
Ἐγὼ σὲ τὰ μανθάνω
Εἰς μίαν στιγμὴν ἀπάνω.
Ζητ' ὅμως, πρὶν ἀρχίσω,
Μισθὸν, νὰ σὲ φιλήσω
Γλυκὰ, γλυκὰ, 'ς τὰ χεῖλη,
Γιὰ νὰ γενοῦμεν φίλοι.
Ἄν, λέγω, ἀρκετός σου
Ἦν τοῦτος ὁ μισθός σου,
Νὰ, δάσκαλε, τὰ χεῖλη.
Καὶ ὅσον θέλης, φίλει.
Εὐθύς λοιπὸν με πιάνει,
Τὰ χεῖλη μου βυζάνει,
Κρατεῖ τὴν πληρωμὴν του,
Μὲ κάμνει ποιητὴν του.

11.

Τ' ἀποφάσισα.

Ὅπισω.

— Τί θὰ κάμης;

— Θ' ἀγαπήσω.

— Καλὲ δά! 'ς τὸν νοῦν σου ἔλα·

Κ' ἡ ἀγάπ' εἶν' τάχα τρέλα;

— Καλὲ στάσου·

Καλὲ ἄνθρωπε! στοχάσου.

— Ἐστοχάστηκα, καὶ κρίνω

Εἰς τὸν Ἐρωτα νὰ κλίνω.

— Ἀμ' ἡ Μοῦσες;

— Καλὰ λέγεις.

— Εἶδες τὸ λοιπὸν, πῶς φταίγεις;

— Κἄν τε φταίω, κἄν τε σφάλλω,

Τὸν σκοπὸν δὲν μεταβάλλω.

— Ἐντροπή σου!

— Τί 'ντροπή μου;

Ἐτζι θέλ' ἡ ὄρεξή μου.

— Ποῦ λοιπὸν ἡ σωφροσύνη;

— Ἄς κουρευέται κ' ἐκεῖνη,

Καὶ 'ς τῆς θαλάσσης τὴν μέση

Ἄς πηγαίν' ὀρθὰ νὰ πέση.

— Τὴν ὑπόληψίν σου βλάβεις.

— Αἶ! καὶ τί θὰ καταλάβης,

Ἄν μίαν λέξιν μόνον φθάσης,

Ἀπὸ 'πάνω σου νὰ χάσης;

Συνειδὸς, ἀμέσως φεῦγα,

Ἀπ' τὸν νοῦν μου ἔξω ἔβγα!

Δὲν γυρίζω, θ' ἀγαπήσω,

Θὰ φιλήσω, ὅσῳ ζήσω.

12.

Νὰ μὴ φθάσω, νὰ μὴ ζήσω,

Ἄν στιγμῇ δὲν ἀγαπήσω.

Κί ἂν 'πεθάνω, νὰ 'πεθάνω
'Σ τὴν ἀγάπην μου ἀπάνω.
Ἀφροδίτη ὅταν λείπη,
Ἡ ζωὴ ἵνα πάντα λύπη.
Κί ὅπου δὲν γελάει ὁ Ἔρωσ,
Πάντα κλαίει ἐκεῖ τὸ μέρος.
Ἀφροδίτη, κ' Ἐρωτά μου,
Μόνοι σεῖς ἴσθε τὰ καλὰ μου.
Μετ' ἐσᾶς μαζί νὰ ζήσω,
Καὶ μὲ σᾶς νὰ ξεψυχήσω.

13.

Πλοῦτον δὲν θέλω,
Δόξαν δὲν θέλω,
Οὔτ' ἐξουσίαν
Ποτὲ κάμμιαν.
Δὲν θέλω γνῶσιν
Οὔτε κἄν τόσην,
Ὅσ' εἶν' τοῦ ψύλλου,
Κί ὅσ' εἶν' τοῦ ξύλου.
Τοῦτες ἢ κρύες
Ἡ φαντασίες
Ὅσφ εὐφραίνουν,
Τόσφ πικραίνουν.
Θέλω εἰρήνην,
Ψυχῆς γαλήνην,
Χοροὺς ἐρώτων,
Τρέλλαις καὶ κρότον.

Θέλω τραγούδια,
Κήπους, λουλούδια,
Καὶ χωρατάδαις
'Σ ταῖς πρασινάδαις.
Τοῦτα λατρεύω,
Τοῦτα ζηλεύω·
Κ' εἰς τοῦτ' ἀπάνω
Θέλ' νὰ 'πεθάνω.

14.

Φωτιὰ, φωτιὰ ν' ἀνάψη,
Ποτήρι νὰ σὲ κάψη·
'Σ τὴν Αἴτην νὰ κυλίσης,
Καὶ μέσα ν' ἀναλύσης.
Ἄφοῦ σὲ ἤπιε κείνη!
(Ἐκείνη ποῦ μὲ πίνει)
Καὶ σ' ἄγγιξα ἔς τὸ στόμα,
Μὲ ἀναψες τὸ σῶμα.
Καὶ πλέον ὁ καϊμένος,
'Σ ταῖς φλόγαῖς βουτημένος,
Κοντεύω ν' ἀναλύσω,
Χωρὶς ποτὲ νὰ σβύσω.
Ἄλλοίμον' ἂν τολμοῦσα,
Καὶ σφίγγωντας φιλοῦσα,
Τὰ χεῖλια τ' ἀναμμένα,
Ποῦ σ' ἄγγιξαν ἐσένα.

15.

Εἰς μι' ἀνθερῇ μυρσίῃη,
Ἡ χάρις Εὐφροσύνη,
Εἰς δάση δροσερᾶ,
Τὸν Ἔρωτα δεμένον
Τὸν εἶχε τὸν καϊμένον,
Μὲ σίδηρα σκληρά.
Περνώ ἀπ' ὀμπροσθὰ του,
Θωρῶ τὰ βάσανά του,
Καὶ τρέχω βιαστικός.
Τὸ φόρεμά μου ἴγδύνω,
Κὶ ἀρχίζω καὶ τὸν λύνω
Σὰν φίλος καρδιακός.
Ἐκεῖ που τὸν ἐλοῦσα,
Καὶ τὸν καταφιλοῦσα
Μὲ πόνον καὶ καϊμόν,
Ἀνέλπιστα ἐβγαίνει,
Κ' εὐθὺς ἐκεῖ προφθαίνει
Κ' ἡ χάρις μὲ θυμόν.
Ἀπ' τὰ μαλλιά μ' ἀρπάζει,
Αὐθάδη, μὲ φωνάζει,
Πῶς τάχ' ἀποκοτᾶς,
Κὶ αὐτὸν τὸν καρδιοκλαίφτην,
Καὶ πάγκακον, καὶ ψέφτην,
Νὰ λύσης μελετᾶς;
Κ' εὐθὺς, εὐθὺς ἀρχίζει,
Τὰ χέρια μου γυρίζει

Ι ΜΙΛΑΙΤΗΣ.

Ἐς τὸ δένδρον μὲ κουντᾶ.
Καὶ τέλος θυμωμένη,
Τὸν ἄθλιον μὲ δένει
Ἐς τὸν Ἔρωτα κοντά.
Καὶ τώρα οἱ καϊμένοι
Σφικτὰ κ' οἱ δυὸ δεμένοι
Μὲ ἄλυσον σκληρὸν,
Χωρὶς νὰ ἀδικοῦμεν,
Ἐς τὰ βάσανα περνοῦμεν
Ἀντάμα τὸν καιρὸν.

16.

Νὰ, νὰ τὸ ἀηδονάκι,
Καὶ τὸ χελιδονάκι,
Ἀρχίνισε νὰ ψάλλῃ
Τῆς ἀνοιξῆς τὰ κάλλη.
Κὶ ὁ ζέφυρος μαζί τους
Κατόπ' ἀπ' τὴν φωνή τους,
Σιγὰ σιγ', ἀπ' ὀπίσω
Γλυκὰ φυσᾷ τὸ ἴσο.
Ὁ ἥλιος κατὰ τάξι
Μὲ τὸ λαμπρὸν τ' ἀμάξι,
Γυρίζει, κάθε μέρα
Ἐς τὴν μέσην τὸν αἰθέρα.
Κ' ἡ γῆ γελᾷ ὀμπρός του,
Καὶ χαίρεται τὸ φῶς του,
Καὶ πάντοτε προβάλλει
Τ' ἀμίμητὰ τῆς κάλλῃ.

Οἱ κάμποι πρασινίζουν,
Οἱ κῆποι λουλουδιζουν.
Κ' εἰς τ' ἄνθη τους ὁ Ἔρωσ
Πετᾶ πὸ κάθε μέρος.
Ἀγάπη μ', τί ἀργοῦμεν
'Σ τοὺς κήπους νὰ ἐμβοῦμεν,
Τὸν ἔρωτα νὰ ὑροῦμεν,
Μαζί του νὰ χαροῦμεν;

17.

'Σ τὸν κῆπον τῶν χαρίτων
Ὁ ἔρωτάς μας ἦτον,
Κ' ἐγὼ, κ' ἐκεῖν' ἡ νέα,
Ἡ δεῖνα, ἡ ὠραία,
Κὶ ὁ Βάκχος μας μαζί.
Κ' ἐκεῖ φιλιουμάσθεν,
Καὶ κατεφραινομάσθεν,
Συμπαίζοντας, γελῶντας,
Φωνάζοντας, λαλῶντας,
Ὁ ἔρωτας νὰ ζῆ!
Ὁ Βάκχος κηλαδοῦσε,
Κὶ ὁ ἔρωτας κερνοῦσε
Φιλιά μὲ τὸ ποτήρι,
Καὶ μ' ἐν ἀνεμιστήρι
Ἀέριζε συχνά.
Κ' ἡμεῖς ἀγκαλιασμένοι,
Κ' εἰς τ' ἄνθη κυλισμένοι,
Σὰν σύμφυχοι δυὸ φίλοι

Φιλιούμασθεν 'ς τὰ χεῖλη
Σφικτὰ, γλυκὰ, πυκνά.
Τότ' ἦρθαν καὶ ἡ χάρες
Ἡ τρεῖς μὲ τρεῖς κιθάραις,
Καὶ ὅλες ἐν τῷ ἅμα
Στιγμαῖς, στιγμαῖς ἀντάμα
Κιθάριζαν γλυκὰ.
Καὶ πάλ' ἐσιωποῦσαν,
Ὡσὰν νὰ ἀποστοῦσαν.
Κὶ ὁ Βάκχος ἀρχινοῦσε,
Καὶ μᾶς ἐτραγουδοῦσε,
Τραγούδια τεχνικά.
Λοιπὸν 'ς τὴν ἀρμονίαν,
Αὐτὴν, καὶ μελωδίαν,
Ἐγὼ κ' ἐκεῖν' ἡ νέα,
Μέσ' 'ς τ' ἄνθη τὰ ὠραία
Σφικτὰ κ' οἱ δυὸ καλὰ,
Ἐβυθίσθημεν πλέον
Εἰς ἕναν ὕπνον νέον.
Κὶ ἀέριζεν ὁ ἔρωσ
Ἀπ' τ' ἐν εἰς τ' ἄλλο μέρος
Φυσῶντας ἀπαλά.

18.

Ὁ ἔρωτας καυχοῦνταν,
Καὶ δὰ μὲ διηγοῦνταν,
Πῶς ξεύρει καὶ παλεύει,
Καθὼς καὶ σαῖτεύει.

Καὶ ὅτ' εἰς κάθε πάλῃ
Καθ' ἓνα τοῦ προβάλλει,
Χωρὶς τελείως κόπον,
Τὸν ῥήχ' εὐθύς ἔς τὸν τόπον.
Καὶ μ' ἔφερν' ἀπειρίαις
Εἰς τοῦτο μαρτυρίαις,
Τὸν μέγαν Ἡρακλέα,
Τὸν μέγαν Ἀχιλλέα,
Καὶ ὄλους τοὺς μεγάλους,
Τοὺς Ἡρώας τοὺς ἄλλους,
Ποῦ νίκησεν ἐπίσης
Ἀπ' τὴν ἀρχὴν τῆς κτίσης.
Καλὸ, τὸν λέγω, παῦσε,
Καὶ τὰ παλιά σου ἄφσε·
Καὶ φέρ' ἐδῶ τὴν μέση
Νὰ διοῦμεν ποιὸς θὰ πέσει.
Μὲ δίδει καὶ τὸν φέρνω,
Μὲ φέρνει καὶ τὸν φέρνω.
Κ' ἐκεῖ που τὸν σηκώνω,
Εὐθύς παντοῦ παγόνω.
Τὸ στῆθός μου τρομάζει,
Ἡ μέση μου μουδιάζει·
Τὰ χέρια μου βαρύνουν,
Ἡ δυνάμεις μου σθύνουν·
Κλονίζεται τὸ σῶμα,
Καὶ πέφτω εἰς τὸ χῶμα,
Μ' ἐκεινον ἀπὸ 'πάνω
Χωρὶς νὰ ἀνασάνω.
Νὰ, λέγ', ἰδὲ καὶ πάθε,

Δοκίμασε, καὶ μάθε,
Πῶς μ' ὅποιον κι ἂν παλεύω,
Ἀφεύκτως θριαμβεύω.

19.

Ὁ Πάρις, Ἀφροδίτη,
Τὸ κάλλος σου κηρύττει,
Ὅπου γυμνὸ ἔς τὴν Ἰδα
Τὸ εἶδε παρ' ἐλπίδα.
Μ' ἂν ἔβλεπεν ἀκόμα,
Γυμνὸν ἔν ἄλλο σῶμα,
Ἀφεύκτως ἀπ' τὸν φίλον
Δὲν ἔπερνες τὸ μῆλον.
Τὸ σῶμ' αὐτὸ τὸ τέρας
Τὴν λάμψιν τῆς ἡμέρας
Ἀμέσως τὴν θαμβόνει
Μ' ἀκτῖνα μιάν του μόνη.
Ποῦ στόμα; ποῦ τὰ χεῖλη;
Ποιὸ χέρι; τί κονδύλι
'Μπορεῖ ν' ἀποτολμήσῃ,
Νὰ σὲ τὸ ζωγραφίσῃ;
Ἄν θέλῃς, ἔλα βράδι
Τὴν νύκτα ἔς τὸ σκοτάδι,
Νὰ πιάσω νὰ τ' ἀνοιξῶ
Γυμνὸ νὰ σὲ τὸ δείξω.

20.

Ἡ Ἀφροδίτη
Σ' εἶδε, καὶ φρίττει,

Καὶ ἀπορεῖ,
Πῶς τέτοια κάλλη
Τάχα τε καὶ ἄλλη
Νὰ ᾄχη ἔμπορεῖ.
Καὶ μόνη βλέπει,
Ὅτι σὲ πρέπει
Ὁ οὐρανός,
Διὰ νὰ μείνης
Ἐν τὸν τόπον κείνης
Αὐγερινός.
Λοιπὸν καὶ μόνη
Ἐν ἀφιρόνει
Καὶ τὸν κεστὸν,
Καὶ τὸν υἱὸν της
Τὸν φλογερόν της
Δουλον πιστόν.
Καὶ σὲ προβάλλει
Ἐν τὰ νέα κάλλη,
Καὶ παλαιά·
Εἰς τὸν αἰῶνα
Νὰ ᾄσαι κορῶνα
Νὰ ᾄσαι θεά.

21.

Ἡ ἀγάπη μ' ἔς τὸν αἴρα
Χωρατεύοντας μιᾷ μέρα
Πῆρε τρίχ' ἀπ' τ' ἀπλωτά της,
Καὶ χρυσόξανθα μαλλιὰ της.

Καὶ σὰν τάχα θυμωμένη,
Ἐν τὸν λαιμὸν μου μὲ τὴν δένει·
Καὶ μὲ λέγει· Σκλάβος μ' εἶσαι,
Καὶ ἔς τὴν ἄλυσόν μου ζῆσε.
Τὴν ἐδέχθηκα, καὶ ἀρχίζω
Μὲ τὰ δύο μου τὴν τανύζω,
Καὶ πασχίζω νὰ τὴν σπάσω,
Γιὰ νὰ παίξω, νὰ γελάσω.
Καὶ τανύζω, καὶ τεντόνω,
Καὶ τὴν δύναμιν διπλώνω·
Κ' ἤρθ' αὐτοῦ νὰ ξεψυχήσω,
Δίχως κὰν νὰ τὴν λιγύσω.
Κ' ἔτσι ἔμειν' ἀπ' τὴν ὥρα
Ἐν τὴν ἀγάπην μου, ὡς τώρα
Σκλάβος πάντοτ' ὁ καϊμένος
Ἀπ' τὴν τρίχα της δεμένος.

22.

Θεοὶ, ἀστέρες φωτεροὶ,
Τῆς νύχτας ἔφορ' ἰλαροὶ,
Τῆς ὥραις ἐμποδίστε,
Κὶ ἀργὰ, ἀργὰ κινεῖσθε.
Κὶ ἀνίσως ἦναι δυνατὸν
Ἀπὸ τὸν τόπον σας αὐτὸν,
Παρακαλῶ νὰ ζῆτε,
Ποτὲ μὴ ταραθῆτε.
Καὶ σὺ τὸ ἄστρον τῆς αὐγῆς
Κρυβήσου πλέον μὴν ἐβγῆς·

Κ' εἰπέ, κί ὁ Ἥλιος πέραν
Νὰ φύγη 'ς ἄλλην σφαῖραν.
Ἡ νύχτα τρούτη ἄς γεινῆ
'Σ τὸν οὐρανὸν παντοτινή,
Κ' ἡμέρ' ἄς μὴ σιμῶση
Ποτὲ νὰ ξημερώση·
Γιὰ νὰ χαρῶ παντοτινὰ
Τὸν Ἔρωτά μου σιγανὰ,
'Σ αὐτὴν τὴν αἰωνίαν
Τῆς νύχτας ἡσυχίαν.

23.

Λαμπροφόρον μου Φεγγάρι,
Ποῦτον Ἥλιον ἀντικρύζεις;
Καὶ μὲ φῶς πολὺ καὶ χάρι
Τῶρ' ἀστράφτεις, καὶ φωτίζεις;
Τάχα, λέγεις, δὲν εὐρίσκω,
Πόθεν ἔρχεται κ' ἐμβαίνει
'Σ τὸν ὀλόφωτόν σου δίσκο,
Τουτ' ἢ λάμπεις σου ἢ ξένη;
Τῆς ἀγάπης μου τὸ κάλλος
Ἀπ' τὴν γῆν εἰς τὸν αἰθέρα,
Φῶς λαμπρὸ, σὰν Ἥλιος ἄλλος,
'Σ τὴν δικὴν σου ῥήχνει σφαῖρα.
Εὐτυχεστάτο Φεγγάρι,
Εἰς τὸν κύκλον ὃ που τρέχεις,
Θαυμαστὴν ἀπόψε χάρι
Ἀξιόθηκες νὰ ἔχης.

Ο ΣΡΑΤΗΓΟΥ ΚΕΡΕΔΙΝ

Μὰ τ' αὐτὸν τὸν Ἥλιόν σου,
Σὲ φθονῶ τῇ ἀληθείᾳ,
Ἵ τὸν καλὸν ἀντικρυσμὸν σου,
Καὶ ἔς τὴν νέκν συζυγία.

24.

Ὁρμίζωσε Σελήνη,
Ἵ τῆς νύκτας τὴν γαλήνη,
Ἵ τὸν ἄπειρον αἰθέρα,
Καὶ ἔς τ' οὐρανοῦ τὴν σφαῖρα.
Ποτὲ νὰ μὴ τολμήσης,
Διὰ νὰ μαστυρήσης
Αὐτὰ τὰ νυχτικά μας
Γλυκὰ φιλήματά μας.
Ἡμεῖς δὲν σ' ἀδικοῦμεν
Ἀνίσως φιληθοῦμεν.
Ὁ Ἔρωτας τὰ θέλει,
Ἐσένα τί σὲ μέλλει;
Ποιὸς τάχα τε, Σελήνη,
Εὐρέθη νὰ μὴ κλίνη
Σ' αὐταῖς ταῖς φλογεραῖς του
Φωτιαῖς καὶ προσταγαῖς του;
Κ' ἐσὺ μονάχ' ἢ ἴδια
Τὰ θέλεις τὰ παιγνίδια·
Καὶ τρέχεις γιὰ νὰ εὕρης
Ἐκαῖνον ὅπου ζεύρεις.
Λοιπὸν, κελὴ Σελήνη,
Κάνεις ἄς μὴ μᾶς κρίνη.

Ὁ λόγος τοῦτος σόνει,
Δὲν εἵμασθ' ἡμεῖς μόνοι.

25.

Λαμπρόξανθη Ἀύγή μου,
Τί ἔπαθες, χρυσή μου ;
Παράκαιρα τί θέλεις,
Καὶ λάμπεις, κί ἀνατέλλεις ;
Ὁ Κόσμος εἶν' ἔς τὸ στρώμα,
Κ' οἱ πετεινοὶ ἀκόμα
Σχεδὸν τὴν ταχυνὴν τους
Δὲν λάλησαν φωνὴν του .
Λοιπὸν τί σ' ἤλθε τώρα,
Κ' ἐβγάκις τέτοια ὦρα ;
Πολλὰ πωρὸν τί ἔχεις,
Ποῦ ξύπνησες, καὶ τρέχεις ;
Ναὶ, ναὶ, ὁ Τιθωνός σου
Εἶν' γέρος ὁ καλός σου.
Γιὰ τοῦτο τὸν ἀφίνεις,
Καὶ πᾶς ἄλλου νὰ μείνης.
Ἐγ' ὅμως κ' ἡ γλυκὴ μου
Ἡ ἀγαπητικὴ μου,
Νέου ἵμασθεν ἀκόμα,
Καὶ παίζομεν ἔς τὸ στρώμα.

26.

Κλέφτη κώνωπα, κί αὐθάδη,
Πῶς τολμοῦσες κάθε βράδι,

Καὶ τζιμποῦσες μέσ' ἔς τὸ στρώμα
Τὴν ἀγάπην μου ἔς τὸ στόμα ;
Πῶς τὰ χεῖλη της τζιμπῶντας,
Καὶ τὸ αἷμά της ρουφῶντας,
Δὲν λυπούσουν νὰ μὴ χάσουν
Τὴν βαφὴν τους, καὶ χλωμιάσουν ;
Δὲν ἔς τὸ εἶπα πῶς ζηλεύω,
Καὶ συχὰ παραμονεύω ;
Κί ἂν σὲ πιάσω, θὰ σὲ γδάρω ,
Τὴν ἐκδίκησιν νὰ πάρω ;
Τί λοιπὸν σὲ πρέπει τώρα,
Ὅπου ἦλθ' ἐκεῖν' ἡ ὦρα ;
Καὶ πιασμένον ἔς τὴν παγίδα
Μέσ' ἔς τὰ χέρια μου σε εἶδα ;
Δίκιον ἦταν νὰ σὲ σφίξω ,
Νὰ σὲ πνίξω, νὰ σὲ δειξω ,
Πῶς κρυφὰ κρυφὰ τολμοῦσες,
Καὶ τὴν νύχτα τὴν τζιμποῦσες.
Πάλ' ἐγ' ὅμως, πάλιν κλίνω.
Καὶ σὰν εὔσπλαγγος σ' ἀφίνω.
Πλὴν φυλάξου μὴ τολμήσης
Ἐν τὸ ἐξῆς νὰ τὴν τζιμπήσης.
Ἐπειδὴ σὲ βεβαιῶνω,
Καὶ φρικτότατα σ' ὀμόνω,
Μὰ τὰ χεῖλη που δαγκάνεις,
Ἄν σὲ πιάσω, θ' ἀποθάνεις.

27.

Πρόσεχε κ' ἰδὲ μὲ χάρη
Νὰ φερθῆς χρυσὸ κανάρι.
Νὰ τανύσης τὰ πτερά σου
Ὀμπροσθὰ εἰς τὴν κυρά σου.
Καὶ σεμνὰ ἔς τὴν γῆν σκυμμένο,
(Καθὼς εἶσαι μαθημένο)
Τεχνικὰ νὰ τραγουδήσης,
Καὶ αὐτὰ νὰ τὴν λαλήσης·
« Ὁ Αὐθέντης μου, Κυρία·
Μὲ χαρὰ καὶ προθυμία
Ὅρσε, δῶρον μὲ προσφέρει
Ἐν τὸ προσκυνητόν σου χέρι.
Καὶ σ' ὀρκίζει ἔς τὴν Θεά σου,
Ἐν τὰ πολλὰ τὰ θέλητρά σου,
Κ' εἰς τὸν ἕνα Ἔρωτά του,
Νὰ δεχθῆς τὸ χάρισμά του·
Εἶμ' ἀλήθεια, μικρὴ χάρις,
Δὲν ἀξίζω νὰ μὲ πάρης,
Ὅμως μ' ὄλην τὴν μικράδα
Ἐχὼ κάποιαν νοστιμάδα.
Εἶμαι ψάλτης κατὰ πρῶτον,
Ἐν τὰ τραγούδια τῶν Ἑρώτων.
Εἶμαι δεύτερον, κυρά μου,
Καθαρὸν ἔς τὰ φαγητά μου,
Δὲν τζιμπῶ ποτὲ σπειράκι,
Ἄν δὲν ἦν' ἀπὸ γεράκι.

Οὔτε πίνω, ἂν οἱ φίλοι
Δὲν μὲ δώσουν μὲ τὰ χεῖλη.
(Τί νὰ κάμω τὸ καϊμένο!)
Ἐτῆ εἶμαι μαθημένο.
Δὲν μπορῶ ἀλλοιῶς νὰ ζήσω,
(Ἀπὸ χεῖλ' ἂν δὲν βουφήσω.)
Ταῖς ὠραίαις ταῖς λατρεύω,
Τραγουδῶντας, ταῖς χαϊδεύω·
Μέσ' ἔς τὸν κόρπον τοὺς ἐμβαίνω,
Κι ἀπ' ἐκεῖ ποτὲ δὲν βγαίνω.
Ὅλ' αὐτὰ, γλυκὴ κυρά μου,
Εἶν' τὰ προτερήματά μου.
Καὶ μ' αὐτὰ, καθὼς ἔμπορέσω,
Θὰ πασχίσω νὰ σ' ἀρέσω.»

28.

Ἡ Ἀφροδίτη, θάλασσα,
Ἡ Γαληνὴ Θεά σου,
Σὲ παραγγέλει, πρόσεχε
Τ' ἀπέραντα νερά σου.
Χαλίνωσε τὰ κύματα,
Τὰ βεύματα συγκέρα,
Καὶ τὴν ὀρμὴν τοὺς φρόνιμα
Πρὸς τὸν σκοπὸν κυβέρνα.
Καὶ δέξου τὴν ἀγάπην μου
Μὲ τ' ἀνθηρὰ τῆς κάλλι,
Καὶ πέρασέ τὴν ἵσυχον
Μὲ προσοχὴν μεγάλην.

Φιλοτιμήσου, θάλασσα,
Κ' ἰδὲ μὲν ἀτακτήσης,
Ὅσον μπορέσης, κύτταξε
Νὰ μὴ τὴν ἐνοχλήσης.
Κ' ἐσεῖς, καλοὶ μου Δέλφινες,
Προστάζ' ἢ Ἀφροδίτη,
Νὰ τὴν ξεπροβοδήσετε,
Ὡσὰν τὴν Ἀμφιτρίτη.
Καὶ 'ς τὸν σκοπὸν, σὰν φθάσετε,
Παρακαλῶ, νὰ ζῆτε,
Ἀμέσως, νὰ γυρίσετε
Νὰ λθῆτε νὰ μὲ 'πῆτε.

29.

Ἄς γένομουν καθρέπτῃς,
Νὰ βλέπεσαι 'ς ἐμένα,
Κ' ἐγὼ νὰ βλέπω πάντα
Τὸ κάλλος σου κ' ἐσένα.
Ἄς γένομουν χτενάκι
Σιγὰ, σιγὰ ν' ἀρχίζω
Νὰ σχίζω τὰ μαλλιά σου,
Νὰ τὰ συγχοχτενίζω.
Ἄς ἤμουν ἀεράκι,
Καὶ ὄλο νὰ κινήσω
'Σ τὰ στήθη σου νὰ πέσω,
Γλυκὰ νὰ τὰ φουσήσω.
Ἄς ἤμουν, τέλος, ὕπνος
Νὰ ἔρχωμαι τὸ βράδι,

Νὰ δένω τὰ γλυκὰ σου
Ματάκια 'ς τὸ σκοτάδι.

30.

Κίν', ἀηδονάκι μου, 'γιαλὸν
Κίνα, καὶ πάνε 'ς τὸ καλόν.
Τὴν ἀκριβῆ που ξεύρεις,
Ἀγάπην μου νὰ μ' εὔρης.
Καὶ σὰν τὴν εὔρης, καὶ ἰδῆς,
Ἀρχίνα καὶ νὰ κηλαδῆς
Γλυκὰ, γλυκὰ μὲ χάρι,
Νὰ σκύψῃ νὰ σὲ πάρῃ.
Ἄν σ' ἐρωτήσῃ, τί 'σαι σύ;
Καὶ ποῖος σὲ στέλν' ἀπ' τὸ νησί;
Εἶπε, πῶς εἶμαι δῶρον,
Πουλλὶ στεναγμοφόρον.
Πῶς ὁ αὐθέντης μου ἐδῶ
Μὲ στέλνει, νὰ σὲ τραγουδῶ.
Τὰ πάθη του νὰ κλαίγω
Μὲ μέλος νὰ σ' τὰ λέγω.
Κ' ὕστερα σκύψαι ταπεινὰ,
Καὶ λάλησέ την σιγανὰ,
Καὶ ὄρκισ' την 'ς τὰ κάλλη,
'Σ τὸν κόρπον νὰ σὲ βαλῇ.
Ἄγ! ἀηδονάκι μ' δὲν βαστῶ.
Θὰ σὲ τὸ 'πῶ, εἶσαι πιστό;
Ἐπίβουλον μὴ γένῃς,
'Σ τὸν κῆπον ποῦ ἐμβαίνεις.

Νὰ ποῦ σ' τὸ λέγω φανερά,
Καὶ σὲ προστάζω αὐστηρά,
 Νὰ μὴ, νὰ μὴ τολμήσης,
 Τὰ μῆλα νὰ τζιμπήσης.
Γιατὶ, ἀνίσως τὰ γευθῆς,
Κόφτω τὴν γλῶσσάν σου εὐθύς,
 Σὰν ὁ Τηρεὺς, θυμήσου,
 Τῆς νέας ἀδελφῆς σου.

31.

Ἦλιε τώρα π' ἀνατέλλεις
 Ἐπὶ τὸν αἰθέρα φλογερά,
Τὴν ἀγάπην μου, ἂν θέλῃς,
 Στάσου ἴδὲ τὴν μιᾷ φορᾶ.
Δυὸ ἀκτίναις τίναξέ τὴν,
 Καὶ μ' ἐκείναις σιγανὰ,
Ἐνας φίλος της, εἶπέ τὴν,
 Ταπεινὰ τὴν προσκυνᾷ.
Φίλος, πρὶν εὐτυχισμένος,
 Τώρα ὁμως μόλις ζῆ,
Καὶ ἂν ζῆ, ἵναι νεκρωμένος,
 Ἐπειδὴ δὲν ζῆ μαζί.
Ὄραν, ὦραν κινδυνεύει,
 Καὶ σχεδὸν ψυχομαχεῖ,
Καὶ ὁ θάνατος κοντεύει
 Ἄ τὸν πάρη τὴν ψυχῆ.
Ἄν ἴπεθάνη, νὰ τὸν κλαύσῃ
 Κ' ὕστερὰ νὰ θυμηθῆ,

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΛΕΒΙΔΗΣ

Εἰς τὸν ἄδην νὰ τὸν γράψῃ,
Καὶ νὰ τὸν συλληπηθῇ.
Κὶ ὅταν τύχῃ, καὶ διαβαίῃ
Ἄπ' τὸν τάφρον τὸν πικρὸν,
Νὰ σταλάζῃ, νὰ τὸν βραῖνῃ
Μ' ἓνα δάκρυ τῆς μικρῆς.
Τοῦτα, Ἥλιε μου, νὰ ζήσης,
Πάνε πλέον 'ς τὸ καλὸ,
Θλιβερὰ νὰ τὰ μηνύσης,
Νὰ τὰ 'πῆς, παρακαλῶ.

32.

Φιλέρημη φλογέρα,
Νὰ τοῦτον τὸν ἀέρα,
Κὶ ἀρχίνα νὰ φυσᾷς.
Κὶ ἀνίσως καὶ σὲ καίγῃ,
Εἶν' στεναγμὸς μου, λέγει,
Καὶ μὴ μὲ τὸν μισᾷς.
Μόν' 'ς τοῦτ' αὐτοῦ τὰ δάση
Διάδος τον νὰ φθάσῃ
'Σ τὸ στόμα τῆς Ἠχῶς.
Κὶ ἀπ' τὴν Ἠχὼ ν' ἀρχίσῃ
Ἐκεῖ νὰ καταντήσῃ,
Ποῦ ζεύρει μοναχός.
Κ' εἶπέ τον νὰ προσέγῃ,
'Σ τοὺς βράχους ὅπου τρέχει,
Νὰ μὴν ἐμποδισθῇ,
Μόν' ἴσια νὰ πηγαίνει

Ἐκεῖ ποῦ τὸν τυχαίνει,
Κρυφὰ νὰ βουτισθῆ.
Κ' ἐκεῖ 'ς αὐτὸ καὶ μόνον
Μὲ λύπην, καὶ μὲ πόνον
Χωρὶς διακοπὴ,
Ἀπ' τῆς καρδιάς τὰ βάρη,
Τοῦ στήθους μου τὰ πάθη,
Καὶ τ' ἄχ! καὶ τ' ἄχ! νὰ πῆ.

33.

Γλυκὴ μου Ἀφροδίτη,
Ὁ ἔρωτας μὲ πλήττει.
Καὶ εἶμαι ὁ καϊμένος
Κατατυραννημένος.
Δὲν ἔχω ἡσυχίαν
Στιγμὴν σχεδὸν κάμμίαν.
Ἐμερόνυχτα τζιρίζει,
Καὶ πάντα μὲ συγχίζει.
Καὶ νὰ, λοιπὸν χαράζει,
Κὶ ὁ πετεινὸς φωνάζει,
Καὶ πάλιν θὰ ξυπνήσῃ,
Τὰ κλαύματα ν' ἀρχίσῃ.
Εἰοῦ, ξιοῦ, ἀχρεῖ' ὄρνιθι,
Νὰ σὲ κοποῦν τὰ στήθη.
Εἰοῦ, ξιοῦ (ποῦ νὰ πλαντάξῃς)
Ὡς πότε θὰ φωνάξῃς;
Ἀλλοίμονον καρδιά μου,
Νὰ πάλιν τὰ κακὰ μου.

Ὁ ἔρωτας ἀρχίζει,
(Νὰ πάλιν) νὰ τζιρίζῃ.
Μικροῦτζικο νινί μου
Ἐπὶ τὴν ἀγκαλιά μου κοίμου.
Κοιμήσου (νὰ μὲ θάψῃς)
Κ' ἡσύχασαι, μὴ κλάψῃς.
Μὴ δὰ! μὴ κλαῖς δὰ, φθάνει,
Καὶ κάμε τώρα νάννι.
Νάννι, τὸ παλικάρι
Μὲ τὸ χρυσὸ δοξάρι.
Ὡχ! ἔρωτα δὲν ξεύρω
Τί 'πνωτικὸν νὰ σ' εὔρω,
Καὶ πῶς νὰ καταντήσω
Νὰ σὲ ἀποκοιμήσω.

34.

Ματάκια μου σβύσμένα,
Ἐπὶ τὰ δάκρυα πνιγμένα,
Τὴν νύχτα καὶ σταθῆτε,
Διὰ ν' ἀναπαυθῆτε.
Κ' ἐσεῖς πικρά μου στήθη
Ἀφήσετε τὰ πλήθη,
Τὰ πλήθη τῶν πυκνῶν σας
Ἐπούτων στεναγμῶν σας.
Ἀνήσυχόν μου σῶμα,
Τί σ' ἔφταιξε τὸ στρῶμα;
Τί πάντα παραδέρνεις,
Κ' ἐδῶθ' ἐκεῖθε γέρνεις;

Πουλλιά εὐτυχισμένα,
Ἐσεῖς ἀνταμωμένα
Πλαγιάζετε ζευγάρια
Ἵ τῶν δένδρων τὰ κλωνάρια.
Κ' ἐγὼ μόν' ὁ καϊμένος,
Κυλιοῦμαι χωρισμένος
Μέσ' ἔς τ' ἄγαρο κρεββάτι
Χωρὶς νὰ κλείσω μάτι.

35.

Πολυεὐσπλαγγη κυρά μου,
Τί ζητάζεις τ' ὄνομά μου;
Ἵπνος εἶμαι ὁ καϊμένος,
Ἵπνος ἄδικα διωγμένος.
Δούλος δούλευα μὲ ζῆλον
Ἵ τὸν πιστότατόν σου φίλον.
Κι ὁ χρυσός μου μ' ἀγαποῦσε,
Ποῦ ἔς τὰ μάτια μὲ βαστοῦσε.
Πλὴν ἀπόψε δὲν μὲ στρέγει,
Δὲν μὲ δέχεται, μὲ λέγει,
Καὶ τὸν πάμπτωχον μὲ διώγει,
Κι ἀπ' τὰ μάτια του μὲ σπρώχνει.
Τὰ κακὰ μου συλλογίσου,
Καὶ τὴν τύχην μου λυπήσου.
Κι ἄφσε με ἐδῶ, κυρά μου,
Νὰ περάσω τὴν βραδεῖά μου.
Κ' ἕνα γράμμα νὰ τὸν γράψης,
Τὸ πωρνὸν, καὶ νὰ μὲ κλάψης,

Νὰ σὲ κάμη, πέτον, χάρι
Πάλιν δοῦλον νὰ μὲ πάρη.

36.

Ἄχ! ἐχθρὲ παντοτεινέ,
Νυχτοκράχτη πετεινέ!
Τί τινάζεις τὰ φτερά,
Καὶ φωνάζεις τρομερά;
Οὔτε ἔς τ' ὄνειρον, σκληρὲ,
Καὶ αὐθάδη πονηρὲ,
Δὲν μ' ἀφίνεις νὰ χαρῶ
Τὴν καρδιάν ποῦ λαχταρῶ;
Σ' ἐρωτῶ, δὲν μὲ πονεῖς;
Ἢ, πανοῦργε, μὲ φθονεῖς,
Κι ἀδιάκοπ' ἀγρυπνᾷς
Νὰ λαλῆς, νὰ μ' ἐξυπνᾷς;
Ἄν σὲ πιάσω, δυστυχή,
Εἰς τὰ χέρια μ' τὸ ταχὺ,
Θὰ σὲ μάθω νὰ πηδᾷς
Ἵ τὸν ἦχ' ὅπου τραγουδᾷς.

37.

Σειρὴν ἀγάπη μου ἐσύ,
Ὡς πότε πλέον ἔς τὸ νησί;
Ἵ τὴν θάλασσαν κλεισμένη,
Ἵ τὸ κῶμα βυθισμένη,
Δὲν ἐβαρέθης ταῖς σπηλιαῖς,

Καὶ τῶν ἀνέμων ταῖς φουλαῖς ;
Ὡς πότε 'ς τὰ πελάγη ;
(Τὸ κῆτος νὰ τὰ φάγη !)
Ποιὰν χάριν βρίσκει κ' ἠδονὴ
Ἡ θαυμαστὴ σου ἡ φωνή,
Νὰ τὴν ἀκοῦν μονάχοι
'Σ τὰ κύματα οἱ βράχοι ;
Ἄμποτε ν' ἀρχίζε νοτιὰ
Μὲ μιὰν λεπτὴν φουσηματιὰ
Τὸ κύμα νὰ φουσήξῃ
'Σ τὴν γῆν μας νὰ σὲ ρήξῃ.

38.

Στενάζετε, τριαντάφυλλα,
Στενάζετε, μυρσίνες.
Δακρύστε, κῆποι σύδενδρῶν,
Καὶ κλαύστε, μυρτίνες.
Ἐσβύσθηκ' ἡ ἀγάπη μου,
Ἐχάθηκε τὸ φῶς μου,
Κι' ὁ Ἥλιος ἐσκοτείνιασε,
Κ' ἐμαύρισε ὀμπρὸς μου.
Μαυροφορέστε, νάρκισσοι,
Μαυροφορέστε, κρίνοι.
Καὶ κάθε ἄνθος δάκρυα
Βροχῆς ποτάμ' ἄς χύνη.
Ὁ θάνατος ὁ ἄγριος
Ποῦ αἵματα βυζάνει,
Μ' ἐθέρισε τὸ ἄνθος μου,

Μὲ τὸ σκληρὸν δρεπάνι.
Ὀρφανεμένε Ἐρωτα,
Ποῦ εἶχες τὸ κοντάρι ;
Ποῦ ἦταν ἡ σαῖτες σου ;
Ποῦ τ' ἄχαρον δοξάρι ;
Ἡ χάρεις ἐνεκρώθηκαν,
Νεκρώθηκαν τὰ κάλλη·
Μαράνθηκαν τὰ θέληγτρα,
Ζωὴ δὲν μ' ἔμειν' ἄλλη.
Ζωὴ δὲν μὲ ἀπόμεινε
Παρὰ οἱ στεναγμοὶ μου,
Τὸ ἄχ! τὸ ὦχ! τὰ δάκρυα,
Κ' οἱ φλογεροὶ καίμοί μου.

39.

'Σ τὸν ὕπνον χθὲς τὸ βράδυ,
Ψυχὴν ἀπὸ τὸν ἄδη,
Ψυχὴν που ἀγαποῦσα
Μ' ἐφάνη πῶς φιλοῦσα·
Κι' αὐτὴ κατηφειασμένη,
Καὶ παραπονεμένη,
Στενάζοντας γυρνοῦσε
Καὶ μὲ παρατηροῦσε.
Καὶ τέλος σιωπῶντας,
Τὸ στήθος της χτυπῶντας
Ἐστέναξ' ἀπ' τὰ βᾶθη,
Καὶ 'σάν καπνὸς ἐχάθη.
Ψυγίτζα μου θλιμμένη,

Παράωρα σβυσμένη,
Τὸ νοιώθω, τὸ γνωρίζω,
Ἐγ' ὅτι σὲ συγχίζω.
Ἐγὼ μὲ τόσον πόνο
Τὰ σπλάχνα σου κεντρόνω,
Ποῦ σ' ἄφησα 'ς τὸν ἄδη
Μονάχην 'ς τὸ σκοτάδι.

40.

Παντάθλιέ μου τάφε,
Κονδύλι, πάρε, γράφε.
Κ' ἐγὼ μελάνην δίνω
Τὰ δάκρυ' ὅπου χύνω,
Καὶ γράψε πρὸς τὸν ἄδη,
'Σ τ' ἀνήλιο τὸ σκοτάδι
Αὐτὰ ποῦ σ' ἐρμηνεύω,
Καὶ σὲ ὑπαγορεύω.
« Ἄχ Ἄδη κοσμοφθόρε,
Ἀμάλαθ' αἰμοβόρε,
Πολλὰ ἔναι τὰ κακά σου,
Πολλ' ἡ σκληρότητά σου.
Μ' ἐπῆρες τὴν γλυκὴν μου
Μονάκριβην ψυχὴν μου!
Δὲν ἔπερνες ἀκόμα
Κ' ἐμέν' αὐτὸ τὸ σῶμα;
Τί μ' ἄφσες χωρισμένον;
'Σ τὴν γῆν ἐδῶ βηγμένον;
Τί τάχα θὰ κερδίσω;

A. J. KPIEZHĒ

Χωρίς ψυχὴν ἂν ζήσω ;
Ἄν ἔλεος κἀνένα
Σὲ μένη καὶ γιὰ μένα,
Νὰ ζήσ' ἡ Περσεφόνη,
Σπλαγγίσου με καὶ σώνει.
Τὰ δάκρυα μ' δέξου δῶρα,
Καὶ στείλε πλέον τῶρα
Τὸν χάρον νὰ μὲ πάρῃ,
Καὶ σὲ γνωρίζω χάρι.

41.

Πλανῆτρα φήμη φθονερῆ,
Φιδογλωσσὸν φαρμακερῆ,
Μηνύτρα τέτοιων τρόμων !
Δὲν ἔσκανες ἔς τὸν δρόμον ;
Δὲν σ' ἐχτυποῦσ' ἡ ἀστραπή,
Πρὶν νὰ προφθάσῃ νὰ μὲ 'πῆ
Ἡ ἄπονή σου γλώσσα
Τὰ τρομερὰ τὰ τόσα ;
Ζῆ ἡ ἀγάπη μου, καὶ ζῆ
Μ' ὅλα τὰ κάλλη της μαζή.
Καὶ πῶς λοιπὸν ἀχρεία
Νὰ 'πῆς τὰ ἐναντία ;
Πῶς νὰ προφέρῃς, σὰν πιστὰ,
Τὰ τόσα λόγια τὰ πλαστὰ,
Καὶ μ' ἔκαμες νὰ φθάσω
Τὸν νοῦν μου νὰ τὸν χάσω ;
Ἄμποτ' ἐσύ, ποῦ πηλαλεῖς,

Καὶ τέτοιαις εἰδησαῖς λαλεῖς,
Νὰ ἡκρημισθῆς ἔς τὸν ἄδην,
Ἵ τ' ἀτέλειο τὸ σκοτάδι.

42.

Ψυχὴμ' ἀγάπη μου γλυκὴ,
Τί ἡμέρα τούτ' ἠδονικὴ;
Τί μοῖρα; καὶ τί ὥρα;
Ὅπου σὲ βλέπω τώρα;
Ποῦ τόσον ἔλειπες καιρόν;
Εἰς τί στεριάν; εἰς τί νερόν;
Εἰς ποῖα βουναὶ καὶ δάση
Ἡ τύχη σ' εἶχε χάσει;
Ἄχ ἀκριβὴ μου ἔλα ἐδῶ
Νὰ σ' ἀγκαλιάσω νὰ σ' ἰδῶ,
Νὰ σὲ καταφιλήσω,
Ταῖς φλόγαις μου νὰ σβύσω.
Τὸ χεῖλι σου τὸ δροσερόν!
Τὸ χεῖλι σου τὸ φλογερόν!
Τὸ χεῖλι δός με πρῶτον
Τὸ κέντρον τῶν ἐρώτων.
Ποῦ τὴν ψυχὴν μου τὴν πλανᾷ,
Καὶ τὴν μαγεύει σιγανᾷ,
Κί ἀπ' ὄλο τὸ κορμίτης
Τὴν σύρνει σαν μαγνήτης.
Ἄ φῶς! ἄ βλέμματ'! ἄχ ματιές,
Ὅπου πετᾶτε σὰν φωτιές,
Ποῦ φεύγετε; σταθῆτε.

Τὸ φίλημα δεχθῆτε.
Νὰ τῶρ' ἀγάπη μου, φρονῶ
Πῶς νοιώθω, πλέον κί ἀργινῶ,
Νὰ ζήσω, ν' ἀνασάνω
Ἵ τὴν γῆν αὐτὴν ἐπάνω.
Καὶ ἔς τούτην μύλις τὴν στιγμὴ
Τοῦ στήθους μ' ὄλ' οἱ στεναγμοί,
Τὸν ἤχόν τους ἀφίνουν,
Σὰν ἀνεμοὶ, ποῦ σβύνουν.
Ὡ ἔρωτά μου φλογερῆ,
Προστάτη φίλων ἰλαρῆ,
Παρακαλῶ, νὰ ζήσης,
Ποτὲ μὴ μᾶς χωρίσης.

43.

Ἡ ἀγάπη μου ἐγύθη
Ἵ τὰ πολύπονά μου στήθη,
Καὶ δακρύωντας γλυκὰ,
Μὲ τὸ χεῖρι τὰ χτυποῦσε,
Καὶ ἂν ἦναι τὰ βωτοῦσε
Ἵ τὴν φιλίαν παστρικά.
Πάρε, λέγω, τὸ μαχαίρι,
Πάρ', ἀγάπη μου, ἔς τὸ χεῖρι
Καὶ χωρὶς νὰ λυπηθῆς,
Νὰ τ', ἀμέσως χτύπησέ τα,
Ἄνοιξέ τα, καὶ ἰδέ τα,
Γιὰ νὰ πληροφορηθῆς.
Τοῦτα τ' ἄκακα λαλοῦσα,

Καὶ τὸ χεῖλι της βοφοῦσα,
Σὺν ἀδελὲν ἀπὸ τὰ νερά.
Κ' ἔτρεχαν τὰ δάκρυά της
Σὺν δροσιὰ π' τὰ μάγουλά της
Μέσ' ἔς τὰ χεῖλια μ' βροχερά.
Μὴ, καρδιά μου, κλαῖς, τὴν λέγω.
Φθάνει, παῦσαι· τί σὲ φταίγω;
Τί τὰ δάκρυα δηλοῦν,
Ὅ που στάλα, στάλα τρέχουν,
Καὶ τὸ πρόσωπόν μου βρέχουν,
Καὶ ἔς τὰ χεῖλη μου κυλοῦν;
Ἄχ! φωνάζει, σιωπῆστε,
Ὅλ' οἱ ἄνδρες τέτοιοι εἶστε,
Πρῶτα φαίνεσθε πιστοί·
Καὶ ἔς τὸ τέλος ἡ φιλία,
Ἡ πιστή σας καὶ τιμία,
Εἶν' ὑπόκρισις πλαστή.

44.

Εἰς κῆπον δροσερώτατον
Κρυφὰ προχθῆς ἐμβῆκα,
Καὶ μέσα κηποφύλακα,
Τὸν Ἔρωτα εὗρηκα.
Μίαν μηλιὰν ἐφύλαγε
Μὲ δυὸ μωσχάτα μῆλα,
Εἰς δυὸ λεπτὰ μισόσκεπα
Παρασυρμένα φύλλα.
Καὶ μ' ὄλον ποῦ τὰ πρόσεχε,

Ἐγὼ κρυφὰ γλυστοῦσα,
Καὶ μύριζα τὸν μόσχον τους,
Καὶ τὸν καταροφοῦσα.
Μυρίζοντας, μυρίζοντας,
Ἀχόρταστα μὲ βίαν,
Ζαλίσθηκα κ' ἐμέθυσα
Ἀπὸ τὴν εὐωδίαν.
Καὶ μεθυσμένος λάθουσά,
Κι ἀντὶ νὰ τὰ μυρίσω,
Τὰ δάγκασα, τὰ πλήγωσα,
Χωρὶς νὰ τὸ θελήσω.
Μὰ τὴν μηλίτζαν, Ἐρωτα,
Δὲν τὸ 'καμ' ἀπὸ πάθος.
Ἡ μέθη μὲ κατήντησε
Ἐστὸ μέγα τοῦτο λάθος.

45.

Μίαν ὠραίαν ἀγαποῦσα,
Καὶ τὸ νεῦμά της ζητοῦσα,
Νὰ μ' ἀφήσῃ νὰ τολμήσω,
Μιᾶ φορᾶ νὰ τὴν φιλήσω.
Χαμογέλασεν ἐκείνη,
Καὶ τὴν ἄδειαν μὲ δίνει.
Καὶ φιλῶντάς τιν' ἔς τὸ στόμα,
Μιᾶ φορᾶ, τὴν λέγ' ἀκόμα.
Καταπεύθεται, καὶ κλίνει,
Καὶ τὴν δεύτην μ' ἀφίνει.
Καὶ ἔς τὸ φίλημά μ' ἀπάνω

Ἄλλην τρίτην τὴν προβάνω.
Νὰ, μὲ λέγει, καὶ τὴν τρίτην·
Ὅμως μὰ τὴν Ἀφροδίτην,
Εἶν' αὐθάδεια τὸ θάρρος
Τὸ πολὺ (καὶ μὴ πρὸς βάρος).
Φῶς μου, λέγω, ἄφες τὰ βάρη·
Καὶ τὴν τέταρτην τὴν χάρι
Δός με μόνον, καὶ σὲ τάζω
Πλέον δὲν αὐθαδειαίζω.
Τότ' ἢ πονηρῇ γελῶντας,
Καὶ τὸ στόμα μου χτυπῶντας,
Τρεῖς μὲ λέγ' ἢ χάρες εἶναι,
Κὶ ὡς ταῖς τρεῖς, χρυσέ μου, μεῖνε.

46.

Ἐσ τοῦ στήθους μου τὸ βάθος
Ἐφώλευσ' εἶναι πάθος,
Καὶ πάντα μὲ πονεῖ.
Καὶ θερμασιὰ μεγάλη
Μὲ λαῦραν, δίψαν, ζάλη,
Σκληρὰ μὲ τυραννεῖ.
Πλὴν ὅταν καταντήσω
Τὰ χεῖλη νὰ φιλήσω
Τῆς νέας τὰ γλυκὰ,
Ἡ λαῦρά μου πρᾶϋνει,
Ἡ δίψα μ' ὄλη σβύνει,
Καὶ παύουν τὰ κακὰ.
Ἀκούσατε, σοφοί μου

Καὶ φρόνιμ' ἰατροί μου,
Τὸ νέον ἰατρικόν.
Καὶ σημειώσατέ το,
Καὶ πλέον ἔχετε το
Κρυφὸν καὶ μυστικόν.
Καὶ ὅταν καταντήσουν,
Ἡ νέες ν' ἀρρώστησουν,
Καὶ νὰ διψοῦν πολλὰ,
Ἀμέσως γράφετέ ταις,
Καὶ διορίζετε ταις
Φιλήματ' ἀπαλά.

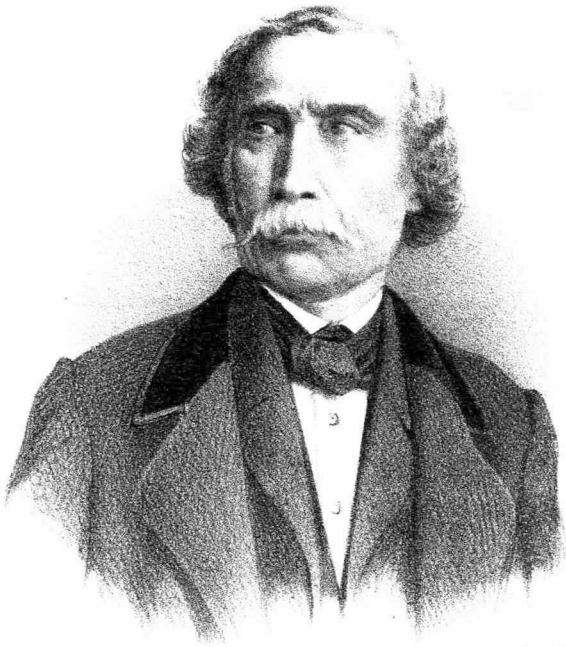
47.

Μιὰν ὁ ἔρωτας μικρὴν
Σαῖτίτιζαν του πικρὴν,
Σκουριασμένην ἔς τὴν φαρέτραν
Τὴν ἐβγάνει σιγανὰ,
Καὶ τὴν πιάνει, κὶ ἀρχινᾷ,
Καὶ τὴν τρίβ' εἰς μιὰν πέτραν.
Τρίβει, τρίβει βιαστικά,
Τὸν γλυστρᾷ ἐξαφνικὰ
Ἀπ' τὴν πέτραν, κακῇ τύχῃ,
Καὶ τὸν βρῖσκει, καὶ τὸν ξεῖ
Ἴσια, ἴσια μεταξὺ
Ἐσ τοῦ δαχτύλου του τ' ὄνυχι.
Ὡχ! φωνάζει (νὰ χαθῆς).
Καὶ τὸ δάκτυλόν τ' εὐθὺς
Μεσ' ἔς τὸ στόμα του τὸ βάζει,

Τὸ δαγκάνει, τὸ φυσάει,
Ἄπ' τοὺς πόνους τοῦ λυσσάει
Καὶ πικραῖς φωναῖς ἐβγάζει..
Ἡ μητέρα τοῦ ἀκούει,
Τ' ἀπαλά της στήθη κρούει.
Τ' εἶν' παιδάκι μου; φωνάζει.
Τ' εἶναι τούτη ἡ φωνή;
Ποῦ τὸ φῶς μου τὸ πονεῖς
Ποιὸς, τ' ἀγόρι μ' τὸ πειράζει;
Ἄχ, νενέ, τῇ λέει, γλυκειά!
Μιὰ σαῖτα μου κακιὰ
Μὲ ἀγκύλωσε (νὰ σκάση).
Καὶ ἡ ἀγκυλωματιὰ
Μὲ φλογίζει, σὰν φωτιά.
Καὶ, καὶ, καὶ θὰ μὲ χάσει.
Τότ' αὐτὴ χαμογελά,
Καὶ τὸν λέγ' ἰδὲ καλά.
Μάθε τέκνον μου καὶ μόνος,
Πόσος, πόσον εἶν' κακὸς,
Καὶ πικρὸς, καὶ καυστικὸς
Τῆς σαῖτας σου ὁ πόνος.

48.

Ἐκεῖ, μιᾷ μέρα,
Ποῦ τραγουδοῦσα,
Καὶ τὸν μεγάλον
Ἄρην ὑμνοῦσα,
Ἡ Ἄφροδίτη

Πορτογαλική Γραμ. Τυπ.

1871

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΣ.

Μὲ τὸν κεστόν της
Ἦλθε βαστῶντας
Τὸν ἀκριβόν της.
Φίλε, μὲ λέγει,
Πῶς ὑποφέρεις ;
Καὶ δὲν τρομάζεις, ^ῥ
Μόνον προφέρεις
Τοῦτον μὲ τοῦτο
Τ' ἄγριον βλέμμα,
Ποῦ στάζει φόνον,
Θάνατον, αἷμα ;
Τόσα λαλῶντας,
Χαμογελῶντας,
Καὶ τὸν υἱόν της
Συχοσιλῶντας
Μ' ἔχυσε χάριν
Ἀπ' τὸν κεστόν της,
Κ' εὐθὺς ἀνέβη
Ἐς τὸν Ὀλυμπόν της.
Κ' ἐγὼ τὴν χάριν
Περιχυμένος,
Ἐὰν ἀπὸ βυθοῦ
Ἐξελισμένος,
Εὐθὺς τὸν Ἄρην
Τὸν ἀποβάλλω,
Καὶ τὸν υἱόν της
Ἀρχίζω, ψάλλω.

49.

Εἰς ὑγείαν τῶν Ἐρώτων
Τὸ ποτήρι μας τὸ πρῶτον
Ἄς τὸ σφίξωμεν γεμάτον
Ὅλα, φίλοι, ὡς τὸν πάτον.
Ἡ ἀγάπη μας νὰ ζήσῃ,
Μέσ' ἔς τὰ στήθη μας ν' αὐξήσῃ.
Φλόγαις ἄσθυσταις ν' ἀστράψῃ,
Καὶ ταῖς εὐμορφαῖς ν' ἀνάψῃ.
Κι ἀναμμέναις νὰ ταῖς στείλῃ
Ἐς τὰ ὑγρά μας ταῦτα χεῖλη.
Νὰ ρουφούν φιλιὰ δροσάτα
Ἀπὸ Ἐρωτα γεμάτα.
Καὶ ρουφῶντας νὰ νομίζουν,
Πῶς ταῖς φλόγαις τους δροσιζοῦν,
Καὶ νὰ πίνουν, καὶ νὰ πίνουν,
Καὶ ποτέ τους νὰ μὴ σβύνουν.

50.

Ὁ Ἔρωσ κολυμβοῦσε·
Κ' ἐκεῖ ὅπου βουτοῦσε,
Μιά βδέλλα τὸν προσθάνει,
Κολνᾶ καὶ τὸν δαγκάνει.
Γυρίζει, τὴν κυττάζει,
Ξυπάζεται, τρομάζει.
Κ' εὐθὺς πετᾶ κ' ἐβγαίνει,

Ἐς τὴν μάνναν του πηγαίνει.
Χτυπᾶ, φωνάζει, κλαίγει·
Μητέρα μου, τὴν λέγει,
Πεθαίνω, λύτρωσέ με,
Τὸν δράκον σήκωσέ με.
Ἰδέ τον, πῶς μαζώνει,
Ἰδέ τον, πῶς ἀπλώνει.
Τὸ αἷμα μ' θὰ ρουφήσῃ,
Τὸ αἷμα μ' θὰ στραγγίσῃ.
Παιδί μου, τὸν φωνάζει,
Μὴ κλαῖς, μὴ, δὲν πειράζει.
Κ' ἐσὺ, κ' ἐσὺ δαγκάνεις,
Καὶ αἵματα βυζάνεις.

51.

Ὁ Ἔρωσ λυσσιασμένος,
Μ' ἐφίλησ' ὁ σκασμένος,
Καὶ ἐλύσσιαζα κ' ἐγώ.
Κ' ἀπ' τὴν πολλὴν τὴν λύσσα
Ὡσὰν τρελὸς, τὰ ἴσα,
Ταῖς νέαις κυνηγῶ.
Καὶ ὅσαις ἀπαντήσω,
Εὐθὺς ποῦ ταῖς φιλήσω,
Λυσσιάζουν καὶ γελοῦν.
Καὶ τρέχουν λυσσιασμένες
Κ' ἐκείναις ἢ καίμινες
Τοὺς ἀνδρας νὰ φιλοῦν.
Σοφ' ἰατροὶ βιάστε,

Τὸ πάθος μας προφθάστε,
Ὅτ' εἶν' κατὰ μεσῆς.
Κὶ ἀνίσως κορυφώση,
Καὶ φθάση καὶ ἀπλώση,
Λυσσιάσετε κ' ἐσεῖς.

52.

Εἰς μίαν πεδιάδα
Ἐβγήκαν 'ς τὴν ἀράδα
Παιδιὰ μικρὰ μεγάλα
Νὰ παιζοῦν τὴν πηλάλα.
Κ' ἐκεῖ ἀπ' ἓνα μέρος
Ἐβγαίνει καὶ ὁ Ἔρως,
Καὶ πρῶτος χέρι δίδει,
Κὶ ἀρχίζει τὸ παιγνίδι.
Καὶ χύνοντ' ἐν τῷ ἅμα
Κατόπι τ' ὄλ' ἀντάμα,
Καὶ πάσχουν νὰ πετάξουν
Διὰ νὰ τὸν ἀρπάξουν.
Πλὴν μάταιος ὁ κόπος,
Καὶ δὲν ἐστάθη τρόπος,
Οὔτ' ἓνα κἄν νὰ φθάση
Τὸν Ἔρωτα νὰ πιάση.
Λοιπὸν ἀποσταμένα,
Ὡσὰν ἀπεθαμμένα,
Ξαπλώθηκαν ἀράδα
Ἐκεῖ 'ς τὴν πρασινάδα.
Καὶ τότε ἐκεῖνος πλέον

Τὰ λέγει τελευταῖον,
Τὰ χέρι καὶ τοῦ χτυπῶντας,
Καὶ πονηρὰ γελῶντας·
Παιδιὰ, παιδιὰ σταθῆτε,
Τοῦ κάκου πηλαεῖτε.
Μὴ χάνετε τὴν ὥρα,
Δὲν πιάνομι' ἐγὼ τώρα.
Πλὴν ἄνδρες ἂν γενῆτε,
Χωρὶς νὰ πηλαλήτε,
Μὲ πιάνετε καθ' ἓνα
Τὸν ἄπιαστον ἐμένα.

53.

Ὁ τυφλὸς, ὁ ἔρωτας
Μέσ' 'ς τοὺς δρόμους γέλωτας,
Καὶ παιγνίδι γένονταν,
Ὅπου κὶ ἂν ἐφαίνονταν.
Τοῖχου, τοῖχου σέρνονταν,
Σκόνταφτε καὶ γδέρνονταν,
Ἐπεφτε, σηκώνονταν,
Καὶ 'ς ταῖς λάσπαις χώνονταν.
Γέροντες τὸν ὑβρίζαν,
Τὰ παιδιὰ τὸν σφύριζαν,
Τὸ κατόπι τ' ἔτρεχαν,
Κὶ ὄλο τὸν κατέτρεχαν.
Βλέπωντάς τον, πόνεσα,
Κ' ἔτρεξ' ὅσον μπόρεσα,
Πῆρα καὶ τὸν ἔσερνα,

Κ' ἤσυχά τὸν ἔφερνα.
Ἰστέρα σταμάτησε,
Κ' ἔλαφρά μ' ἐπάτησε,
Καί 'ς τὴν γῆν τεντώθηκε,
Ἐάν νὰ ἐνεκρώθηκε.
Φίλε, λέγει, πιάσθηκα,
Καὶ κατακουράσθηκα.
Πάρε με 'ς τὸν ὄμόν σου,
Κ' ἄρχισε τὸν δρόμον σου.
Σχύφτω, καὶ τεντόνομαι,
Τὸν καταφορτόνομαι,
Καὶ τὸν δρόμον πιάνομεν,
Καὶ 'ς τὸ σπίτι φθάνομεν.
Φίλε, λέγ', ὀρίσετε,
Τὴν καθάλλ' ἀφήσετε,
Γιὰ νὰ ξαποστάσωμεν,
Καὶ νὰ ἡσυχάσωμεν.
Φίλε, μ' ἀποκρίνεται,
Τοῦτο μόν' δὲν γίνεται.
Ἐρως ποῦ φορτόνεται,
Πλειὰ δὲν ξεφορτόνεται.

54.

Μιὰν ὁ Ἐρωτας καλὴν
Μὲ πειθῶ, καὶ συμβουλὴν.
Πολεμοῦσε μιᾷ φορᾷ
Νὰ τὴν φέρῃ 'ς τὰ νερά.
Πλὴν ἐκείνη σοβαρῇ

Μ' ἓνα ὕφος τῆς βαρῆ,
Ἀψηφοῦσε ταῖς πολλαῖς.
Καὶ καλάϊς του συμβουλαῖς.
Τότ' αὐτὸς λοιπὸν βουβᾷ
Τὴν σαῖταν του τραβᾷ,
Κὶ ἀρχινᾷ, τὴν ἀκονᾷ,
Καὶ τὴν λέγει σιγανᾷ.
'Δὲ τὸ σίδηρον αὐτὸ
Πόσον εἶναι δυνατό.
Κ' ἂν δὲν κλίνης, σὲ χτυπῶ,
Καὶ τὸ στῆθός σου τρυπῶ.
Ἐρωτά μου τὸν λαλεῖ,
Οὔτε σίδηρ' ὠφελεῖ,
Οὔτε ἄλλο κοφτερόν
'Σ τὸν χρυσὸν αὐτὸν καιρόν.
Τώρα μάλαμα χτυπᾷ,
Τώρα μάλαμα τρυπᾷ.
Κ' ἡ χρυσῆ μόν' σαῖτιὰ
Μᾶς ἀνάφτει τὴν φωτιά.

55.

Μὲ ὠρκίσθηκεν ὁ Ἐρως
Καὶ συμφώνησε μαζί,
Νὰ μὴ φύγῃ 'ς ἄλλο μέρος,
Μόν' μ' ἐμένα νὰ συζῆ.
Κ' ἐγὼ βλέπωντας τὸν ζῆλον,
Καὶ τὸν ὄρκον τὸν φοικτόν,
Τὸν ἐδέχθηκα σὰν φίλον

Μέσ' ἔς τὸ σπίτι μου σφιχτόν.
Πλὴν ὁ ἄπιστος εὗρηκε
Μιὰν ἡμέραν τὸν καιρὸν,
Καὶ ἔς τοὺς γείτονας ἐβγήκε
Ἄφορμῃ νὰ πιῇ νερόν.
Κ' ἀπὸ τότε μ' ἐγελοῦσε,
Καὶ συγνότατα κρυφὰ
Μεσ' ἔς τοὺς δρόμους ξενυχτοῦσε
Δίχως πλέον νὰ ψηφᾶ.
Τὸν ὑπέφερα τὴν μίαν,
Τὸν ὑπέφερα ταῖς δυὸ,
Πλὴν διόρθωσιν κάμμίαν
Δὲν ἠμπόρεσα νὰ διῶ.
Τέλος πλέον μὴ μπορῶντας
Νὰ βαστῶ νὰ μ' ἀδικᾶ,
Τὸν λαλῶ χαμογελῶντας,
Καὶ τὸν λέγω φιλικά.
Διὰ τί τὴν συμφωνίαν
Καὶ τὸν ὄρκον του πατεῖ,
Καὶ μὲ ἀσυνειδησίαν
Ὅλην νύχτα περπατεῖ;
Ἔρωσ, λέγει, ἔς τὴν φιλίαν
Συνειθίζει νὰ ξεγνᾶ
Τὴν καλὴν του συμφωνίαν
Καὶ τὸν ὄρκον του συγνά.

56.

Εἰς βουνὸν ἐγὼ κι ὁ Ἔρωσ
Κ' ἡ ἀγάπη μου μαζῖ,

Α. ΠΑΠΑΝΙΚΟΑΙΣ.

Κὶ ὁ θεὸς Καιρὸς ὁ γέρος
Ἀνεβαίναμεν πεζοί.
Ἡ ἀγάπη μ' ἀποστοῦσε
Εἰς τὸν δρόμον τὸν σκληρόν,
Καὶ ὁ Ἔρωτας περνοῦσε
Βιαστικά μετ' τὸν Καιρόν.
Στάσου, λέγω, Ἐρωτά μου
Καὶ μὴ τρέχεται ὀμπροσθά·
Ἡ καλὴ συντροφισσά μου
Ἡ ἀγάπη δὲν βαστά.
Τότε βλέπω καὶ τανύζου
Καὶ οἱ δύο τοὺς τὰ φτερά,
Καὶ τ' ἀπλάνουν καὶ ἀρχίζουν,
Καὶ πετοῦν, πετοῦν γερά.
Φίλε, λέγω, ποῦ πετᾶτε;
Τόση βία διὰ τί;
Ἡ ἀγάπη μας κυττάζω,
Ὡραν, ὦρ' ἀδυνατεῖ.
Τότ' ὁ Ἔρωτας γυρίζει,
Καὶ με λέγει, τὸ παρόν·
Πῶς ἀρχῆθεν συνειθίζει
Νὰ πετᾷ μετ' τὸν καιρόν.

57.

Ἡθέλησα τὸν πλάνον
Τὸν Ἐρωτα ν' ἀφήσω,
Ταῖς χάrais του νὰ διώξω,
Καὶ νὰ μετανοήσω.

Ν' ἀπαρνηθῶ τελείως
Φιλιά καὶ χωρταῖδες,
Καὶ νὰ δοθῶ 'ς ταῖς μούσαις
Ταῖς πρώταις φιληνάδαις.
Καὶ τρέχω μέσ' 'ς ταῖς Μούσαις,
Καὶ βλέπω παρ' ἐλπίδα
Τὸν Ἔρωτα 'ς τὴν μέσσην,
Ποῦ χόρευε, κ' ἐπήδα.
Εὐγε, ταῖς λέγω, εὐγε
Σεμνότατες παρθένες·
Πολὺ σὰς πρέπ' ὁ Ἔρωσ,
Πολ' εἶσθε τιμημένες.
Κ' ἐκείναις διψασμένα
Τὸν Ἔρωτα φιλῶντας,
Αὐτὰ τὰ λόγια μ' εἶπαν
Γλυκὰ χαμογελῶντας·
Ὁ Ἔρωτας εἶν', φίλε,
Τοῦ νοῦ μας τὸ ἀκόνι,
Ὅποταν 'ς ταῖς μελέταις
Σπουδάζωντας στομόνει.
Κ' ἐγὼ σὰν ἴδα οὕτω,
Τὸν ἄρπαξα μὲ ζήλον
Τὸν Ἔρωτά μου πάλιν,
Τὸν πρῶτόν μου τὸν φίλον.

58.

Δὲν θέλω νὰ ἐλπίσω,
Δὲν θέλω νὰ φροντίσω

Τὸ μέλλον 'ς τὴν ζωὴν.
Τὸ σήμερα προκρίνω,
Τὸ αὔριον τ' ἀφίνω
'Σ τῆς τύχης τὴν βροχήν.
Τὸ τί 'στερα θὰ γένη,
Καὶ τί μὲ ἀναμένει,
Ποτὲ δὲν τὸ φρονῶ.
Ποτὲ δὲν ἀναβάνω,
Γιατὶ τὸν νοῦν μου χάνω,
Καὶ ματαιοπονῶ.
Ἄς γένη, ὅ, τι θέλῃ,
Τελείως δὲν μὲ μέλει,
Ἄς πῆσ' ὁ οὐρανός.
Ἡ γῆ μας ἄς βουλῆσῃ,
Κι ὁ Ἥλιος ἄς σβύσῃ,
Κι ἄς μείνῃ σκοτεινός.
Ἐγὼ ζητῶ τὸ τώρα,
Καὶ τούτην μόν' τὴν ὥρα,
Ὅποσον ἤμπορῶ,
Τὸν Ἔρωτα φιλῶντας,
Καὶ παίζωντας, γελῶντας,
Πασχίζω νὰ χαρῶ.

59.

Τί μὲ μέλει; τί φροντίζω;
Κι ἂν φροντίζω, τί ἐλπίζω,
Καὶ τί τάχα καρτερῶ;
Νὰ πηδῆζω, νὰ πετάζω,

Τὸ μελλούμενον ν' ἀλλάξω
Παντελῶς δὲν ἠμπορῶ.
Δὲν εἶν' ἄλλος νὰ γυρίσῃ
Ὅ, τ' ἢ Μοῖρα διορίσῃ.
Θὰ γενῆ, καὶ θὰ γενῆ.
Τ' ἄλλα ὅμως εἶν' χαμένα,
Οὔτε γίνεται κἀνένα,
Ἄν αὐτῇ δὲν τῇ φανῆ.
Νέος εἶμαι; θὰ γεράσω.
Ζῶ, καὶ τρέχω; θὰ περάσω,
Καὶ σὰν ἴσκιος θὰ σβυσθῶ.
Ὅσα κάμω, καὶ πασχίσω,
Εἰς τὸν κόσμον θὰ τ' ἀφήσω,
Καὶ γυμνὸς θ' ἀφανισθῶ.
Τὸ λοιπὸν γιατί φροντίδες;
Γιατὶ φόβοι, καὶ ἐλπίδες,
Γιατὶ τόση ταραχὴ;
Φάγε, πιέ, 'ς τὴν γῆν τανύσου,
Μὲ τὸν Ἔρωτα κοιμήσου.
Νὰ φροντίδα μοναχῆ.

60.

Ἡ ἀνοιξ', ἴδες, πέρασε,
Τὸ καλοκαίρι γέρασε,
Χειμῶνιασε, καὶ πάει.
Καὶ τὴν ἀπελπισμένα
Τὰ πρῶην ἀνθισμένα,
Τὸ χιόνι τὰ χτυπάει.

Τὰ χόρτα ἐξηράνθηκαν,
Καὶ τ' ἄνθη ἐμαράνθηκαν,
Γυμνώθηκεν ἡ γῆ.
Τὸ κάλλος τῆς ἐσθύσθη,
Τὸ χάος ἐβυθίσθη,
'Σ τὴν πρώτην του πηγῆ.
Ταλαίπωρη νεότητα!
Ἰδὲ, τί ματαιότητα!
Τὸ κάλλος ἀπερνάει.
Καὶ τ' ἄνθος τῆς καλῆς μας,
Καὶ τρυφερῆς ζωῆς μας,
Μονόφορα γηρνάει.
Λοιπὸν μὴ συναρπάξειςαι,
'Σ τὸ μέλλον μὴ ζυπάξειςαι,
Μόν' στέργε τὸ παρόν.
Καὶ ὅσφ' ἔς ἄνθος εἶσαι,
Εὐφραίνου, χαίρου, ζῆσε,
Μὴ χάνῃς τὸν καιρόν.

61.

Ταμποῦρι, Μοῦσ' ἀρμονικῆ,
Ὡς πότε σιωποῦμε;
Ὡς πότε δὲ καρδιὰ κακῆ,
Καὶ πότε θὰ χαροῦμε;
Ἡ ὦρα τρέχει, καὶ περνᾷ,
Κ' αἰῶνια διαβαίνει.
Καὶ ἡ νεότης μας γερνᾷ.
Καὶ μάταια πηγαινέει.

Καὶ ἂν τὸ ἄνθος τὸ παρὸν
Παντάθλια πατοῦμεν,
Εἰς ἄλλον τάχα ποιὸν καιρὸν,
Ἐλπίζεις νὰ τὸ βροῦμεν;
Ἄς πᾶν ἢ λύπες 'ς τὸ καλό.
Ἄς πᾶν καὶ ἡ φροντίδες.
Κὶ ἄς πέσουν ὅλες 'ς τὸ γιαλὸ
Μὲ ταῖς χρυσαῖς ἐλπίδαῖς.
Κ' ἐμεῖς ἐλεύθεροι λοιπὸν
'Σ αὐτὴν τὴν μιὰν τὴν ὥρα
Τῆς μουσικῆς μας τὸν καρπὸν
Ἄς εὐφρανθοῦμεν τώρα.

62.

'Σ ἓνα κῆπον σιωπῶντας,
Τὸν ταμποῦρι μου λαλῶντας,
Βλέπω κ' ἔρχεται μιὰ νέα,
Πολυθέλητρη καὶ ὠραία.
Φίλε, λέγει, καταδέξου,
Καὶ τὰ τέλλια τοῦτα δέξου.
'Σ τὸ ταμποῦρι τάνυσέ τα,
Κὶ ἂν σ' ἀρέσουν, κράτησέ τα.
Εὐχαρίστησα, τὰ πέρνω·
Ἀρχινῶ, καὶ τὰ ξεσέρνω.
Εἰς ταῖς βίδαις τὰ γυρίζω,
Καὶ 'ς τὸ ἴσον τὰ τανύζω.
Τὰ πατῶ λοιπὸν, τὰ κρούω,
Καὶ παντοῦ λαλοῦν, ἀκούω,

Ἔως τὴν φωνὴν τὴν, Νήτη,
Ἀφροδίτη, Ἀφροδίτη.
Μὴ θαυμάζης (λέει μὲ γέλοια),
Κελαδοῦν τὰ ἴδια τέλλια,
Καὶ κηρύττουν τ' ὄνομά μου
Καταχρέως σὰν δικά μου.
Ἀπ' αὐτὴν λοιπὸν τὴν ὥρα,
Τὸ ταμποῦρι μου, ὡς τώρα
Κελαδεῖ, λαλεῖ, κηρύττει,
Μόν' καὶ μόν' τὴν Ἀφροδίτη.

63.

Ὅταν ἤμουν, Ἐρωτά μου,
Εἰς τ' ἀθῶα παιδιακά μου,
Σὰν παιδὶ κ' ἐγὼ, θυμήσου,
Πάντοτ' ἔπαιζα μαζί σου.
Τώρα ὅμως 'ς τὴν τελείαν,
Καὶ ἀνδρίσιαν ἡλικίαν,
Εἶναι ἄπρεπον νὰ στέρξω
Μὲ μωρὸν παιδὶ νὰ παίξω.
Τί γελᾷς; τί μὲ κυττάζεις;
Τί τοῦ κάκου μὲ πειράζεις;
Ἥξευρέ το, δὲν μὲ πέρνει·
Κ' ἄφησέ με, μὴ μὲ σέρνης.
Νὰ, ἡ Μάνα σου φωνάζει,
Τὴν ἀκοῦς; ἐμένα κράζει.
Ὅθεν πλέον θὰ σ' ἀφήσω,
Καὶ αὐτὴν θ' ἀκολουθήσω.

Ἡ ἀλήθεια, σὲ λυποῦμαι.
Πλὴν μ' ἐκείνην συμφωνοῦμε.
Βλέπεις εἴμασθε εἰς μίαν
Καὶ οἱ δύο μας ἡλικίαν.

64.

Ἡ Ἀφροδίτη μιᾷ φορᾷ
Ἐλούσθη 'ς τὰ λουτρά της
Κ' ἐμπέρδευσε εἰς τὰ νερά
Τ' ἀθάνατα μαλλιά της,
Ὁ Ἔρως τὴν παρατηρεῖ,
Μητέρα, λέγει, στάσου,
Μιὰ μηχανή μου ἠμπορεῖ
Νὰ λύσῃ τὰ μαλλιά σου.
Κ' εὐθὺς ὁ μάργελος κινᾷ,
Καὶ πάει κρυφὰ, καὶ κλέπτει
Τὸ χτέν' ἀπὸ τὴν Ἀθηνᾶ
Μαζί μὲ τὸν καθρέπτη.
Καὶ τῆς τὰ φέρνει ὀμπροσθὰ,
Κὶ ἀρχίζει τὴν μαθαίνει,
Πῶς τὸν καθρέπτην νὰ βαστᾷ,
Πῶς νὰ κινᾷ τὸ χτένι.
Καὶ πλέον ἔτ'ζι μ' εὐκολιὰ
Ξεμπέρδευσε μονάχη
Τὰ ὑπερδεμένα της μαλλιά,
Καὶ τ'ἀρρήξε 'ς τὴν ῥάχη.
Τότ' ἡ θεὰ ἡ σπλαχνικὴ
Διὰ ἀντιμισθία,

ΕΡΑΣΜΟΥΣ ΖΑΪΜΗΣ

Τ' ἀποθανάτισεν ἐκεῖ
Τὰ δυὸ τὰ ἐργαλεῖα.
Καὶ τ' ἄστειλε μὲ τὰ πιστὰ
Τὰ δυὸ τὰ περιστέρια
Ἵ τὴν γῆν μας δῶρα θαυμαστὰ,
Ἵ τῶν γυναικῶν τὰ χέρια.

65.

Βασίλισσ' Ἀφροδίτη,
Ὁ οὐρανὸς σὲ φρίττει,
Κ' ἡ γῆ σὲ προσκυνεῖ.
Καὶ μία νιὰ ἀφρίζει,
Καὶ τ' ὄνομα σου βρίζει,
Καὶ σὲ καταφρονεῖ.
Ἵ τὴν γνῶσίν της ἴπαινεῖται,
Ταῖς χάραϊς σου ἀρνεῖται,
Τοὺς νόμους σου πατεῖ.
Καὶ ἔς ὅλαις ταῖς γλυκαῖς σου
Ἐκεῖναις προσταγαῖς σου,
Ἡ ἄγρι' ἀποστατεῖ.
Δὲν ξεύρω, τί νομίζει·
Δὲν ξεύρω, τί ἐλπίζει,
Καὶ ποιὰν θεὰν τιμᾷ.
Κ' ἐσένα τὴν μεγάλην
Μὲ ὅλα σου τὰ κάλλη
Τολμᾷ καὶ βλασφημᾷ.
Ἄχ, στείλε τὸν φρικτὸν σου,
Καὶ φλογερὸν υἷόν σου,

Μὲ ὄλην τὴν φωτιάν·
Τὸ σῶμά της ν' ἀνάψη,
Ἐάν θειάφι νὰ τὸ κάψῃ
Εὐθὺς μὲ μιὰν ματιάν.

66.

Ἄν τὸν Ἔρωτ' ἀθετήσης,
Καὶ τοὺς νόμους του πατήσης,
Καὶ τολμήσης ν' ἀρνηθῆς,
Τῶν χαρίτων του τὰ δῶρα,
Ἐ τὴν νεότητά σου τώρα,
Τὸν καιρὸν θὰ θυμηθῆς.
Ὁ καιρὸς αὐτὸς ποῦ ἔχεις,
Καὶ τυφλὰ τὸν παρατρέχεις,
Δὲν προσμένει, μόν' περνᾷ.
Κὶ ἂν τὸ σήμερ' ἀμελήσης,
Κὶ ἀπ' τὰ χέρια σου τ' ἀφήσης,
Πίσω πλέον δὲν γυρνᾷ.
Ὅθεν νέος ὅσον εἶσαι
Τὰ καλὰ μὴ τὰ στερεῆσαι,
Μόνον ζῆσε φυσικά.
Γιὰ νὰ μὴ μετανοήσης,
Ὅταν τέλος καταντήσης
Ἐ τῶν γερόντων τὰ κακά.

67.

Δύο νέες ἐφιλιούνταν,
Καὶ μαζὶ φιλοτιμιούνταν,

Ἐ τὰ φιλήματα νὰ φθάσῃ
Μιὰν τὴν ἄλλην νὰ περάσῃ.
Ἄκουσε, μὲ λέγ' ἡ μία
Πῶς φιλῶ μὲ μελωδία.
Ἄκουσε, μὲ λέγ' ἡ ἄλλη
Πῶς τὸ φίλημά μου ψάλλει.
Καλαί, λέγω, φίληνάδες,
Τ' εἶναι τοῦτ' οἱ χωρατάδες;
Μὲ τὸ, ἄκουσε, θὰ μείνω
Τὰ φιλήματα νὰ κρίνω;
Φέρτ' ἐδῶ νὰ τὰ γευθοῦμεν,
Κ' ἔτζι τότε νὰ ἰδοῦμεν,
Ποῖον ἔχει ἔς τὴν ἀράδα
Περισσότερη γλυκάδα.

68.

Νέες τρεῖς φιλονεικοῦσαν,
Καὶ κριτὴν των μ' ἐζητοῦσαν,
Νὰ ταῖς κρίνω μὲ ἀπλότη,
Ποιὰ ἔς τὰ κάλλη εἶναι πρώτη.
Κ' ὑποσχέθηκαν μὲ μιὰν
Καὶ ἡ τρεῖς ὁμολογίαν,
Ὅποι' ἀπλῶς ἀποφασίσω,
Νὰ σταθῇ νὰ τὴν φιλήσω.
Καλαί, λέγω, μὴ (νὰ ζῆτε),
Μὴ τοῦ κάκου πολεμῆτε.
Καὶ ἡ τρεῖς ἐσεῖς ἡ νέες
Ἴσια ὄλες εἶσθ' ὠραῖες.

Καὶ λοιπὸν καταπεισμένες
Εἰς τὴν κρίσιν ἢ παρθένας,
Μ' ἔδωκαν τὰ δύο τῶν χεῖλη,
Κ' ἐφιλήθηκαμεν σὰν φίλοι.

69.

Ἡ γυναῖκες πάντα λέγουν
Ὅτ' οἱ ἄνδρες τάχα φταίγουν·
Καὶ οἱ ἄνδρες πάλιν λέγουν,
Ἡ γυναῖκες ὅτι φταίγουν.
Ποῖος λοιπὸν αὐτὴν τὴν κρίσι
Ἢμπορεῖ νὰ μᾶς τὴν λύση;
Καὶ νὰ κρίνη τὴν αἰτίαν,
Δίχως φιλοπροσωπίαν;
Δὲν εὐρίσκεται κανένας
Ὅτ' εἶν' φίλαυτος καθένας.
Κὶ ὅποιος βέβαια τὴν κρίνη,
Πρὸς τὸ εἶδός του θὰ κλίνη.
Ὅθεν φίλοι μου ἀνδράδες,
Καὶ γυναῖκες φιληνάδες,
Ἀπ' τὴν κρίσιν ἀφεθῆτε,
Καὶ μαζί συμβιβασθῆτε.
Ἄς κουρεύεται ἡ κρίσις·
Ὅλοι φταίμεν ἐπίσης·
Κ' ἔρθετε ν' ἀγαπηθοῦμεν,
Καὶ γλυκὰ νὰ φιληθοῦμεν.

70.

Ἀκούσετε γεναῖοι
Τῆς Ἀφροδίτης νέοι.
Ἀκούστε, λέγω, μίαν
Καινούριαν παροιμίαν.
Ἀνήλικην δὲν θέλω,
Παρήλικην δὲν θέλω.
Μισῶ τὴν ἀγουρίδα,
Μισῶ καὶ τὴν σταφίδα.
Παράγγελμα σᾶς δίνω,
Κατάραν σᾶς ἀφίνω,
Τοῦ Ἐρωτα τὸ δῶρον
Νὰ ἔχη μέσον ὄρον.

71.

Νὰ! ἡ τρίχες σου ἀρχίζουν,
Ἀθανάσιε, ν' ἀσπρίζουν!
Νὰ! δακρύων ἐποχή!
Νὰ! σὲ λέγει καὶ ὁ Ἔρωσ,
Φίλε, πλέον εἶσαι γέρος,
Ἐν τὸ ἐξῆς καλὴ ψυχή.
Τὴν Νεότητα χαίρετα,
Τὰ φιλήματ' ἀφῆσέ τα,
Ἐλάσέ τα παρευθός.
Καὶ ἀρχίνα μὲ ὑγεία
Τὰ πικρὰ τὰ γερατέια

Ἵ τὸ ἐξῆς νὰ τὰ γευθῆς.
Δὲν σὲ πιάνουν τὰ λουλούδια·
Δὲν σὲ πρέπουν τὰ τραγούδια·
Ἵ πῆγ' ἐκεῖνος ὁ καιρός.
Τώρα τάφος πλησιάζει!
Τώρα θάνατος φωνάζει·
Τώρα χάρος λυπηρός.
Ὅθεν πλέον ἐτοιμάσου,
Ῥῆξε ὅλα τὰ καλά σου,
Ἵ πὲ τὸν κόσμον « ἔχ' ὑγείαν. »
Καὶ τὰ δάκρυ' βάστα μόνον
Εἰς τὴν λύπην καὶ τὸν πόνον
Μιὰν μικρὴν παρηγοριάν.

72.

Πά! ἡ τρίχες μ' ἂν ἀσπρίζουν,
Μήπως τάχα τε πικρίζουν;
Τ' ἔχ' ἡ ἄσπρη τους βαφή;
Μήγαρ τ' ἄσπρο θανατόνει;
Ἡ φιλῶντας ἀγκυλώνει
Τὰ χειλάκια 'ς τὴν ἀφή;
Τὸ τριαντάφυλλόν μας πρῶτον,
Τὸ λουλούδι τῶν Ἑρώτων,
Εἶναι ἄσπρον καθαρόν.
Καὶ τὸ κάκκινον ἡ φύσις
Τὸ συγκέρασεν ἐπίσης
Μ' ἓνα χρῶμ' ἀσπρουδερόν.
Ἡ μυρτιά τῆς Ἀφροδίτης,

Εἰς τὸ πράσινον κλαδί της,
Μέσ' 'ς τὰ φύλλα τὰ χλωρά,
Ὅλα κατάσπρα, σὰν χιόνι,
Τὰ λουλούδια της φυτρώνει,
Τ' ἀνθηρὰ καὶ τρυφερά.
Καὶ ὁ Δίας ὁ μέγας,
Γιὰ τῆς Λήδας του τὸ κάλλος,
Κύκνος γίνκε μιᾶ φορᾶ.
Ν' ἀποδείξ' εἰς κάθε μέρος,
Ἄσπρες τρίχες θέλ' ὁ Ἔρωσ,
Σὰν τοῦ κύκνου τὰ φτερά.
Τὸ λοιπὸν κ' ἐγ', ὅσον θέλῃ,
Ἄς ἀσπρίσω δὲν μὲ μέλει,
Παντελῶς δὲν μὲ λυπᾶ.
Ὅτι ὅσον πάντ' ἀσπρίζω,
Τόσον πλέον νοστιμίζω,
Τότ' ὁ Ἔρωσ μ' ἀγαπᾶ.

ΒΑΚΧΙΚΑ.

1.

Ἐξω, ἔξω τὰ βιβλία,
Ἵ τὴν φωτιὰν ἢ φλυαρία·
Λέξεις, λόγοι, ὄλα κάτω·
Τί τοῦ κάκου τὰ φυλάττω;
Τὸν Ἀπόλλωνα τοὺς ῥῆξε,
Καὶ ταῖς Μούσαις ὄλαις πνίξε.
Τὴν πικρὴν τοὺς δάφνην καῦσε,
Κὶ ἀπ' τοὺς κόπους πλέον παῦσε.
Βάλλε Βάκχον, καὶ Μενάδες,
Καὶ βαρέλλια μυριάδες,
Νὰ γενῆ βαρελλοθήκη
Ἡ χρυσῆ βιβλιοθήκη.
Ὁ κισσὸς ἄς πρασινίση,
Καὶ τὸ κλίμα ἄς ἀνθίση,
Νὰ γλυκάνῃ τὸ σταφύλι
Τὰ πικρά μου τοῦτα χεῖλη.
Μὴ, μὴ, μὴ, τὸ καλαμάρι.
Μόν' κανάτα καὶ πιθάρι.
Μὴ κονδύλι, μόν' κροντήρι,

ΓΚΟΡΔΙΟΣ ΜΥΣΤΗΙΩ

Καὶ γαβᾶθα, καὶ ποτῆρι.
Κ' ἔτ' ζι πλέον νὰ καθίσω,
Νὰ χαρῶ, νὰ εὐθυμήσω,
Μὲ τὸν Βάκχον μου τὸν φίλον
Ἐν τῆς βαρέλλας μου τὸν τύλον.

2.

Νὰ μὴ φθάσω, νὰ μὴ ζήσω,
Ἄν μιᾷ μέρᾳ δὲν μεθύσω.
Κὶ ἂν 'πεθάνω, νὰ 'πεθάνω
Ἐν τὸ ποτήρι μου ἐπάνω.
Τὴν ἀμέθυστην ζωὴν μου
Νὰ τὴν ἔχουν οἱ ἐχθροί μου.
Μόν' ἐκεῖνοι, ὅσον ζήσουν,
Νὰ μὴ φθάσουν νὰ μεθύσουν.
Ὅπου βάκχος δὲν σφυρίζει,
Κ' ἡ ποτήρα δὲν γυρίζει,
Ἡ ζωὴ τῆ ἀληθείᾳ
Εἶν' αἰώνια τυραννία.

3.

Ὅταν πίνω τὸ κρασάκι
Ἐν τὸ χρυσό μου ποτηράκι,
Καὶ ὁ νοῦς μου ζαλισθῆ,
Τότ' ἀρχίζω καὶ χορεύω,
Καὶ γελῶ, καὶ χωρατεύω,
Κ' ἡ ζωὴ μ' εὐχαριστεῖ.

Τότε παύουν ἡ φροντίδες,
Τότε σβύνουν ἡ ἐλπίδες,
Τότε φεύγουν οἱ καπνοί.
Κ' ἡ καρδιά μου γαληνίζει,
Καὶ τὸ στῆθός μου ἀρχίζει
Ν' ἀνασαίνει, ν' ἀναπνῆ.
Γιὰ τὸν Κόσμον δὲν μὲ μέλει,
Ἄς γυρίζῃ ὅπως θέλῃ.
Τὸ κρασάκι μου νὰ ζῆ.
Ἡ κανάτα νὰ μὴ στύψῃ,
Ἄπ' τὸ πλάγι νὰ μὴ λείψῃ,
Ν' ἀποθάνωμεν μαζί.
Ὅσῳ ἔχω τοῦτον, τοῦτον,
Τὸν ἀκένωτον τὸν πλοῦτον,
Κὶ ὅσῳ πίνω, καὶ ρουφῶ,
Ὅλα σκύβαλα τὰ ἔχω,
Εἰς κἀνένα δὲν προσέχω,
Καὶ κἀνένα δὲν ψηφῶ.

4.

Νὰ μεθύσω, νὰ μεθύσω,
Τὴν καρδιά μου νὰ δροσίσω,
Καὶ τὸν νοῦν μου νὰ ζαλίσω,
Τὰ κακὰ νὰ λησμονήσω.
Νὰ μεθύσω, νὰ μεθύσω,
Ταῖς φροντίδαις νὰ ἀφήσω,
Ταῖς ἐλπίδαις νὰ πατήσω,
Κὶ ἀδιάφορος νὰ ζήσω.

Νὰ μεθύσω, νὰ μεθύσω,
Νὰ χαρῶ, νὰ τραγουδήσω,
Νὰ χορεύσω, νὰ πηδήσω,
Νὰ φωνάζω, νὰ λαλήσω.
Νὰ μεθύσω, νὰ μεθύσω,
Εἰς τὰ κάλλη νὰ ὀρμήσω,
Τρυφερὰ νὰ τὰ φιλήσω,
Καὶ ἐκεῖ νὰ ξεψυχήσω.

5.

Αἰ! χοῦ! ἐλάστε,
Φέρτε, κεράστε,
Βάλτε νὰ πιούμεε,
Νὰ εὐφρανθοῦμε.
Πλωσκὰ μου πέρνα,
Χύνε καὶ κέρνα,
Φέρ' νὰ σὲ σφίξω,
Νὰ σὲ σφυρίξω.
Λύπες καὶ πόνοι
Ἀνθρωποφόνοι,
Φύγετ', ἀφήτε,
Πᾶτε, χαθῆτε.
Ἐξω πτωχεῖα,
Ἐξω ἀχρεῖα •
Ἐγὼ ἴμαι Κροῖσος,
Καὶ πλέον ἴσως
Τώρα πιστεύω,
Πῶς βασιλεύω.

Τώρα νομίζω,
Τὸ πᾶν ὀρίζω.
Αἶ! χοῦ! ἐλάστε,
Μετακεράστε·
Βάλτε νὰ πιοῦμε,
Νὰ εὐφρανθοῦμε.

6.

Πτωχείας κυβερνήτρα,
Πτωχῶν παρηγορήτρα,
Κακῶν ἀλησμοσύνη,
Δυστυχιῶν γαλήνη·
Τῆς λύπης ἰατρεία,
Τῶν πόνων ἡσυχία,
Ἀνάπαυσις φροντίδων,
Πηγὴ καλῶν ἐλπίδων·
Μελίγλωσση Σειρήνα,
Γλυκόστομη Λαίνα,
Γεμάτη πρόφθασέ με,
Γεμάτη ἔλα βρέ με.

7.

Ὦχ! ζωὴ μου! τί ζωὴ μου;
Τί στενάζω θλιθερά;
Τοῦτο νέον δὲν εἶν' πλέον,
Θὰ πεθάνω μιᾷ φορᾷ.
Ὅσον ὅμως νᾶρθ' ὁ νόμος

Τοῦ θανάτου ὁ πικρὸς,
Ἄς πηδῆζω, ν' ἀποδείξω
Πῶς δὲν εἶμ' ἐγὼ νεκρὸς.
Λέγε, λύρα, πρὶν ἢ Μοῖρα
Μᾶς προφθᾶς' ἡ σκοτεινὴ,
Νὰ χαροῦμεν, ὅσον ζοῦμεν,
Τὴν γλυκὴν σου τὴν φωνή.
Βάκχε, χύνε, φίλε, πίνε,
Πίνε, λέγω, ρουφιστὰ
Ὡς τὸν πάτον τὸ γεμάτο,
Τὸ ποτήρι σου σωστά.
Κί ὅταν θέλῃ, δὲν μᾶς μέλει,
Καὶ ὁ χάρος ἄς ἐρθῇ,
Καὶ τὸ σῶμα μέσ' ἔς τὸ χῶμα,
Μέσ' ἔς τὸν τάφον ἄς συρθῇ.

8.

Βάλτε, φίλοι, μέσ' ἔς τὴν βρύσι
Τὸ κρασί μας νὰ δροσίση,
Καὶ στρωθῆτε κατὰ γῆς,
Κατὰ τάξιν, ὡς τὸν πάτο,
Εἰς τὸν ἕσκιον ἀποκάτω,
Πρὸς τὰ χεῖλια τῆς πηγῆς.
Στρώστε φύλλα, στρώστε φτέρι,
Ἐπιδέξια μὲ τὸ χέρι,
Κί ἀπὸ ἄνω τεχνικὰ
Τὸ Ἄρνάκι μας λειανίστε,
Καὶ ὀλόγυρα καθίστε,

Νὰ χαροῦμεν φιλικά.
Ἄς ρουφοῦμεν τὸ κρασάκι
Ἐν ταῖς ἀρχαῖς ἀπ' ὀλιγάκι,
Καὶ κινῶντας βαθμηδὸν,
Ἄς ὑψώνωμεν τὴν δόσι,
Ὡς ν' ἀνάψῃ νὰ κορώσῃ
Εἰς τὸ ἄπειρον σχεδόν.
Κ' ἔτζι πλέον λαλισμένοι,
Μέσ' ἔς τὰ χόρτα κυλισμένοι,
Ἐν τοῦ νεροῦ τὸν σφυριγμὸν,
Ἄς ἀρμόσωμεν τὸ ἴσο
Τῆς φωνῆς μας ἀπ' ὀπίσω
Ὡς τὸν πρῶτον νυσταγμὸν.

9.

Παληκάρια τί κοιμᾶσθε;
Νὰ, ὁ Βάχχος σᾶς φωνάζει,
Τὴν κανάτα, δὲν λυπᾶσθε,
Ποῦ σᾶς βλέπει καὶ στενάζει;
Ἡ κατάρα τῆς καϊμένοι,
Ἐν τὸ κεφάλι σας θὰ πέσῃ,
Διατὶ ἀμελημένη
Τὴν ἀφίνετε ἔς τὴν μέση.
Ὅταν πᾶτε εἰς τὸν ἄδην,
Μὲ τὰ δάκρυα κ' ἐκείνη
Ἐν τὸ ἡλύσιον λιθάδι,
Θὰ κατέβῃ νὰ σᾶς κρῖνῃ.
Καὶ λοιπὸν ἀπὸ τὸν Μίνων

Ὅλοι θὰ κατακριθῆτε,
Σὺν τὸν Τάνταλον ἐκείνον
Αὐστηρὰ νὰ παιδευθῆτε.
Νὰ διψᾶτε αἰωνίως,
Καὶ ποτὲ νὰ μὴ μπορῆτε
Οὔτε στάλα νὰ γευθῆτε
Ἀπ' αὐτὴν ἐκεῖ τελείως.

10.

Ἀπ' τὴν πλώσκαν φέρτε, φίλοι,
Νὰ ρουφήσω μὲ τὰ χεῖλη,
Ἀπ' τὴν πλώσκαν τὸ κρασί.
Γιὰ ν' ἀκούσω ν' ἀρχινήσῃ,
Σὺν ἀηδόνι νὰ λαλήσῃ
Τὸ κλοῦ, κλοῦ, κλοῦ, φῖ, σί, σί.
Ὁ κλοῦ, κλοῦ, τῆς πλώσκας κρότος
Εἶναι, λέγουν, ἦχος πρῶτος
Οἱ τεχνῖτες Μουσικοί.
Καὶ τὸ φῖ, σί, σί τῆς τ' ἄλλο
Εἶν' τὸ ἴσο τὸ μεγάλο
Ὁ, που ψάλλ' ἢ ψαλτικῆ.
Τοῦ Ἀμφίωνος τὰ μέλη,
Κ' οἱ ῥυθμοὶ τοῦ Κουκουζέλη,
Ἐν τοῦ κλοῦ, κλοῦ, κλοῦ τὴν φωνήν,
Ὅλα, ὅλ' ἄς σιωπήσουν,
Καὶ μὴ τύχη νὰ λαλήσουν,
Ὅτ' εἶν' δίχως ἡδονήν.
Καὶ αὐτὴ ἡ καλομοῖρα

Τοῦ Ἀπόλλωνος ἡ Δύρα,
Ποῦ 'ς τὸν Ὀλυμπον λαλεῖ,
Ἄς τζακίσῃ τὸ δοξάρι
'Μπρὸς τοῦ φι, σι, σι τὴν χάρι,
Καὶ ἄς μὴ παραλαλή.

11.

Θαυμαστοὶ κρασοπατέρες
Ταῖς γαβάθαις σὰν μαχαῖρες
Ἐεσπαθώστε μιᾶ φορᾶ.
Κι ἀπὸ δυὸ καὶ δυὸ μονάχοι,
Σὰν ἀνδρεῖοι μονομάχοι,
Ἄς ρουφοῦμεν τολμηρά.
Εἰς τὴν μάχην τούτην ὅμως
Ἄς βαλθῇ αὐτὸς ὁ νόμος
Τῆς φοικτῆς πολεμικῆς.
Ὁ καθένας 'ς τὴν ἀράδα
Ἄς χτυπᾷ μ' ὀγλιγωράδα
Τὴν γαβάθαν τῆς ρακῆς.
Κι ὅποιος πλέον καταντήσῃ
Τὸν ἐχθρόν του νὰ νικήσῃ,
Νὰ τὸν κάμῃ σὰν στουπὶ,
Ἡρακλῆ νὰ τὸν εἰποῦμεν,
Κ' εἰς ὑγείαν του νὰ πιοῦμεν,
Ὅλ' εἰ ἄλλοι οἱ λοιποί.
Κ' ὕστερὰ ἐπὰν 'ς τὴν ψάθαν,
Με τὴν ἴδιαν του γαβάθαν,
Διὸ πατέρες προεστοὶ

Νὰ τὸν καταστεφανώσουν,
Καὶ νὰ τὸν ἀποθεώσουν
Εἰς τὴν γῆν νὰ δοξασθῇ.

12.

Τί τοῦ κάκου κοπιάζεις,
Καὶ ἀνόητα σπουδάζεις,
Γιὰ νὰ μάθῃς τεχνικὰ,
Τ' εἶν' τὸ ἄλφα, καὶ τὸ βῆτα,
Καὶ τὸ γάμμα, δέλτα, ζῆτα,
Καὶ τὰ ἄλλα τὰ κακά;
Ἐρωτῶ σε τί κερδαίνεις,
Ἄν γραμματισμένος γένῃς,
Ἄν φιλόσοφος βαθύς;
Τάχα δὲν καταλαμβάνεις,
Ὅτι πάλε θὰ πεθάνεις,
Σὰν ὁ πρῶτος ἀμαθής;
Ἄφσε τούτην σου τὴν τρέλαν,
Καὶ κολλήσου 'ς τὴν βαρέλλαν
Ποῦ σὲ κράζει μὲ χαράν·
Νὰ σὲ μάθῃ, γιὰ νὰ γείνης
Σπουδαιότερος νὰ πίνῃς
Ἐνα μέτρον 'ς τὴν φοράν.
Τοῦτο βλέπε νὰ σπουδάσῃς,
Τοῦτο πάσχισε νὰ πράξῃς,
Κι ὅχι τ' ἄλλα τὰ τρελὰ,
Θέματ' ἄρατα γραμμένα,
Καὶ νερὰ κοπανισμένα,
Καὶ δασκάλου λὰ, λὰ, λὰ.

13.

Ἐσὺ, φίλε μουσικέ,
Φωνακλᾶ μου Βαθρακὲ,
Νερὸν πίνωντας γλυκὰ
Κηλαδεῖς τὸ Βρά, κᾶ, κᾶ.
Κ' ἐγὼ πίνωντας κρασι
Μέσ' ἔς τὴν κοῦπαν τὴν χρυσῆ,
Μέσ' ἔς τὰ δένδρα τ' ἀνθηρά,
Τραγουδῶ τὸ τὰ ῥᾶ, ῥᾶ.
Ἐλ' ἄς πίνωμεν μαζί,
Ὁ καθέννας ὄσω ζῆ,
Καὶ τὸν κόσμον τὸν καλὸν
Ἄς γελοῦμεν σὰν τρελόν.
Τύφλαις νάχουν τὰ πολλὰ
Καὶ μεγάλα του καλὰ,
Καὶ τὰ πλέον θαυμαστὰ,
Εἰς τὸ πιεῖ μας ἐμπροσθᾶ.

14.

Δυσάρεστη ψυχὴ μου,
Γαθάθιζε, καὶ κοίμου,
Ὁ κόσμος (μὴ σὲ μελῆ)
Ἄς κάμη ὅπως θέλῃ.
Ἀρχῆθεν ἔτ' ἐκτίσθη,
Καὶ ἔτ' ἐσχηματίσθη,
Καὶ δὲν μπορεῖ ν' ἀλλάξῃ

Τὴν ἄτακτὴν του τάξι.
Λοιπὸν παραίτησέ τον,
Κουρεύου, Κόσμε, πέτον,
Καὶ μόνον κέρνα, χύνε,
Καὶ σφίγγε, ῥοῦφα, πίνε.

15.

Καθαρώτατες παρθένες,
Μὲ κισσὸν στεφανωμένες,
Ἐλαφρ' ἀνασκομπωθῆτε,
Καὶ ἔς τὸν τρύγον συναχθῆτε.
Πάρτε ὅλες τὰ Μαχαίρια
Εἰς τὰ δεξιὰ τὰ χέρια.
Κ' εἰς αὐτὰ τ' ἀριστερά σας
Τὰ καλάθια τὰ πλεχτά σας.
Κ' ἔτ' εἰς πλέον τραγουδῶντας,
Κ' εἰς τ' ἀμπέλι μας κινῶντας,
Ἄς φιλιούμεσθε ἔς τὰ χεῖλια
Κί ἄς τραγοῦμεν τὰ σταφύλια.
Τὰ σταφύλια τὰ δροσάτα,
Τὰ σταφύλια τὰ μελάτα,
Τ' ἀπαλὰ θησαυροφόρα
Τοῦ καλοῦ μας Βάκχου δῶρα.

16.

Φίλε Στέφανε, νὰ ζήσης,
Ποῦ διδάχνεις ὅτ' ἡ φύσις

Δὲν τὸ θέλει τὸ κενό.
Μὰ τὴν μόνην μας φιλία,
Ἡ ἀλήθεια εἶναι μία,
Μετ' ἐσένα συμφωνῶ.
Νὰ μὴν ᾗν' κενὸν 'ς τὴν φύσιν
Νὰ μ' ᾗν' ἄδειον εἰς τὴν κτίσιν,
Νὰ μὴν ᾗναι πουθενά.
Ἡ βρῆδες νᾶν' γεμάτες,
Νὰ γεμίζουν ταῖς κανάταις
Μὲ κρασί παντοτινά.
Νὰ γεμίζουν τὰ ποτήρια,
Ταῖς γαβάθαις, τὰ κροντήρια,
Τὰ λαῖνια, τὰ σταμνιά.
Τὰ πιθάκια, τὰ πηγάδια,
Ταῖς κοιλάδαῖς, τὰ λιβάδια,
Καὶ τὸ πᾶν παντοῦ μὲ μιά.

17.

Στέφανέ μου γεωμέτρα!
Ποῦ γνωρίζεις ἀπὸ μέτρα,
Ἐνα πρόβλημα (νὰ ζήσης),
Θὰ προβάλλω νὰ μὲ λύσης.
Τούτ' ἡ μαύρη μας ποτήρα,
Ὅπου τώρα φέρνει γύρα,
Εἶν' τοῦ Βάκχου μας τὸ μνημα
Σκαλιστὸν εἰς κύβου σχῆμα.
Ἄν γεμίση ὡς τὰ χεῖλη,
Καθὼς λὲν ἐδῶ οἱ φίλοι,

Ἴσια πέρνει δυὸ οὐκιάδαις
Κάθε μί' ἀπὸ ταῖς ἀράδες.
Ἐλα τώρα, ἂν ἡξεύρης,
Ἀναλόγησε νὰ μ' εὔρης,
Πόση εἶναι δίχως λάθος
Κατὰ πλάτος, μᾶκρος, βάθος.

18.

Κεραστὴ καλέ μου, κέρνα,
Καὶ τριγύρνα, κὶ ἀπλοχέρνα,
Τὸ ποτήρι μας σωστόν·
'Σ τὴν ἀράδα τὸν καθένα,
Κατὰ τάξιν ἀπὸ ἓνα,
Ὡς τὰ χεῖλια γεμιστόν.
Καὶ περνώντας παρακίνει,
Ὁ καθένας νὰ τὸ πίνη,
Μιὰν τῆς μιᾶς καὶ τιναχτά.
Νὰ μὴν τύχη κ' ἐμποδίσῃ
Τὴν ὄρμην του, καὶ ἀργήσῃ,
Μόν' νὰ τρέχῃ πεταχτά.
Βλέπε ὅμως νὰ πασχίζου,
Δυνατὰ νὰ τὸ στραγγίζου,
Ὡς τὴν μιὰν σταλαγματιά.
Ὅτι ὅποιος τὴν ἀφήσῃ
Μέσ' 'ς τὸν πάτον νὰ κολλήσῃ,
Θὰ τὸν κάψῃ ἢ φωτιά.

Σύλλογος τῶν πρέσβειων τῆς Μισσημβρινῆς Ἀμερικῆς παρὰ τῶν Ἀμερικανῶν τῆς Ἀρκτόζας, Ἀμερικῆς κατὰ τὸ 1862, ἐπὶ τοῦ ἀγγλικοῦ ἀτμοπλοίου τὸ Τρέντ.

ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΟΙ ΝΕΩΤΕΡΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ⁽¹⁾.

Ο ΝΑΥΤΗΣ ΚΑΙ Ο ΕΜΠΟΡΟΣ.

Ὁ Σαιμμάρκος Γιραρδῖνος ἔλεγεν ἐν τῇ « Ἐφημερίδι τῶν Συζητήσεων » (ἴδε τὸ φύλλον τῆς 3 δεκεμβρίου 1856) ποιῶν λόγον περὶ νεοφανοῦς τινος πονήματος, τὰ ἐπόμενα·

« Κατηγοροῦσι τοὺς Ἕλληνας ὅτι ὄνειροπολοῦσι μέγα τι μέλλον. Ἐὰν ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ὄνειροπολῆ κατάκτησίν τινα, ὡς λέγει ὀρθῶς περὶ τούτου ὁ συγγραφεὺς τὰς Δύο λέξεις πρὸς τοὺς κατηγοροὺς τῆς Ἑλλάδος (Ἀθῆναι, 1856, ὑπὸ Μ. Π. Βρετοῦ), τοιαύτη εἶναι ἡ κατάκτησις τῶν κυριωτέρων ἐμπορειῶν τῆς Εὐρώπης, ἡ κατάκτησις τῆς Μεσογείου, τοῦ Εὐξείνου Πόντου, τῆς διώρυγος τοῦ Σουέζ· ἡ φιλοδοξία τῶν Ἑλλήνων εἶναι τὸ νὰ γίνωσιν οἱ μεσῖται τῆς Εὐρώπης, ἡ φιλοδοξία ἣτις συνάδει μὲ τὸ πνεῦμα τοῦ παρόντος καιροῦ, τοῦ παρόντος πολιτισμοῦ, ὥστε οὐδεὶς δύναται δικαίως νὰ αἰτιασθῆ αὐτοὺς ὡς ἀφορῶντας εἰς τὸν σκοπὸν τοῦτον. Τὸ στάδιον τοῦ ἐμπορίου εἶναι ἀνοικτὸν εἰς ὅλον τὸν κόσμον· οἱ Ἕλληνες εἰσῆλθον ἤδη ἐντίμως εἰς αὐτό. Μάρτυρες τὰ ἑλληνικὰ καταστή-

(1) Μετάφρασις ἐκ τοῦ γαλλικοῦ δημοσιευθεῖσα ἐν τῇ Ἡμέρᾳ (ἀριθ. 369, 370, καὶ 371)· ὁ Δουβραὶ συντάκτης τοῦ γαλλικοῦ τούτου πονηματίου (les Grecs modernes) εἶναι ψευδώνυμον ὑποκρύπτων τὸν Κ. Μ. Π. Βρετόν.

ματα τῆς Μασσαλίας, τῆς Ὀδησοῦ, τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τῆς Ἀλεξανδρείας, τοῦ Λονδίνου, τῆς Λιβερπόλεως, τῆς Βιέννης, Τεργέστης, Πετρούπολεως, Νεαπόλεως, ἔτι δὲ καὶ Παρισίων. Τί κακὸν ἐκ τούτου; Οὐδείς ζημιούται καὶ ὄλοι κερδαίνουνσι. Τὸ εὐρωπαϊκὸν ἐμπόριον ὡς μέγα καὶ εὐρύτατον ἔχει πᾶσαν χωρητικότητα καὶ διὰ τὸ τῶν δευτερευόντων ἔθνων. Μάλιστα γίνεται προσθήκη δυνάμεων εἰς τὸ κράτος του· προστίθενται οὐάκια συμβάλλοντα εἰς μέγαν ποταμόν.

« Μετὰ τὰς προόδους τοῦ κοσμοπολιτισμοῦ, μετὰ τὰ ἀτμόπλοια καὶ τοὺς σιδηροδρόμους, τὸ ἐμπόριον βαδίζει εἰς ἐνότητα, καὶ οὐδὲν ἔχει νὰ φοβηθῇ ἡ Ἀγγλία ἐκ τῆς ἐμπορικῆς ἐνότητος· πρέπει μάλιστα νὰ γίνῃ αὐτὴ τὸ κέντρον καὶ ὁ πυρῆν. Ἄγνοοῦμεν ἂν ἡ ἀρχὴ τῆς προσαρτήσεως ἐπαρχιῶν εἰς ἐπαρχίας, ἢν ἀσπάζεται τοσοῦτον ἐνθέρμως ἡ βόρειος Ἀμερικὴ, καὶ τὴν ὁποίαν μεταβάλλει εἰς ὄργανον κατακτήσεως, ἐφαρμοσθῇ ποτε πολιτικῶς, εἰς τὸν εὐρωπαϊκὸν κόσμον, καὶ ἂν τὰ διάφορα Κράτη τῆς Εὐρώπης ζητήσωσι νὰ προσαρτηθῶσι πρὸς ἄλληλα, τοῦλάχιστον χάριν οἰκονομίας τῶν ἐξόδων ἅτινα ἀπαιτεῖ ἡ διοίκησις τῶν κυβερνήσεων καὶ αἱ χωρισταὶ ἐπιχορηγήσεις εἰς τοὺς διαφόρους βασιλεῖς· ἠκούσαμεν σκεπτικούς τινες τοιαῦτα ἐκφράζοντας. Ἀλλὰ καὶ ἀπεχούσης τῆς προσαρτήσεως τοῦ πολιτικοῦ κόσμου, εἶναι πρόδηλον ὅτι ἡ προσαρτήσις προβαίνει γιγαντιαίως βήμασιν εἰς τὸν κόσμον τὸν βιομηχανικὸν καὶ ἐμπορικόν. Πανταχοῦ εὐρίσκονται τὰ ἀγγλικά καὶ γαλλικὰ κεφάλαια. Ἡ Εὐρώπη σχηματίζει τοῦ λοιποῦ μεγάλην τιὰν ἑταιρίαν ἐμπορικὴν καὶ βιομηχανικὴν. Οἱ Ἕλληνες ἐκζητοῦσι νὰ πράξωσι παρ' αὐτῇ ἔργον μεσιτῶν. Διὰ τί νὰ μὴ τοὺς παραχωρηθῇ ἡ ὑπηρεσία αὕτη, ἀφοῦ τὴν ἐκπληροῦσιν ἀξίως καὶ εὐθηνά; »

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΕΝΑΡΔΑΚΗΣ

Τὴν σήμερον τὸ ἐμπόριον τῶν σιτηρῶν ἐν Λονδίῳ ἀπόκειται ἀποκλειστικῶς εἰς τὰς χεῖρας τῶν Ἑλλήνων · εἰς τὴν Μαγαστρίαν καὶ εἰς τὸ Λονδῖνον ὅλον τὸ ἐμπόριον τῶν χειροτεχνημάτων μὲ τὴν Ἀνατολήν, πρὸς δὲ καὶ μὲ τὰς Ἰνδίας, γίνεται διὰ τῆς συμμετοχῆς τῶν Ἑλλήνων, καὶ τὰ κυριώτερα ἐμπορικὰ καταστήματα ἐν Καλκούτῃ εἶναι ἑλληνικά. Τὸ ἐμπόριον τῶν Ἑλλήνων ἐκτείνεται μέχρι τῆς Ἀμερικῆς (εἰς Νεοβόρακον, εἰς Ν. Αὐρηλίαν, εἰς Ῥῖον Ἰανέϊρον) καὶ μέχρι τῆς Αὐστραλίας.

Τινὲς τῶν ἐμπόρων τούτων ἔχουσι περιουσίας ἡγεμονικάς. Ὁ ἐν Πετροπόλει Βεναρδάκης λέγεται ἔχων ἑκατὸν ἑκατομμύρια φράγκων · οἱ ἐν Λονδίῳ ἀδελφοὶ Ῥάλλη σχεδὸν τοσαῦτα καὶ οὗτοι · ὁ τανῦν πρέσβυς τῆς Ἑλλάδος ἐν Βιέννῃ, βαρὼν Σίνας, ἀπολαύει κατὰ τὰ ἀδόμενα μιᾶς ἐτησίας προσόδου ἐκ τεσσάρων ἢ πέντε ἑκατομμυρίων φιορινίων · ὅσα δὲν εἰσπράττονται εἰς τὰ ταμεῖα πολλῶν δευτερευόντων Κρατῶν τῆς Εὐρώπης. Ἑλληνικὴ τις ἐταιρία ἀτμοπλοικὴ ἐν Λιβερπόλει ἀριθμεῖ 12 σκάφη τῆς δυνάμεως 6,000 ἵππων · ἑτέρα ἑλληνικὴ ἐταιρία, πρὸ τεσσάρων ἐτῶν συσταθεῖσα ἐν Λονδίῳ, κέκτηται ἤδη δέκα ἀτμόπλοια τῆς δυνάμεως 8,000 ἵππων. Τὸ ἐμπορικὸν ναυτικὸν τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος σύγκειται ἐκ 4,000 σκαφῶν, χωρητικότητος 300,000 τόννων, καὶ ἀριθμεῖ 40,000 ναυτῶν, ἐντὸς πληθυσμοῦ ἐξ ἐνὸς ἑκατομμυρίου καὶ ἑκατὸν χιλιάδων ψυχῶν.

Κατὰ τοὺς ἐπισήμους πίνακας οὔτινες ἐδημοσιεύθησαν ἐν Ἑλλάδι τῷ 1858, ἡ Ἑλλὰς εἶχε 32,128 ναύτας, μὴ συμπεριλαμβανομένων τῶν πληρωμάτων τοῦ βασιλικοῦ ναυτικοῦ, οὐδὲ τῶν ναυτῶν τῶν ἄνευ ὑπηρεσίας, ἢ ὑπηρετούντων ὑπὸ σημαίας τουρκικῆς, ρωσικῆς, ἰονίου, σαμικῆς καὶ δακικῆς. Μετ' αὐτῶν καὶ μετὰ τοῦ πληθους τῶν ἀμφιβίων ἐκείνων ἀνδρῶν οὔτινες

περιοικουσιν εἰς τὰς παραλίαις, ὡς πορθμέων, ἀλιέων, δυτῶν, κλπ., ἴσως τὸ δέκατον τοῦ ἑλληνικοῦ βασιλείου εἶναι ναῦται. « Εἰς τὴν Ἀνατολὴν δὲν εἶναι ἄλλοι ναῦται εἰμὴ οἱ Ἕλληνες, λέγει ὁ κόμης Λωτούρ ἐν τῷ πονήματι αὐτοῦ, Ἡ Τουρκία καὶ τὰ ὀθωμανικὰ Κράτη. Ἐὰν ἡ Τουρκία ἐσχημάτιζεν ἐν κράτος ἑλληνικόν, ἐντὸς τριάκοντα ἐτῶν θὰ καθίστατο μία τῶν πρωτίστων ναυτικῶν δυνάμεων τῆς γῆς. » Καὶ περιοδικόν τι γαλλικόν, Οἱ δύο Κόσμοι, λέγει τὰ ἐπόμενα· « Οὐδεμία χώρα φαίνεται μᾶλλον τῆς Ἑλλάδος προωρισμένη ἐκ φύσεως ἵνα γίνῃ ναυτικὴ δύναμις πρώτης τάξεως. Καὶ μόνον εἰς τὰ σημερινὰ ὄρια τῆς θεωρουμένη, ἡ Ἑλλάς κέκτηται τοὺς ὠραιότερους τοῦ κόσμου πολεμικοὺς λιμένας. Οἱ Ἕλληνες ναῦται, καθ' ἃ κρίνουσιν οἱ ἄριστοι τῶν εὐρωπαϊῶν ἀξιωματικῶν, εἶναι ἄξιοι τῆς παλαιᾶς φήμης των. Οἱ ναυπηγοὶ, καὶ τοὶ ἄμοιροι τεχνικῶν γνώσεων ἐν Τουρκίᾳ, κατασκευάζουσι πλοῖα οὐδὲν ὑποδεέστερα τῶν ἡμετέρων. Τὰ φυσικὰ ταῦτα προτερήματα, καὶ τὸ ἐπιχειρηματικὸν καὶ ἐμπορικὸν πνεῦμα τῶν Ἑλλήνων, ὑπόσχονται εἰς αὐτοὺς τὴν μεγίστην ναυτικὴν ἐπιβρόχην εἰς τὴν Μεσόγειον, καὶ ἰδίως εἰς τὸ Αἰγαῖον· ἀλλὰ διὰ τὴν φανῆ ἡ Ἑλλάς ἀξία τῆς κλήσεως αὐτῆς, εἶναι χρεία τὴν ἀνακτῆσθαι τὰ φυσικὰ τῆς μεθόρια. »

Ἡ φυσικὴ αὕτη ἐπίδοσις τοῦ Ἑλλήνος εἰς τὸ ἐμπόριον καὶ εἰς τὴν ναυτιλίαν συνιστᾷ τὴν κυριωτέραν δύναμιν αὐτοῦ, ὡς ἀτόμου καὶ ὡς ἔθνους. Εἶναι λιτὸς, νηφάλιος, οἰκονόμος, καρτερικὸς, ἐπιχειρηματίας καὶ ὑπομονητικὸς, τολμηρὸς καὶ ὁμοῦ προσηυτικὸς, πρὸ πάντων δὲ ὑπάρχει ἐν αὐτῷ ἀνεπτυγμένον εἰς τὸν ὑψιστον βαθμὸν τὸ πνεῦμα τοῦ συνεταρισμοῦ, καὶ στερεὰ τις πεποιθήσις ὅτι θὰ ἐπιτύχῃ· δύο ἀρεταὶ ἐγγυώμεναι πρὸ πάσης ἄλλης τὴν αἰσίαν ἐκβασιν πάσης ἐμπορικῆς ἐπιχειρήσεως. Ὁ Ἕλλην ναύτης τρέφεται χρείας τυχεύσης μὲ ψωμίον

καὶ ἐλαίας, οὐδὲν μὲν μισομοιρῶν διὰ τοῦτο· πίνει δὲ μόνον νερόν. Σπανίως φαίνεται εἰς τὴν ξηρὰν, ὅταν ᾗναι ἐλλιμενισμένος· μένει ἐντὸς τοῦ πλοίου ἐκ κλίσεως πρὸς αὐτὸ, ἢ χάριν οἰκονομίας· τὸν βλέπει καθήμενον εἰς τὸ κατάστρωμα σοβαρῶς, ἐπισκευάζοντα τὰ πανία τοῦ πλοίου, ἢ διορθοῦντα τὰ δίκτυα. Ἀπῆντησέ τις ποτὲ εἰς τῆς Μασσαλίας τὰς ὁδοὺς ἑλληνα ναύτην μέθυσον;

Περὶ δὲ τῆς ἐπιτηδειότητος τοῦ Ἑλλήνος ναύτου, οὗτος παίζει μὲ τὰ κύματα καθὼς τὰ παιδιά τῶν χωρίων μας ἐν τῷ μέσῳ τῶν θάμνων. Ὁ μέγας ὑδραῖος ναύτης Μιαούλης, ποτὲ δὲν ἔστρεψε τὰ νῶτα πρὸς τὸν ἄνεμον, ὅταν εἶχε χρείαν τὴν ἀσθενήσῃ κατ' αὐτοῦ. Ἐτυχέ ποτε τὴν ἀσθενήσῃ καὶ ἀφῆκε τὴν κυβέρνησιν τοῦ πλοίου του εἰς τὸν πρεσβύτερόν του υἱόν· ἄνεμος δὲ σφοδρότατος πνεύσας ἐβίασε τὸν νέον πλοίαρχον τὴν ζητήσῃ καταφυγὴν εἰς ἓνα τῶν λιμένων τῆς Ἀττικῆς, ὅπου καὶ ἄλλα πλοῖα εἶχον καταφύγει ἕνεκα τῆς τρικυμίας. Μανθάνει ὁ Μιαούλης τὸ γενόμενον, ἐγείρεται ἀμέσως ἀπὸ τῆς κλίνης του, καταβαίνει εἰς τὸν λιμένα, ἐπιβαίνει εἰς ἓν τρεχαντήριον μὲ τινὰς ναύτας, ἀπέρχεται εἰς εὐρεσιν τοῦ υἱοῦ του, ἀναβαίνει εἰς τὸ πλοῖόν του χωρὶς τὴν προφῆρῃ λέξιν, ἴσταται εἰς τὸ πηδάλιον καὶ προστάσσει τὴν ἄρῳσι τὴν ἄγκυραν· ἅπαντες τὸν ὑπακούουσι, καὶ πάραυτα ἐξέρχεται τὸ βρῖκιον ἐκ τοῦ λιμένος, φριττόντων τῶν γηραιῶν ναυτῶν. Ἐντὸς τοῦ ἀφροῦ τῶν κυμάτων, ὁ Μιαούλης ἀνακτᾷ τὰς δυνάμεις ἃς ἡ νόσος τοῦ εἶχε παραλύσει· ὑπὸ τὴν σπιθαράν του χεῖρα ὀρθοῦται τὸ σκάφος ὡς ἵππος σφριγῶν· τρέπει ὁ πηδαλιούχος τὴν τρικυμίαν αὐτὴν εἰς πνοὴν οὐρίον, λοξοδρομῶν, καὶ φέρει τὸ σκάφος αἰσίως εἰς τὸν πρὸς ὄν ὄρον. Τότε μόνον εἶπεν εἰς τὸν υἱόν του· « Ἴδου πῶς κυβερνᾶται ἐν πλοῖον! » Κατέστη δὲ δημῶδες εἰς τὴν

Γαλλίαν ἢ ἱστορία πλοίαρχου τινος Ἕλληνας ὅστις, πωλήσας τὸ πλοῖόν του ἐν Ἰσπανίᾳ εἰς συμφέρουσαν τιμὴν, ἐπέστρεψεν εἰς τὴν Ἑλλάδα μὲ τὸ πλήρωμά του, ἐπιβάς ἐπὶ λέμβου.

Ὁ Ἕλληνας ἔμπορος ἔχει τὴν αὐτὴν φυσικὴν ῥοπὴν ἣν καὶ ὁ ναύτης· γινώσκει ὅτι ἡ οἰκονομία εἶναι ἡ ἀρχὴ παντὸς πλούτου, ἀλλ' ἡ οἰκονομία του εἶναι ἡτιολογημένη οἰκονομία. Ἐγνώρισα εἰς τὴν σχολὴν τῆς Πίσσης νέον τινα Ἕλληνα, φρόνιμον καὶ συνεστηκῶτα, ἀλλὰ μὴ στερούμενον οὐδεμιᾶς τῶν ἀπολαύσεων τῆς ἡλικίας του· ἐκάπνιζε τὸ ἀθανάσιον σιγάρον του, ἀλλ' ἐφύλαττε τὸ ἄκρον αὐτοῦ, ἀντὶ νὰ τὸ ρίψῃ, καὶ ἔπειτα, ὅταν συνήγοντο πολλὰ τοιαῦτα ἄκρα, τὰ ἐπώλει. Ἐνυπῆρχεν εἰς τὸν νέον ἡ ζύμη τοῦ ἐμπορίου, ὡς βλέπετε. Ἡ καρτερία, ἡ ὑπομονὴ καὶ ἡ πρόνοια τοῦ Ἕλληνος ἐμπορίου εἶναι παροιμιώδεις εἰς τοὺς τόπους ἐνθα αὐτὸς ἐπικρατεῖ· ἡ ἐμπορικὴ ἐκείνη κρίσις ἣτις τῷ 1856 ἐκλόνισεν ἐκ θεμελίων ὅλον τὸν ἐμπορικὸν κόσμον, μόλις ἐφῆψατο τοῦ ἑλληνικοῦ ἐμπορίου· ὁ Ἕλληνας ἔμπορος εἶναι τολμηρὸς ἐν ταῖς ἐπιχειρήσεσιν, ἀλλὰ συγχρόνως καὶ πολύτροπος ἐν προφυλάξεσιν· ἀνάλυσον τὰς ἐκ πρώτης ὕψεως τολμηρὰς πράξεις του, καὶ εὐρήσεις ἐν τῇ ἐκβάσει λεπτότατον ὑπολογισμόν. Ὡστε ἡ κατ' ἐπιφάνειαν τυφλὴ ἐμπιστοσύνη αὐτοῦ εἰς τὴν αἰσίαν ἐκθασιν εἶναι ἡ πεποιθήσις ἣν ἠρύσθη ἐκ τοῦ καλῶς μελετηθέντος καὶ ὑφ' ὅλας τὰς φάσεις σπουδασθέντος σχεδίου του.

Διηγούνται ὅτι ὁ ἀρχηγὸς μεγάλου τινος ἐμπορικοῦ καταστήματος ἑλληνικοῦ, εὐρὼν εἰς τὸ γραφεῖον ἐνὸς τῶν ὑπαλλήλων του τὸν Ὀμηρον, ὠργίσθη, καὶ « Πῶς! τὸν εἶπεν, ἀνόητε· τὸν Ὀμηρον κάθησαι καὶ μοῦ ἀναγινώσκεις! Δὲν καταλαμβάνεις ὅτι ἐν μόνον πρέπει νὰ ᾔῃαι ὁ λογισμὸς σου ἡμέραν καὶ

νύκτα, πῶς ν' αὐξήσῃς τὰ χρήματά σου! » Ἦκουσα δὲ καὶ νέον τινα ποιητὴν πολὺν χρόνον ζήσαντα μεταξύ ἐμπόρων τῆς Μαγκεστρίας, παραπονούμενον διὰ τὴν συναναστροφὴν των· « Δὲν κάμνουν ἄλλο παρὰ ν' ἀναμασσῶν αἰωνίως σιτάρια καὶ μαδαπολάμια! »

Εὐρίσκονται ὁμοίως καὶ ἔμποροι λόγιοι. Τοιοῦτον ἓνα εἶχεν ἀνταποκριτὴν ἐν Τεργέστη ὁ Κοραῆς, καὶ ἕτερον ἐν Ἀμστελδάμῳ. Ἀλλ' οὗτοι ἀπέθανον πτωχοί. Εἰς τῶν κυριωτέρων ναυλομισιτῶν τοῦ Λονδίνου, ὁ Κ. Στέφανος Ξένος, ὅστις εἶναι καὶ πρᾶκτωρ διευθυντὴς μεγάλης τινὸς ἀτμοπλοικτικῆς ἐταιρίας ἑλληνικῆς, ἔγραψε καὶ ἐξέδωκε διάφορα πονήματα ἀξιόλογα, ἐν οἷς καὶ ἀγγλικὴν τινα μυθιστορίαν ἐπιγραφομένην « Ὁ Διάβολος ἐν τῇ Ἀνατολῇ. » Ψευδὲς ἀράγε ἠθέλησε ν' ἀποδείξῃ τὸ δὴ λεγόμενον, ὅτι ὁ κυνηγῶν λαγωὺς δύο οὐδέτερον συνέλαβε;

Εὐρέθησαν ἄνθρωποι λέγοντες ὅτι εἰς τὸν Ἕλληνα δὲν ὑπάρχει πνεῦμα συνεταρισμοῦ· εἶναι τὸ αὐτὸ ὡς ἂν ἠρνοῦντο τὴν κίνησιν βαδίζοντες. Τὸ πνεῦμα τοῦ συνεταρισμοῦ ἐνυπάρχει εἰς τὸν Ἕλληνα ἀνεπτυγμένον εἰς τὸν ὑψιστον βαθμὸν, καὶ ἀρκοῦμαι φέρων εἰς ἀπόδειξιν ὅ,τι συμβαίνει συνεχῶς εἰς πολλὰ κεντρικὰ μέρη τοῦ ναυτικοῦ τῶν Ἑλλήνων. Πρόκειται νὰ φορτωθῇ ἐν πλοῖον· οἱ ἰδιοκτῆται τοῦ πλοίου (καὶ αὐτὸ δὲ τὸ νὰ ἔχῃ ἐν πλοῖον πολλοὺς ἰδιοκτῆτας εἶναι συνεταρισμὸς) καταθέτουσι τὸ μέσον τῆς μετακομίσεως· τὸ πλήρωμα καταθέτει τὴν προσωπικὴν ὑπηρεσίαν του, ὁ πλοίαρχος τὴν ἐγνωσμένην ἰκανότητά του, οἱ ἰδιοκτῆται τοῦ φορτίου, πολλάκις ἐκ ποικίλων εἰδῶν συνισταμένου, καταθέτουσι καὶ αὐτοὶ τὴν ἀξίαν τῶν ἐμπορευμάτων. Ἴδου ἀμέσως μία ἐταιρία διὰ μετοχῶν, εἰς τὴν ἀρχαϊκὴν τῆς σύστασιν. Τὰ κέρδη διανέμονται εἰς μερίδια κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον· ἀφαιρεῖται τὸ ποσὸν τῶν κεφαλαίων

ἄτινα ἐνεδύθησαν εἰς ἐμπορεύματα, ἀφαιρεῖται ὁ τόκος τῶν χρημάτων, τὰ ἔξοδα τῆς θαλασσοπορίας, τὰ λιμενικὰ δικαίωματα, κλπ. Τὸ δὲ λοιπὸν διαιρεῖται εἰς δύο ἴσα μέρη· τὸ μὲν ὑποδιαιρεῖται εἰς τόσα μερίδια ὅσοι οἱ ναῦται, οἰαδήποτε καὶ ἂν ἦ ἡ ἡλικία καὶ ἐπιτηδειότης των, τὸ δὲ ἐπιφυλάττεται εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας τοῦ πλοίου. Εἰς τὸν πλοίαρχον δίδεται ἡ ἀξία δέκα μεριδίων δι' ἐαυτὸν καὶ ἐτέρων δέκα διὰ νὰ διανεμηθῶσιν εἰς τοὺς ἀξιωτέρους τοῦ πληρώματος. Ἡ διανομὴ γίνεταί κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ὅταν εἰς τὸ μερίδιον ἐνὸς ναυτοῦ ἀναλογουσὶν ὄχι ὀλιγώτερα τῶν 100 φράγκων· ἄλλως ἀνατίθεται τὸ πρᾶγμα εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς γενικῆς τῶν μετόχων συνελεύσεως. Τὰ κεφάλαια δὲν ἀποκρίνονται διὰ τὰς ζημίας τοῦ πλοίου, ἐὰν συνέβησαν τοιαῦται, οὐδὲ τὸ πλοῖον ἀποκρίνεται διὰ τὰς ζημίας τῶνπραγματειῶν (1).

Προφανῶς λοιπὸν ὁ συνδυασμὸς οὗτος τῆς θαλασσοπολείας μὲ τὸ ἐμπόριον μαρτυρεῖ ὅτι εἰς τοὺς ἐπινοήσαντας αὐτὸν ὑπάρχει ἔμφυτον τοῦ συνεταιρισμοῦ τὸ πνεῦμα· αἱ διὰ μετοχῶν πληρωτέων τῶ φέροντι ἑταιρίαι εἶναι ἀναγωγὴ τοῦ πνεύματος τούτου ἐπὶ τὸ ἀπλούστερον. Διὸ καὶ σήμερον τὰ ἐπιτόπια κεφάλαια προτιμῶσι τοῦτο τὸ εἶδος τοῦ συνεταιρισμοῦ. Ἡ ἐν Ἀθήναις Ἐθνικὴ Τράπεζα, αἱ ἐπὶ πλοίων ἀσφαλιστικαὶ ἑταιρίαι τῆς πρωτευούσης, τῆς Σύρου, τῶν Πατρῶν, ἡ ἐν Σύρῳ ἀτμοπλοικὴ Ἐταιρία, ἡ ἐν Πάτραις ἑταιρία πρὸς κατασκευὴν οἴνων, ἡ ἐν Ἀθήναις ἀνώνυμος μεταξουργικὴ ἑταιρία, ἔτι δὲ καὶ ἡ πρὸ μικροῦ συστηθεῖσα ἐν Πάτραις ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν τῆς Προνοίας ἀσφαλιστικὴ ἑταιρία ἐπὶ τῆς ζωῆς, καταδεικνύουσι τὸ

(1) Εἰς Πάρον, εἰς Γαλαξειδίον, ἐν τῷ κόλπῳ τῆς Κορίνθου, καὶ εἰς πολλὰ τῶν παραλίων τῆς Εὐβοίας, ὁ ναύτης εἶναι καὶ γεωργός· ὅταν δὲν ποντοπορῇ, καλλιεργεῖ τὴν γῆν αὐτοῦ. Συμβαίνει εἰς ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν κάτοικον τῶν παραλίων νὰ ᾖ καὶ ναύτης, καὶ ἔμπορος, καὶ γεωργός.

πνεῦμα τοῦτο τοῦ συνεταιρισμοῦ, τὸ ὁποῖον ἀρνοῦνται ἀμβλύωπές τινες.

Τέλος, τὸ αὐτὸ τοῦτο πνεῦμα τοῦ συνεταιρισμοῦ ἀναφαίνεται καὶ ἐν τῷ ὀργανισμῷ αὐτῶ τῶν ἐμπορικῶν καταστημάτων. Ὁ ἀπλοῦς γραφεὺς, ὅστις εἰσέρχεται εἰς τὸ κατάστημα πολλάκις ἄνευ μισθοῦ, μετὰ τινὰ χρόνον πρῶτον λαμβάνει μισθὸν, ἐὰν δὲ φανῇ ἔχων ἀληθὲς ἐμπορικὸν πνεῦμα, τὸν δίδεται καὶ ὄχι ἀσήμαντον μερίδιον ἐκ τῶν ἐτησίων κερδῶν τοῦ καταστήματος· συμβαίνει μάλιστα καὶ νὰ γίνῃ συνétairos, ἀποκτῶν ὅσα καὶ οἱ προϊστάμενοί του. Πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἀλλαγῶς φαίνεται ὡς ἐξαιρέσις, παρὰ τοῖς ἔλλησιν ἐμπόροις εἶναι κανὼν. Τὸ ἐμπορικὸν κατάστημα εἶναι ὡσὰν δύναμις ἐφελκύουσα καὶ προσκτῶσα πάντα ἐμπορικὸν νοῦν, ὃν ἂν ἴδῃ ἀνατέλλοντα· οὕτω δὲ ἡ καρτερία τοῦ ἐμπόρου, εἰς οἰανδήποτε τυγχάνῃ οὗτος βαθμίδα τῆς ἐμπορικῆς ἱεραρχίας, προβαίνει μέχρι τῶν ὑπάτων ὀρίων τῆς ἀνθρωπίνης θελήσεως. Ἐπέρχεται καταστροφή, ἀλλὰ δὲν τὸν καταβάλλει· εὐθὺς τὴν ἐπαύριον τοῦ συμβιβασμοῦ του μὲ τοὺς δανειστάς, καθὼς οἱ μύρμηκες τῶν ὀπείων ἢ φωλεᾷ ἠφανίσθη, συνέρχονται πάλιν ἀμέσως ἵνα κατασκευάσωσιν ἄλλην, οὕτω καὶ αὐτὸς ἀναλαμβάνει τὸ ἔργον, καὶ λησμονῶν ὅτι ὑπῆρχε τέως στρατηγὸς στρατιᾶς ἐξ ἐμπόρων, ἄγει ἀνδρείως εἰς τὸν πόλεμον στρατιώτης ἀπλοῦς!

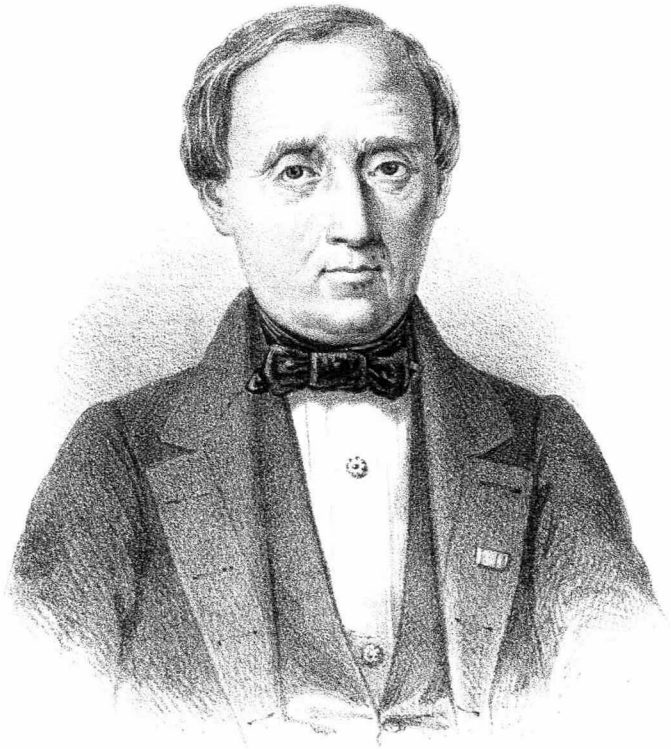
Ὅσον ἔμφροντις καὶ ἂν ἦ ὁ ἔλλησιν ἔμπορος ὡς ἐκ τῶν ἀγχολιῶν τοῦ ἐμπορίου του στήνει πάντοτε τὸ οὖς εἰς τὴν φωνὴν τῆς ἀπουσίας πατρίδος. Αἱ κυριώτεραι τῶν ἐν Ἀθήναις δημοσίων οἰκοδομῶν ἠγέρθησαν δαπάνη τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἀποκαταστημένων ἐλλήνων ἐμπόρων· ὁ κυριώτερος τῶν φορολογουμένων τῆς Ἑλλάδος εἶναι ὁ ἔμπορος· οὐδέποτε αὐτὸς ἀπαυδεῖ, οὐδέποτε ἀποθαρρύνεται, οὔτε ἐκ τῶν ὀχληρῶν, οὔτινες τὸν

φορτώνονται, οὔτε ἐκ τῆς ἀχαριστίας τῶν ἀγνωμόνων. Ἡ καρδιά του πάλλει ὑπὲρ τῆς εὐδαιμονίας τῆς πατρίδος του· ἔτοιμος αἰείποτε εἰς τὸ καταθέτειν τὴν προσφοράν αὐτοῦ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον αὐτῆς, ὑπομειδιῶν μετὰ πατρικῆς ἀγαθότητος πρὸ τῶν σφαλαμάτων τῶν ἰθυνόντων τὰ πράγματα, συγχωρεῖ καὶ αὐτοὺς τοὺς εἰπόντας, « Ἡμεῖς θέλομεν τὰ χρήματά των, ἀλλ' αὐτοὺς δὲν τοὺς θέλομεν. » Καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ βίου του, πληροῖ εὐεργεσιῶν τὴν Ἑλλάδα, καὶ θνήσκων, ὡσάκις δὲν τῇ ἀφιέρωσιν ὅλην αὐτοῦ τὴν περιουσίαν, κληροδοτεῖ μέρος τι εἰς αὐτὴν (1). Πρὸ πέντε ἐτῶν ἀπεβίωσεν ἐν Τεργέστη ὁ Δημήτριος Πλατυγένης, ὅπου ἔζη μετριώτατα, ἐμπορευόμενος τὰ δημοτριακὰ εἶδη· οὗτος κατέλιπεν εἰς τὸ ἔθνος τὸ ὅλον σχεδὸν τῆς περιουσίας του, συνισταμένης εἰς 80 χιλιάδας φιορινίων. « Ἡ κηδεῖα μου νὰ γίνῃ ταπεινὴ, ἔλεγεν ἐν τῇ διαθήκῃ του, ὡς ἀρμόζει εἰς ἀποθνήσκοντα εἰς ξένην γῆν! »

Κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν ἀπέθνησκε καὶ ἐν Ἀθήναις πτωχὸς τις ἀκονιστῆς, Δημήτριος Ὁκάς (2) ὀνομαζόμενος, καταλιμπάνων εἰς τὴν πατρίδα εἴκοσι δραχμὰς ἐκ τῆς περιουσίας του, συνισταμένης εἰς δραχμὰς ἑξακοτίας. Ὅποιος συμπαθὴς παραλληλισμὸς μετὰ τοῦ πλουσίου τῆς Τεργέστης ἐμποροῦ καὶ τοῦ ταπεινοῦ ἀκονιστοῦ τῶν Ἀθηνῶν!

(1) Καλὸν ταῦτα νὰ κηρύττωνται ἐν Εὐρώπῃ εἰς γλώσσαν εὐρωπαϊκὴν· τιμῶσι καὶ ὠφελοῦσι τὸ ἔθνος· ἀλλ' εὐκταῖον τὸ νὰ ἡσθάνοντο τινες τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ὁμογενῶν ἡμῶν, ἀναγινώσκοντες τὰ τελευτάτα ταῦτα, φωνῆν ἐν τῇ συνειδήσει λέγουσαν αὐτοῖς· « Σὺ δὲν μετέχεις τοῦ γενικοῦ ἐπαινοῦ τούτου· καὶ δὲν μετέχεις αὐτοῦ, ἂν ὄχι ἐξ ὑπερβαλλούσης πλεονεξίας, ἀλλ' ἐξ ἀσυγγνώστου ὑπερφρονήσεως ἐνώπιον τοῦ ἔθνους ἐν ᾧ ἐγενήθης, ἢ ἐξ ὀλεθρίας ἀπελπισίας πρὸς ἀνθρώπους καὶ πράγματα. » Οὐδὲν αἰνιττόμεθα πρόσωπον, ἀλλὰ καὶ οὐδεὶς τῶν ἀναγνωστῶν ἡμῶν ἀρνηθήσεται ὅτι οἱ ἀνωτέρω ἐπαινοὶ τοῦ φιλέλληκος γάλλου συγγραφέως δικαίως ἀπευθυνόμενοι πρὸς τὸ ἐμπορικὸν σῶμα τῶν Ἑλλήνων ἐν γένει, ὡχρῶσιν ἐνώπιον ἐξαιρέσεων, ὀλιγίστων εὐτυχῶς, τὰς ὁποίας εὐχόμεθα νὰ ἐξαλείψῃ τὸ μέλλον.

Σημ. τῆς Ἡμέρας.

ANASTASIO M. ...

Imp. L'Espresso de Paris et de France
3

ΖΗΣΗΣ ΣΩΤΗΡΙΟΥ

Οὐδ' εἶναι καιρὸς πολὺς ἀφ' οὗτο ἕτερον τῆς οὐπω ἐλευθερωθείσης Ἑλλάδος τέκνον, ὁ Νικόλαος Στουρνάρης, διήρει ἀποθήσκων τὴν περιουσίαν του εἰς δύο ἴσας μερίδας, ὧν τὴν μὲν κατέλιπεν εἰς τὴν πατρίδα, τὴν δὲ εἰς τὴν γυναῖκα καὶ εἰς τὴν θυγατέρα του, ἐντελλόμενος ἵνα ἡ γυνὴ του κατοικήσῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἡ δὲ θυγάτηρ του νυμφευθῇ Ἕλληνα. « Ἐάν δὲ ἡ θυγάτηρ μου (λέγει ἐν τῇ διαθήκῃ) δὲν πράξῃ κατὰ τὴν τελευταίαν θέλησίν μου, ἄλλην κληρονομίαν δὲν ἀφίνω εἰς αὐτὴν, εἰμὴ τὴν κατάραν μου. »

Ὄνόματα οἷα τὸ τοῦ Πλατυγένους, τοῦ Ὄκα, τοῦ Στουρνάρη μεταδοθήσονται εἰς τὰς μελλούσας γενεὰς τῆς Ἑλλάδος, ὡς τὰ τοῦ Φεῤῥαίου Ρήγα, τοῦ Ἀλεξάνδρου Ὑψηλάντου, τοῦ Βότσαρη, τοῦ Κανάρη, τοῦ Καποδιστρίου!

Ἐάν ποτε ἡ ἑλληνικὴ πατρίς περιέλθῃ εἰς κίνδυνον, οἱ σώσοντες αὐτὴν ἔσονται ὁ Ἕλλην ναύτης καὶ ὁ Ἕλλην ἔμπορος.

B.

ΟΙ ΓΑΙΩΤΑΙ.

Ἡ οἰκογενειακὴ ἀγάπη, βάσιν ἔχουσα τὸ ἀμίαντον τῆς συζυγικῆς κοίτης, εἶναι ἐκ τῶν κυριωτέρων χαρακτήρων τῶν ἰδιωτικῶν ἠθῶν τῆς Ἑλλάδος. Ἡ ἀγαμία θεωρεῖται ὡς δυστύχημα, καὶ οἱ μένοντες ἄνυμφοι διὰ βίου οἰκτείρονται· διὸ καὶ οἱ Ἕλληνες συνεπιζοῦν νὰ λέγωσιν « εἰς ταῖς χαραῖς σου » ὡς εὐχήν. Χαρὰς δὲ ἀποκαλοῦντες τοὺς γάμους, ἐννοοῦσιν αὐτοὺς βεῖωθας ὡς τὸ ἔπακρον τῆς χαρᾶς. Νυμφεύονται λοιπὸν, καὶ μάλιστα οἱ ἀγρόται νέοι· αἱ γυναῖκες δεκατετραετεῖς ἢ δεκαπενταετεῖς· οἱ ἄνδρες δεκαεπταετεῖς, ἢ τὸ βραδύτερον, εἰκοσαετεῖς. Ἡ γυνὴ καθίσταται ὁ σύντροφος τοῦ ἀνδρός· εἰς τοὺς

ἀγρούς συμμερίζεται μετ' αὐτοῦ πάντα βαρὺν κάματον. Εἰς δὲ τὰς ἀνωτέρας τάξεις τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας, σπανίως ἢ γυνὴ λησμονεῖ ὅτι ἡ φιλοπονία, ἡ ἀγρυπνία καὶ ἡ οἰκονομία τῆς δύνανται νὰ διπλασιάσωσι τὴν περιουσίαν τοῦ συζύγου τῆς. Ἡ Ἕλληνίς, ὅποιασδήποτε τάξεως καὶ ἂν τυγχάνῃ, πρὸ πάντων εἶναι καλὴ οἰκονόμος, « καλὴ νοικοκυρὰ » γινώσκουσα ὅτι (κατὰ τινὰ ἑλληνικὴν παροιμίαν), « τοῦ νοικοκυροῦ τὸ μάτι κοπριά 'να 'ς τὸ χωράφι. » Ἡ σύζυγος κυρίου τινός, πρώην ἡγεμόνος ἐν ταῖς παραδυναβίοις ἡγεμονίαις, νῦν δὲ ἰδιωτεύοντος ἐν Ἀθήναις, ἀνδρὸς εὐπαιδευτοῦ καὶ εὐπροσηγόρου, ὡμολόγει ἐντὸς τῆς ἡγεμονικῆς αἰθούσης τῆς μὲ ἄκραν ἀπλότητα, ὅτι ἄπαξ τοῦλάχιστον τῆς ἡμέρας δὲν ἔλειπεν ἐκ τοῦ μαγειρείου τῆς.

Ἀλλὰ καὶ καλὴ οἰκονόμος καὶ φιλοστοργοτάτη μήτηρ εἶναι ἡ Ἕλληνίς· ἀφ' ἑτέρου δὲ καὶ τὰ τέκνα θεωροῦσιν ὡς ἱερὸν τὸ χρέος τοῦ νὰ γηροκομήσωσι τοὺς γονεῖς· οὐ μόνον δὲ τοῦτο, ἀλλὰ καὶ νὰ περιθάλψωσι τὰς ἀγάμους ἀδελφάς καὶ τοὺς ἀνηλικούς ἀδελφούς. Διὰ τοῦτο σπανίως Ἕλληνας νυμφεύεται πρὸ τῶν ἀδελφιδῶν του, καὶ ἐὰν αὐταὶ δὲν ἔχωσι περιουσίαν, ἐργάζεται ἵνα σχηματίσῃ προῖκα δι' αὐτάς. Τόσον ἰσχυρὸς εἶναι ὁ συγγενικὸς δεσμὸς παρὰ τοῖς Ἕλλησιν, ὥστε ποτὲ συγγενῆς, ὅσον μακρυνὸς καὶ ἂν ὑποτεθῆ, δὲν κρούει ἐπὶ ματαίῳ τὴν θύραν συγγενοῦς του πλουσιωτέρου· καὶ πέποιθεν ὅτι ὁ πλούσιος συγγενῆς του ποτὲ δὲν θὰ τὸν ἀρνηθῆ ὡς πτωχόν. Εἰς τῶν ἀνωτάτων ἀξιωματικῶν τοῦ Κράτους, πορευόμενος παρὰ τῷ βασιλεῖ, ἀπῆντα συνεχῶς εἰς τοὺς διαδρόμους τῶν ἀνακτόρων μίαν του ἐξαδέλφην, πλύνουσαν τὰς ἀναβάθρας. — Καλημέρα, ἐξαδέλφε! — Καλὴ σου μέρα, ἐξαδέλφη! . . . τί κάμνεις; εἶσαι καλά; — Ἄμ' ἄς τὰ λέμεν καλά, ἐξαδέλφε. . .

Καθὼς βλέπεις, κόπος πολλὸς, καὶ ὄφελος κἂν τίποτε. . . Καψοξάδελφε, δὲν λὲς εἰς τὸν βασιλέα νὰ προβιθάσῃ τὸν ἀνεψιόν σου, τὸν υἱόν μου τὸν λοχία; — Μείνε ἤσυχη, ἐξαδέλφη, καὶ θὰ ὁμιλήσω εἰς τὸν βασιλέα, θὰ ὁμιλήσω.

Ὁ διάλογος οὗτος ἐπανελαμβάνετο μετὰ τινὰς ἡμέρας. Ἀλλὰ θὰ μᾶς ἐρωτήσωσι, διατί λοιπὸν ὁ ἀξιωματικὸς οὗτος δὲν ἐπροστάτευε τελεσφορότερον τὴν συγγενὴ του; Διότι πτωχὸς καὶ αὐτὸς, πατὴρ πολυμελοῦς οἰκογενείας, εἶχεν ἴσως ἐτέρους πεντήκοντα ἐξαδέλφους καὶ ἐξαδέλφας, πτωχοὺς ὡς ἦτον καὶ ἡ πλύνουσα τὰς ἀναβάθρας τῶν ἀνακτόρων.

Ἡ μεγίστη τῶν ὑβρεων παρὰ τοῖς Ἕλλησιν εἶναι ἡ καταπομένη τῆς οἰκογενειακῆς τιμῆς. Πολλάκις ἀποπλύνεται διὰ τοῦ αἵματος. Ἔνα καιρὸν, ἀλλὰ καὶ σήμερον ἀκόμη εἰς τὰ ἀπόκεντρα μέρη, τὸ νὰ παραβῆ τις ὑπόσχεσιν δοθεῖσαν εἰς μνηστήν, θεωρεῖται ὡς ὕβρις, πολλάκις τιμωρουμένη ὡς ἡ ἀτιμωσις.

Εἰς τὰς Ἀθήνας δὲν εἶναι τόση ἡ αὐστηρότης· ἐκεῖ πολλάκις διαλύεται ἀρραβῶν καὶ κατὰ τὴν παραμονὴν τοῦ γάμου. Καθὼς εἰς πᾶσαν πρωτεύουσαν, οὕτω καὶ εἰς τὰς Ἀθήνας, ἡ ἀλλοίωσις τῶν ἠθῶν ὑπάρχει ἐπαισητοτέρα· ἀλλὰ κ' ἐκεῖ μὴ ἀπατάσθω ὁ ξένος βλέπων εἰς τοὺς ἐντοπίους ἀντικοπτρισιμὸν τινὰ τῶν εὐρωπαϊκῶν κοινωνιῶν. Θ' ἀπορῆσῃ ἀκούων συνεχῶς ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τῆς Ἑλλάδος ὁμιλίαν ἀνεμείνας ὅπως οὖν, ἢ ἀπαντῶν φρονικὰ βλέμματα ἐκ τοῦ ὠραίου φύλου. Ἀλλ' ἄς προσέγῃ νὰ βάλῃ χαλινὸν εἰς τὴν φαντασίαν του, ἐὰν μάλιστα ἦναι λίαν ζωηρὰ· ἄλλως, θὰ αἰσθανθῆ δυσάρεστον μεταμείλειαν. Βεβαίως, δὲν ἐπαινω τὴν ἑλλειψιν τῆς συστολῆς εἰς τὸ λαλεῖν· θὰ μὲ ἤρεσκε μάλιστα πλειοτέρα τις ἄγνοια ἐπὶ πραγμάτων τινῶν τοῦ κόσμου τούτου, καὶ οὐδὲ βλάπτει μικρὸν τι μόριον

ποιήσεως εἰς τὰς κοινωνικὰς τοῦ βίου σχέσεις· ἀλλ' ὅπωςδὴποτε, τὰ ἦθη μένουσιν ἀγνά. Δὲν λέγω ὅτι δὲν ὑπάρχουσι καὶ ἐξαιρέσεις, καθὼς εἰς πᾶσαν πρωτεύουσιν, μικρὰν ἢ μεγάλην, οὕτω καὶ εἰς τὴν ἑλληνικὴν εὐρίσκονται ἄτομα παρέχοντα ἀφορμὴν ὁμιλίας περὶ αὐτῶν· ταῦτα ὅμως καταδεικνυόμενα ὑφίστανται σιωπηλῶς τὴν κοινὴν κατάκρισιν. Ἡ κοινωνία ἐκεῖνη τὰ τιμωρεῖ ὄχι ἐλαφρῶς.

« Εἰς τὴν Ἑλλάδα πρέπει νὰ ἔλθῃ τις διὰ νὰ ἴδῃ συνοικέσια ἐξ ἔρωτος καθαροῦ, » ἔλεγεν ἐσχάτως γάλλος τις ὁδοιπόρος, εὐρισκόμενος εἰς ἑλληνικὸν οἶκον, ὅπου ὑπῆρχε συναναστροφή. Ὅλοι ἀμέσως διηγέθησαν κατὰ τοῦ λόγου τούτου. Εἶχον ἄδικον· ὁ Γάλλος εἶχε δίκαιον. Ἡ προῖξ εἶναι ἐντὸς τῶν ἑλληνικῶν ἠθῶν· ἄρα, οὐδὲν ἄπορον ἐὰν ἕκαστος ζητῇ μίαν προῖκα· ἀλλ' ἡ προῖξ αὕτη, εἰλικρινῶς λέγομεν, πολλάκις εἶναι τόσον μηδαμινῆ, ὥστε καταντᾷ τύπος ἀπλοῦς τοῦ συνοικεσίου. Εἰς τὴν Ἑλλάδα νυμφεύονται οἱ ἄνθρωποι, διότι οὐ καλὸν εἶναι τὸν ἄνθρωπον μόνον· ποιεῖ δὲ ἡ καρδιά τὴν ἐκλογὴν, καὶ μικρὰ ἢ φροντὶς περὶ περιουσίας· ὑπάρχει πεποίθησις ἐν τῷ μέλλοντι. « Συναίρομεν ἀλλήλους, » λέγει τὸ νέον ζεῦγος, καὶ κρατεῖ τὸν λόγον του.

Δὲν λείπουσιν ὅμως καὶ οἱ προικοθῆραι· μάλιστα δὲ ἐπιχειροῦσι πολλάκις περιουσίας μακρὰς εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν, καὶ ἐπιστρέφουσι μὲ τὸ γυρσοῦν δέρας. Τὰ τοιαῦτα ὅμως συνοικέσια δὲν εἶναι ἐκ τῶν εὐτυχεστέρων. Οἱ ἔμποροι, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, συνάπτουσι συνοικέσια ἐκ συμφέροντος· οὗτοι ἐνίοτε ἀρράβωνίζονται χωρὶς νὰ γνωρίζωνται προσωπικῶς· σπανίως ὅμως νυμφεύεται ἔμπορος ἑλλην με ξένην γυναῖκα, καὶ ἔτι σπανιώτερον θυγάτηρ ἐμποροῦ ἑλληνος νυμφεύεται μὲ ἄνδρα ἀλλοεθνή· ὁσάκις ἔγινε τοῦτο, τὸ Πανελλήνιον ἔβαλλεν ἐν ἄρον, ἄρον! τὸ

JANTIAZ PAAHE

ὁποῖον ἠκούσθη εἰς τὰ τετραπέρατα τῆς γῆς. Διότι ὁ μὲν ἀνὴρ, καὶ μὲ ξένην νυμφευόμενος, δὲν ἀποσκιστᾶ ἀπὸ τῆς μεγάλης ἑλληνικῆς οἰκογενείας· ἡ δὲ γυνὴ ἀπόλλυται διὰ παντός· ἐγίνεν ἀρνησίπατρις· καὶ τόσον δυνατώτερον κατακραυγάζουσιν, ὅσον μεγαλητέρα ἦναι ἢ προῖξ τὴν ὁποῖαν ἔλαβε μεθ' ἑαυτῆς.

Τούτου ἕνεκα οἱ πατέρες δὲν ἀνέχονται τὴν σύζευξιν τῶν θυγατέρων τῶν μὲ ἀνδρας μὴ Ἑλλήνας, οἰοῦναι αἰσθανόμενοι κατὰ βάθος, χωρὶς νὰ τὸ καταλαμβάνωσιν, ὅτι καὶ αὐτοὶ καὶ ἡ περιουσία τῶν ἀνήκουσιν εἰς τὸ ἔθνος, καὶ ὄχι εἰς ἑαυτούς. Πρὸ τινῶν ἐτῶν, πλούσιός τις ἔλληνας ἔμπορος, ἐν Λονδίῳ ἀποκαταστημένος, ἐνύμφευσεν τὴν θυγατέρα του μὲ Ἄγγλον. Τί μέγα κακὸν ἔγινε! παρ' ὀλίγον τὸ γεγονός τοῦτο ἐλάμβανε χαρακτηριστῆρα συμβάματος πολιτικοῦ. « Τὸ ἔθνος ἀπώλεσε μίαν ὀλόκληρον περιουσίαν! » ἀνέκραζον παντᾶχούθεν· καὶ σημειωτέον ὅτι οἱ τρανότερον κατακραυγάζοντες ἦσαν οἱ οὐδέποτε ὄνειρευθέντες νὰ λάθωσι τὴν πλουσίαν ἐκείνην νύμφην εἰς σύζυγον. Εἰς οὐδενὸς δὲ τὴν ιδέαν ἀνέβη ἡ σκέψις, ὅτι ὁ πατὴρ ἐκεῖνος δὲν θὰ ἔπραττεν ἴσως καλῶς ἂν παρεβίαζε τῆς θυγατρὸς του τὴν θέλησιν. Ἐγωῖσμός τοῦτο· ἀλλ' οὐδεὶς θὰ ἀρνηθῆ ὅτι εἶναι ἐγωῖσμός εὐγενής.

Τὸ διαζύγιον ὑπάρχει ἐν Ἑλλάδι, ἀλλ' οὐχὶ εἰς τοσαύτην χρῆσιν ὅσῃ διεφήμισαν. Τὸ διαζύγιον, ὅπερ κωλύει πολλὰ παρανομήματα, ὅτε προέρχεται ἐκ μοιχείας, καταστρέφει τοὺς οἰκογενειακοὺς δεσμοὺς, καὶ ἡ παραβίασις τῆς τιμῆς ρίπτει πυκνότατον κάλυμμα πένθους μεταξὺ τῆς ἐνόχου γυναικὸς καὶ τῶν οἰκείων αὐτῆς. Τὰ τέκνα θέλουσι φέρεи τὸ πένθος τῆς ἑαυτῶν μητρὸς, ἥτις θέλει ποτὲ ἰκετευτικῶς ριφθῆ εἰς τοὺς πόδας τῶν, ἀλλ' ὅμως θέλει ἀκούσει· « Δὲν εἶσαι μήτηρ μας... ἡ σύν-

τροφος τοῦ πατρὸς μας ἦτο γυνὴ τιμία... δὲν ὑπάρχει ἐπὶ τῆς γῆς πλέον!... » Πῶς δὲ ὁ ἀτιμασθεὶς σύζυγος θέλει ἐκδικήσει τὴν ἑαυτοῦ τιμὴν; θέλει φονεύσει ὅπως φονεύουσι τὰ ἐρπετὰ ἐκεῖνον ὅστις κατεχράσθη τῆς ἐμπιστοσύνης αὐτοῦ ἢ μᾶλλον θέλει τὸν καταφρονήσει. Ἄλλως, ἡ μονομαχία δὲν ἀνάγεται εἰς τὰ ἑλληνικὰ ἦθη (1), καὶ ὁ ἐξυβρισθεὶς ἀνὴρ δὲν ἤθελε κρίνει ἄξιον ὥστε γνωστότατον ῥητὸν νὰ χρησιμεύσῃ εἰς τὸν ἐπικήδειον λόγον του. Πολλάκις συνέβησαν μονομαχίαι, ἀλλ' ἀποστρέφονται αὐτάς· ἄλλοτε πάλιν, ὅπερ συχνότερον, αἱ διατυπώσεις αἵτινες διευθετοῦσι τὰ περὶ τιμῆς καὶ αὐται μόναι δύνανται νὰ δικαιώσωσι τὴν μονομαχίαν, παραβαίνονται βαρβάρως, καὶ ἄνθρωποι ἐργαζόμενοι ἐν ὀνόματι τῆς τιμῆς φέρονται ὡς ἄνδρῳ καὶ ἀποτρόπαιοι δολοφόνοι. Ἄλλοτε, εἰς τινὰ μέρη, ἡ δολοφονία ἐθεωρεῖτο νόμιμος ἐκδίκησης, ὥσπερ ἐν τῇ Κορσικῇ ἢ vendetta. Ἡ ἐκδίκησης αὕτη μετέβαινεν ἀπὸ πατρὸς εἰς υἱὸν, καὶ μέχρι τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἐπληροῦτο, ἐπενθηφόρουν καὶ ὄφειλον νὰ μένωσιν ἄκλειροι. Ἀλλ' ὁ ποινικὸς κώδικὸς κατέλυσε τὸ ἔθιμον τοῦτο.

Ἐὰν τὸ διαζύγιον διακόπτει τοὺς δεσμοὺς τῆς οἰκογενείας, ὁ θάνατος δὲν ἀπολύει αὐτοὺς, καὶ ἡ οἰκογένεια ἐπιζεῖ καὶ πέραν τοῦ τάφου· διότι σπανίως θέλει ἔλθει ἡ χήρα εἰς δεῦτερον γά-

(1) Ἀξιοσημείωτος τῶ ὄντι ἡ ἐκ τῶν Ἑλληνικῶν ἐθίμων ἀπουσία τῆς προλήψεως ἧτις καλεῖται φιλοτιμία (point d'honneur), ἧτις ἐγέννησε τὴν μονομαχίαν καὶ ἧτις παρὰ τοῖς ἄλλοις ἐθνεσι τυφλῶνει τὸσον τοὺς ἀνθρώπους καὶ παρασύρει αὐτοὺς εἰς μωρίας ὧν αἱ συνέπειαι εἰσι πολλάκις ἀξιοθρήνητοι. Οἱ ξένοι, καὶ πρὸ πάντων, οἱ Γάλλοι, δὲν δύνανται νὰ κατανοήσωσι τὴν ἐπὶ πράγματος τοιοῦτου ἀδιαφορίαν ἧτις ἐρεθίζει ζωηρῶς τὸ εὐερέθιστον αὐτῶν. Πρὸ τριῶν ἐτῶν βουλευτὴς τις ὁ Κ. Κ... ἐβράβησεν ἕνα τῶν συναδελφῶν του ἐν πλήρει συνεδριάσει. Ἡ βουλή ἐξέφρασε τὴν ἀποδοκιμασίαν της, καὶ τὰ πάντα ἔλαβον τέλος. « Πῶς, ἐκραξε Γάλλος τις ὁ Κ. Κ. ἠγχαριστήθη μόνον μὲ τὴν ἀπλὴν ἀποδοκιμασίαν τῆς βουλῆς! » Ἐμόγησα ἕνα τὸν πείσω ὅτι δὲν ὑπῆρχε προσβολή, καθ' ὅτι τὰ ἔθιμα δὲν παρεδέχοντο τοιαύτην. Πολλάκις τὸ βράβισμα δίδεται ἀντὶ βραβίσματος καὶ ἡ τιμὴ διεκδικεῖται.

μον· διατελοῦσα πιστὴ εἰς τὴν μνήμην τοῦ ἀποθανόντος συζύγου, θέλει πενθηφορεῖ ἐφ' ὄρου ζωῆς, ἔχουσα τὴν εἰκόνα αὐτοῦ παροῦσαν πάντοτε ἐν τῇ μνήμῃ καὶ προφέρουσα συνεχῶς τὸ ὄνομά του. Πολλάκις δὲ ἡ ἀγάπη πρὸς τὸν ἀναχωρήσαντα εἰς τὴν ἀνεπίστρεπτον χώραν, ἢ λατρεία τῶν ἀναμνήσεων φθάνει μέχρι παραφροσύνης, καὶ οὐκ ὀλίγαι χῆραι ἐν τῇ σιωπῇ τῆς νυκτὸς συνδιαλέγονται μετὰ τῶν τεθνεώτων συζύγων. Μόνη ἡ μητρικὴ στοργὴ θέλει παρηγορεῖ τὴν χήραν, συμμεριζομένη τῆς εὐτυχίας τῶν τέκνων αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ ἐν αὐταῖς ταῖς οἰκογενειακαῖς ἐφορταῖς ὁ σύντροφος τῶν παρελθουσῶν ἡμερῶν εἴτε δυστυχῶν εἴτε εὐτυχῶν δὲν θέλει λησμονηθῆ. Ὁ ἀνὴρ παρηγορεῖται εὐκολότερον, καὶ ἡ λύπη αὐτοῦ εἶναι ἥττον ἐκφραστικῆ. Καταμετρήσατε ὅμως τὴν ἀλαμπῆ ὠχρότητα καὶ τὸ καταβεβλημένον καὶ ἀκτινοβόλον βλέμμα τοῦ ἀγρότου ἐνώπιον τάφου, καὶ θέλετε ἀνακαλύψει βαθύ τι καὶ ἀθεράπευτον πένθος.

Τὸ οἰκογενειακὸν αἶσθημα ὅπερ χαρακτηρίζει τὰ ἑλληνικὰ ἦθη ἴσως δὲν εἶναι διακεχυμένον ἢ ἐκφραστικόν, ἀλλ' εἶναι βαθύ. Ὄθεν ἀνακαλύπτεται εἰς τὰς σκηνάς τοῦ ἰδιωτικοῦ βίου μετὰ δυνάμεως ὅλως τραγικῆς. Τίς ἀσυγκίνητος παρέστη εἰς τὰ τελευταῖα καθήκοντα τ' ἀποδιδόμενα εἰς τὸν νεκρὸν παρ' αὐτῆς τοῦ ἀποθανόντος οἰκογενείας; Τὰ χρέη ταῦτα, ἀπαράδεκτα παρ' ἄλλοις λαοῖς, θεωροῦνται παρὰ τοῖς Ἕλλησιν ὡς ἱερὰ τῆς οἰκογενείας καθήκοντα. « Ξέναι τὸν ἔθαψαν χεῖρες! » λυπηροτάτη ἰδέα ὑπὲρ τοῦ ἀποθνήσκοντος μακρὰν τῶν οἰκείων του.

Ἐν τῇ οἰκογενείᾳ ὁ πατὴρ εἶναι ὁ ἀρχηγός, ἡ μήτηρ καὶ τὰ τέκνα ἐστὶν ἴσοι ἐνώπιον τούτου τοῦ ἀρχηγοῦ, ἡ μήτηρ ὅμως ἀπολαμβάνει τὰ δικαιώματα πρωτοτόκου τέκνου. Τοῦτο δὲ τὸ σέβας τὸ πρὸς τὴν ἡλικίαν ἐκτείνεται καὶ ἐκτὸς τῆς οἰκογενείας, διότι ἡ ἡλικία μόνη ὑπάρχει τίτλος εὐγενείας ἐν Ἑλλάδι. Ἰσως

δὲ ἡ ἰσότης αὐτῆ ἤτις πηγάζει ἐνδον τῆς οἰκογενείας σφίγγει ἐπὶ πλέον τὴν φιλίαν, τὴν ἀφοσίωσιν, καὶ τὸ σύνολον πάσας τὰς ἀρετὰς τῆς ἀδελφότητος, ἡ δὲ ἀμιλλα μετατρέπεται εἰς ζηλοτυπίαν. Οἱ Ἕλληνες, καὶ σήμερον ἔτι, δὲν ὁμοιάζουσιν ὅλοι κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον, ἴσως κατὰ τὸ μᾶλλον, τὸν Ἀθηναῖον ἐκεῖνον ὅστις ἐξωστράκιζε τὸν Ἀριστείδην, ὃν δὲν ἐγνώριζε, ἀλλ' ὃν δὲν ὑπέφερε νὰ ἀκούη καλούμενον δίκαιον; Τὸ αἶσθημα τῆς ἰσότητος παρήγαγεν ἢ μᾶλλον διετήρησε τὸ αἶσθημα τῆς ἀτομικότητος καὶ τὸ δημοκρατικὸν πνεῦμα τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος· οὕτως ὀλόκληρος ἡ Ἑλλὰς ἔχειροκρότησεν ὅτε ἡ βασιλεία ἐξίσωσε τοὺς προὔχοντας, τυραννίσκους ἄνευ προσωπικῆς ἀξίας οἵτινες ἐρειδόμενοι νῦν μὲν ἐπὶ τῆς κτηνώδους ἰσχύος, νῦν δὲ ἐπὶ τῆς ἑαυτῶν ἐξουσίας, ἐσκόπουν νὰ καταστῶσι δεσπόται τῶν ἀδελφῶν των.

Ὁ βασιλεὺς θεωρεῖται ὡς ἀρχηγὸς τῆς οἰκογενείας, καὶ κύπτουσι τὴν κεφαλὴν ἐνώπιον τοῦ ἱεροῦ τούτου συμβόλου· ἀλλ' ἡ εὐγένεια εἶναι παρὰ τοῖς Ἕλλησιν ἀφόρητος ὡς κατασκευάσμα ἀντιπαθητικὸν καὶ εἰς τὸ ἐθνικὸν καὶ εἰς τὸ οἰκογενειακὸν πνεῦμα.

« Ὁ βασιλεὺς, λέγει τὸ ἄρθρ. 33 τοῦ Συντάγματος, δὲν δύναται νὰ χορηγῇ τίτλους εὐγενείας καὶ διακρίσεως, οὐδὲ ν' ἀναγνωρίζῃ τοιοῦτους, ἀπονεμομένους παρὰ ξένου κράτους εἰς πολίτας Ἕλληνας. » Καταγέλαστοι λοιπὸν παρ' Ἕλλησιν οἱ ἀγαπῶντες τὰς γελοίας τῆς εὐγενείας ἐπιδείξεις. « Ἴδὲ, μ' ἔλεγεν Ἕλληνας τις δημοσιογράφος, ἰδὲ πῶς αὐτὴ ἡ φύσις πολεμεῖ παρ' ἡμῖν τὴν εὐγένειαν! Ἀνάφερέ με ἓνα μόνον ἄνδρα φέροντα τὸ ὄνομα σημαντικοῦ τινος ἀνδρὸς τῆς ἐπαναστάσεώς μας, ὅστις νὰ μὴ ἔχῃ μηδαμινὴν ἀξίαν. »

Τὸ αἶσθημα τοῦτο τῆς ἀτομικότητος ἐν τῇ οἰκογενείᾳ ἐκ-

ΠΕΤΡΟΣ ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ

τείνεται εἰς τὴν ἐθνικότητα. Ὁ Ἕλλην δυσκόλως νυμφεύεται ἀλλοδαπὴν· « Παπούτσι' ἀπὸ τὸν τόπον σου, κί ἄς ἦν' καὶ μπαλωμένο, » λέγει ἡ Ἑλληνικὴ παροιμία. Ὅτε ὁμως γυνὴ ἄλλοεθνῆς εἰσέρχεται εἰς τὴν ἑλληνικὴν οἰκογενεῖαν ταχέως συμμορφοῦται μετὰ τῆς νέας οἰκογενείας. Ἐγνωρίζον κυρίαν Ἀγγλίδαν ὑπανδρευθεῖσαν φίλον μου Ἕλληνα, ἥτις, ἐπὶ τῆς ἀγγλογαλλικῆς κατοχῆς τοῦ Πειραιῶς, εἰδείχθη ἑλληνικωτέρα πολλῶν ἐκ γενετῆς Ἑλληνίδων. Προσκληθεῖσα εἰς τὸν χορὸν τοῦ γάλλου ναυάρχου, ἀπεποιήθη τὴν πρόσκλησιν καὶ πρὸς τοῦτοις ἐξέφρασε τὴν ἐκπληξίν της εἰς γραμματέα τῆς Ἀγγλικῆς πρεσβείας μαθοῦσα ὅτι εὐρέθησαν ἑλληνίδες κυραὶ αἵτινες ἠδυνήθησαν νὰ δεχθῶσι τὴν πρόσκλησιν. « Ἀγγλὶς ὁμιλεῖ οὕτως! » ἀνεκράξεν ὁ νέος διπλωμάτης ἐκπεπληγμένος. — « Λησμονεῖς, κύριε, ὅτι ἀπὸ τῆς ἡμέρας τοῦ γάμου μου ἔπαυσα τοῦ νὰ ἦμαι Ἀγγλίς· διότι εἶμαι, κύριε, ἀπὸ τὸν τόπον τοῦ συζύγου μου. »

Εἰς τὸ αἶσθημα τοῦτο τῆς δημοκρατικῆς ἀτομικότητος, εὐρίσκεται ἐν τούτοις ἐνίοτε καὶ τις ἀριστοκρατικὴ ζύμη, διότι, κατὰ τὴν παροιμίαν, ἐὰν πίπτωσι τὰ δακτυλῖδια, μένουσιν οἱ δάκτυλοι. Ἀλλὰ τὸ ἀριστοκρατικὸν τοῦτο αἶσθημα εἶναι ὅλως προσωπικὸν καὶ ἀντιποίησις τῆς ἀτομικότητος εἰς τὸν ὑψιστον βαθμὸν, ἥτις παραδέχεται τὴν ἰσότητα ἀλλ' οὐχὶ τὴν ὑπεροχὴν. Δὲν θέλω ὁμως νὰ εἶπω ὅτι ἡ ὑπερφάνεια τῶν οἰκογενειακῶν παραδόσεων δὲν ὑπάρχει· τὸναντίον, ἡ λέξις γενεὰ ἀκούεται συγγάμις εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν, ἀλλὰ τὸ ὁμοίως ἀτομικὸν τοῦτο αἶσθημα δὲν κατέστη ποτὲ ἐπιχώριον, οὔτε ἀπέκτησέ ποτε προνομίον τι· εἶναι ἀπλῆ ἐπίτιμος εὐγένεια.

Κατηγοροῦσι τοὺς Ἕλληνας ὡς στερημένους εὐκρινείας, καὶ ὅτι ἡ φρόνησις παρὰ τῷ Ἕλληνι δύναται νὰ φθάσῃ τὰ ὅρια τοῦ ψεύδους. « Φίλει τὴν χεῖρα τὴν ὑποίαν δὲν ἠμπορεῖς νὰ δαγκά-

σης, » λέγει τις παροιμία, και ἄλλη προσθέτει. « Ὁ τρελὸς ἔχει πάντοτε τὴν καρδίαν εἰς τὸ στόμα. » Τὸ κατ' ἐμὲ, ὁμολογῶ ὅτι γνωρίζω μεταξύ τῶν Ἑλλήνων πολλοὺς πάσχοντας τὸ εἶδος τοῦτο τῆς μωρίας, ἀλλ' ἐρωτῶ, εἰς τὸν ἸΘ' αἰῶνα ἢ εἰλικρίνεια εἶναι κοινοτάτη ἀρετή; Δὲν ἐνδιατρίβω προσέτι εἰς τὸ νὰ ἀνατρέψω τὴν κατηγορίαν τῆς περὶ τὴν τιμιότητα ἐλλείψεως, ἣν μεμονωμένα τινὰ γεγονότα δὲν δικαιῶσι. Ἡ φυλὴ τῶν ἀξίων ἀγχόνης ἀνθρώπων ἔχει μεγάλους διακλαδισμοὺς εἰς τὸ ἀνθρώπινον γένος και ταχέως δὲν ἐξολοθρεύεται. Ἀλλ' οἱ διασύροντες τοὺς Ἕλληνας ὑποχωροῦσιν εἰς πρόληψιν ἢ συμφέρον μᾶλλον ἢ εἰς πεποιθήσιν λογικὴν. Ὑπᾶλληλος προξενικὸς ξένης δυνάμεως παρεπόνειτο ἐνώπιόν μου εἰς τὸν Κ. Κουμουνδοῦρον, ὑπουργὸν τότε τῶν οἰκονομικῶν περὶ καταχρήσεων πολλῶν δημοσίων ὑπαλλήλων. « Φέρε με ἕνα, » εἶπεν ὁ ὑπουργός, « και σὲ ὑπόσχομαι νὰ τὸν ἐνάξω εὐθύς εἰς δίκην! » Ὁ προξενικὸς πράκτωρ ἀπεσύρθη καταταθρουθημένος.

Μεταξὺ τῶν ἰδιωτικῶν ἀρετῶν τοῦ Ἕλληνος δὲν πρέπει νὰ παραλείψω τὴν λιτότητα και τὴν οἰκονομίαν. « Ὅταν δὲν κερδίζης μὲ τὰς χεῖράς σου, κέρδιζε μὲ τοὺς ὀδόντας σου, » λέγει ἡ παροιμία. Ἡ δὲ πολυτελεῖα ἦτις πρό τινος καιροῦ εἰσχωρεῖ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν κοινωνίαν δὲν βλάπτει εἰς τίποτε, διότι εἶναι γελοία και οὐχὶ ἐλαττωματικὴ. Ἄλλως οἱ Ζωῖλοι πολλάκις ἐκλαμβάνουσι τὴν ἀνάπαυσιν ἀντὶ τῆς πολυτελείας, ἡ δὲ ἀνάπαυσις προέρχεται ἐκ τοῦ εὖ εἶναι και πολλάκις δημιουργεῖ αὐτό. Ἐὰν αἱ εὐποροῦσαι τάξεις, και ἰδίως ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, εἶχον ὑπὲρ τῶν προσώπων και ὑπὲρ τῆς οἰκίας των τὰς ἀναγκαίας ἐκείνας φροντίδας αἵτινες δὲν πρέπει ποτὲ νὰ παραμελῶνται, αἱ ἐργατικαὶ κλάσεις, ἰδίως αἱ γεωργικαὶ κλάσεις δὲν ἤθελον

ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗΣ

βραδύνει νὰ ὑποστῶσι τὴν ἐπιβροχὴν αὐτῶν, καὶ ὁλόκληρος ὁ τόπος ἤθελεν ἐξ αὐτῶν ὠφεληθῆ.

Παύω τὸν λόγον δι' εὐχῆς ἢ συμβουλῆς τῆς ἀκολούθου· ἄς ἐξακολουθῆ νὰ οικειοποιῆται ὁ Ἕλλην πᾶν ἀγαθὸν προερχόμενον ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς, ἀλλ' ἄς μὴ λησμονῆ τὰς ἀρετὰς τῶν πατέρων του, καὶ ἄς ἐνθυμῆται πάντοτε ὅτι ἡ ἀγάπη τῆς οἰκογενείας ἀποτελεῖ τὴν ἰσχὺν τῆς πολιτείας.

Γ.

Ο ΙΕΡΕΥΣ.

Ὁ Ἕλλην ἱερεὺς δὲν ἐφάνη ποτὲ ἥττων τῆς ὠραίας αὐτοῦ ἀποστολῆς· εἴτε κατέχων ὑψηλὴν ἀξίαν ἐν τῇ ἐκκλησιαστικῇ ἱεραρχίᾳ, εἴτε εὐρισκόμενος εἰς τὰς ταπεινοτέρας τάξεις τῶν Λευιτῶν, δὲν δύναται νὰ λησμονῆσῃ ὑποίαν ἱεράν παρακαταθήκην ἐκλήθη νὰ ὑπερασπίζηται. Ὁ ἱερεὺς εἴτε ἕγγαμος εἴτε ἄγαμος δὲν ἀναμιγνύεται εἰς τὰ ἔνδον τῆς οἰκογενείας· ἐπαγρυπνεῖ εἰς τὴν διατήρησιν τῶν θρησκευτικῶν καὶ ἐθνικῶν παραδόσεων αἵτινες συγχέονται, πρὸ πάντων δὲ εἰς τὴν φύλαξιν τῶν προνομίων τὰ ὅποια ὁ κατακτητὴς τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀπένειμεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν· διότι τὰ προνόμια ταῦτα τὰ ὅποια ἀναγνωρίζουσιν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἐκκλησίαν, καὶ δι' αὐτῆς εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος, τὴν αὐτοκυβέρνησιν, εἰσὶν ὁ ἀκρογωνιαίος λίθος τῆς ὑπάρξεως ταύτης τῆς ἐθνικότητος ἣν προσεκλήθη νὰ ἐπιτηρῆ, ἀλλ' ἡ ἐνέργεια αὐτοῦ παύει εἰς τὸ κατώφλιον τῆς οἰκίας.

Ὁ ἱερεὺς δύναται νὰ ὑποστῆ ἀταράχως τὸ μαρτύριον πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν προνομίων τούτων ὥσπερ καὶ πρὸς ἀπόδειξιν

τῆς πίστεώς του. Ἡ ἀποστολὴ αὐτοῦ εἶναι ὄλως ἀμυντικὴ, ἀλλ' ὁ φανατισμὸς δὲν εὐρίσκει φωλεὰν ἐν τῇ καρδίᾳ του. Προσφιλίζει δὲ τὸ ποιμνίον του κατὰ πάσης ἀποπείρας προσηλυτισμοῦ καθολικοῦ ἢ προτεσταντικοῦ, διότι θεωρεῖ αὐτὴν, καὶ δικαίως, οὐ μόνον ὡς ἀπόπειραν κατὰ τῶν θρησκευτικῶν πεποιθήσεων τῶν ἀδελφῶν του, ἀλλὰ καὶ ὡς ἀπόπειραν κατ' αὐτοῦ τοῦ ἐθνισμοῦ, ἀλλὰ δὲν ὑποβρίπιζει τὸ κατὰ τῆς ἑτεροδοξίας μῖσος. Ὅλος δεδομένος εἰς τὴν θρησκείαν καὶ εἰς τὴν πατρίδα, τὴν ἡμέραν τῆς μάχης θέλει περιζωσθῆ τὴν ῥομφαίαν καὶ πολεμήσει τὸν τύραννον τῆς πατρίδος του. Θέλει δὲ καθῆσει εἰς τὰς ἐθνικὰς συνελεύσεις ἵνα συζητήσῃ περὶ τῶν συμφερόντων τῆς χώρας. Ἀφ' οὗ δὲ ἡ πατρίς ἐλευθερωθῆ, θέλει ἀπέλθει εἰς τὸν μοναχικὸν βίον ὅπως ἀποπλύνῃ τὴν ἀμαρτίαν τοῦ ὅτι ἔχυσεν αἷμα ἀνθρώπινον, εἰ καὶ τὸ αἷμα τοῦτο ὑπῆρξε τοῦ ἀνιέου τυράννου τῶν ἀδελφῶν του. Μεταξὺ τῶν ἡρώων καὶ τῶν θυμάτων τῆς ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως ἀριθμοῦνται πολλοὶ ἱερεῖς, ἐν μέσῳ τῶν ὁποίων προέχει Γρηγόριος ὁ Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, ὅστις ἐκρεμάσθη διαταγῇ τοῦ Σουλτάνου, καὶ οὕτως τὸ πτώμα παρεδόθη ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας εἰς τὴν λύσσαν τοῦ Τουρκικοῦ ὄχλου.

ΤΟ ΤΥΡΡΗΝΙΚΟΝ ΛΙΓΕΙΟΝ.

Ὁ Αὐγουστος Σαινκλαίρ δὲν ἠγαπᾶτο κατὰ τὴν ιδέαν τοῦ κόσμου, διότι πρὸ πάντων ἀπεπειρᾶτο ν' ἀρέσκη μόνον εἰς οὓς αὐτὸς ὁ ἴδιος ἤρесе· καὶ τοὺς μὲν εἴλκυε πρὸς ἑαυτὸν, τοὺς δὲ ἀπέφευγεν. Ἄλλως ἦτο βεμβώδης καὶ ῥάθυμος. Ἐσπέρας τι ἐξερχόμενος ἐκ τοῦ Ἰταλικοῦ θεάτρου, ἡ μαρκεσία A*** τὸν ἠρώτησε πῶς ἔφαλλεν ἡ κυρία Σοντάγ. «Ναί, κυρία,» ἀπεκρίθη ὁ Αὐγουστος μειδιῶν προσηνῶς καὶ ἄλλα σκεπτόμενος. Τὴν γελοίαν ταύτην ἀπόκρισιν δὲν ἔπρεπε ν' ἀποδώσῃ τις εἰς δειλίαν, διότι ὁ Αὐγουστος ὠμίλει ἐλευθέρως καὶ ὡς πρὸς ἴσον καὶ εἰς μέγαν κύριον καὶ εἰς μέγαν ἄνδρα καὶ εἰς γυναῖκα φιλάρεσκον. Ἡ μαρκεσία ὁμως ἀπεφάνθη ὅτι ὁ Κ. Σαινκλαίρ ἦτο τὸ θαῦμα τῆς αὐθαδείας καὶ φιλαυτίας.

Ἡ κυρία B*** τὸν προσεκάλεσε δευτέραν τινὰ εἰς γεῦμα. Τὸν ἐλάλησε πολλάκις, καὶ, ἀναχωρῶν μετὰ τὸ γεῦμα ἐκ τῆς οἰκίας της, ἐγνωμάτευεν ὅτι ποτὲ δὲν ἀπήνησε γυναῖκα ἐρασμιωτέραν. Ἡ κυρία B*** συνείθιζε νὰ συλλέγῃ παρ' ἄλλων ἐπὶ ἓνα μῆνα πνευματώδεις ιδέας, καὶ νὰ δαπανᾷ αὐτάς ἐν τῇ οἰκίᾳ της εἰς μίαν ἐσπέραν. Ὁ Αὐγουστος ἐπεσκέφθη αὐτὴν τὴν

πέμπτην τῆς αὐτῆς ἐβδομάδος, ἀλλὰ τὴν φορὰν ταύτην ὑπέστη μικρὰν ἀνίαν, καὶ ἐπομένως, ἐν προσεχεῖ ἐπισκέψει, ἀπεφάσισε νὰ μὴ ἐμφανισθῇ πλέον εἰς τὸν οἶκόν τῆς. Ἡ δὲ κυρία Β*** διεθρύλλισεν ὅτι ὁ Αὐγουστος Σαινκλαίρ ἐστερεῖτο καὶ τρόπων καὶ καλῆς ἀγωγῆς.

Εἶχε δὲ καρδίαν νηπιόθεν ἀπαλὴν καὶ ἀγαστὴν, ἀλλὰ καθ' ἣν ἡλικίαν ἀποκτῶμεν εὐκόλως ἐντυπώσεις ἀνεξαλείπτους, ἡ εὐαίσθησία αὐτοῦ, ἡ πανταχοῦ διαχεομένη, διήγειρε τοὺς ἐμπαιγμοὺς τῶν συντρόφων του. Ὁ Αὐγουστος ἦτον ὑπερήφανος καὶ φιλόδοξος καὶ λίαν ἐπίμονος εἰς τὰς δοξασίας του, καὶ ἐκ παιδὸς ἐσπούδαζε νὰ ἀπορρίπτῃ τοὺς ἐξωτερικοὺς ἐκείνους τρόπους οὓς ἔκρινεν ὡς ἀδυναμίαν ἀτιμωτικήν. Ἀφίκετο μὲν εἰς τὸν σκοπὸν, ἀλλ' ἐκέρδισε νίκην δαπανηράν. Καὶ τοι δὲ ἀπέκρυπτεν εἰς τοὺς περὶ ἑαυτὸν τὰς συγκινήσεις τῆς λίαν τρυφερᾶς ψυχῆς του, ἀποκρύπτων ὅμως αὐτὰς τὰς καθίστα σκληροτέρας, καὶ ἐν μὲν τῷ κόσμῳ ἀπέκτησε τὴν θλιβερὰν δόξαν τοῦ νὰ ὑπολαμβάνεται ἀναίσθητος καὶ ῥάθυμος, ἐν δὲ τῇ μοναξίᾳ, ἡ φαντασία τῷ ἐδημιούργει βασάνους τοσοῦτον σκληροτέρας, καθ' ὅσον δὲν ἤθελε νὰ ἐκμυστηρεύηται αὐτὰς εἰς οὐδένα. Εἶναι δὲ ἀληθὲς ὅτι ἡ ἀπόκτησις φίλου ἐστὶ δύσκολος!

— Δύσκολος! εἶναι δυνατόν; Ὑπῆρξάν ποτε δύο ἄνθρωποι μὴ ἔχοντες πρὸς ἀλλήλους ἀπόκρυφόν τι; — Ὁ Αὐγουστος παρετηρεῖτο ὅτι δὲν ἐπίστευε πρὸς τὴν φιλίαν, καὶ ἐθεωρεῖτο ψυχρὸς καὶ περιφυλαττόμενος ἐν ταῖς πρὸς τοὺς γνωρίμους σχέσεσι, χωρὶς ποτὲ νὰ ἐρευνᾷ περὶ τῶν ἀποκρύφων διαλογισμῶν αὐτῶν, ἀλλὰ ταυτοχρόνως χωρὶς ποτὲ νὰ λαλῇ εἴτε περὶ τῶν σκέψεων εἴτε περὶ τῶν πράξεών του. Οἱ Γάλλοι ἀγαπῶσι νὰ ἠμιλῶσι περὶ ἑαυτῶν, καὶ ὁ Σαινκλαίρ ἦτο ταμίαις ἀκούσις πολλῶν ἀποκρύφων ἀλλοτρίων. Ὅθεν οἱ φίλοι του,

τουτέστιν ὅσους βλέπομεν δις τῆς ἐβδομάδος, ἐδυσφόρουν κατὰ τῆς ἀλύτου ἐγχευθείας του. Καὶ τῷ ὄντι ὅστις, ἄνευ ἐρωτήσεως, μᾶς κοινοποιεῖ τὰ μυστικά του, δυσχεραστεῖται συνήθως μὴ μανθάνων τὰ ἡμέτερα, καθότι φρονεῖ ὅτι καὶ ἡ ἀπερισκεψία ὀφείλει νὰ ἦναι ἀμοιβαία.

« Εἶναι κομβωμένος ἕως εἰς τὸν λαίμῳ, » ἔλεγε ποτε ὁ καλὸς ἱλαργος Ἀλφόνσος Θεμίνης. « Ποτὲ δὲν δύναμαι νὰ συλλάβω τὴν παραμικρὰν ἐμπιστοσύνην τρὸς τὸν διάβολον τοῦτον Σαινκλαίρ. »

— « Τὸν νομίζω ὀλίγον Ἰησοῦίτην, » ἐπανελάθεν ὁ Ἰούλιος Λαμβέρτος, « κάποιος μ' ἐβεβαίωσε μεθ' ὄρκου ὅτι τὸν ἀπήντησε δις ἐξερχόμενον ἐκ τοῦ Ἁγ. Σουλπικίου. Κάνεις δὲν ἤξευρει τί σκέπτεται. Τὸ κατ' ἐμὲ, δὲν ἠμπορῶ νὰ τὸν σχετίζωμαι ἀνέτως. »

Ἐχωρίσθησαν. Ὁ Ἀλφόνσος ἀπήντησε τὸν Σαινκλαίρ εἰς τὴν Ἰταλικὴν Λεωφόρον, περιπατοῦντα τὴν κεφαλὴν ἐσκυμμένην, καὶ μὴ βλέποντα οὐδένα, καὶ τὸν ἐσταμάτησε λαβὼν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ βραχίονος. Πρὶν δὲ φθάσωσιν εἰς τὴν ὁδὸν Εἰρήνης, τὸν διηγήθη ὅλην τὴν ἱστορίαν τῶν ἐρώτων του μετὰ τῆς κυρίας ***, τῆς ὁποίας ὁ σύζυγος εἶναι τόσον ζηλότυπος καὶ κτηνώδης.

Τὸ ἑσπέρας ὁ Ἰούλιος Λαμβέρτος ἔχασε πολλὰ χρήματα εἰς τὸ χαρτοπαίγιον, καὶ ἤρχισε νὰ χορεύῃ. Ἐν ᾧ δὲ ἐχόρευε παρεγκόνισέ τινα ὅστις εἶχεν ὁμοίως χάσει πολλὰ χρήματα καὶ ἦτο πολὺ κατηφῆς. Ὅθεν ἀντηλλάγησαν λόγοι δριμεῖς, καὶ μετ' αὐτοὺς ἐγένετο πρόσκλησις εἰς μονομαχίαν. Ὁ Ἰούλιος παρεκάλεσε τὸν Αὐγουστον νὰ τῷ χρησιμεύσῃ ὡς δεῦτερος μάρτυς, καὶ ταυτοχρόνως ἐδανείσθη παρ' αὐτοῦ χρήματα τὰ ὁποία πάντοτε ἐλησμόνει νὰ τῷ ἀποδώσῃ.

Ἐν τούτοις ὁ Αὐγουστος Σαινκλαίρ δὲν ἦτο δύσκολος ἄν-

θρωπος· διότι τὰ ελαττώματά του ἔβλαπτον αὐτὸν μόνον. Ἦτο δὲ ὑποχρεωτικός, πολλάκις ἀξιάγαστος καὶ σπανίως φορτικός. Εἶχε περιηγηθῆ πολλά μέρη, ἀναγνώσει πολλά βιβλία, καὶ δὲν ὠμίλει περὶ τῶν περιηγήσεων καὶ τῶν ἀναγνώσεών του εἰμὴ ὅτε ἐπιμόνως ἠρωτᾶτο. Πρὸς τοῦτοις εἶχεν ἀνάστημα εὐμέγεθες καὶ καλὸν, φυσιογνωμίαν εὐγενῆ καὶ πνευματώδη, σοβαρὰν τὸ πλεῖστον, καὶ μειδιάμα ἐράσμιον. Προσθετέον καὶ τοῦτο. Ὁ Αὐγουστος ἦτο λίαν προσεκτικός εἰς τὰς μετὰ τῶν γυναικῶν σχέσεις, καὶ ἐθήρευεν αὐτῶν μᾶλλον τὴν συνδιάλεξιν ἢ τὴν τῶν ἀνδρῶν. Δύσκολον ν' ἀποφανθῶμεν ἐὰν ἦτο ἐπιβρέπης εἰς τὸν ἔρωτα. Ὅπως καὶ ἂν ἔχη, ἐὰν τὸ ὄν τοῦτο τὸ τόσον ψυχρὸν ἠσθάνετο ἔρωτα, γνωστὸν ἦτο ὅτι ἡ ὠραία κόμησσα Ματθίλδη Δεκουρσῆ ὤφειλε νὰ χαίρῃ παρ' αὐτῷ τὰ πρωτεῖα. Ἦτο δὲ αὕτη νέα χήρα τὴν ὁποίαν συνεχῶς ἐπισκέπτετο. Ἴνα δὲ διασαφηνισθῆ ἡ σχέσις αὐτῶν, ἐγνωμάτευον πρῶτον ὅτι ὁ Αὐγουστος ἐφέρετο λίαν περιποιητικῶς πρὸς τὴν κόμησσαν, καὶ τὸ ἀνάπαλιν, καὶ δεύτερον ὅτι ὁ Αὐγουστος δὲν ἀπήγγελλε ποτὲ τὸ ὄνομά της ἐνώπιον πολλῶν, ἢ ἐὰν ὑπεχρεοῦτο νὰ ὀμιλήσῃ περὶ αὐτῆς, δὲν ἔλεγε τὸ παραμικρὸν ἐγκώμιον. Προσέτι, πρὶν ὁ Σαινκλαίρ εἰσαχθῆ παρ' αὐτῆ, ἠγάπα ἐμπαθῶς τὴν μουσικὴν, ἐν ᾧ ἡ κόμησσα ἠγάπα ἐξαιρέτως τὴν ζωγραφικὴν. Ἐκτοτε, αἱ κλίσεις τῶν ἠλλάξαν, καὶ τέλος, ἀπελθούσης τὸ παρελθὸν ἔτος τῆς κομῆσσης εἰς τὰ ἰαματικὰ ὕδατα, ὁ Σαινκλαίρ ἀνεχώρησεν ἐξ ἡμέρας μετ' αὐτήν.

Καθὸ ἱστορικὸς ὀφείλω ν' ἀναφέρω ὅτι νύκτα τινὰ τοῦ μηνὸς Ἰουλίου, ὀλίγον πρὸ τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου, ἡ θύρα τοῦ κήπου ἐπαύλειως ἠνοίγη, καὶ ἐξ αὐτῆς ἐξῆλθεν ἀνὴρ μετὰ πάσης τῆς προσφυλάξεως κλέπτου φοβουμένου μὴ συλληφθῆ. Ἡ ἑπαυλις

αὕτη ἀνήκεν εἰς τὴν κόμησσαν Δεκουρσῆ, καὶ ὁ ἀνὴρ ἦν ὁ Σαινκλαίρ. Γυνὴ τις περικεκαλυμμένη συνώδευσεν αὐτὸν μέχρι τῆς θύρας, καὶ ἐστάθη εἰς αὐτὴν ἵνα τὸν ἴδῃ περιπλέον ἀπομακρυνόμενον καὶ καταβαίνοντα τὴν ἀτραπὸν ἣτις ἦγε παρὰ τὸν τοῖχον τοῦ κήπου. Ὁ Αὐγουστος σταθεὶς ἐβρίψε περὶ ἑαυτὸν βλέμμα ὑποπτον, καὶ διὰ τῆς χειρὸς ἐνευσεν εἰς τὴν γυναῖκα νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν οἶκον. Ἡ λάμψις τῆς θερινῆς νυκτὸς τὸν συνεχῶρει νὰ διακρίνῃ τὴν ὠχρὰν μορφήν τῆς γυναικὸς, ἀκινήτου διαμενούσης εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν. Ὅθεν ἐπιστρέψας καὶ πλησιάσας πρὸς αὐτὴν τὴν ἐσφιγξε τρυφερῶς εἰς τοὺς βραχιόνάς του, καὶ τὴν παρεκάλει μὲν νὰ εἰσέλθῃ, ἀλλ' εἶχεν ἔτι νὰ τὴν εἶπῃ πολλὰ πράγματα. Ἡ συνδιάλεξις διήρκει ἤδη δέκα λεπτά, ὅτε ἠκούσθη ἡ φωνὴ χωρικοῦ ἐξερχομένου καὶ ἀναχωροῦντος εἰς τὰ ἀγροτικὰ ἔργα του. Τότε ἐλήφθη καὶ ἀπεδόθη φιλίημα, ἡ θύρα ἐκλείσθη, καὶ ὁ Αὐγουστος ἀπῆλθεν.

Βαδίζων εἰς ἀτραπὸν ἣν ἐνόμιζεν ὅπως γνωστὴν, ἤδη μὲν ἐσκίρτα σχεδὸν ὑπὸ χαρᾶς καὶ ἔτρεχε κτυπῶν τοὺς θάμνους διὰ τῆς βρακτηρίας, ἤδη δὲ ἴστατο ἡ ἐχώρη βραδέως θεωρῶν τὸν οὐρανὸν πορφυρούμενον πρὸς ἀνατολάς. Ἐν ἐνὶ λόγῳ, ὅστις ἐθεώρει αὐτὸν, ἤθελε τὸν ἐκλάβει παράφρονα φυγόντα ἐκ τοῦ φρενοκομείου. Μετὰ ἡμισείας δὲ ὥρας περίπατον ἔφθασεν εἰς τὴν θύραν μονήρους οἰκίας ἣν εἶχεν ἐνοικιάσει διὰ τινὰς μῆνας. Ἀνοίξας διὰ κλειδὸς τὴν θύραν εἰσῆλθε καὶ ὕστερον ἐβρίφθη ἐπὶ ἀνακλίντρου, καὶ αὐτοῦ, ἀκινήτους ἔχων τοὺς ὀφθαλμούς, καὶ τὰ χεῖλη μειδιῶντα διελογίζετο, ἐβρέμβαζεν ἔξυπνος. Ἡ δὲ φαντασία του οὐδὲν ἄλλο παρίστα αὐτῷ εἰμὴ εἰκόνας εὐτυχίας· « ὦ! πόσον εὐτυχὴς εἶμαι! » ἔλεγε καθ' ἑαυτὸν ἀδιακόπως. « Τέλος, ἀπάντησα, εὔρον καρδίαν ἣτις ἐννοεῖ τὴν ἰδικήν μου!.. Ναι, εὔρον τὸ ἰδανικὸν ἀγαθὸν τῆς εὐτυχίας μου... ἔχω ταυτο-

χρόνως φίλον και έρωμένην... όποως χαρακτηρ!... όποια ψυχή έμπαθής!... ουχί, πρό έμοϋ ποτέ δέν συνέλαθεν έρωτα... » Μετά ταϋτα, έπειδή ή ματαιότης συμπαραμαρτεϊ εις τά τοϋ κόσμου, « είναι ή ώραιότερα γυνή τών Παρισίων, » έλεγε, και ή φαντασία του τῷ άπεικόνιζεν όλα τά θελγητρα αϋτης. « Μ' εκλεξε μεταξύ όλων, οι εκλεκτοι τῆς κοινωνίας τήν εθαύμαζον· εκεινος ο αξιωματικός ο ευμορφος και γενναϊος, ο όχι τόσον ευήθης· ο νέος εκεινος συγγραφεϋς οστις είναι τόσον επιτηδειος εις τους χρωματισμούς· εκεινος ο Ρώσσοσ αξιωματικός οστις έπερασε τον Αϊμον και υπηρέτησεν υπό τον Διεθίτς· εκεινος πρό πάντων ο Κάμιλλοσ Γ.* * οστις βεβαίως ευμοιρει πνεύματος και καλών τρόπων και φέρει επί του μετώπου αξιόλογον ουλήν ξιφομαχίας... όλους αϋτους τους απέπεμψε! και εγώ... ω πόσον είμαι ευτυχής! πόσον είμαι ευτυχής! » επανέλεγε και εγειρετο, και ηνοιγε τὸ παράθυρον διά ν' αναπνεύσῃ, και υστερον περιεπάτει και υστερον εβρίπτετο παλιν επί του ανακλίντρου.

Ευτυχής εραστής έμποιει τήν αϋτην σχεδόν πληξιν ως και εραστήσ δυστυχής. Φίλοσ τις έμὸς, εύρισκόμενοσ πολλάκισ πότε εις τήν μίαν πότε εις τήν άλλην τῶν δύο τούτων καταστάσεων, δέν ευρεν άλλον τρόπον οπως τύχη ακροάσεωσ ειμή προσφέρων μοι αξιόλογον πρόγευμα καθ' ο ελάλει αδιακόπως περι τῶν ερώτων του· μετά τον καφέ ομοίωσ επρεπεν αφευκτωσ ή ομιλία να λάβῃ άλλον ροϋν.

Μη δυνάμενοσ δὲ να προσφέρω πρόγευμα εις πάντας τους αναγνώστας μου, θέλω παραλείψει χάριν αϋτῶν τους ερωτικούς στοχασμούς του Αϋγουστου Σαινκλαίρ. Πρόσ τούτοισ δέν δυναταί τις να νεφελοπορη πάντοτε, και αϋτοσ ο Αϋγουστοσ απηύδησεν, και γασμώμενοσ εξέτεινε τους βραχιόνας, και ειδεν

οτι εξημέρωσε, και εν τούτοισ εχρεώσεται να κοιμηθη. Εξυπνήσασ ειδεν εις τ' ωρολόγιόν του οτι μόλισ ειχε καιρόν να ενδυθη και να τρέξῃ εις Παρισίους, όπου ητο προσκεκλημένος να γευματίσῃ μετά πολλῶν νέων γνωρίμων.

Πρό μικροϋ ηνοιζαν νέον βουκάλλιον καμπανίου οίνου, τον αριθμόν του όποιου αφίνω εις τον αναγνώστην να ώρίσῃ, και τοι αρκει να ειπω οτι οι συνδαιτυμόνες εφθασαν εις εκεινην τήν στιγμήν, ητις ερχεται ταχέωσ εις γεϋμα νέων αγάμων, καθ' ην ολοι θέλουσι να ομιλώσι ταυτοχρόνωσ, και καθ' ην αι αγαθαί κεφαλαί αρχίζουσι ν' ανησυχώσι περι τῶν ανοήτων.

« Επεθύμουν, » ειπεν ο Αλφόνσοσ Θεμίνης, θηρεύων πάντοτε να λαλή περι Αγγλίας, « επεθύμουν να εΐχομεν και εις Παρισίους, καθώσ και εις τὸ Λονδίνον, τήν συνήθειαν να προπίνωμεν εκαστοσ εις υγείαν τῆς έρωμένησ του. Κατ' αϋτον τον τρόπον θα εμανθάνομεν ακριβώσ πρόσ ποίαν οι στεναγμοί του φίλου μας Σαινκλαίρ απευθύνονται. » Και ταϋτα λέγων εγέμισε τὸ ποτήριον αϋτου και τῶν φίλων του.

Ο Αϋγουστοσ, διατάζων ολίγον, ητοιμάζετο ν' αποκριθη, άλλ' ο Ιούλιοσ Λαμβέρτοσ τον προελαβε. « Παραδέχομαι τήν συνήθειαν ταϋτην, » εφώνησε, και ύψῶν τὸ ποτήριόν του ειπε· « Πίνω εις υγείαν όλων τῶν βαπτριῶν τῶν Παρισίων, και εζαιρω εκεινας αιτινας υπερέβησαν τὰ τριάκοντα ετη, τὰς ετεροσφάλμους, τὰς χωλάσ, κτλ. »

« Εϋγε, ευγε! » εβόησαν οι αγγλίζοντες.

Ο Σαινκλαίρ εσηκώθη, και κρατῶν τὸ ποτήριον ειπε· « Κύριοι, ή καρδιά μου δέν είναι τόσον ευρύχωροσ οσον ή του φίλου μας Ιουλίου, άλλ' είναι σταθερωτέρα· οθεν ή σταθερότησ μου είναι τοσοϋτον αξία επαίνου, καθ' οσον, πρό πολλου και-

ρου ζῶ κεχωρισμένος ἀπὸ τὴν κυρίαν τῶν λογισμῶν μου. Ἐν τούτοις εἶμαι βέβαιος ὅτι θέλετε ἐκτιμήσει τὴν ἐκλογὴν μου, ἐκτὸς ἐὰν ἤδη εἴσθε ἀντίζηλοί μου· κύριοι, προπίνω εἰς ὑγίαν τῆς Ἰουδιθ Πάστα! καὶ εἴθε νὰ ἐπανίδωμεν μετ' οὐ πολὺ τὴν πρώτην τραγωδὸν τῆς Ἑυρώπης!»

Ὁ Θεμίνης ἤθελε νὰ ἐπικρίνη τὴν πρόποσιν, ἀλλ' αἱ φωναὶ τὸν διέκοψαν· ὁ δὲ Αὐγουστος μετὰ τὴν προσλαλιάν του ἐθεώρει ἑαυτὸν πάντῃ ἡσυχον.

Ἡ συνδιαλέξις ἐστράφη περὶ θεάτρων, καὶ ἡ δραματικὴ λογοκρισία ἐχρησίμευσεν ὡς μετάβασις εἰς τὰ πολιτικά. Μετὰ τὴν περὶ τοῦ λόρδου Οὐελλιγκτῶνος ὁμιλίαν μετέβησαν εἰς τὰ περὶ ἀγγλικῶν ἵππων, καὶ μετὰ τοὺς ἀγγλικούς ἵππους μετέβησαν εἰς τὰς γυναῖκας διὰ συνδέσμου ἰδεῶν εὐκαταλήπτου· διότι οἱ νέοι ἀγαπῶσι τὸ πλεῖστον ὠραῖον ἵππον, καὶ μετὰ τὸν ὠραῖον ἵππον ὠραῖαν ἐρωμένην. Μετὰ τοῦτο ἐγένετο συζήτησις περὶ τοῦ πῶς ἀποκτῶνται τὰ ποθητὰ ταῦτα πράγματα. Οἱ ἵπποι ἀγοράζονται, ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ λαλήσωμεν καὶ περὶ τῶν ἀγοραζομένων γυναικῶν. Ὁ Αὐγουστος λαλήσας μετρίως πως περὶ τοῦ θέματος τούτου, ἐγνωμάτευσεν ὅτι ἡ πρώτη συνθήκη τοῦ ἀρέσκειν εἰς γυναῖκα εἶναι τοῦ νὰ ἔχη τις τρόπον παράξενον καὶ νὰ διαφέρει τῶν ἄλλων. Ἀλλ' ὑπάρχει γενικὸς κανὼν τοῦ νὰ εἶναι τις παράξενος; δὲν τὸ ἐπίστευεν.

« Κατὰ τὴν ἰδέαν σου λοιπὸν, εἶπεν ὁ Ἰούλιος, χωλὸς τις ἢ κυφὸς εἶναι πιθανώτερον ν' ἀρέσκη ἢ ὁ εὐθύς καὶ συνήθης ἄνθρωπος;

« Χωρεῖς πολὺ μακρὰν, » ἀπεκρίθη ὁ Αὐγουστος, « ἀλλὰ δέχομαι ὅλας, ἐὰν πρέπει, τὰς συνεπείας τῆς προτάσεώς μου· λόγου χάριν, ἐὰν ἤμην κυφὸς, δὲν ἐμελλον ν' αὐτοχειριασθῶ ἢ νὰ κάμω κατακτήσεις. Πρῶτον ἤθελον ἀπευθυνθῆ εἰς δύο

εἶδη γυναικῶν, εἴτε εἰς τὰς ἀληθῶς εὐαισθητοὺς, εἴτε εἰς ἐκείνας τῶν πολλῶν γυναικῶν αἴτινες ἀξιοῦσιν ὅτι ἔχουσι πρωτότυπον χαρακτῆρα, ἢ ὡς λέγουν ἕκτακτον· εἰς τὰς πρώτας ἢ ἐξέθετον τὴν ἀτυχίαν τῆς καταστάσεώς μου, καὶ τὴν κατ' ἐμοῦ σκληρότητα τῆς φύσεως· ἤθελον προσπαθῆσαι νὰ ἐλκύσω τὸν ἐλεόν των καὶ νὰ τὰς δώσω νύξιν ὅτι εἶμαι ἰκανὸς νὰ συλλάβω θερμὸν ἔρωτα. Ἦθελον φρονεῦσαι εἰς μονομαχίαν ἓνα τῶν ἀντιζήλων μου καὶ δηλητηριασθῆ δι' ἐλαφρᾶς δόσεως λαυδάνου. Μετὰ παρέλευσιν ὀλίγων μηνῶν δὲν θὰ ἐθεωρούμην πλέον ὡς κυφὸς, καὶ τότε θὰ ἐθήρευον τὴν πρώτην ἔξαψιν τῆς εὐαισθησίας. Περὶ δὲ τῶν γυναικῶν ὅσαι ἀξιοῦσιν ὅτι ἔχουσιν ἴδιον καὶ πρωτότυπον χαρακτῆρα, φρονῶ τὴν κατάκτησιν αὐτῶν εὐκολον. Πείσατέ τας μόνον ὅτι εἶναι κανὼν παραδεγμένος ἀπὸ ὅλους ὅτι ὁ κυφὸς εἶναι ἀτυχῆς ἄνθρωπος, παρευθὺς θὰ θελήσωσι νὰ διαψεύσωσι τὸν κανόνα. »

— « Ὅποιος δὸν Ζουάν! » ἐκραξεν ὁ Ἰούλιος.

— « Ἄς θραύσωμεν τὰς κνήμας μας, » εἶπε νέος ἀξιοματικός, « ἐπειδὴ ἀτυχῶς δὲν ἐγεννήθημεν κυρτοί. »

— « Ἐγὼ παραδέχομαι τὴν γνώμην τοῦ Σαινκλαίρ, » εἶπεν ὁ Ἐκτωρ Ρ. ** τριῶν μόνις καὶ ἡμίσεως ποδῶν ἔχων ἀνάστημα· « καθ' ἡμέραν βλέπομεν γυναῖκας παρατιδομένας εἰς ἄνδρας περὶ τῶν ὁποίων σεῖς οἱ εὐειδέστεροι δὲν δύνασθε νὰ λάβητε τὴν ἐλαχίστην δυσπιστίαν... »

— « Ἐκτωρ, σήμαινε τὸν κώδωνα σὲ παρακαλῶ διὰ νὰ μᾶς φέρωσιν οἶνον, » εἶπεν ὁ Θεμίνης ἀπλοῦστατα.

Ὁ νάννος ἠγέρθη, καὶ ἕκαστος ἀνεπόλησε τὸν μῦθον τῆς ἀλώπεκος ἧς ἡ οὐρὰ ἐκόπη·

— « Τὸ κατ' ἐμὲ, » ἐπανέλαθεν ὁ Θεμίνης, « ὅσον ζῶ τόσον βλέπω ὅτι ὑποφερτὴ τις μορφή, » καὶ συγχρόνως ἔρριπτεν

εὐμενές βλέμμα εἰς τὸν ἀντικείμενον καθρέπτην, « ὑποφερτὴ μορφὴ καὶ καλαισθησία εἰς τὴν ἐνδυμασίαν γοητεύουσι τὰς μάλλον σκληράς. »

— « Ἄ! ἐκράξεν ὁ νάννος, ὅταν ἔχη τις εὐμορφον πρόσωπον καὶ τοῦ συρμοῦ ἐνδύματα, γίνεται κατακτητῆς γυναικῶν ἐξαισίος. Ἀλλὰ διὰ ν' ἀγαπηθῇ τις.. χρειάζεται... »

— « Θέλετε ἐν καταπειστικὸν παράδειγμα; » διέκοψεν ὁ Θεμίνης· « ὅλοι γνωρίζετε τὸν Μασσινῆν, καὶ ἤξεύρετε τί ἀνθρωπος ἦτο. Εἶχε τρόπους ἀγγλοῦ θεράποντος καὶ συνδιάλεξιν ἵππου. Ἀλλ' ἦτον ὠραῖος ὡς Ἄδωνις, καὶ ἀνυπόφορος ἐν τούτοις. »

— « Μ' ἐνέπνεε θανάσιμον ἀνίαν, » εἶπεν ἀξιωματικὸς τις, « καὶ φαντάσθητε ὅτι ὑπεχρεώθη νὰ τὸν ἔχω συνοδοιπόρον ἐπὶ διακοσίας λεύγας. »

— « ἤξεύρετε, » ἠρώτησεν ὁ Σαινκλαίρ, « ὅτι ἐπροξένησε τὸν θάνατον τοῦ ταιλαιπώρου Ριχάρδου Θόρντων τὸν ὁποῖον ὅλοι ἐγνωρίσατε; »

— « Ἀλλὰ, » ἀπεκρίθη ὁ Ἰούλιος, « δὲν ἤξεύρετε ὅτι ἐδολοφονήθη ἀπὸ τοῦς ληστὰς πλησίον τῆς θέσεως Φόντι; »

— « Συμφωνῶ· ἀλλὰ σὰς πληροφορῶ ὅτι ὁ Μασσινῆς ὑπῆρξε συνένοχος τοῦ ἐγκλήματος. Πολλοὶ ὄδοιπόροι, μεταξὺ τῶν ὁποίων εὐρίσκετο ὁ Θόρντων, ἐσυμφώνησαν νὰ ὑπάγωσιν εἰς τὴν Νεάπολιν ὅλοι ὁμοῦ ἐκ τοῦ φόβου τῶν ληστῶν. Ὁ Μασσινῆς ἠθέλησε νὰ ἐνωθῇ μὲ τὴν συνοδείαν. Ἄμα ὁ Θόρντων τὸ ἔμαθεν, ἔδραμε πρὸς τὰ ἐμπρὸς, φοβούμενος, νομίζω, μήπως ἔμελλε νὰ περάσῃ μὲ αὐτὸν ἡμέρας τινάς. Λοιπὸν ἀνεχώρησε μόνος καὶ γνωρίζετε τί ἔπαθεν. »

— « Ὁ Θόρντων εἶχε δίκαιον, » εἶπεν ὁ Θεμίνης, « καὶ δὴ θανάτων προκειμένων, τὸν γλυκύτερον ἐπροτίμησε. Τὸ

ἴδιον θὰ ἔπραττε καὶ πᾶς ἄλλος· λοιπὸν, συμφωνεῖτε, κύριοι. ὅτι ὁ Μασσινῆς ἐνέπνεε θανάσιμον ἀνίαν; »

— « Συμφωνοῦμεν! » ἐκραύγασαν οἱ συνδαιτυμόνες.

— « Ἄς μὴ ἀπελπίζωμεν οὐδένα, » εἶπεν ὁ Ἰούλιος· « ἄς κἀμωμεν ἐξαιρέσειν ὑπὲρ τοῦ *** πρὸ πάντων ὅταν ἀναπτύσῃ τὰ πολιτικά του σχέδια. »

— « Συμφωνεῖτε νομίζω παρομοίως, » ἐξηκολούθησεν ὁ Θεμίνης, « ὅτι ἡ κυρία Δεκουρσῆ ἔχει σπάνιον πνεῦμα. »

Ὅλοι ἐσίγησαν ἐπὶ τινὰς στιγμὰς, καθ' ἃς ὁ Σαινκλαίρ ἔκυπτε τὴν κεφαλὴν φανταζόμενος ὅτι ὅλων οἱ ὀφθαλμοὶ προσηλοῦντο ἐπ' αὐτοῦ.

« Τίς ἀμφιβάλλει; » εἶπε τέλος πάντων κύπτων πάντοτε ἐπὶ τοῦ πινακίου του καὶ φαινόμενος ὅτι παρετήρει μετὰ πολλῆς περιεργείας τὰ ἐξωγραφημένα ἀνθη ἐπὶ τῆς ἀργίλλου.

« Διατείνομαι, » εἶπεν ὁ Ἰούλιος μεγαλοφώνως, « ὅτι εἶναι μία τῶν τριῶν ἐρασμιωτέρων γυναικῶν τῶν Παρισίων. »

« Ἐγνωρίσα τὸν συζυγὸν τῆς, » εἶπεν ὁ ἀξιωματικὸς, « ὅστις πολλὰκις μ' ἔδειξε τὰς ὠραίας ἐπιστολάς τῆς γυναικὸς του. »

— « Αὐγούστε, » διέκοψεν ὁ Ἐκτωρ P**, « εἰσάγαγέ με σὲ παρακαλῶ εἰς τὸν οἶκον τῆς κομῆσεως. Λέγεται ὅτι εἶσαι στενὸς φίλος τῆς. »

— « Εἰς τὸ τέλος τοῦ φθινοπώρου, » εἶπε χαμηλῇ τῇ φωνῇ ὁ Αὐγούστος, « ὅταν ἐπιστρέψῃ εἰς τοὺς Παρισίους... Νομίζω ὅτι δὲν δέχεται ἐπισκέψεις εἰς τὴν ἐξοχὴν. »

— « Ἀκούσατέ με σὰς παρακαλῶ, κύριοι, » εἶπεν ὁ Θεμίνης, καὶ πάντες ἐσίγησαν, ἐν ᾧ ὁ Σαινκλαίρ ἐκινεῖτο ἐπὶ τῆς καθέκλας του ὡς κατηγορούμενος ἐνώπιον δικαστηρίου.

— « Δὲν εἶδες, φίλε Αὐγούστε, » ἐξηκολούθησεν ὁ Θεμίνης μετ' ἀπελπιστικῆς ἀδιαφορίας, « δὲν εἶδες τὴν κόμησσαν πρὸ

τριῶν ἐτῶν· διότι ἐταξείδευες τότε εἰς τὴν Γερμανίαν, καὶ δὲν ἠμπορεῖς νὰ φαντασθῆς τί ἦτο τότε... ὦραϊά καὶ ὄροσερὰ ὡς ῥόδον, ζωηρὰ πρὸ πάντων καὶ χαρίεσσα ὡς χρυσαλλίς. Λοιπὸν, ἤξευρεις τίς μεταξὺ τῶν πολλῶν λατρευτῶν τῆς ἔχαιρε παρὰ τῆ κομήστῃ τὰ πρωτεῖα; Ὁ Μασσινῆς! Ὁ μωρότερος τῶν ἀνδρῶν καὶ ὁ εὐηθέστερος ἐκέρδισε τὴν εὐνοίαν τῆς πνευματωδεστέρας τῶν γυναικῶν. Τὸ πιστεύετε; καὶ κυρτὸς λοιπὸν δὲν ἤθελεν ἐπίσης ἀποβῆ εὐτυχῆς; Πίστευσέ με λοιπὸν, Αὐγουστε, ἔχε μορφὴν κομψήν, καλὸν ῥάπτῃν καὶ ἔσο τολμηρὸς.»

Ὁ Αὐγουσπος ἠγωνία, καὶ ἐὰν δὲν ἐσέβετο τὴν ὑπόληψιν τῆς κομήστῃς ἤθελε παρευθὺς διαψεύσει τὸν Θεμίνην. Ἡ γλῶσσά του ἐδέθη, τὰ χεῖλη του ἔτρεμον ὑπὸ ὀργῆς καὶ ἐθήρευε σιωπηλῶς νὰ εὕρη ἀφορμὴν ἔριδος.

— « Πῶς! » ἐκραύγασεν ὁ Ἰούλιος ἐκπεπληγμένος, « ἡ κόμισσα Δεκουρσῆ ἠγάπησε τὸν Μασσινῆν! Ἀστασία, τὸ ὄνομά σου εἶναι γυνή! »

— « Εἶναι φαίνεται πρᾶγμα μικρᾶς ἀξίας ἡ ὑπόληψις γυναικὸς! » εἶπε ξηρῶς καὶ περιφρονητικῶς ὁ Σαιγκλαίρ. « Συγχωρεῖται νὰ καταθραύῃ τις αὐτὴν διὰ νὰ φανῆ ὅσον πνευματώδης, καὶ... » Ἐν ᾧ ἔλεγε ταῦτα ἐνεθυμήθη μετὰ φρίκης Τυρρηνικὸν τι ἀγγεῖον τὸ ὁποῖον εἶδεν ἑκατοντάκις εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς κομήστῃς ἐν Παρισίοις. ἤξευρεν ὅτι ἦτο δῶρον τοῦ Μασσινῆ ἐπιστρέψαντος ἐξ Ἰταλίας, καὶ ὅτι τὸ ἀγγεῖον τοῦτο μετεκομίσθη ἐκ Παρισίων εἰς τὴν ἐξοχὴν, καὶ πᾶσαν ἐσπέραν ἔθετεν ἡ Ματθίλδη τὴν ἀνθοδέσμην τῆς εἰς τὸ Τυρρηνικὸν ἀγγεῖον. Ἡ φωνὴ ἐξέπνευσεν εἰς τὰ χεῖλη του, καὶ ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης δὲν ἔβλεπεν οὐδ' ἐσυλλογίζετο ἄλλο τι εἰ μὴ τὸ ἀγγεῖον.

ὦραϊά ἀπόδειξις! θέλει εἶπει κριτικὸς τις, νὰ ὑποπτεύῃ τις;

τὴν ἐρωμένην του διὰ τόσον μικρὸν πρᾶγμα! ἠράσθης ποτὲ, κύριε κριτικέ;

Ἐν τούτοις ὁ Θεμίνης ὑπὲρ τὸ δέον εὐθυμος δὲν δυσχερῆσθη διὰ τὴν ἐκφρασὴν τῆς φωνῆς καὶ τῶν λέξεων τοῦ Σαιγκλαίρ, ἀλλ' ἀπεκρίθη ἀφελέστατα.

« Τὸ κατ' ἐμὲ, ἐπαναλέγω ἀπλῶς ὅ,τι ἤκουσα. Τὸ πρᾶγμα ἐθεωρεῖτο βέβαιον ἐν τῇ ἀπουσίᾳ σου εἰς τὴν Γερμανίαν. Ἐπειτα πολὺ ὀλίγον γνωρίζω τὴν κυρίαν Δεκουρσῆ. Δεκαοκτὼ μῆνες εἶναι ἀφ' ὅτου δὲν ὑπῆγα εἰς τὸν οἶκόν τῆς, καὶ πιθανὸν νὰ ἀπατώμαι, καὶ ὁ Μασσινῆς μὲ διηγῆθη μῦθον. Ἀλλ' ἐπανερχομαι εἰς τὸ θέμα τῆς ὀμιλίας μας, καὶ λέγω ὅτι, καὶ ἐὰν τὸ προταθὲν παράδειγμα εἶναι ψευδές, ἔγω πάλιν δίκαιον. Ὅλοι σας γνωρίζετε ὅτι ἡ εὐφυστέρα γυνὴ τῆς Γαλλίας, τῆς ὁποίας τὰ συγγράμματα... » Ἡ θύρα ἠνοίγη, καὶ ὁ Θεόδωρος Νεβίλ εἰσῆλθεν. Ἐπέστρεφεν ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον.

— « Θεόδωρε! Τόσον ἐνωρίς ἐπέστρεψες! » καὶ ἐπολιορκεῖτο ἀπὸ ἐρωτήσεις.

— « Ἐφερες μαζῆ σου μίαν ἀληθῆ Τουρκικὴν ἐνδυμασίαν, ἓνα ἀραβικὸν ἵππον καὶ ἵππακόμον αἰγύπτιον; » ἠρώτησεν ὁ Θεμίνης.

— « Τί ἄνθρωπος εἶναι ὁ πασσαῆς; » εἶπεν ὁ Ἰούλιος. « Πότε κηρύττεται ἀνεξάρτητος; Τὸν εἶδες νὰ κόπτῃ κεφαλὴν μὲ ἐν κτύπημα ξίφους; »

— « Καὶ οἱ αὐτοσχέδιοι χορευταί; Αἱ γυναῖκες τοῦ Καίρου εἶναι ὦραϊαι; » ἠρώτησεν ἄλλος.

— « Εἶδες τὸν στρατηγὸν Λ***; πῶς διωργάνισε τὸν στρατὸν τοῦ πασσαῆ; Ὁ συνταγματάρχης Κ** σ' ἔδωκεν ἓν ξίφος δι' ἐμέ; » ἠρώτα ὁ συνταγματάρχης Β***.

— « Καὶ αἱ πυραμίδες; καὶ οἱ καταρράκται τοῦ Νείλου; »

καὶ ὁ ἀνδριάς τοῦ Μένωνος; καὶ ὁ Ἰβραήμ πασσᾶς; καὶ... καὶ... » ὅλοι ἠρώτων ταυτοχρόνως ἐκτὸς τοῦ Αὐγούστου ὅστις ἐσκέπτετο περὶ τοῦ Τυρρηνικοῦ σκεύους.

Ὁ δὲ Θεόδωρος, ἀφ' οὗ ἀπηύδησαν οἱ ἐρωτῶντες, καθήσας ὠμίλησεν ὡς ἐφεξῆς, ἀλλ' ἀρκετὰ ταχέως ὥστε νὰ μὴ διακόπτηται εὐκόλως·

— « Αἱ πυραμίδες! εἰς τὴν τιμὴν μου, εἶναι φλυαρίαι ἀρχαιολογικαί. Εἶναι χαμηλότεραι ἢ ὅσον φαντάζεσθε. Μόνον ἡ καθεδρική ἐκκλησία τοῦ Στρασβούργου ἔχει τέσσαρας πόδας ὕψους ὀλιγώτερον. Μ' ἐτύφλωσαν αἱ ἀρχαιότητες, μὴ μὲ λαλεῖτε περὶ αὐτῶν πλέον, ἢ θεὰ ἐνὸς μόνου ἱερογλυφικοῦ μὲ προξενεῖ λειποθυμίαν! Ἐπειτα τόσοι ἄλλοι ὁδοιπόροι ἐνασχολοῦνται εἰς αὐτὰ τὰ πράγματα! — Τὸ κατ' ἐμὲ, εἶχον σκοπὸν νὰ σπουδάσω τὰ ἦθη καὶ τὰ ἔθιμα τοῦ παραδόξου ἐκείνου λαοῦ ὅστις περιφέρεται εἰς τὰς ὁδοὺς τῆς Ἀλεξανδρείας καὶ τοῦ Καίρου, ὡς τῶν Τούρκων, τῶν Βεδουίνων, τῶν Κοπτῶν, τῶν Φελλάχων, τῶν Μογρεβίνων. Ἐτακτοποίησα τὰς σημειώσεις μου καθήμενος εἰς τὸ λοιμοκαθαρτήριον· ἀλλὰ τί ἀπέρατον λοιμοκαθαρτήριον! ἐλπίζω ὅτι δὲν πιστεύετε σεῖς εἰς τὴν μετὰδοςιν τῆς λοιμικῆς ἀσθενείας, διότι ἐγὼ ἐκάπνιζα ἡσύχως τὴν πίπαν μου ἐν μέσῳ τριακοσίων μολυσμένων. — Ἄ! συνταγματάρχᾳ, βλέπεις ἐκεῖ ὠραῖα ἵππικὰ τάγματα. Θὰ σὲ δείξω τὰ περιφάρμακα ὅπλα ὅπου ἔφερα. Ἐγὼ ἐν τζιρίτι τὸ ὅποιον ἦτο κτήμα τοῦ ὀνομαστοῦ Μουράτ-Βέη. Ἐγὼ ἐν γκαταγάνι διὰ σὲ καὶ ἐν χαντζάρι διὰ τὸν Αὐγούστον. Θὰ ἰδῆς τὰς ἐνδυμασίας μου. Ἡξεύρεις ὅτι ἦτον εἰς τὴν ἐξουσίαν μου νὰ μεταφέρω γυναῖκας; ὁ Ἰβραήμ-Πασσᾶς ἔστειλε τόσας ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα ὥστε πωλοῦνται διὰ τίποτε. Πολλάκις συνωμίλησα μὲ τὸν πασσᾶν· εἶναι πνευματώδης καὶ χωρὶς προλήψεις, καὶ, μὰ

τὴν τιμὴν μου, γνωρίζει τὰ ἀπόκρυφα τοῦ ὑπουργείου μας. Παρ' αὐτοῦ ἔλαβον πολυτίμους πληροφορίας περὶ τῶν κομματιῶν τῆς Γαλλίας... — Πρὸς τὸ παρὸν σπουδάζει τὴν στατιστικὴν, καὶ εἶναι συνδρομητὴς εἰς ὅλας τὰς ἐφημερίδας μας. Ἡξεύρεις ὅτι εἶναι θαυμαστὴς ἐνθους τοῦ Ναπολέοντος; Ὡ! τί μέγας ἀνὴρ ἐστάθη ὁ Ναπολέων! μὲ ἔλεγε συχνότατα.

« Ὁ Μεχμέτ Ἄλης κατ' ἀρχὰς μ' ἐφέρετο ψυχρὸς, διότι οἱ Τούρκοι εἶναι δύσπιστοι. Μ' ἐξελάμβανεν ὡς κατάσκοπον, ἢ νὰ μὲ πάρῃ ὁ διάβολος! ὡς Ἰησοῦίτην. Ἀποστρέφεται φρικτὰ τοὺς Ἰησοῦίτας, ἀλλὰ μετ' ὀλίγας ἐπισκέψεις ἐγνώρισεν ὅτι ἤμην περιηγητὴς ἄνευ προλήψεων, καὶ περιέργος εἰς τὸ νὰ σπουδάσω κατὰ βάθος τὰ ἦθη καὶ τὰ ἔθιμα καὶ τὴν πολιτικὴν τῆς Ἀνατολῆς. Τότε μ' ἐλάλησεν ἀνέτως καὶ μὲ καρδίαν ἀνοικτήν. Εἰς τὴν τρίτην καὶ τελευταίαν συνέντευξίν μου, ἔλαβον τὸ θάρρος καὶ τὸν εἶπον· « Δὲν καταλαμβάνω διὰ τί ἡ Ὑψηλότης σου δὲν κηρύττεται ἀνεξάρτητος ἀπὸ τὴν Ὑψηλὴν Πύλιν. » — « Θεέ μου! εἶπε, τὸ ἐπιθυμῶ πολὺ, ἀλλὰ φοβοῦμαι τὰς φιλελευθέρους ἐφημερίδας, αἵτινες διοικοῦσι τὸν τόπον σου, μὴ δὲν μὲ ὑποστηρίξωσιν ὅταν ἅπαξ διακηρύξω τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Αἰγύπτου. » Εἶναι ὠραῖος γέρον, ἔχει ὠραίαν λευκὴν γενειάδα καὶ δὲν γελᾷ ποτε. Μ' ἔδωκεν ἐξαίρετα γλυκίσματα· καὶ ἀφ' ὅ,τι τὸν ἐπρόσφερα τὸ μόνον τὸ ὅποιον ἀπεδέχθη μὲ πολλὴν εὐχαρίστησιν εἶναι ἡ συλλογὴ τῶν ἱματισμῶν τῆς αὐτοκρατορικῆς φρουρᾶς ὑπὸ τοῦ Σαρλέτ. »

— « Εἶναι ῥομαντικὸς ὁ πασσᾶς; » ἠρώτησεν ὁ Θεμίνης.

— « Ὀλίγον φροντίζει περὶ φιλολογίας, ἀλλὰ μὴ λησμονεῖτε ὅτι ἡ ἀραβικὴ φιλολογία εἶναι ὅλως ῥομαντικὴ. Οἱ Ἄραβες ἔχουν ποιητὴν ὀνομαζόμενον Μελίκ-Ἀϊαταλνεφού-Ἐμπν-Ἐσράφ, ὅστις ἐδημοσίευσεν ἐσχάτως Ποιητικὰς Μελέτας, πρὸς τὰς

ὅποιας παραβαλλόμεναι αἰ τοῦ ἡμετέρου Λαμαρτίνου φαίνονται πεζαί. — Μετὰ τὴν ἀφιξίν μου εἰς τὸ Κάϊρον παρέλαβον διδάσκαλον τῆς ἀραβικῆς μὲ τὸν ὅποιον ἤρχισα ν' ἀναγινώσκω τὸ Κοράνιον. Ἄν καὶ ἔλαβον ὀλίγα μαθήματα, κατενόησα ἀρκετὰ τὰς ὑψηλὰς καλλονὰς τοῦ ὕφους τοῦ Προφήτου, καὶ πόσον εἶναι ἀηδεῖς αἱ μεταφράσεις μας. — Θέλετε νὰ παρατηρήσετε ἀραβικὴν γραφὴν; Ἰδοὺ, ἡ λέξις αὕτη μὲ γράμματα χρυσαῖα εἶναι Ἄλλὰχ, δηλ. Θεός. » Καὶ ταῦτα λέγων ἐδείκνυε βυραρὰν ἐπιστολὴν ἣν ἐξήγαγεν ἐκ μεταξωτοῦ εὐώδους βαλαντίου.

« — Πόσον καιρὸν διέτριψες εἰς τὴν Αἴγυπτον; » ἠρώτησεν ὁ Θεμίνης.

— « Ἐξ ἑβδομάδας. » Καὶ ὁ αἰδοπύρος ἐξηκολούθησε περιγράφων πολλὰ πράγματα ἀπὸ τῶν κέδρων μέχρι τοῦ ὑσώπου. Μετὰ ταῦτα ἐξήλθεν ὁ Σαινκλαῖρ καὶ ἐπανέλαβεν τὴν ὁδὸν τῆς ἐξοχικῆς κατοικίας του. Τὸ κάλπασμα τοῦ ἵππου του τὸν ἐκώλυε ν' ἀκολουθῆ καθαρῶς τὴν σειρὰν τῶν ιδεῶν του, ἀλλ' ἀμυδρῶς ἡσθάνετο ὅτι ἡ εὐτυχία του ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ κατεστράφη διὰ παντὸς, καὶ δὲν ἠδύνατο πλέον νὰ δυσανασχετῆ κατ' οὐδενὸς ἄλλου εἰμὴ κατὰ νεκροῦ καὶ κατὰ σκεύους τυρρηνικοῦ. Εἰσελθὼν εἰς τὰ ἴδια ἐβρίβθη ἐπὶ τοῦ ἀνακλίντρου ὅπου τὴν προτεραίαν ἀνέλυεν ἐπὶ μακρὸν καὶ ἠδέως τὴν εὐτυχίαν του. Ἡ ιδέα ἦν ἡδιστα ἐθώπευσεν ἦτον ὅτι ἡ ἐρωμένη του ἦτο γυνὴ σπανία καὶ ἡ πρώτη αὐτῆς ἀγάπη ὑπῆρξεν αὐτός. Ἡδὴ τὸ θελκτικὸν τοῦτο ὄνειρον ἐξηφανίζετο ἐνώπιον τῆς θλιβεραῆς καὶ ἐπωδύνου πραγματικότητος. — « Κατέχω μίαν ὠραίαν γυναῖκα, καὶ οὐδὲν ἄλλο. Εἶναι πνευματώδης, ἀλλ' εἶναι δι' αὐτὸ ἔνοχος, διότι ἠγάπησε τὸν Μασσινῆ!... ἀληθές ὅτι ἐμὲ ἀγαπᾷ τώρα ἐξ ὅλης ψυχῆς... Ἡξεύρει ν' ἀγαπᾷ... ἀγαπῶμαι ὡς ὁ Μασσινῆς!... ἔσπευσε πρὸς θεραπείαν μου,

ἠκολούθησε τὰς θελήσεις μου... ἀλλὰ... ἠπατήθην! — Συμπάθεια δὲν συνέδεσε τὰς καρδίας μας· ὁ Μασσινῆς ἢ ἐγὼ ἀποτελοῦμεν ἓν!... Ὁ Μασσινῆς εἶναι ὠραῖος, καὶ τὸν ἀγαπᾷ διὰ τὴν κάλλονίν του... Διασκεδάζω ἐνίοτε τὴν Ματθίλδην... Αἱ! ἄς ἀγαπῶ τὸν Αὐγουστον, λέγει καθ' ἑαυτὴν, διότι ὁ ἄλλος ἀπέθανεν! καὶ ἐὰν ὁ Αὐγουστος ἀποθάνῃ ἢ τὸν βαρυνθῶ... θὰ ἴδωμεν. »

Ἐχω πεποιθήσιν ὅτι ὁ διάβολος κρυφακούει τὰ παράπονα ἐραστοῦ δυστυχοῦς· διότι τὸ θέαμα παρέχει τέρψιν εἰς τὸν ἐχθρὸν τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὅταν τὸ θῦμα αἰσθάνεται τὰς πλιγᾶς του ἐπουλουμένας, ὁ διάβολος τὰς ἀνοίγει ἐκ νέου.

Ὁ Σαινκλαῖρ ἐνόμισεν ὅτι ἤκουσε φωνὴν ψιθυρίζουσαν εἰς τὰ ὦτά του·

Νὰ ἦναι τις διάδοχος,
Τί ἔκτακτος τιμὴ!

Ἀνετινάχθη ὄρθιος καὶ ἔρριψε περὶ ἑαυτὸν βλέμμα ἄγριον. Εὐτυχῆς ἐὰν εὑρισκέ τινα ἐντὸς τοῦ θαλάμου! ἀναμφισβόλως τὸν κατέσχιζε.

Τὸ ὠρολόγιον ἐσήμανεν ὀκτὼ ὥρας. Τὴν ὀγδόην ὥραν καὶ ἡμίσειαν ἡ κόμησσα τὸν περιμένει. — Ἐὰν δὲν ἐπορεύετο εἰς τὴν συνέντευξιν; — ἀλλ' εἶπε· « Τῆ ἀληθείᾳ διὰ τί νὰ ἐπανίδω τὴν ἐρωμένην τοῦ Μασσινῆ; » ἐξαπλωθεὶς ἐκ νέου ἐπὶ τοῦ ἀνακλίντρου ἔκλεισε τοὺς ὀφθαλμούς· « Θὰ κοιμηθῶ, » εἶπε καὶ ἔμεινεν ἀκίνητος ἐν λεπτόν. Μετὰ τοῦτο ἐπήδησε καὶ ἔδραμε νὰ ἴδῃ τὴν πρόσodon τοῦ λεπτοδείκτου. « Πόσον ἐπεθύμουν νὰ ἦναι ὀκτὼ ὥραι καὶ ἡμίσεια! Τότε θὰ ἦτον ἀργὰ πλέον νὰ ὑπάγω εἰς τὸν οἶκον τῆς κομησσης! » ἔλεγεν, ἀλλ' ἐν τῇ καρδίᾳ του δὲν ἡσθάνετο θάρρος εἰς τὸ νὰ διαμείνῃ ἐντὸς τῆς οἰκίας του· ἐζήτει πρόφασιν καὶ ἐπεθύμει νὰ ἦναι βαρέως ἀσθενής.

Ὅθεν ἐβάδισεν εἰς τὸν θάλαμόν του, ὕστερον ἐκάθησεν, ἔλαβεν βιβλίον τι, ἀλλὰ δὲν ἀνέγνωσεν οὔτε λέξιν· ὕστερον ἐκάθησεν εἰς τὸ κλειδοκύμβαλόν του, ἀλλὰ δὲν εἶχε δύναμιν νὰ τὸ ἀνοίξῃ. Ἐσφύριζεν, ἐθεώρει τὰς νεφέλας καὶ ἠθέλησε νὰ μετρήσῃ τὰς πρὸ τῶν παραθύρων πεύκας.

Τέλος ἐπέστρεψεν εἰς τὸ ὠρολόγιον, καὶ εἶδεν ὅτι μὲν πέντε λεπτὰ ἔδαπάνησε· « Δὲν ἤμπορῶ νὰ μὴν τὴν ἀγαπῶ, » εἶπε τρίζων τοὺς ὀδόντας καὶ κτυπῶν τὸ ἔδαφος διὰ τοῦ ποδός· « εἶναι δέσποινα μου, εἶμαι δούλός της, ὡς ἦτο πρὸ ἐμοῦ ὁ Μασσινῆς! Λοιπὸν, ἄθλιε, ὑπάκουε, διότι δὲν ἔχεις δύναμιν νὰ θραύσῃς δεσμὸν τὸν ὁποῖον μισεῖς! » — Λαβὼν τὸν πῖλον του ἐξῆλθε βιαίως.

Ὅταν μᾶς κατακυριεύῃ πάθος τι, αἰσθανόμεθα παρηγόρον φιλοτιμίαν θεωροῦντες τὴν ἡμετέραν ἀσθένειαν ἐκ τοῦ ὕψους τῆς ὑπερηφανείας ἡμῶν. Τῷ ὄντι, εἶμαι ἀδύνατος, λέγει τις ἐν ἑαυτῷ, ἀλλ' ἐν ἡθέλον!..

Καὶ ἀνήρχετο βραδέως τὴν ἄγουσαν πρὸς τὴν θύραν τοῦ κήπου ἀτραπὸν, καὶ μακρόθεν διέβλεπε μορφὴν λευκὴν διὰ μέσου τῶν δένδρων, ἥτις ἐκίνει διὰ τῆς χειρὸς μανδηλιον ὡσεὶ ἐποίει αὐτῷ σημεῖον. Ἡ καρδιά του ἔπαλλε, τὰ γόνατά του ἔτρεμον, δὲν ἠδύνατο νὰ λαλήσῃ καὶ κατέστη τῶσον δειλὸς, ὡστ' ἐφοβήθη μὴ ἡ κόμησσα ἀναγνώσῃ τὴν δυσχέρειάν του ἐπὶ τῆς φυσιογνωμίας του.

Ἐλάβε τὴν χεῖρα, ἦν τὸν προέτεινε, τὴν ἐφίλησεν ἐπὶ τοῦ μετώπου καὶ τὴν ἠκολούθησε μέχρι τῶν δωματίων τῆς ἀναυδος καὶ πνίγων μὲν τὸς στεναγμούς τοὺς ταλαιπωροῦντας τὸ στήθος του.

Ἐν μόνον κηρίον ἐφώτιζε τὸ δωμάτιον τῆς κομίσσης. Ἀφ' οὗ ἐκάθησεν καὶ οἱ δύο, ὁ Αὐγουστος παρετήρησεν ὅτι ἐν

μόνον ῥόδον ἐκόσμει τὴν κόμην τῆς φίλης του. Τὴν προτε-
ραίαν τῇ εἶχε φέρει ὠραίαν ἀγγλικὴν χαλκογραφίαν τῆς δου-
κίσσης Πόρτλανδ, καὶ τῇ εἶπε δεικνύων τὴν κεφαλὴν τῆς δου-
κίσσης· « Ἀγαπῶ περισσότερο τὸ ἀπλοῦν τοῦτο δῶρον ἢ τὰ
περίπλοκα τῆς κόμης κοσμήματα. » Ὁ Σαινκλαῖρ δὲν ἠγάπα
προσέτι τὰ λιθοκόλλητα στολίσματα, καὶ ἐσκέπτετο ὡς ὁ λόρ-
δος ὅστις ἔλεγε βαναύσως· « Μεταξὺ γυναικῶν στολισμένων
καὶ ἵππων ἐπεστρωμένων ὁ διάβολος δὲν κάμνει διάκρισιν. »
Τὴν παρελθοῦσαν ἐσπέραν παίζων μὲ περιδέριον μαργαριτῶν
τῆς κομίσσης εἶπε· « Τὰ διαμαντικὰ στολίζου μόνον τὰ
ἐλαττώματα τῶν γυναικῶν. Σὺ, Ματθίλδη, εἶσαι ὠραία καὶ
δὲν τὰ χρειάζεσαι. » Ἡ κόμησσα κατὰ τὴν ἐσπέραν ταύτην
προσεκτικὴ καὶ εἰς τὰς ἀπλουστεράς παρατηρήσεις του ἀφῆρσε
καὶ δακτυλίδια, καὶ περιδέρια, καὶ ἐνώτια, καὶ ψέλλια· ὁ Αὐ-
γουστος ἦν πολὺ ιδιότροπος πρὸ πάντων εἰς τὴν ὑπόδησιν τῶν
γυναικῶν. Πρὸ δὲ τῆς δύσεως τοῦ ἡλίου ἔβρεξε καὶ τὰ χόρτα
ἦσαν εἰσέτι κάθυγρα ὅτε ἡ κόμησσα ἐβάδιζε φοροῦσα λεπτὰ ἐκ
μαύρου μεταξωτοῦ ὑποδήματα.... Ἐὰν ἠσθένει!

« Μὲ ἀγαπᾷ, » εἶπε καθ' ἑαυτὸν ὁ Αὐγουστος καὶ ἐστέ-
ναξεν ἐπὶ τῇ μωρίᾳ του καὶ ἐθεώρει τὴν Ματθίλδην μειδιῶν
ἀκουσίως ἕνεκα τῆς δυσαρρεσκείας του, καὶ ἐν τούτοις εὐχαρι-
στούμενος εἰς τὴν θέαν ὠραίας γυναικὸς ἥτις ἐθήρευε νὰ τῷ
ἀρέσκῃ δι' ὄλων ἐκείνων τῶν μικρῶν καὶ μηδαμινῶν πραγμάτων
τὰ ὁποῖα ἐκτιμῶσιν οἱ ἔρασταί.

Ἡ φυσιογνωμία τῆς κομίσσης διαλάμπουσα ἐξέφραζεν ἀνά-
μιγμά τι ἔρωτος καὶ ἐθελοτροπίας γλυκυτάτης. Λαβοῦσά τι
ἐκ κιβωτίου λάκῃς Ἰαπωνικῆς, καὶ παρουσιάζουσα τὴν μικρὰν
κλειστὴν χεῖρά της κρύπτουσαν τὸ πρᾶγμα ἃ ἐκράτει, εἶπε·
« Προχθὲς τὸ ἐσπέρας ἔθραυσα τὸ ὠρολόγιόν σου· ἰδοὺ το ἐπι-

διωρθωμένον. » Δίδουσα δὲ εἰς αὐτὸν τὸ ὠρολόγιον τὸν ἐθε-
ώρει μετὰ τρυφερᾶς πονηρίας καὶ ἔδακνε τὸ κάτω χεῖλος
ὡσεὶ ἐκράτει τὸν γέλωτα· ὦ πόσον εἶχε τοὺς ὀδόντας ὠραίους!
πόσον ἔλαμπον ἐκ τῆς λευκότητος ἐπὶ τοῦ φλογεροῦ ῥόδου τῶν
χειλέων τῆς! — Ἐχει ὕψος ἀνόητον ὁ ἀνὴρ ὅταν δέχεται
μετὰ ψυχρότητος τὰ θεοπέματα ὠραίας γυναικός.

Ὁ Αὔγουστος τὴν ἠχαρίστησε καὶ λαβὼν τὸ ὠρολόγιον
τοῦ ἔμελλε νὰ τὸ θέσῃ εἰς τὸ θυλάκιόν του, ὅτε ἡ κόμησσα τὸν
εἶπε· « Παρατήρησέ το λοιπὸν, ἀνοιξέ το διὰ νὰ πληροφο-
ρηθῆς ἐὰν ἦναι καλῶς διωρθωμένον. Σὺ ὅστις ἦσαι τόσον σοφὸς
καὶ ἐστάθης εἰς τὸ Πολυτεχνικὸν σχολεῖον πρέπει νὰ τὸ ἐξέ-
τάσης. » — « ὦ! εἶμαι ἄπειρος! » εἶπεν ὁ Αὔγουστος καὶ
ἠνοιξε τὴν πυξίδα τοῦ ὠρολογίου ἀμελῶς. Ὅποια ἐστάθη ἡ ἐκ-
πληξίς του! Ἡ μικρογραφικὴ εἰκὼν τῆς κομῆσσης ἦτον ἐξωγρα-
φημένη εἰς τὸ βάθος τῆς πυξίδος. Τὸ μέτωπον αὐτοῦ διεφω-
τίσθη, ἐλησμόνησε τὸν Μασσινὴν καὶ οὐδὲν ἄλλο ἐνθυμείτο
εἰμὴ ὅτι ἦτο πλησίον γυναικὸς ὠραίας, καὶ ἡ γυνὴ αὕτη τὸν
ἐλάτρευε!

.....
Ὁ Κορυδαλὸς ὁ τῆς αὐγῆς ἀγγελιαφόρος ἤρχισε νὰ
κελαδῆ, καὶ μακρὰι ταινίαι ὠχροῦ φωτὸς κηλάκιζον τὰ πρὸς
ἀνατολὰς νέφη. Τότε ὁ Ῥωμαῖος ἀπεχαιρέτησε τὴν Ἰουλίττην,
καθ' ὅτι εἶναι ἡ κλασσικὴ ὥρα καθ' ἣν οἱ ἐρασταὶ ὀφείλουσι νὰ
χωρίζωνται.

Ὁ Σαινκλαῖρ ἦτον ὀρθίος ἀπέναντι ἐστίας κρατῶν τὴν κλειῖδα
τοῦ κήπου καὶ ἔχων προσκλωμένους τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐπὶ τοῦ
τυρῶνι ὃ ἀγγείου περὶ οὗ ἐγένετο ἄρτι λόγος. Ἐν τῷ βᾶθει
τῆς καρδίας ἐμνησικακεῖ καθ' αὐτοῦ, καὶ τοι ἦν εὐδιάθετος,
καὶ ἤρχισε νὰ συλλογίζεται ἀπλούστατα ὅτι ὁ Θεμίνης πιθα-

νῶς ἐψεύδετο· ἐν ᾧ δὲ ἡ κόμησσα, ἥτις ἤθελε νὰ τὸν συνοδεύσῃ
μέχρι τῆς θύρας τοῦ κήπου, περιετυλίσσετο μὲ σάλιον, ὁ Αὔ-
γουστος ἐκτύπα ἡσύχως διὰ τῆς κλειδὸς τὸ μισητὸν ἀγγεῖον
αὐξάνων βαθμιαίως τὸν τόνον τῶν κτύπων εἰς τρόπον ὥστε
ἐδήλου ὅτι μετ' ὀλίγον ἔμελλε νὰ τὸ θραύσῃ· « Πρὸς Θεοῦ!
πρόσεχε, Αὔγουστε! » ἔκραζεν ἡ Ματθίλδη, « θὰ θραύσῃς τὸ
ὠραῖόν μου τυρῶνικὸν ἀγγεῖον! » καὶ τοῦ ἤρπασεν ἀπὸ τὰς
χεῖρας τὴν κλειῖδα.

Ὁ Σαινκλαῖρ δυσαρεστεῖτο, ἀλλὰ διέμεινεν ἡσυχος. Στρέψας
δὲ τὰ νῶτα εἰς τὴν ἐστίαν ἵνα μὴ ὑποκύψῃ εἰς τὸν πειρασμὸν,
ἠνοιξε τὸ ὠρολόγιον καὶ ἐθεώρει τὴν μικρογραφικὴν εἰκόνα ἣν
παρ' αὐτῆς ἔλαβε.

— « Ποῖος εἶναι ὁ ζωγράφος τῆς εἰκόνας; » ἠρώτησεν.

— « Ὁ κύριος Ρ... — Ἄ! ὁ Μασσινὴς μὲ τὸν ἐσύστησεν·
ὁ Μασσινὴς, ἀφ' ὅτου ἐπέστρεψεν ἐκ Ῥώμης, ἀνεκάλυψεν ὅτι
ὁ κύριος Ρ... ἐκαλλιέργει εὐδοκίμως τὰς ὠραίας τέχνας, καὶ
ἐπροστάτευε καὶ αὐτὸν καὶ ὄλους τοὺς νέους τεχνίτας. Τῷ
ὄντι, νομίζω ὅτι ἡ εἰκὼν αὕτη μὲ ὁμοιάζει ἂν καὶ ὀλίγον κο-
λακευμένη. »

Ὁ Σαινκλαῖρ συνέλαβε πόθον νὰ συντρίψῃ τὸ ὠρολόγιον,
ἀλλ' ἐκράτησε τὸν θυμὸν καὶ τὸ ἔθεσεν εἰς τὸν κόλπον του·
μετὰ τοῦτο, παρατηρῶν ὅτι ἐξημέρωνε, ἐξῆλθεν ἐκ τῆς οἰ-
κίας, παρεκάλεσε τὴν κόμησσαν νὰ μὴ τὸν συνοδεύσῃ, διεπέ-
ρασε τὸν κήπον δρομικῶς καὶ μετ' οὐ πολὺ εὐρέθη μόνος εἰς
τὴν πεδιάδα·

« Μασσινὴ, Μασσινὴ! » ἐκραύγαζε φρίττων, « πάντοτε λοι-
πὸν θὰ σὲ βλέπω ἔμπροσθέν μου!... βέβαια, ὁ ζωγράφος ὅστις
ἐξωγράφῃς τὴν εἰκόνα ταύτην ἐξωγράφῃς καὶ ἄλλην διὰ τὸν
Μασσινὴν! Πόσον ἀνόητος ἦμην! ἐνόμισα ὅτι ἠγαπῶμην ὅπως

ηγάπων... και τοῦτο διότι φορεῖ ἐν μόνον βόδον και δὲν φορεῖ ἀδάμαντας... τῶν ὁποίων ἔχει πολλούς... διότι ὁ Μασσινῆς ὅστις δὲν ἠγάπα εἰμὴ τὰ στολίδια τῶν γυναικῶν, ἠγάπα πολὺ τοὺς ἀδάμαντας!... ἀλλὰ πρέπει νὰ ὁμολογήσω ὅτι ἡ κόμησσα εἶναι ἀγαθοῦ χαρακτῆρος, ἠξεύρει νὰ συμμορφῶνεται μὲ τὰς ἐπιθυμίας τῶν ἑραστῶν της! »

Μετ' ὀλίγον τὸν ἤλθε θλιβερωτέρα ἰδέα· μετ' ὀλίγας ἐβδομάδας ἔληγε τὸ πένθος τῆς κομῆσσης, και ὁ Σαινκλαῖρ ἔμελλε νὰ τὴν νυμφευθῆ μετὰ τὸ ἔτος τῆς χηρείας της. Τὸ ὑπεσχέθη· τὸ ὑπεσχέθη; — Ὁχι! ποτὲ δὲν τὸ ὑπεσχέθη, ἀλλ' εἶχε τοιοῦτον σκοπὸν τὸν ὁποῖον ἡ κόμησσα ἐνόησεν. Ἀλλ' ὁ σκοπὸς τοῦ εἶχε δύναμιν ὄρκου. Τὴν προτεραιάν ἔδιδε θρόνον πρὸς ἐπίσπευσιν τῆς στιγμῆς καθ' ἣν ἠδύνατο νὰ ὁμολογήσῃ τὸν ἔρωτά του δημοσίως, ἀλλ' ἤδη ἔφριττε και ἐκ μόνης τῆς ἰδέας τοῦ νὰ συνδέσῃ τὴν τύχην του διὰ παντὸς μὲ τὴν παλαιὰν ἐρωμένην τοῦ Μασσινῆ. — « Καὶ μ' ὅλα ταῦτα τὸ χρεωστῶ! ἔλεγε, και θὰ τελεσθῆ τοῦτο. Ἀναμφιβόλως ὑπόπτεισεν ἡ ἀτυχῆς γυνὴ, ὅτι ἐγίνωσκα τὸ παρελθόν της· διότι, ὡς φημίζουσι, τὸ πρᾶγμα εἶναι πασίγνωστον. Ἐπειτα δὲν μὲ γνωρίζει ἄλλως... δὲν δύναται νὰ μ' ἐννοήσῃ, και στοχάζεται ὅτι τὴν ἀγαπῶ ὡς ὁ Μασσινῆς τὴν ἠγάπα. » Τότε εἶπεν ἀγερώχως πως· « Ἐπὶ τρεῖς ἡδὴ μὲ κατέστησε τὸν εὐδαιμονέστερον τῶν θνητῶν... ἡ εὐτυχία αὐτὴ ἀξίζει τὴν θυσίαν ὀλοκλήρου τῆς ζωῆς μου. »

Δὲν ἐπέστρεψεν εἰς τὴν κατοικίαν του διὰ ν' ἀναπαυθῆ, ἀλλὰ καθ' ἑλὴν τὴν πρῶτάν περιήρχετο ἔφιππος εἰς τὰ δάση. Εἰς διόδον τοῦ δάσους Βεριέρ εἶδεν ἄνδρα καθήμενον ἐπὶ ὠραίου ἀγγλικοῦ ἵππου, ὅστις παρευθὺς τὸν ἐκάλεσεν ἐξ ὀνόματος και τὸν ἐπλησίασεν. Ἦτο δὲ ὁ Ἀλφόνσος Θεμίνης· εἰς τὴν κατάστασιν ὁμῶς τοῦ πνεύματος εἰς ἣν εὕρισκετο ὁ Σαινκλαῖρ, ἡ

μοναζία ἦτο εὐφρόσυνος· ὅθεν ἡ συνέντευξις τοῦ Θεμίνου μετέβαλε τὴν στενοχωρίαν του εἰς πνιγηρὸν θυμὸν. Ὁ δὲ Θεμίνης ἡ δὲν παρετήρησε τοῦτο, ἢ μᾶλλον ἠρέσκετο ὑπόυλως νὰ τὸν ἐρεθίζῃ. Δι' ὃ ἐλάλει, ἐγέλα και ἡστεύετο χωρὶς νὰ παρατηρῆ ὅτι ἀπάντησιν δὲν ἐλάμβανεν. Ὁ Σαινκλαῖρ, ἰδὼν ἀτραπὸν στενὴν, εἰσεχώρησεν ἔφιππος ἐλπίζων ὅτι ἡ δυσάρεστος συνάντησις ἔμελλε νὰ λάβῃ πέρας, ἀλλ' ἠπατάτο· ἡ ἀδιακρισία γαλινὸν δὲν γινώσκει, και ὁ Θεμίνης εἰσελθὼν εἰς τὴν ἀτραπὸν παρεκλούθει τὸν Σαινκλαῖρ και ἐξηκολούθει νὰ τὸν λαλῆ πεισματωδέστερον.

Εἶπον ὅτι ἡ ἀτραπὸς τοῦ δάσους ἦτο στενὴ, και μετὰ μεγάλῃς δυσκολίας οἱ δύο ἵπποι ἠδύνατο νὰ βαδίζωσι κατὰ μέτωπον· ὅθεν δὲν ἦτο παράδοξον ὅτι ὁ Θεμίνης, εἰ και ἐπιτήδειος ἵππεὺς, ἤγγισε τὸν πόδα τοῦ Αὐγούστου διαβαίνων πλησίον του. Οὗτος δὲ, τοῦ ὁποίου ὁ θυμὸς ἔφθασεν ἤδη εἰς τὴν ἐσχάτην ἀκμὴν, δὲν ἠδυνήθη νὰ περιορίσῃ ἑαυτὸν περαιτέρω. Ἀνορθωθείς λοιπὸν ἐπὶ τῶν ἀναβολέων ἐκτύπησεν ἰσχυρῶς διὰ τοῦ μαστιγίου του τὴν ρίνα τοῦ ἵππου τοῦ Ἀλφόνσου.

— « Τί διάβολον ἔχεις, Αὐγούστε, διὰ τί ἐκτύπησες τὸν ἵππον μου; » ἐφώναξεν ὁ Θεμίνης.

— Διὰ τί με ἀκολουθεῖς; » ἀπεκρίθη ὁ Σαινκλαῖρ μετὰ φωνῆς τρομερᾶς.

— « Τὰ ἔχασες, Σαινκλαῖρ; Λησμονεῖς ὅτι μὲ ὀμιλεῖς; »

— « ἠξεύρω καλὰ ὅτι ὀμιλῶ εἰς ἀνόητον. »

— Σαινκλαῖρ!... εἶσαι τρελὸς νομίζω... Ἄκουσε· αὐρίον ἡ πρέπει νὰ μὲ ζητήσῃς συγγνώμην, ἢ πρέπει νὰ μὲ δώσῃς ἰκανοποίησιν διὰ τὴν αὐθάδειάν σου. »

— « Αὐρίον λοιπὸν, κύριε! »

Ὁ Θεμίνης ἐσταμάτησε τὸν ἵππον του, ὁ δὲ Σαινκλαίρ προυχώρησε καὶ μετ' ὀλίγον ἐχάθη εἰς τὸ δάσος.

Κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην ὁ θυμὸς του κατέπεσεν. Πιστεύων ἐξ ἀδυναμίας εἰς τὰ προαισθήματα, ἐσκέφθη ὅτι τὴν ἐπαύριον ἐμελλε νὰ φονευθῆ, καὶ τότε ἔληγε τὸ ζήτημα τῆς καταστάσεως τῆς ψυχῆς του. Μίαν ἔτι ἡμέραν ἐμελλε νὰ περάσῃ, καὶ τὴν ἐπαύριον αἱ ἀνησυχίαι καὶ αἱ βάσανοί του ἔληγον. Εἰσελθὼν εἰς τὴν κατοικίαν του, ἔπεμψε διὰ τοῦ ὑπέρτερου γραμματίου τι εἰς τὸν συνταγματάρχην Β... ἔγραψεν ἐπιστολὰς τινὰς, ὕστερον ἐγευματίσε λίαν ὀρεκτικῶς, καὶ ἐπὶ τέλους ἀκριβῶς εἰς τὴν ὀγδόην ὥραν καὶ ἡμίσειαν εὗρέθη εἰς τὴν μικρὰν θύραν τοῦ κήπου.

— « Τί ἔχεις λοιπὸν, Αὔγουστε; » ἠρώτησεν ἡ κόμησσα. « Ἐχεις εὐθυμίαν παράδοξον, καὶ ἐν τούτοις δὲν δύναμαι νὰ γελάσω μὲ ὅλα τὰ θωπεύματα καὶ τοὺς χαριεντισμούς σου. Χθὲς ἦσο ἀρκετὰ δυσδιάθετος, καὶ ἐγὼ ἤμην τόσον εὐθυμος! Σήμερον ἠλλάξαμεν προσωπεῖον· ἐγὼ ἔχω σφοδρὰν κεφαλαλγίαν. »

— « Ὠραία φίλη, τὸ ὁμολογῶ, ἤμην πολὺ πληκτικὸς χθὲς. Σήμερον ὅμως ἐπεριπάτησα καὶ ἔκαμα καλὴν ἄσκησιν, καὶ εἶμαι θαυμάσια. »

— « Ἐγὼ ἐσηκώθην ἀργά· ἐκοιμήθην πολλὰς ὥρας καὶ εἶδα δυσάρεστα ὄνειρα. »

— « Ὄνειρα; πιστεύεις τὰ ὄνειρα; »

— « Τί ἀνεσιά! »

— « Ἐγὼ τὰ πιστεύω, καὶ στοιχηματίζω ὅτι εἶδες ὄνειρον ἀγγέλλον συμβὰν τραγικόν. »

— « Θεέ μου! ποτὲ δὲν ἐνθυμοῦμαι τὰ ὄνειρα μου. Ἐν τού-

τοῖς ἐνθυμοῦμαι... Εἶδα εἰς τὸν ὕπνον μου τὸν Μασσινὴν· ὥστε βλέπεις ὅτι τὸ ὄνειρόν μου δὲν ἦτο διασκεδαστικόν. »

— « Τὸν Μασσινὴν! ἐνόμιζα ἐξ ἐναντίας ὅτι εἶχες πολλὴν εὐχαρίστησιν νὰ τὸν ἐπανίδῃς. »

— « Δυστυχῆ Μασσινή! »

— « Δυστυχῆ Μασσινή! »

— « Αὔγουστε, εἰπέ με σὲ παρακαλῶ τί ἔχεις ἀπόψε. Τὸ μειδιάμά σου ἔχει τι διαβολικόν. Τὸ ὕφος σου δηλοῖ ὅτι σκόπτεις τὸν ἑαυτὸν σου. »

— « Ἄ! βλέπω ὅτι μὲ πειράζεις ὡς αἱ ἐπίκληροι φίλαι σου. »

— « Ναι, Αὔγουστε, ἔχεις σήμερον τὴν μορφήν τὴν ὁποίαν δεικνύεις εἰς ἀνθρώπους τοὺς ὁποίους δὲν ἀγαπᾷς. »

— « Πονηρά! δός μοι τὴν χεῖρά σου. » Ἠσπάσθη τὴν χεῖρά της μετὰ εἰρωνικῆς φιλαρεσκείας καὶ ἐθεώρησαν ἀλλήλους ἀσκαρδαμυκτεῖ ἐν λεπτόν. Ὁ Αὔγουστος ἐχαμήλωσε πρῶτος τοὺς ὀφθαλμούς καὶ ἔκραξε· « Πόσον εἶναι δύσκολον νὰ ζῆ τις εἰς τὸν κόσμον τοῦτον χωρὶς νὰ θεωρηθῆ ὡς κακός! Δὲν πρέπει νὰ λαλῆ τις περὶ ἄλλου πράγματος εἰμὴ περὶ τοῦ καιροῦ ἢ τοῦ κνηγίου, ἢ μᾶλλον νὰ συζητῆ μὲ τὰς γράϊας φίλας σου τὸν προὔπολογισμόν τῶν ἀγαθοεργῶν ἐπιτροπῶν των. »

Καὶ λαθὼν χαρτίον τι ἐπὶ τῆς τραπέζης εἶπεν· « Ἴδου ὁ λογαριασμός τῆς πλουστρίας σου· ἄς ὀμιλήσωμεν περὶ τοιούτων πραγμάτων, ἀγγελέ μου· κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον δὲν θὰ μὲ εἴπῃς κακόν. »

— « Ἐτῆ ἀληθείᾳ, Αὔγουστε, μ' ἐκπλήττεις πολὺ... »

— « Ἡ ὀρθογραφία αὕτη μ' ἐνθυμίζει μίαν ἐπιστολὴν τὴν ὁποίαν εὔρον σήμερον τὸ πρῶν. Πρέπει νὰ σὲ εἴπω ὅτι ἐτακτοποίησα τὰ χαρτία μου, διότι ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν μὲ κυριεύει

ὄρεξις τακτοποιήσεως. Εὐρον λοιπὸν ἐρωτικὴν τινα ἐπιστολὴν τὴν ὁποίαν μ' ἔγραψε βράπτρια τὴν ὁποίαν ἐρωτευομένη ὦν δεκαεξαετής. Ἡ βράπτρια αὕτη ἔχει ἰδικόν της τρόπον τοῦ γράφειν ἐκάστην λέξιν πάντοτε περιπεπλεγμένον. Τὸ ὕφος της εἶναι ἄξιον τῆς ὀρθογραφίας της. Λοιπὸν ἐπειδὴ τότε ἤμην ὀλίγον εὐήθης, θεώρουν ἀνάξιον ἐμαυτοῦ νὰ ἔχω ἐρωμένην μὴ γράφουσαν ὡς ἡ κυρία Σεβινιέ. Τὴν ἀφῆκα ἀποτόμως. Σήμερον δὲ ἀναγινώσκων ἐκ νέου τὴν ἐπιστολὴν της, ἀνεγνώρισα ὅτι αὕτη ἡ βράπτρια ἔτρεφεν ἀληθινὸν ἔρωτα πρὸς ἐμέ. »

— « Καὶ ἡ γυνὴ αὕτη τί ἀπέγεινε; »

— « Δὲν ἤξεύρω... Πιθανῶς ν' ἀπέθανεν εἰς τὸ νοσοκομεῖον. »

« Αὐγούστε, ἐὰν τοῦτο ἦτον ἀληθές, ὁ τρόπος σου δὲν θὰ ἦτο τόσο ἀδιάφορος. »

— « Διὰ νὰ εἶπω τὴν ἀλήθειαν, σὲ λέγω ὅτι ὑπανδρευθὴ τίμιον ἄνθρωπον· καὶ ὅταν ἔγεινα κύριος τῆς καταστάσεώς μου, τῇ ἔδωκα μικρὰν προίκα. »

— « Πόσον εἶσαι ἀγαθός!... ἀλλὰ διὰ τί θέλεις νὰ φαίνεσαι κακός; »

— « Ὡ! εἶμαι ἀγαθότατος. Ὅσον συλλογίζομαι τόσο πείθομαι ὅτι ἡ γυνὴ ἐκείνη μὲ ἠγάπα πραγματικῶς... ἀλλὰ τότε δὲν ἤξευρα νὰ διακρίνω ἀληθές τι αἶσθημα ὑπὸ μορφὴν γελοῖαν. »

— « Ἐπρεπε νὰ μὲ φέρης τὴν ἐπιστολὴν σου· δὲν θὰ ἤμην ζηλότυπος... Ἡμεῖς αἱ γυναῖκες ἔχομεν μεγαλητέραν ἀπὸ σὰς λεπτότητα καὶ εὐκόλως ἐκ τοῦ ὕφους ἐπιστολῆς βλέπομεν ἐὰν ὁ συγγραφεὺς γράφῃ ἐν καλῇ τῇ πίστει, ἢ ἐὰν ὑποκρίνεται πάθος τὸ ὁποῖον δὲν αἰσθάνεται. »

— « Καὶ ὅμως πολλάκις πιάνεσθε εἰς τὰς παγίδας ἀνηήτων ἢ αὐταρέσκων. »

Καὶ ταῦτα λέγων θεώρει τὸ τυρῆνικὸν ἀγγεῖον, καὶ ὑπῆρχεν εἰς τοὺς ὀφθαλμούς του καὶ εἰς τὴν φωνὴν του ἔκφρασις ἀπαισία ἢ ἡ κόμησσα δὲν παρετήρησε.

— « Καὶ σεῖς πάλιν οἱ ἄνδρες φαντάζεσθε ὅτι ἀπατάτε τὰς γυναῖκας, ἐν ᾧ πολλάκις πίπτετε εἰς χεῖρας γυναικῶν πονηροτέρων ἀπὸ σὰς. »

— « Καταλαμβάνω, κυρίαί μου, ὅτι διὰ τοῦ ἐξόχου πνευματοῦ σας διακρίνετε τὸν μωρὸν εἰς μιᾶς λεύγας ἀπόστασιν. Διὰ τοῦτο δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι ὁ φίλος μας Μασσινῆς, ὅστις ἦτο μωρὸς καὶ αὐτάρεσκος, δὲν ἀπέθανεν ἀγνός καὶ μάρτυς... »

— « Ὁ Μασσινῆς; ἀλλὰ δὲν ἦτο τόσο μωρός· ἔπειτα ὑπάρχουν καὶ γυναῖκες μωραῖ... Ἀλλὰ δὲν σὲ τὸ διηγήθην ἤδη; »

— « Ποτὲ!... » ἀπεκρίθη ὁ Σαινκλαίρ μετὰ τρεμούσης φωνῆς.

— « Ὁ Μασσινῆς μετὰ τὴν ἐξ Ἰταλίας ἐπιστροφὴν του μ' ἐρωτεύθη. Ὁ σύζυγός μου μὲ τὸν εἰσήγαγεν ὡς ἄνθρωπον πνευματώδη καὶ εὐαίσθητον. Ὁ σύζυγός μου καὶ ὁ Μασσινῆς ἔγειναν στενοὶ φίλοι. Ὁ Μασσινῆς μᾶς ἐπισκέπτετο κατ' ἀρχὰς συχνότατα, μ' ἐπρόσφερεν ὑδατογραφίας ὡς ἰδιὰ του ἔργα, ἐν ᾧ τὰς ἠγόραζε, καὶ μ' ἐλάλει περὶ μουσικῆς καὶ ζωγραφίας μὲ τόνον διδασκαλικὸν ὅστις πολὺ μὲ διεσκέδαζε. Ἡμέραν τινὰ μ' ἔστειλεν ἐπιστολὴν ἀπίστευτον. Μεταξὺ πολλῶν μ' ἔλεγεν ὅτι ἤμην ἡ πλέον τιμὴ γυνὴ τῶν Παρισίων, καὶ διὰ τοῦτο ἤθελε νὰ ἦναι ἐραστὴς μου. Ἐδειξα τὴν ἐπιστολὴν εἰς τὴν ἐξαδέλφην μου Ἰουλίαν. Εἶμεθα καὶ αἱ δύο τρελαὶ τότε καὶ ἀπεφασίσαμεν νὰ τὸν παιζόμεν τότε ἐν παγινίδιον. Εἶχομεν ἐσπέρας τι ἐπισκέψεις μεταξὺ τῶν ὁποίων ἦτο καὶ ὁ Μασσινῆς. Ἡ ἐξαδέλφη μου μὲ εἶπε· « Ὅα σὲ ἀναγνώσω μίαν ὁμολογίαν ἐρωτικὴν τὴν ὁποίαν ἔλαβα σήμερον τὸ πρωί. » Λαμβάνει τὴν ἐπιστολὴν καὶ τὴν

αναγινώσκει ἐν μέσῳ τοῦ γενικοῦ γέλωτος.... Ὁ ταλαίπωρος Μασσινῆς!... »

Ὁ Σαινκλαῖρ ἐγονυπέτησεν ἀφήσας κραυγὴν χαρᾶς, καὶ ἀρπάσας τὴν χεῖρα τῆς κομῆσεως τὴν κατεφίλει κλαίων. Ἡ Ματθίλδη ἐξεπλάγη τὰ μέγιστα καὶ ἐνόμισε κατ' ἀρχὰς ὅτι ὁ Αὐγουστος ἐπάσχεν. Ὁ Αὐγουστος μάλιστα ἐδυνήθη νὰ εἶπῃ ταῦτας τὰς λέξεις· « Συγχώρησέ με! συγχώρησέ με! » Ἐπὶ τέλους ἀνηγέρθη εὐθυμος καὶ περιχαρῆς. Κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην ἦτο εὐτυχέστερος ἢ καθ' ἣν ἡμέραν ἤκουσεν ἀπὸ τὰ χεῖλη τῆς Ματθίδης κατὰ πρώτην φοράν τὸ « Σὲ ἀγαπῶ! »

— « Εἶμαι ὁ μωρότερος καὶ ἐνοχώτερος τῶν ἀνθρώπων, » ἐκραύγασε. « Πρὸ δύο ἡμερῶν ἦδη σὲ ὑπώπτευα, καὶ δὲν σ' ἐζήτησα ἐξήγησιν! »

— « Μὲ ὑπώπτευες!... καὶ διὰ τί; »

— « Φεῦ! εἶμαι ἄθλιος! Μὲ εἶπαν ὅτι ηγάπας τὸν Μασσινὴν, καὶ... »

— « Τὸν Μασσινὴν! » καὶ ἤρχισεν ἡ κόμησσα νὰ γελά· ἀλλὰ μετ' ὀλίγον λαβοῦσα σοβαρὸν ὕφος εἶπεν· « Αὐγουστε, εἶναι λοιπὸν δυνατὸν νὰ ἦσαι τόσον τρελὸς ὥστε νὰ συλλαμβάνης τοιαύτας ὑπονοίας, καὶ τόσον ὑποκριτῆς ὥστε νὰ μὲ τὰς κρύπτῃς; » καὶ δάκρυ ἔρρεε διὰ τῶν ὀφθαλμῶν της.

— « Σὲ ἱκετεύω, συγχώρησέ με! »

— « Καὶ πῶς νὰ μὴ σὲ συγχωρήσω, ἀγαπητὲ φίλε;... ἀλλὰ πρῶτον θὰ ὀρκισθῶ... »

— « Ὡ! φίλη μου, σὲ πιστεύω, σὲ πιστεύω, μὴ μὲ εἶπῃς τι περιπλέον. »

— « Ἀλλὰ πρὸς θεοῦ! ποία ἀφορμὴ σὲ παρεκίνησε νὰ ὑποπτεύσῃς πρᾶγμα τόσον ἀδύνατον; »

— « Τίποτε, τίποτε ἄλλο εἰμὴ ἡ κατηραμένη κεφαλή

μου... καὶ... ἰδοῦ... τὸ τυρρηνικὸν τροῦτο ἀγγεῖον ἤξευρον ὅτι σὲ τὸ εἶχε προσφέρει ὁ Μασσινῆς! »

Ἡ κόμησσα ἐσταύρωσε τὰς χεῖρας ἐκπεπληγμένη καὶ ἔκραζε γελῶσα· « Τὸ τυρρηνικὸν ἀγγεῖόν μου! τὸ τυρρηνικὸν ἀγγεῖόν μου! »

Ὁ Αὐγουστος δὲν ἐδυνήθη ὁμοίως νὰ κρατήσῃ τὸν γέλωτα, καὶ ἐν τούτοις τὰ δάκρυα ἔβρεχον τὰς παρειάς του. Ἀρπάσας δὲ τὴν Ματθίλδην εἰς τὰς ἀγκάλας του ἔλεγε· « Δὲν σὲ ἀφίνω ἐάν δὲν μὲ συγχωρήσῃς. »

— « Ναι, σὲ συγχωρῶ, τρελὲ, » ἀπεκρίθη καταφιλοῦσα αὐτὸν περιπαθῶς. « Μὲ κατέστησες εὐτυχῆ σήμερον· ἰδοῦ ἡ πρώτη φορὰ καθ' ἣν σὲ βλέπω νὰ κλαίεις... »

Μετὰ τοῦτο ἀποσπωμένη ἐκ τῶν βραχιόνων του ἤρπασε τὸ τυρρηνικὸν ἀγγεῖον καὶ τὸ συνέτριψεν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους εἰς μικρὰ τεμάχια. — Ἦτο δὲ σπάνιον καὶ ἀνέκδοτον ἀγγεῖον· διότι ἐφαίνετο ἐξωγραφημένη διὰ τριῶν χρωμάτων ἡ πάλη Λαπίθου κατὰ Κενταύρου. — Ὁ Σαινκλαῖρ ἐπὶ τινὰς ὥρας ἦτο κατασυγκεχυμένος ἅμα καὶ εὐδαίμων.

.....
* Λοιπὸν, ἡ εἰδησις εἶναι ἀληθής; » εἶπεν ὁ P** πρὸς τὸν συνταγματάρχην B***.

— « Ἀληθεστάτη, φίλε μου, » ἀπεκρίθη ὁ συνταγματάρχης περίλυπος.

— « Ἀλλὰ σὲ παρακαλῶ εἰπέ με πῶς συνέβη τοῦτο; »

— « Ὁ Σαινκλαῖρ ἤρχισε νὰ μὲ λέγῃ ὅτι εἶχεν ἄδικον, ἀλλ' ὅτι ἤθελε νὰ δεχθῆ τὸ πῦρ τοῦ Θεμίνου πρὶν τὸν ζητήσῃ συγχώρησιν. Τὸν ἐδικαίωσα. Ὁ Θεμίνης ἐπρότεινε ν' ἀποφα-

σισθῆ διὰ κλήρου τίς ἔμελλε νὰ πυροβολήσῃ πρῶτος· ὁ Σαινκλαίρ ἀπήτησεν ὅτι ἐχρεώσται νὰ πυροβολήσῃ πρῶτος ὁ Θεμίνης. Ὁ Θεμίνης ἐπυροβόλησε, καὶ εἶδα τὸν Σαινκλαίρ στραφέντα περὶ ἑαυτὸν ἄπαξ καὶ καταπεσόντα νεκρόν. Μέχρι τοῦδε παρετήρησα εἰς ἱκανοὺς στρατιῶτας τὴν ἐκ τοῦ πυροβολήματος προξενηθεῖσαν παράδοξον πρὸ τοῦ θανάτου περιστροφῆν.»

— « Παράδοξον τῷ ὄντι συμβάν, » εἶπεν ὁ Ρ... « Καὶ ὁ Θεμίνης τί ἔπραξεν; »

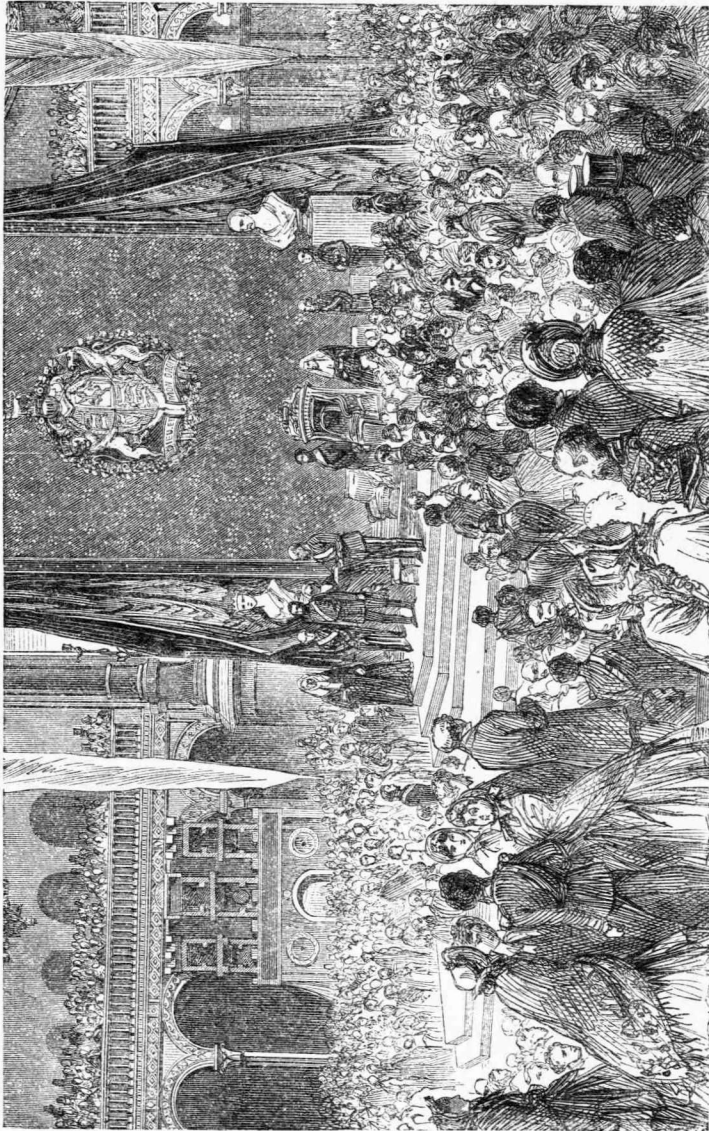
— « Ὅ, τι πρέπει νὰ γίνεται εἰς παρομοίαν περίστασιν. Ἐρρίψε μετὰ λύπης τὸ πιστόλιον κατὰ γῆς, ἀλλὰ τὸ ἔρριψε μετὸς τὴν βίαν ὥστε τοῦ κατέθραυσε τὸν λύκον. Τὸ ὄπλον τοῦτο εἶναι κατασκευῆς ἀγγλικῆς καὶ ἀγνοῶ ἐν δύνάται νὰ ἐπιδιορθωθῆ εἰς Παρισίους. »

.....

Ἡ κόμησσα ἐπὶ τρία ὀλόκληρα ἔτη δὲν εἶδε κανένα. Χειμῶνα καὶ θέρος διημέρευεν εἰς τὴν ἐξοχικὴν οἰκίαν τῆς μόλις ἐξερχομένη ἐκ τοῦ θαλάμου τῆς, καὶ ὑπηρετουμένη ὑπὸ φαιοχρώου ὑπηρετρίας γινωσκούσης τὴν σχέσιν αὐτῆς μετὰ τοῦ Σαινκλαίρ, πρὸς τὴν ὁποίαν μόλις ἔλεγε δύο λέξεις καθ' ἡμέραν. Μετὰ παρέλευσιν τριῶν ἐτῶν ἡ ἐξαδέλφη αὐτῆς Ἰουλία ἐπέστρεφεν ἐκ μακροῦ ταξιδίου. Ἐκβιάσασα τὴν θύραν τῆς οἰκίας εὔρε τὴν ἀθλίαν Μαθίλδην τόσον ἰσχνὴν καὶ ὠχρὰν, ὥστε ἐνόμισεν ὅτι εἶδε τὸ πτώμα τῆς γυναικὸς ταύτης ἢν ἀφῆκε πλήρη καλλονῆς καὶ ζωῆς. Μετὰ πολλὰς παρακλήσεις μόλις κατώρθωσε νὰ τὴν ἐξαγάγῃ ἐκ τοῦ ἐρημητηρίου τῆς καὶ νὰ τὴν ὀδηγήσῃ εἰς τὰ παράλια τῆς μεσημβρινῆς Γαλλίας. Ἡ

κόμησσα ἐπέρασε τρεῖς ἢ τέσσαρας αὐτοῦ μήνας ζωῆς μαραινόμενης, καὶ ὕστερον ἀπέθανεν ἐκ στήθικοῦ νοσήματος προξενηθέντος ὑπὸ οἰκιακῶν θλίψεων, ὡς εἶπεν ὁ ἐπισκεπτόμενος αὐτὴν ἰατρός Μ...

[Ἐκ τῶν τοῦ PROSPER MÉRIMÉE] μετάφρ. Χ. Α. ΠΑΡΜΕΝΙΔΟΥ.

Τελευτή τῆς ἐνάρξεως τῆς Παγκοσμίου Ἐκθέσεως ἐν Λονδίῳ κατὰ τὸ 1862.

ΣΥΜΜΙΚΤΑ.

Μεγαλοφυεῖς ἄνδρες ἀσθενεῖς ἐν τῇ συνδιαλέξει. — Ὁ μέγας τραγικός ποιητὴς Πέτρος Κορνήλλιος, ὅμοιος τὴν μεγαλοφυΐαν τῷ Σακαίσπρω, καὶ τοσοῦτον ἰσχυρῶς ἐκφράσας τὰ ὑψηλὰ αἰσθήματα τοῦ ἥρωος, δὲν εἶχεν οὐδὲν ἐξωτερικὸν χαρακτήρισμα τῆς μεγαλοφυΐας του, ἡ δὲ συνομιλία αὐτοῦ ἐνέπνευ πάντοτε χαύνωσιν. Ἡ φύσις ἣτις ἐδωρήσατο αὐτῷ δαψιλῶς τοσαῦτα νοῶς, δωρήματα, ἐλησιμόνησε νὰ τῷ ἀπονεύμῃ ἀπλούστατόν τι, διότι δὲν ἐλάλει καθαρῶς οὐδὲ τὴν γλῶσσαν ἧς ὑπῆρξε τηλικαῦτος διδάσκαλος. Ὅτε δὲ αἱ φίλοι του τὸν παρετήρουν ὅτι ὤφειλεν ἐν τῇ συνδιαλέξει νὰ λαλή ὀλίγον καθαρώτερον, πιθανῶς ἔλεγε μειδιῶν· « Δὲν εἶμαι διὰ τοῦτο ὑποδεστέρας Πέτρος Κορνήλλιος. »

Ὁ Καρτέσιος ἀγαπῶν συνήθως τὴν μοναξίαν καὶ τὴν μελέτην, ἦτο σιωπηλὸς ἐν μέσῳ συνανὰστροφῆς. Ἐλέγθη ὅτι ἔλαβε παρὰ τῆς φύσεως τὸν διανοητικὸν αὐτοῦ πλοῦτον εἰς μεγάλα χροσσοῦ τμήματα καὶ οὐχὶ εἰς νομίσματα.

Ὁ περιώνυμος συγγραφεὺς Ἄδδισων εἶχεν ὁμοίως πολλὰς ἐλλείψεις ἐν τῇ συνδιαλέξει· εἰσὶγα μεταξὺ ξένων, ἀλλ' ἡ σιγὴ αὐτοῦ ἦν σιγὴ μελέτης, καὶ ποσάκις ἄρα, ἐν ὥρᾳ τοιαύτης σιγῆς συνελάμβανε σοβαρὰν τινα πραγματείαν!

Ἡ μετριότης λαλεῖ, ἀλλ' ἡ εὐφυΐα παρατηρεῖ. — Ὁ Βιργίλιος ἦτο βαρὺς ἐν τῇ ὁμιλίᾳ καὶ ὁμοιάζε μᾶλλον με κοινὸν ἄν-

θρωπον ἢ μὲ γοητευτικὸν ποιητὴν. — Ὁ La Bruyère λέγει ὅτι ὁ Λαφονταῖνος εἶχεν ἐξωτερικὸν βάνουσον, βαρὺ καὶ μωρόν· δὲν ἠδύνατο μὲν οὔτε νὰ λαλῆ εὐκόλως οὔτε νὰ περιγράφη τὰ ἀπλούστατα πράγματα, ἀλλ' ὅταν ἔγραφεν ἦτο μέγας ποιητής.

Ὁ Ἰσοκράτης ἔνδοξος διὰ τὴν γλαφυρότητα τῶν ῥητορικῶν λόγων του, ἦτο τόσον δειλὸς, ὥστε ποτὲ δὲν ἐτόλμησε νὰ ἀγορεύσῃ ἐνώπιον τοῦ λαοῦ.

Ὁ ποιητὴς Dryden λέγει περὶ ἑαυτοῦ· « Ἡ ὁμιλία μου εἶναι βραδεῖα καὶ συγκεχυμένη, ἡ διάθεσίς μου κατηφής καὶ σιωπηλή· ἐν ἐνὶ λόγῳ, δὲν εἶμαι ἐξ ἐκείνων οὔτινες διαχέουσι χάριν ἐν τῇ συνδιαλέξει καὶ ἔκπληξιν διὰ τὴν ἐτοιμότητα τῶν ἀποκρίσεων. » Τὰ αὐτὰ περίπου δυνάμεθα νὰ εἰπωμεν καὶ περὶ τοῦ μεγάλου συγγραφέως τῆς Γαλλίας τοῦ Ρουσσώ.

K. A. YKINAY

ΘΕΟΛΟΓΙΚΑ.

Δημοσιεύων τὰ παρὰ πόδας δύο ἔγγραφα, τὸ μὲν, ἐπιστολὴν Πατριαρχικὴν τοῦ παρελθόντος αἰῶνος, περιστέλλουσαν τῆς γαμηλίου προικὸς τὰς ὑπερβολὰς κατὰ τὴν ἐπαρχίαν τῶν Ἀθηνῶν ἐπὶ τῇ προτάσει καὶ πράξει τῶν τότε Ἀθηναίων, τὸ δὲ Μάρκου τοῦ Εὐγενικοῦ, τοῦ κατὰ τὴν Φλωρεντινὴν ψευδοσύνοδον ἀηττήτου ἐκείνου τῆς ὀρθοδοξίας ἥρωος νουβητικῆν ἐπιστολὴν πρὸς ἱερέα τινὰ Μεθωναῖον, ἀνακοινώσαντα πρὸς αὐτὸν διὰ γράμματος τὰ ὑπὸ τῶν ἐκεῖ Λατίνων κατὰ τῶν εὐσεβῶν συκοφαντικῶν ληρήματα περὶ τὴν τελετὴν τῆς ἱερᾶς λειτουργίας, ἀμφοτέρω τῶν ἀνέκδοτα (ὅσον ἐγὼ γινώσκω) νομίζω, ὅτι προσφέρω εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν τῶν Ἑλλήνων φιλολογίαν οὐχὶ παντάπασιν ἄχαρι ἢ ἄχρηστον δώρημα. Μετὰ τοῦ πρώτου ἐπισυνάπτεται καὶ ἀνώνυμος στιχουργία χυδαία πρὸς γάμον τοὺς νέους προτρέπουσα καὶ πιθανῶς συντεθεῖσα παρὰ τινος Ἀθηναίου ἅμα τῇ ἐφαρμογῇ τῆς συνοδικῆς αὐτῆς ἀποφάσεως, τὴν ὁποίαν ἐπισφραγίζει ἀφορισμὸς κατὰ τῶν παραβατῶν παγχάλεπος. Συνεξέδωκα καὶ τοὺς στίχους τούτους οὐχὶ βεβαίως διὰ τὴν ποιήσιν ἀλλ' ὡς ἔκφρασιν ἀφελῆ τῆς περὶ τοῦ γεγονότος κοινῆς τότε γνώμης. Πέποιθα δὲ ὅτι καὶ πρὸς πάντα εὐσεβῆ ἀναγνώστην δὲν εἶναι ὅλως ἀσυντελῆ τὰ δωρήματα, καθόσον αἱ μὲν καθ' ἡμῶν ἰοβόλοι τῆς λατινικῆς ἀσπίδος βολίδες ἀντὶ τῆς κοπήσῃσιν ἡμέρᾳ τῇ ἡμέρᾳ καθίστανται βραγαδιότεραι, ποικιλώτεραι καὶ δηλητηριώδεστεραι· κατὰ δὲ τὰ συναπτόμενα συνοικέσια ὀλιγορουμένου συνήθως τοῦ πρωτίστου καὶ ἱερωτάτου τοῦ γάμου σκοποῦ, τοῦ κοινωτικοῦ καὶ τοῦ θείου, εἴς οὗ ἤρτηται καὶ ἡ προσήκουσα ἐκλογή τῶν συμβίων, κινδυνεύουσιν ἀπαξίαπαντα σχεδὸν τῆς σημερινῆς Ἑλληνικῆς τῶν πόλεων κοινωνίας τὰ μέλη νὰ ζητῶσιν οὐχὶ σύζυγον ἀλλὰ χρήματα, ἀλλὰ προῖκα, εἰσάγοντα εἰς τὸν οἶκον ἰσόβιον τύραννον, ἰσόβιον τερηδόνα (σάρακα) ὀλίγον νοῦν, ὀλίγην ζωὴν, ὀλίγην ἑλληνικότητα, ὀλίγην εὐημερίαν. Ἡ προῖξ ἀντικαθιστᾷ τανῦν τῆς ψυχῆς τὴν εὐγένειαν, ἡ προῖξ τὴν ἀρετὴν, ἡ προῖξ τὴν ἀγωγὴν καὶ τὴν τῶν ἠθῶν κοσμιότητα· ἡ προῖξ τὴν

ἐπιστήμην καὶ σύνεσιν· ἢ προῖξ τὴν εὐρωστίαν, τὴν ὑγείαν, τὸ κάλλος, τὸν ἔρωτα· ἢ προῖξ εἶναι ὁ βιωτικὸς δεσμὸς, ἡ εὐδαιμονία, ἡ ψυχὴ τοῦ οἴκου, τὰ πάντα. Ἀλλὰ καὶ μετὰ τόσα πλεονεκτήματα τῆς μαγευτικῆς ταύτης Πανδώρας, μᾶλλον δὲ Σειρήνος καὶ Κίρκης, μὴ λησμονεῖτωσαν οἱ φρονιμώτεροι τῶν ὁμογενῶν, ὅτι ἢ προῖξ εἶναι καὶ τῆς κοινωνίας ὁ ὄλεθρος δίκην θανάσιμου σκώληκος πᾶσαν καταβιβρώσκουσα τὴν ἱκμάδα τοῦ ἀνθρωπίνου γένους τὴν τε ὕλικὴν καὶ τὴν ἀπ' αὐτῆς πολλάκις ἀχώριστον διανοητικὴν τε καὶ ἠθικὴν, τὴν ἱκμάδα, ἣτις σπανίως ἐνδαισιτᾶται εἰς οἰκίαν, ὅπου ὁ χρυσὸς μεταδίδει τὸ χρῶμά του. Γνωστὴ δὲ καὶ τῶν πενσετέρων τάξεων ἐκ μόνης ἀπειπισίας συχνῆ ἐξαχρείωσις.... Τίς ἄλλος παρὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἅμα καὶ πολιτικὴν ἀρχὴν εἶναι ἰκανώτερος καὶ ἀρμοδιώτερος νὰ ἐξολοθρεύσῃ τὸν ἀκοίμητον τοῦτον σκώληκα τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας, τὸν συνέστιον καὶ φαρμακερὸν τοῦτον δράκοντα τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ὅστις κέκληται νὰ παράξῃ Ἑλληνας, καὶ οὐχὶ Ἑλληνίσκους; Κατάργησις παντελῆς τῆς προικὸς καὶ ἐκλογῆς ἱερέων καὶ διακόνων ἐγγάμων εἰς ἐφημερίαν τῶν ἐν ταῖς πόλεσι καὶ τοῖς χωρίοις ἐκκλησιῶν θέλει μεγαλύνει καὶ τιμῆσαι πολλαπλασίως τὸ ἔθνος.

Τὰ πρωτότυπα τῶν ἐπομένων ἐγγράφων παρακατατέθησαν εἰς τὴν βιβλιοθήκην τῶν Ἀθηνῶν.

† ΓΡΑΜΜΑ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΝ

ΠΕΡΙ ὉΡΟΥ ΠΡΟΙΚΟΔΟΣΙΑΣ

εἰς Ἀθήνας ἐκδοθὲν

ΥΠΟ ΝΕΟΦΥΤΟΥ

ΤΟΥ ΑΠΟ ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ ΜΕΤΑΤΕΘΕΝΤΟΣ.

† Νεόφυτος ἐλέω Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως νέας Ῥώμης καὶ οἰκουμηνικὸς πατριάρχης.

Ἐρώτατε μητροπολίτα Ἀθηνῶν, ὑπέρτιμε καὶ ἔξαρχε πάσης Ἑλλάδος, ἐν ἀγίῳ Πνεύματι ἀγαπητῆ ἀδελφῆ καὶ συλλειτουργῆ ἐντιμώτατοι κληρικοί, εὐλαβέστατοι ἱερεῖς, χρήσιμοι ἄρχοντες, καὶ γέροντες, καὶ προεστώτες, καὶ λοιποὶ ἀπαξάπαντες εὐλογημένοι χριστιανοὶ τῆς ἐπαρχίας ταύτης, τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητὰ τῆς ἡμῶν μετριότητος, χάρις εἴη ὑμῖν ἅπασι, καὶ εἰρήνη, καὶ ἔλεος παρὰ Θεοῦ Κυρίου παντοκράτορος, καὶ παρ' ἡμῶν εὐχῆ, εὐλογία καὶ συγχώρησις. Πᾶν μέτρον ἄριστον, ὑπερβασίαι δ' ἀλειεῖναι, ὁ ὀρθὸς καὶ σοφὸς ἀποφαίνεται λόγος, καὶ τοῦτο ὄηλον ἐπὶ πάντων τῶν ἐγκοσμίων καὶ πολιτικῶν πραγμάτων διὰ μόνης τῆς συμμετρίας συγκροτουμένων, καὶ συναρμολογουμένων ἀλλήλοις, καὶ ἀριστα διεξαγομένων τε, καὶ συντηρουμένων ἐπὶ μακρόν· ὅπου γὰρ ἐπιχωριάζει τὸ μέτρον, καὶ ὑπὸ τῶν ἐνοικούντων ταῖς πόλεσι συμφυλάσσεται ἀκριβῶς, ἐκεῖσε πάντως τὰ πρῆγματα πρὸς τὸ εὐθετον καὶ εὐκατάστατον ρυθμιζόμενα, εὐάγωγα διατελεῖ καὶ ἀστενοχώρητα, καὶ ἐξ οὐρίας φέρεσθαι παρασκευάζει τὸν πλοῦν, γαλήνην τε ἐμποιεῖ καὶ ἡρεμίαν ἀτάραχον, καὶ ζῶν ὡς ὅσον τε ἄλυπον, καὶ ὀλιγοφρόντιδα δίδωσι τοῖς ἀνθρώποις, ἀνάγκης καὶ κινδύνων ἀπηλλαγμένην· ἐξ ἐναντίας δὲ τὸ ὄντως ἀλεγεινὸν τῶν ὑπερβολῶν ἀτύχημα ὅπου ἂν ἐπεισφρήσῃ, καὶ ἐπεισκευμάση κακοδαιμονίως, πάνδεινον καθορᾶται σαφῶς ἐν πᾶσι, θορυβῶδες τ' αἰεὶ καὶ ταραχῶδες, καὶ μυρίων θλίψεων ποιητικὸν τοῖς τὰς ὑπερβολὰς μεταδιώκουσιν, εἰς τὸ ἔσχατον τῆς δυσκληρίας αὐτοὺς συνωδοῦν, καὶ ἀλλεπαλλήλοις τρικυμίας

δυστυχημάτων καταποντίζεσθαι βιαζόμενον, καὶ μονοῦκ ἀβίωτον ἐκεί-
νοις τὸν βίον ἀπεργαζόμενον· ὅθεν οἱ καλῶς βιοτεύειν ἀγαπῶντες ἄνθρω-
ποι ἀπόμοτον τὸ τοιοῦτον κακὸν τιθέμενοι, ὡς θλιβερίον πάθος τῶν ἰδίων
φυγαδεύουσι πόλεων, καὶ τὸ μέτρον ἐν πᾶσι νουνεῖως ἐνστερνίζόμενοι,
εὐζωΐας, καὶ πολλῶν ἀγαθῶν οὐ μόνον ἑαυτοῖς, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐπιγινόμε-
νοις παραίτιοι γίνονται. Ἐπειδὴ τοιγαροῦν καὶ οἱ τῆς πολιτείας καὶ
ἐπαρχίας ταύτης χριστιανοὶ ἔφθασαν ἤδη περιπεσεῖν τοιαύτην τινὴ κοινῇ
δυστυχίᾳ τε, καὶ δυσπραγίᾳ ἐξ ὑπερβολῆς καὶ ἀμετρίας τὴν ἀρχὴν λα-
βούσῃ ἐν ταῖς διδομέναις προικοδοσίαις ταῖς θυγατρᾶσιν αὐτῶν· ἐπικρα-
τησάσης καὶ γὰρ ἄνωθεν συνηθείας ἐν τῇ πολιτείᾳ ταύτῃ μὴ μόνον διδο-
σθαι ἄσπρα μετρητὰ ταῖς εἰς γάμον ἐκδιδομέναις θυγατρᾶσιν αὐτῶν, ἀλλὰ
προσέτι προικοδοτεῖσθαι ταύταις καὶ πράγματα, καὶ κτήματα, ἐλαιό-
δενδρα δηλαδὴ, ἀμπέλις, χωράφια, μάλαγμα, μαργαριτάριον, καὶ φορέ-
ματα βουχικὰ οὐ τῆς τυχούσης τιμῆς ὄντα, καὶ διὰ τὸ ἀδιόριστον εἶναι
τὴν τούτοις δόσιν, εἰς ὑπέρογκόν τινα αὐξῆσιν τοῦ πράγματος κατὰ μι-
κρὸν προκεχωρηκότος φιλοτιμίαις σφαλεραῖς τῶν ἀσταθμῆτι λογισμῷ
ἀδιακρίτως εἰς ἐπιδειξίαις ματαίας φερομένων ἡθῶν, οἱ τῶς ἐμπολιτευό-
μενοι χριστιανοὶ βιαζόμενοι ἐκόντες ἀέκοντες ἀκολουθεῖν τῇ τοιαύτῃ
ἀταξίᾳ τῆς ὑπερβολῆς, ἐφ' ἧ διασῶσαι ἕκαστος τὸ τῆς ἡς ἔτυχε τάξεως ἐν
τῷ πολιτικῷ καταστάματι ἐντιμον, μυρίων κακῶν ἀθρόον ἐν πείρᾳ γί-
νονται· αὐτοὶ τε γὰρ ὑποπίπτουσι ἐσχάτῃ δυστυχίᾳ ἀναγκαζόμενοι ἐκκε-
νοῦσαι πᾶσαν αὐτῶν τὴν περιουσίαν εἰς τὴν προικοδοσίαν τῶν θυγατέρων
αὐτῶν, καὶ τὸ λοιπὸν τῆς ζωῆς αὐτῶν ἐν ἐνδείᾳ ἐσχάτῃ ἀτίμως διαβιώσασαι,
οὐ μὴν, ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς ἄρβενας αὐτῶν παῖδας ἀπρονοήτους καὶ ἀκυβε-
ρήτους καταλιμπάνειν, καὶ ἀδίκως ὑστερεῖν αὐτοὺς τῆς ἀνηκούσης ἀπὸ
πατρικῆς φιλοστοργίας, καὶ νομικῆς διατάξεως κοινῆς καὶ ἰσομοίρου ἐκ
τῆς αὐτῆς περιουσίας συμμεθέξεως μετὰ τῶν λοιπῶν ἀδελφῶν· ἥς τινος
ἀδικιωτάτης καὶ ἀτοπιωτάτης ἀταξίας λαβούσης ὁπῶσποτε τὴν ἀρχὴν ἀπὸ
τῶν πρὸ αὐτῶν ἀπερισκέπτως τοῦ κακοῦ προκαταρξαμένων, μηκέτι ἀνε-
χόμενοι οἱ αὐτοὶ χριστιανοὶ, ὡς καταπονθηθέντες, καὶ ἐπιγινόντες ἑαυτοὺς
μεγάλως στενοχωρηθέντας, καὶ κατὰ μικρὸν κινδυνεύοντας τέλεον ἐξαφα-
νισθῆναι, συνελθόντες κοινῶς ἔμπροσθεν τῆς ἀρχιερωσύνης σου, καὶ συ-
σκεψάμενοι περὶ τῆς θεραπείας τοῦ τοιοῦτου κακοῦ καὶ κινδύνου, δεῖν
ἔγνωσαν ὁμοφώνῃ βουλήν καὶ γνώμην τὴν μὲν κακῶς ἐπεισφύρησασαν ὑπερ-
βολὴν, καὶ ἀμετρίαν ἐν ταῖς προικοδοσίαις ταύτην ἀνατρέψαι καὶ ἀνα-
σκευάσαι, ὅρον δὲ θέσθαι τῷ πράγματι τὸν ἐφαρμοζόντα καὶ κατάλληλον,
καὶ τῷ κοινῷ αὐτῶν πολιτεύματι συντελοῦντα, ἵνα μὴ τῇ ἀοριστίᾳ τοῦ
λοιποῦ ταῖς ὑπερβολαῖς περιπίπτωσι· κἀντεῦθεν καὶ διέγνωσαν, ὅπως ἡ
μὲν πρώτη προικοδοσία ὑπάρχει διωρισμένη εἰς χίλια πεντήκοντα γροσία,

δηλαδὴ πάντων τῶν προικοδοτουμένων πραγμάτων εἰς μέσον προτιθεμέ-
νων, τῶν μουλικίων, τοῦ μαλάγματος, τοῦ μαργαριταρίου, τοῦ χαλκώ-
ματος, τοῦ στάγκου, ἔτι δὲ καὶ τῶν διωρισμένων σὺν τούτοις βουχικῶν,
ἤτοι δέκα ὑποκαμισοβράκων, καὶ οὐ πλείονων, δέκα μπολίων, δύο κραθ-
βατοστρωσίων μετὰ τῶν ἐπακολουθούντων αὐτοῖς νυμφικῶν κοσμημάτων,
καὶ λοιπῶν τῶν ἐπιτιδομένων μέχρι καὶ τοῦ μικροτάτου· τούτων οὖν
ἀπάντων μετὰ πάσης ἀκριθείας διατιμωμένων ὑπὸ ἐμπείρων καὶ εἰδη-
μόνων διατιμητῶν, καὶ τῆς γενομένης ἐξ ἀπάντων τιμῆς συμποσομένης
καὶ συγκεφαλαιουμένης εἰς ἓν, ὅσα ἂν ἐλλείψωσιν ἐκ τοῦ διορισθέντος
ἀριθμοῦ καθ' ὅλην τὴν προικοδοσίαν τῶν χιλίων πεντήκοντα γροσίων,
ἔχουσιν ἀναπληροῦσθαι ἀπὸ μετρητῶν ἄσπρων, καὶ καταβάλλεσθαι ὑπὸ τῶν
προικοδοτούτων, καὶ οὕτως ἀπαρτίζεσθαι καὶ τελειοῦσθαι τὸν ὅλον ἀρι-
θμὸν τῶν χιλίων πεντήκοντα γροσίων, καὶ μήτε ὑπολείπεσθαι τι πρᾶγμα
ἀδιατίμητον, μήτε υπερβαίνεσθαι ὅλως τὸν βῆθέντα ἀριθμὸν τῶν χιλίων
πεντήκοντα, ἀλλὰ μένειν αὐτὸν ἀνυπέρβατον, καὶ ἀκαταπάτητον, καὶ
τοῦτον γινώσκεισθαι παρὰ πάντων ὅρον ἀμετάθετον, καὶ διορισμὸν κεκυ-
ρωμένον τῆς πρώτης καὶ ἐξαίρετου προικός. Μετὰ δὲ τοῦτον εἶναι, καὶ
γίνεσθαι καὶ δευτέρας, καὶ τρίτης τάξεως προικοδοσίαις, αἵτινες ἔχουσι
μένειν ἀδιόριστοι μὲν κατὰ τὸν ἀριθμὸν, ἔμπης ὀλιγωτέρας καὶ κατω-
τέρας ποσότητος, καὶ ὑποβεβηκυίας τῇ πρώτῃ, φυλάττουσαι καὶ αὗται
τὴν πρέπουσαν αὐταῖς συμμετρίαν κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῆς εὐπορίας καὶ
δυναμείας τῶν προικοδοτούντων, καὶ κατὰ τὴν γενησομένην ἐκ κοινῆς
συναίσεως συμφωνίας μεταξὺ τῶν ποιοούντων τὰ γαμικὰ συναλλάγματα.
Καὶ δὴ τὸν τοιοῦτον διορισμὸν τῆς προικοδοσίας κατασφαλίσάμενοι, καὶ
βεβαιώσαντες κοινῇ καὶ ὁμοφώνῃ γνώμῃ ἔμπροσθεν τῆς σῆς ἱερότητος διὰ
κοινοῦ αὐτῶν ἐνυπογράφου γράμματος κατοχυρωμένου καὶ τῇ ὑπογραφῇ
τῆς ἀρχιερωσύνης σου, προσέδραμον καὶ τῇ καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ με-
γάλη ἐκκλησίᾳ, καὶ διὰ κοινῆς αὐτῶν ἀναφορᾶς ἐδεήθησαν τῆς ἡμῶν με-
τριότητος ἐπιβεβαιωθῆναι τοῦτον καὶ παρ' ἡμῶν διὰ πατριαρχικοῦ συ-
νοδικοῦ γράμματος εἰς μόνιμον καὶ διηνεκῆ τὴν ἀσφάλειαν. Ὡν τὴν δέησιν
εὐλογον οὔσαν, καὶ δικαίαν, καὶ πρὸς σύστασιν, καὶ ὠφέλειαν, καὶ εὐκα-
τάστατον κυβέρνησιν τῆς πολιτείας αὐτῶν ἀφορῶσαν εὐμενῶς ἀποδεξά-
μενοι, ἥτε διὰ φροντίδος ποιούμενοι τὰ κοινῇ συντελοῦντα τῇ χριστιανικῇ
καταστάσει, καὶ ἀνενοχλήτῳ αὐτῶν διαγωγῇ, γράφομεν διὰ τοῦ παρόντος,
καὶ ἀποφαινόμεθα συνοδικῶς μετὰ τῶν περὶ ἡμᾶς ἱερωτάτων ἀρχιερέων
καὶ υπερτίμων τῶν ἐν ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητῶν ἡμῶν ἀδελφῶν καὶ συλ-
λειτουργῶν, ἵνα ὁ διαληφθεὶς περὶ τῆς προικοδοσίας διορισμὸς, ὁ κοινῇ
καὶ ὁμοφώνῃ βουλήν καὶ γνώμην ἀπαξαπάντων τῶν χριστιανῶν τῆς αὐτοῦ
πολιτείας φθάσας συντελεσθῆναι καὶ διορισθῆναι, καὶ διὰ κοινοῦ ἐνυπο-

γράφου αὐτῶν γράμματος κατασφαλισθῆναι τε καὶ βεβαιωθῆναι, κατὰ τὴν περίληψιν τῆς σταλθείσης πρὸς ἡμᾶς κοινῆς αὐτῶν ἀναφορᾶς, καὶ διαλαμβάνουν τὴν μὲν τῆς πρώτης τάξεως προικοδοσίαν συμποσοῦσθαι, καὶ συναπαρτίζεσθαι ἀπαξάπασαν εἰς χίλια πενήκοντα γρόσια, συμπεριεχομένων αὐτῇ ὅλων τῶν προικοδοτουμένων πραγμάτων μέχρι τοῦ ἐλαχίστου διατιμήσει ἀκριβεῖ ὑπὸ διατιμητῶν ἐμπείρων καὶ εἰδημόνων γινομένη, καὶ τῶν μετρητῶν ἄσπρων καταβαλλομένων εἰς ἀναπλήρωσιν καὶ ἀπαρτισμὸν τῶν ἐλλειπόντων ἀπὸ τῆς βῆθείσης ποσότητος τῶν χιλίων πενήκοντα γροσίων, χωρὶς τοῦ υπερβαίνεσθαι ὅλως, καὶ ἀθετεῖσθαι τὸν ἐπ' αὐτῇ κυρωθέντα διορισμὸν τοῦτον· ναὶ μὴν καὶ αἱ λοιπαὶ δύο ἐλάττωτες καὶ υποβεθῆκυϊαι τῆς προικοδοσίας τάξεις, ἡ τε δευτέρα, καὶ ἡ τρίτη ἀδιορίστως δι' ὀλιγωτέρως ποσότητος δαπανημάτων ἐν τε μετρητοῖς χρήμασι, καὶ πράγμασι κατὰ κοινὴν συναίνεσιν μεταξύ τῶν τὰ γαμικὰ συναλλάγματα ποιοῦντων ἀναλόγως πρὸς τὴν δύναμιν καὶ εὐπορίαν αὐτῶν μετὰ τῆς ὁμοίας διατιμήσεως διορισθεῖσαι γίνεσθαι, κατὰ τὸν ἐκτεθέντα ἀνωτέρω τρόπον, ὡς εὐλόγως καὶ συμφερόντως ἀποπερατωθεῖσαι τε, καὶ ἀποφανθεῖσαι, καὶ πρὸς κοινὴν σύστασιν, καὶ εὐκατάστατον διεξαγωγὴν ὅλου τοῦ αὐτόθι χριστιανικοῦ πολιτεύματος ἀφορῶσαι, καὶ τὴν ἐκ τῆς ἀμετρίας καὶ υπερβολῆς τῆς προηγησαμένης ἀοριστίας τῶν προικοδοσιῶν κοινὴν πανωλεθρίαν, καὶ ἔσχατον ἀφανισμόν, καὶ προφανεστάτην ἀδικίαν τὴν ἐπακολουθοῦσαν εἰς τε τοὺς προικοδοστοῦντας γονεῖς, καὶ τοὺς καταλιμπανομένους αὐτῶν ἄρβενας παῖδας περικιροῦσαι καὶ ἀνατρέπουσαι, καὶ τὸ ἐκ τῶν νόμων ὀφειλόμενον δίκαιον τῆς πατρικῆς φιλοστοργίας ἀποκαθιστῶσαι, καὶ διασώζουσαι, ὀφείλωσι πάντως ἔχειν ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς τὸ κύρος, καὶ τὴν ἰσὺν βεβαίαν καὶ ἀμετάθετον εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα, φυλαττόμεναι, καὶ ἐνεργοῦμεναι παρὰ πάντων ἀπαραβάτως, κατὰ τὸν γεγονότα τοῦτον διορισμὸν, μηδὲνὸς τολμῶντος τὸ σύνολον ἀντειπεῖν, καὶ ἀντιπράξει τοῖς διορισμένοις τούτοις, καὶ προικοδοτῆσαι ὑπὲρ τὴν διορισθεῖσαν αὐτὴν ποσότητα, ἀλλ' ὀφείλωσιν ἀπαξάπαντες ἐπιστένειν, καὶ εὐαρεστεῖσθαι τῇ κοινῇ καὶ ὁμοφώνῳ γνώμῃ, καὶ ἀποφάσει τῆς πολιτείας αὐτῆς· ὅσοι δὲ καὶ ὁποῖοι ἐξ ὑμῶν τῶν αὐτόθι χριστιανῶν δοξοκοποῦντι λογισμῷ τολμήσωσιν ἀθετῆσαι, καὶ παραβῆναι τὸν γεγονότα τοῦτον περὶ τῆς προικοδοσίας διορισμὸν, καὶ ἡ τῆς πρώτης τάξεως ὄντες θελήσωσιν ὑπερπερῆσαι τὴν τῶν χιλίων πενήκοντα γροσίων ποσότητα ἐν τε μετρητοῖς, καὶ λοιποῖς διατετιμημένοις ἀπαξάπασιν πράγμασι μέχρι καὶ τοῦ μικροτάτου, καθὼς ἀνωτέρω διελήπται, ἡ τῆς δευτέρας, καὶ τῆς τρίτης τάξεως ὄντες τολμήσωσιν ἀθετῆσαι, καὶ παραβῆναι τὴν ἀναλόγως ἐφαρμόζουσαν αὐτοῖς ὀλιγωτέραν καὶ υποβεθῆκυϊαν ἀπὸ τῆς πρώτης τάξεως ποσότητα τῆς προικοδοσίας κατὰ τὴν κοινὴν μεταξύ τῶν συναλλαττόντων

συμφωνίαν, καὶ προξενήσωσι σύγγυσιν τινα, καὶ ἀνατροπὴν τοῦ πρὸς κοινὴν ὠφέλειαν γεγονότος διορισμοῦ τούτου· καὶ εἴτε οἱ γονεῖς φανερώς, ἢ κρυφίως, ἢ καθ' οἰονόητινα ἄλλον τρόπον θελήσωσιν ὑποσχεθῆναι, καὶ δοῦναι ταῖς θυγατράσιν αὐτῶν ὑπὲρ τὴν διορισθεῖσαν τυχὴν μέχρι τῆς πρώτης τάξεως ποσότητα τῶν χιλίων πενήκοντα γροσίων, εἴ τε οἱ διατιμηταὶ χαριζόμενοι τῷ ἐνὶ μέρει, οὐ ποιήσωσι τὴν διατίμησιν ἀδδῶως, καὶ ἄνευ τινὸς φιλοπροσωπίας, καὶ παραβλέψωσι ποσῶς τὸν κοινὸν τοῦτον ὄρον τῆς πολιτείας, καὶ γένωνται αἴτιοι τοῦ μὴ διορθωθῆναι τὸ κοινὸν τοῦτο πάθος, καὶ νόσημα, καὶ δυστύχημα· οἱ τοιοῦτοι ὡς προδόται καὶ ἐπίβουλοι τοῦ συμφέροντος τῆς πολιτείας, καὶ τῆς κοινῆς συστάσεως, καὶ εὐταξίας ὑμῶν ἅπαντων, ὁποίας ἂν εἴησαν τάξεως, ἡ βαθμοῦ, ἀφωρισμένοι εἴησαν παρὰ τῆς ἀγίας, καὶ ζωοποιῶ, καὶ ὁμοουσίου, καὶ ἀδικαιρέτου Ἰριάδος, τοῦ ἐνὸς τῆ φύσει μόνου Θεοῦ, καὶ κατηραμένοι, καὶ ἀσυγχώρητοι, καὶ μετὰ θάνατον ἄλλοι ἐν τῷ νῦν αἰῶνι, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι, καὶ τυμπανιστῆται, αἱ πέτραι, καὶ ὁ σίδηρος λυθήσονται, αὐτοὶ δὲ οὐδαμῶς, κληρονομήσειαν τὴν λέπραν τοῦ Γιεζῆ, καὶ τὴν ἀγγρόνην τοῦ Ἰούδα, στένοντες εἴησαν καὶ τρέμοντες ἐπὶ τῆς γῆς, ὡς ὁ Κάιν, ἡ ὄργη τοῦ Θεοῦ εἴη ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ ἡ μερίς αὐτῶν μετὰ τοῦ προδότου Ἰούδα, καὶ προκοπὴν οὐ μὴ ἴδοιεν πώποτε ἐφ' οἷς δουλεύουσιν ἐφ' ὄρω ζωῆς αὐτῶν, ἄγγελος ἐν βρομφαίᾳ διστόμῳ καταδιώξῃ αὐτοὺς, καὶ ἐξαλειφθεῖ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς, καὶ πάσαις ταῖς πατρικαῖς καὶ συνοδικαῖς ἀραῖς ὑπεύθυνοι, καὶ τῷ αἰωνίῳ ἀναθέματι ὑπόδικοι, καὶ ἐνοχοὶ τοῦ πυρὸς τῆς Γεέννης, καὶ ἐξω τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, καὶ τῆς τῶν χριστιανῶν ὁμηγύρευς ἐξ ἀποφάσεως. Ὁθεν εἰς τὴν περὶ τούτου ἐνδειξιν καὶ διηγετῆ ἀσφάλειαν ἐγένετο καὶ τὸ παρὸν ἡμέτερον πατριαρχικὸν συνοδικὸν ἐπιβεβαιωτήριον γράμμα, καὶ ἐπεδόθη ὑμῖν τοῖς χριστιανοῖς τῆς πολιτείας ταύτης. Ἐν ἔτει σωτηρίῳ α'φλζ', ἐν μηνὶ ἀπριλίῳ. Νεόφυ-
τος.

ΠΡΟΤΡΟΠΗ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ ΕΝΕΚΑ ΓΑΜΟΥ,

ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΤΡΑΧΩΜΑΤΟΣ.

Φίλοι μου ηλικιωῶται,
νὰ καιρὸς νὰ πανδρευθῆτε,
πλὴν δὲν ἔχετε αἰτίαι,
νᾶστε τὸσον τρομασμένοι,
ἐσηκώθηκ' ἀπὴ μέση,
εἰς τὸ γένος τὸσους χρόνους,
τράχωμα τὸ ὠργισμένον,
ἢ πηγὴ τῶν συμφορῶν μας,
αὐτὸ ἦτον ἡ αἰτία
ὅπου φόβον προξενούσα,
νέοι ὅλοι νὰ τρομάζουν,
κὶ ὄλην τους τὴν ηλικίαν
ἄσπρα γύρευαν ζητοῦσαν,
τὰ κοριτζία δὲν ψηφοῦσαν,
ἕμεις ἐτῆς δὲν εἶν τῶρα,
ἄσπρα πᾶνε ἀπὴ μέση,
νέαις ὄλαις πιά χαρῆτε,
στὸ ἐξῆς δὲν καρτεροῦμεν,
ἡμεῖς ὅλοι πιά θὰ δοῦμεν,
καὶ καμιά δὲν ἔ' ἀποτύχει,
τῶρα στὴν νεότητά μας
καὶ τὸν κόσμον νὰ χαροῦμεν,
τί προσμένετε; ὡς πότε;
δίχως τί νὰ φοβηθῆτε·
πρόφασαις, καὶ υποψίαις,
κὶ ἀπ' τὸν γάμον μακρυσμένοι·
ὅση βλάβη εἶχε πέσει
πρόξενος εἰς τὸσους πόνους,
καὶ κακοσυνηθισμένον,
σ' ὅλον πλέον τὸν καιρὸν μας·
εἰς τὴν τὸσ' ἀνυπανδρεία,
ἄτοπα πολλὰ γενούσα,

τοὺς ὑπάνδρους νὰ κοιτάζουν
νὰ περνοῦν μὲ μοναξίαν,
καὶ γι' αὐτὸ ἀργοποροῦσαν,
τὸ τί δίδουν ἐρωτοῦσαν.
Δόλωμα δὲν ἔχει χώρα,
πέρνομ' ὅποια μᾶς ἀρέσει.
"Ὅλοι σας θὰ πανδρευθῆτε,
στέλνομεν καὶ σᾶς ζητοῦμεν.
Κόραις νέαις νὰ εὐροῦμεν,
κάθε νέα καθὼς τύχει·
ἕλει γέν' ἡ πανδρεία μας,
δίχως νὰ συλλογισθοῦμεν.
Τῶρα τῶν ἀνδρῶν τὸ τάγμα
κεφαλὴ κὶ ὄχι ποδάρια
δὲν εἶναι ἀγορασμένοι,
ζοῦνε μὲ ἐλευθερίαν,
τί μεγάλη ἡσυχία!
νέοι, γέροντες, μητέρες,
πέρασ' ὁ πικρὸς χειμῶνας,
κὶ ὅλοι θαύχαρισθηθοῦμεν,
μόνον πρέπει νὰ εἰποῦμεν·
ἔξω πάσης ἐπιθρείας
εἶν' καὶ ὄνομα καὶ πρᾶγμα,
εἶναι πλὴν τὰ παλικάρια,
γιὰ νὰ εἶναι δουλωμένοι,
ἔχουν κάθε ἐξουσίαν,
'ὅσους μας καὶ εὐτυχία!
χαίρεσθε καὶ θυγατέρες,
ἔφθασε χρυσοῦς αἰῶνας,
τέλη ἀγαθὰ θὰ διοῦμεν.
Κ' ἐκ ψυχῆς νὰ εὐχρηθοῦμεν,
ὁ δοτῆρ τῆς σωτηρίας.

ΙΩΤΑΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΕΦΕΣΟΥ

ΜΑΡΚΟΥ ΤΟΥ ΕΥΓΕΝΙΚΟΥ

ἐπιστολὴ

ΠΡΟΣ ΤΙΝΑ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΝ ΓΕΩΡΓΙΟΝ ΤΟΥΝΟΜΑ

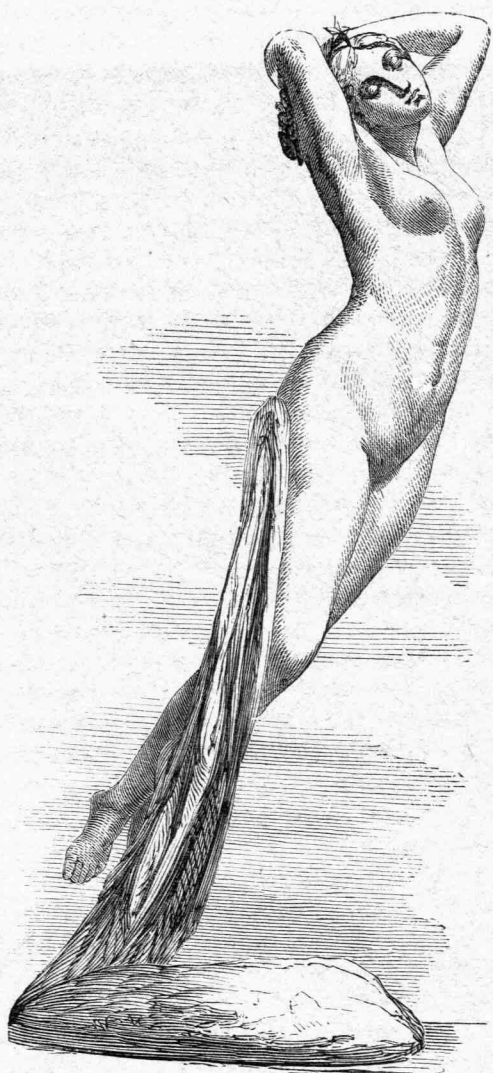
ΕΝ Τῇ ΜΕΘΩΝῃ ΣΤΑΔΕΙΣΑ.

† Ἐντιμότετε πρεσβύτερε, καὶ ἡμῖν ἐν Χριστῷ ποθεινότετε ἀδελφέ
κύριε Γεώργιε, τοῦ Θεοῦ δέομαι ὅπως υγιαῖνοι ἢ ἀγιωσύνη σου, καὶ ἐπὶ
πᾶσι καλῶς ἔχοι, οὗ τῷ ἐλέει καὶ αὐτὸς υγιαίνω μετρίως τῷ σώματι.

Τὴν γραφὴν σου δεξάμενος, λύπης οὐ φορητῆς ἐπληρώθη, μαθὼν ἐξ
αὐτῆς ὅτι οἱ τὴν ἄζυμον καὶ νεκρὰν θυσίαν ἰουδαϊκῶς ἱερουργοῦντες, καὶ
τῇ σιχαῖ τοῦ νόμου παρακαθήμενοι, τολμῶσιν ἐγκαλεῖν ἡμῖν, καὶ μέμ-
φεισθαι περὶ τῶν ὑφ' ἡμῶν τελουμένων ἐν τῇ ἱερᾷ λειτουργίᾳ· ἀγνοοῦντες
οἱ τάλανες, ἅτε ὑπὸ τοῦ τύπου τετυφλωμένοι, ὅτι πάντων τῶν ὑφ' ἡμῶν
γιγνομένων ἐγγράφους τὰς ἀποδείξεις ἔχομεν, ὅτι κατὰ πάντα τοῖς ἱεροῖς
διδασκάλοις ἀκολουθοῦμεν καὶ ταῖς ἀποστολικαῖς ἀνωθεν παραδόσεσι· λέ-
γει γὰρ ὁ θεοφόρος καὶ ὁμολογητῆς Μάξιμος ἐν τῇ ἐξηγήσει τῆς ἱερᾶς λει-
τουργίας, ἧς ἡ ἐπιγραφή, « Περὶ τοῦ τίνων σύμβολα τὰ κατὰ τὴν ἁγίαν
ἐκκλησίαν ἐπὶ τῆς θείας συνάξεως τελούμενα καθέστηκεν· » ἐν κεφαλῷ,
οὗ ἡ ἐπιγραφή, « Τίνων εἰσὶ σύμβολα ἦτε πρώτη τῆς ἁγίας συνάξεως εἰ-
σοδος, καὶ τὰ μετ' αὐτὴν τελούμενα, » τοιαῦτα ῥητῶς· « Τὴν μὲν πρώτην
εἰς τὴν ἁγίαν ἐκκλησίαν τοῦ ἀρχιερέως κατὰ τὴν ἱεράν συναξιν εἰσοδον,
τῆς πρώτης τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ
σαρκὸς εἰς τὸν κόσμον τοῦτον παρουσία τύπον καὶ εἰκόνα φέρειν ὁ λόγος
διδάσκει, δι' ἧς τὴν δουλωθεῖσαν τῇ φθορᾷ καὶ παραθεῖσαν ὑφ' ἑαυτῆς τῷ
θανάτῳ διὰ τῆς ἁμαρτίας, καὶ βασιλευομένων τυραννικῶς ὑπὸ τοῦ διαβό-
λου τῶν ἀνθρώπων φύσιν ἐλευθερώσας τε, καὶ λυτρωσάμενος, πᾶσαν τὴν
ὑπὲρ αὐτῆς ὀρειλὴν ὡς ὑπεύθυνος ἀποδοῦς ὁ ἀνεύθυνος καὶ ἀναμάρτητος,

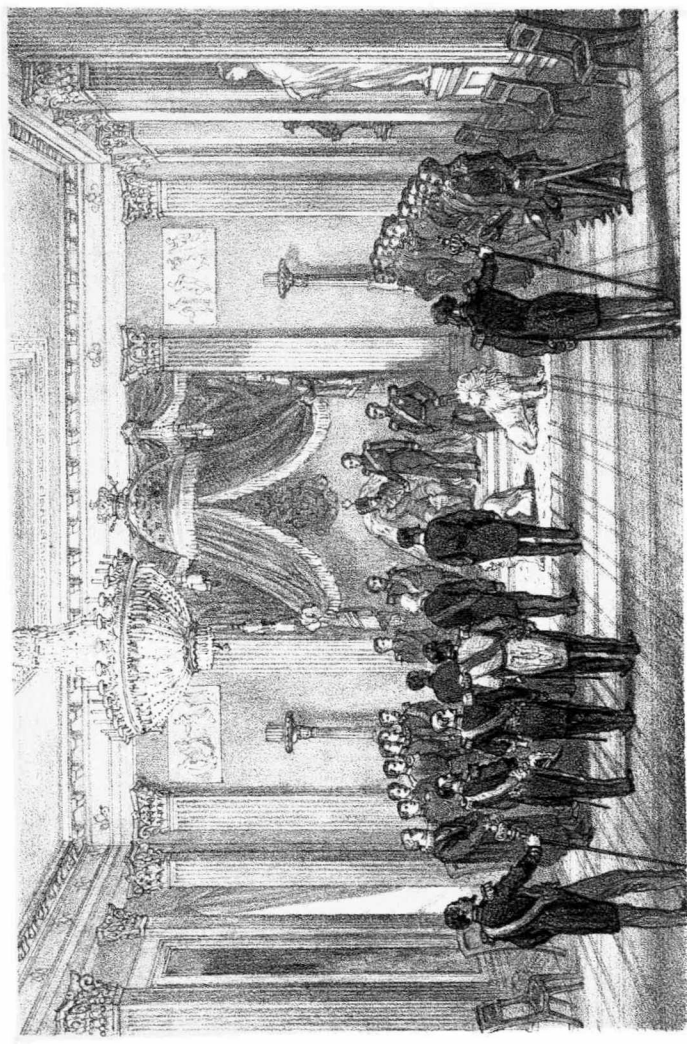
πάνιν πρὸς τὴν ἐξ ἀρχῆς ἐπανήγαγε τῆς βασιλείας χάριν, ἑαυτὸν λύτρον ὑπὲρ ἡμῶν δοῦς καὶ ἀντάλλαγμα, καὶ τῶν ἡμετέρων φθοροποιῶν παθημάτων τὸ ζωοποιὸν αὐτοῦ πάθος ἀντιδοῦς παιώνιον ἄχος, καὶ παντὸς τοῦ κόσμου σωτήριον· μεθ' ἣν παρουσίαν ἢ εἰς οὐρανούς αὐτοῦ καὶ τὸν ὑπερουράνιον θρόνον ἀνάβασίς τε καὶ ἀποκατάστασις συμβολικῶς τυποῦται, διὰ τῆς ἐν τῷ ἱερατείῳ τοῦ ἀρχιερέως εἰσόδου, καὶ τῆς εἰς τὸν θρόνον τὸν ἱερατικὸν ἀναβάσεως.» Ταῦτα μὲν ὁ ἅγιος περὶ τῆς πρώτης εἰσόδου φησί. Περὶ δὲ τῆς δευτέρας αὐθις τῆς καὶ μεγάλης λεγομένης, ἐν κεφαλαιῷ, οὗ ἡ ἐπιγραφή, « Τί σημαίνει ἡ τῶν ἁγίων Μυστηρίων εἰσόδος », τοιαῦτά φησιν· « Ἡ τῶν ἁγίων καὶ σεπτῶν Μυστηρίων εἰσόδος, ἀρχὴ καὶ προοίμιόν ἐστι τῆς γεννησομένης ἐν οὐρανοῖς καινῆς διδασκαλίας περὶ τῆς οικονομίας τοῦ Θεοῦ τῆς εἰς ἡμᾶς, καὶ ἀποκάλυψις τοῦ ἐν ἀδύτοις τῆς θείας κρυφιοτήτος ὄντος μυστηρίου τῆς ἡμῶν σωτηρίας· οὐ γὰρ μὴ πίωμαι, φησί πρὸς τοὺς ἑαυτοῦ μαθητὰς ὁ Θεὸς καὶ Λόγος, ἀπάρτι ἐκ τοῦ γεννήματος τῆς ἀμπέλου ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ὅταν αὐτὸ πίνω μεθ' ὑμῶν καινὸν ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.» Ἀκούεις ὅπως ἅγια καὶ σεπτὰ Μυστήρια καὶ πρὸ τοῦ τελειωθῆναι τὰ θεῖα δῶρα καλεῖ ὁ διδάσκαλος; καὶ εἰκότως. Βασιλεὺς γὰρ λέγεται καὶ πρὸ τοῦ στεφθῆναι ὁ βασιλεὺς, καὶ μάλιστα ὅτε πρὸς τὸ στεφθῆναι ἀπέρχεται δορυφορούμενος καὶ τιμώμενος, βασιλεὺς λέγεται, καὶ ἡ τοῦ βασιλείως εἰκὼν καὶ τιμᾶται καὶ προσκυνεῖται. Τύπον δὲ καὶ εἰκόνα λέγομεν καὶ ἡμεῖς ἀποσώζειν τὰ θεῖα δῶρα πρὸ τοῦ τελειωθῆναι τοῦ δεσποτικοῦ σώματος καὶ τοῦ αἵματος. Ὅθεν καὶ ὁ μέγας Βασιλεὺς ἐν τῇ ἱερᾷ λειτουργίᾳ ἀντίτυπα ταῦτα καλεῖ· « προθέντες γὰρ, » φησί, « τὰ ἀντίτυπα τοῦ τιμίου σώματος καὶ αἵματος τοῦ Χριστοῦ.» Τί οὖν ποιούμεν ἄτοπον, εἰ μετὰ τιμῆς προπέμπομεν, καὶ ὑποδεχόμεθα ταῦτα τὰ ἥδη τῷ Θεῷ ἀνατεθέντα καὶ ἀφιερωθέντα, καὶ θυσία καὶ δῶρα γινόμενα, καὶ πρὸς τὸ τελειωθῆναι διὰ τῆς τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐπιφοιτήσεως προσφερόμενα; ἀλλ' οἱ διυλίζοντες τὸν κώνωπα, τὴν δὲ κάμηλον καταπίνοντες, τάχα καὶ περὶ τῶν ἁγίων εἰκόνων ἡμῖν ἐγκαλέσουσιν, ὅτι προσκυνοῦμεν αὐτάς, ἐπειδὴ μὴ εἰσιν αὐτὰ τὰ πρωτότυπα, ἀλλ' εἰκόνες ἐκείνων. Εἴη γὰρ ἂν καὶ τοῦτο τῆς αὐτῶν ἀπονοίας ἄξιον. Καὶ ταῦτα τίνες; οἱ πᾶσαν ἐκκλησιαστικὴν παράδοσιν ἀθετοῦντες, οἱ ἀνὰ μέσον ἁγίου καὶ βεβήλου μὴ διαστῆλλοντες. Ποῦ γὰρ παρ' ἐκείνοις ἱερατεῖον, τὸ νῦν παρ' ἡμῖν λεγόμενον ἅγιον βῆμα; ποῦ παρ' ἐκείνοις ἱερατικὸς θρόνος, εἰς ὃν ὁ ἀρχιερεὺς ἀναβαίνει; ἀναγνώττωσαν τὰς τοῦ σεπτοῦ Μαξίμου φωνάς, καὶ ἐγκαλυψάσθωσαν· ἰδέτωσαν τίνες αὐτῷ μᾶλλον ἀκολουθεῖσι καὶ τοῖς αὐτοῦ λόγοις, ἡμεῖς, ἡ ἐκείνοι; Καίτοιγε ὁ φωστὴρ ἐκεῖνος πᾶσαν τὴν οἰκουμένην ἐπέδραμεν ὑπὲρ τῆς ἀληθείας ἀθλῶν καὶ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, καὶ τὸν πλείστον χρόνον ἐν τῇ δύσει πεποιήκεν, ἐν τε τῇ Ῥώμῃ, καὶ τῇ Ἀφρικῇ, καὶ οὐκ ἂν ὄλωις εἶπεν οὐδὲν, ὁ

μὴ διὰ πάσης ἐκράτει τῆς ἐκκλησίας, καὶ τῶν χριστιανῶν ἀπάντων. Ἄλλ' οἱ παραχαράκται καὶ καινοτόμοι τῆς πίστεως, οὗτοι καὶ τὰ ἐκκλησιαστικὰ ἔθη διέφθειραν, καὶ ἐνήλλαξαν· καὶ θαυμαστὸν οὐδὲν, ὅπου γε καὶ τὴν φύσιν αὐτὴν παρεχάραξαν, ἀντὶ ἀνδρῶν, γυναίκαις φαινόμενοι, καὶ τὸν τίμιον κόσμον τῆς ἀνδρώας μορφῆς ἀφαιροῦντες. Ὅθεν καὶ ἐν τῷ ἱερουργεῖν γυναίκαις συμπαρισταμένας ἔχουσιν, ἐπεὶ καὶ αὐτοὶ γυναῖξιν εἰκόσιν, καὶ τοὺς πλείονας τῶν λαϊκῶν ὅτε βούλονται καθημένους, καὶ αὐτὸ τὸ μυστικὸν ποτήριον ἀποπλύνοντες μετὰ τὴν μετάληψιν ἐπ' ἐδάφους ἐκχέουσι, καὶ ἐπὶ τῆς τραπέζης αὐτῶν ὅτε βούλονται πατεῖν οὐ πεφρίκασι. Τοσοῦτον οἶδασι τιμᾶν τὰ ἑαυτῶν ἅγια, εἶτα καὶ ἡμῖν ἐγκαλοῦσι· φεῦ τῆς ἀνοίας! φεῦ τῆς τυφλώσεως! Ἐγχείς ἱκανῶς ἐκ τῶν εἰρημένων ὑπὸ τοῦ σοφοῦ τὰ θεῖα Μαξίμου, ὅτι ἡ μὲν πρώτη εἰσόδος, τὴν πρώτην διὰ σαρκὸς παρουσίαν εἰς τὸν κόσμον τοῦ Δεσπότης δηλοῖ. Διὸ καὶ πρὸ αὐτῆς μὲν τὰ προφητικὰ ἄσματα ἄζονται, μετ' αὐτὴν δὲ τὰ ἀποστολικά καὶ εὐαγγελικά λόγια ἀναγινώσκονται. Ἡ δὲ δευτέρα εἰσόδος καὶ μεγάλη, τὴν δευτέραν τοῦ Κυρίου παρουσίαν τυποῖ, καθ' ἣν ἐνταῦθα πάλιν μετὰ δόξης παραγεγνημένος ἐπὶ τῷ κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, τοὺς ἀξίους μεθ' ἑαυτοῦ συμπαρλαθῶν εἰς τὸν ὑπερουράνιον χῶρον, ἐκεῖ μεθ' αὐτῶν ἔσται διηνεκῶς, ἀποκαλύπτων τοῦτοις τὰ τελειότερα καὶ θεϊότερα, κατὰ τὸ φάσκον ῥητόν, ὅταν αὐτὸ πίνω μεθ' ὑμῶν καινὸν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ. Εἶποι δ' ἂν τις καὶ ἕτερον λόγον, ὅτι περ ἡ μεγάλη εἰσόδος τὴν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν κηδεῖαν ὑποτυποῖ, καθ' ἣν νεκρὸς ὑπὸ Ἰωσήφ, καὶ Νικοδήμου πρὸς τὸν τάφον φερόμενος μετὰ μικρὸν ἐξανέστη, καὶ τὸν κόσμον ἅπαντα πρὸς τὴν ἑαυτοῦ γνώσιν ἐπέστρεψεν. Οὕτω κἀνταῦθα φερόμενος ὁ ἱερὸς ἄρτος ἀτελής ἔτι καὶ οἷον νεκρὸς, μετὰ μικρὸν τῇ τοῦ ζωοποιοῦ Πνεύματος ἐνεργείᾳ ζωοῦται, καὶ πρὸς αὐτὸ τὸ ζωοποιὸν σῶμα, καὶ αἷμα μετασκευάζεται. Ταῦτά σοι ἐκ πολλῶν ὀλίγα πρὸς ἀνατροπὴν τῆς ἐκείνων ἀναισχυρίας ἔγραψα.

Η ΝΥΞ.

(Αριστούργημα τῆς γαλλικῆς ἀγαματοποιίας.)

ΑΣΥΛΟΣ... ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ ΠΑΡΑ ΓΕΡΜΑΝΙΟΥ ΤΟΥΤΑ

ΑΠΟΔΟΧΗ
ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΣΤΕΜΜΑΤΟΣ

ΠΑΡΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΤΟΥ Α'.

Ἀπὸ πρωΐας τῆς 25 Μαΐου (6 Ἰουνίου) ἡ πόλις τῆς Κοπεγχάγης ἦν ἐπὶ ποδός. Σημαῖαι δανικαί, σουηδικαί καὶ νορβηγικαί, τῶν τριῶν σκανδιναυϊκῶν κρατῶν, καὶ ἑλληνικαί τινες, ἐστόλιζον τοὺς οἴκους αὐτῆς, πληθὺς δὲ λαοῦ ἐπλήρου πάσας τὰς ἀπὸ τοῦ ξενοδοχείου τοῦ «Φοίνικος» μέχρι τῶν ἀνακτόρων τοῦ Χριστιανείου ὁδοῦς, ἃς ἐμελλε νὰ διέλθῃ ἡ ἑλληνικὴ πρεσβεία. Πρὸ ἡμερῶν ἐγίνωσκον οἱ κάτοικοι τῆς δανικῆς πρωτεύουσας, ὅτι ἡ ἑλληνικὴ ἐπιτροπὴ ἐμελλε τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ νὰ παραδώσῃ τῷ βασιλεῖ Φρειδερίκῳ τῷ Ζ', τὸ ψήφισμα τῆς ἐν Ἀθήναις ἐθνικῆς Συνελεύσεως τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους, δι' οὗ ὁ τοῦ οἴκου αὐτοῦ ἡγεμονίδης Γουλιέλμος Χριστιανὸς Γεώργιος ἐψηφίσθη «συνταγματικὸς βασιλεὺς» ὑπὸ τὸ ὄνομα «Γεώργιος Α', βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων.» Ἀπὸ τῆς 13 (25) Ἀπριλίου ἀφίχθεῖσα εἰς τὴν δανικὴν πρωτεύουσαν, μόνον μεθ' ἡμέρας τριάκοντα ἠδυνήθη νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν ἀποστολὴν αὐτῆς ἡ τριμελὴς ἐπιτροπὴ. Διαπραγματεύσεις, περὶ ὧν τῇ πολιτικῇ ἱστορίᾳ ἀνήκει, ἵνα λαλήσῃ, ἐβράδυναν τὴν ἀνατολὴν τῆς καλῆς ἡμέρας ταύτης. Οὐχ ἤττον βέβαιον ὑπῆρχεν, ὅτι, καθ' ἣν ἐποχὴν ἀνεχώρει καὶ ἀφικνεῖτο εἰς Κοπεγχάγην ἡ ἑλληνικὴ ἐπιτροπὴ, οὐδὲν ὑπῆρχε τετελεσμένον ὀριστικῶς, τὰ πάντα δ' ἦσαν ἔτι ἐν τῇ πρώτῃ ἀρχῇ αὐτῶν. Ἀλλὰ πάντες, εἰ μὴ ἐκουσίως ἐσκοτοδινίων, διώρων ἤδη ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας τὸ εὐτυχὲς πέρας τῆς υποθέσεως, θεωροῦντες τὸ ὁμόφωνον τῆς τελεσθείσης ὑπὸ τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους ἐκλογῆς, τὴν ἀγαθὴν πρόθεσιν καὶ τὴν πρόθυμον ἐργασίαν τῶν τριῶν προστατίδων Δυνάμεων, τὴν δημοτικότητά ἣν ἀπῆντησε παρὰ τοῖς Δανοῖς ἡ ἑλληνικὴ ὑπόθεσις, καὶ τὴν εἰλικρινῆ καὶ ἀδόλον ὑποστήριξιν ἣς ἔτυχε παρὰ τῷ ἀγαθῷ καὶ φιλελληνικωτάτῳ βασιλεῖ Φρειδερίκῳ Ζ' καὶ τῇ κυβερνήσει αὐτοῦ, ἐπὶ πᾶσι δὲ τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ἀμετάδωτον κλησίαν, ἣν αὐτὸς ὁ ἐκλεχθεὶς ἡγεμονίδης ἐμκρτύρησεν, ἀπὸ τῆς πρώτης

στιγμῆς, καὶ ἦν ἀνηγγέλθη αὐτῷ ἡ ψηφοφορία τῆς 18 (30) Μαρτίου. Οὐδέποτε ὁ Γεώργιος ἐπαύσατο λέγων, ὅτι ἐπεθύμει νὰ μεταβῇ ἀμέσως ἐν μέσῳ τοῦ καλέσαντος αὐτὸν λαοῦ, εἰς πᾶν παρεμβαλλόμενον πρόσκομμα δυσαρρεστέτο, ἀποκρούων τὰς ἐνστάσεις καὶ τὰς διαπραγματεύσεις περὶ ὄρων, ὡς ἀντικειμένους εἰς τὰ αἰσθήματά του, καὶ διαβρόδῃ κηρύσσων, ὅτι ἔχει τὴν πεποίθησιν καὶ αἰσθάνεται ἀρκοῦσαν ἐν ἑαυτῷ δύναμιν, ὅπως κυβερνήσῃ καλῶς τὸ βασίλειον τῶν Ἑλλήνων. Εἶθε τὸ μέλλον νὰ δικαιοῦσῃ τὸ ἀγαθὸν προαίσθημα τοῦτο.

Πρὶν ἢ δὴγηθῶσιν τὸν ἀναγνώστην εἰς τὴν αἴθουσαν ἐν ἧ ἔγένετο ἡ τοῦ Στέμματος ἀναδοχή, ὀφείλω νὰ σημειώσω εἰδήσεις τινὰς περὶ τῶν προ-παρασκευαστικῶν ἐργασιῶν, τῶν γενομένων ἐν αὐτῇ καὶ τῶν πρὸ τῆς ἀφίξεως τῆς ἐπιτροπῆς τελεσθέντων.

Ἐπειδὴ ἡ συνήθης τοῦ δανικοῦ θρόνου αἴθουσα, ἐν τῷ ἀνακτόρῳ τοῦ Χριστιανοῦ (Christiansborg) δὲν ἦτον ἀρκούντως εὐρύχωρος, πρὸς δεξιῶσιν τῆς ἐλληνικῆς ἐπιτροπῆς παρεσκευάσθη ἡ μεγάλη αἴθουσα τῶν ἀκροάσεων. Παραλληλόγραμμος, εὐρεῖα καὶ χρυσόστιχτος, παράκειται τῇ τοῦ θρόνου. Εἰς τὸ βάθος αὐτῆς ἐστήθη βασιλικὴ καθέδρα, ἐπὶ ὑψώματος τριῶν βαθμίδων, κεκαλυμμένου ἐκ βελούδου πορφυροῦ καὶ σκιαζομένου ὑπ' οὐρανοῦ στεφανόρου, ἐπίσης ἐκ βελούδου καὶ δι' ὁμοίου παραπετάσματος περιβαλλομένου. Ἐπὶ τῆς βασιλικῆς ἐδρας ἐτέθη ὁ βασιλικὸς μανδύας. Πρὸ τοῦ ὑψώματος τούτου ἠπλώθη χρυσάργυρος τάπης ἀρχαῖος, καὶ ἐπ' αὐτοῦ διετέθησαν, δίκην φράγματος, οἱ τρεῖς ἀργυροὶ λέοντες, οἱ τῆς αἰθούσης τῶν Ἱπποτῶν, τοῦ ἀνακτόρου Rosenbourg, ἐν ἧ τελοῦνται αἱ στέφεις τῶν βασιλείων τῆς Δανίας· οἱ λέοντες οὗτοι ἐπίτηδες ἐκείθεν μετεκομίσθησαν εἰς τὸ Χριστιανεῖον πρὸ ἡμερῶν. Δεξιᾶ καὶ ἀριστερᾶ τοῦ θρόνου, ἐπὶ τοῦ ὑψώματος, ἐτέθησαν τέσσαρα ἐξ ἐριούχου θρονίδια, διὰ τοὺς εἰς τὴν τελετὴν μέλλοντας νὰ παρευρεθῶσι τέσσαρα ἡγεμονίδας. Δεξιᾶ δὲ, παρὰ τὴν βασιλικὴν καθέδραν, ἐτέθη ἀργυρᾶ μόνόπους μικρὰ τράπεζα, ἧτις ἔμελλε νὰ χρησιμεύσῃ πρὸς ἀπόθεσιν τῆς μεμβράνης, ἣν ἡ ἐλληνικὴ ἐπιτροπὴ ἐπέδιδε. Καὶ αὕτη ἀνῆκεν εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τοῦ Rosenbourg.

Τῇ ὥρᾳ 11 καὶ τέταρτον, ἐν ταῖς δύο αἰθούσαις, ταῖς εἰς τὴν κυρίαν τοῦ θρόνου δὴγούσαις, καὶ τῶν Ἱππέων καλουμέναις, συνήχθησαν πάντες οἱ πολιτικοὶ ἀρχόντες καὶ οἱ στρατιωτικοὶ ἀξιωματικοὶ, ὅσοι, κατὰ τὸ πρόγραμμα, ἔμελλον νὰ παρασταθῶσιν ἐν τῇ τελετῇ. Σὺν αὐτοῖς ὑπῆρχον καὶ οἱ πρέσβεις τῶν τριῶν Δυνάμεων, τῆς Ἀγγλίας, τῆς Γαλλίας καὶ τῆς

ΦΙΛΑΡΕΤΟΣ Ο Ζ.
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΣΑΡΔΙΑΣ

Ῥωσσίας. Κληθέντες ἅπαντες ὑπὸ τοῦ Αὐλάρχου, εἰσῆλθον εἰς τὴν μεγάλην αἰθουσαν καὶ κατέλαβον τὰς θριθείσας αὐτοῖς θέσεις. Καὶ οἱ μὲν ὑπουργοὶ ἐτάχθησαν δεξιᾷ τοῦ θρόνου, κατὰ ἀρχαιότητα, καὶ οὕτως, ὥστε ὁ προϋπουργός, ἴστατο πλησιέστερον τοῦ θρόνου. Οἱ πρέσβεις τῶν τριῶν Δυνάμεων ἐστάθησαν δεξιόθεν κατέναντι τοῦ θρόνου, στρέφοντες τὰ νῶτα πρὸς τὴν πλευρὰν τῆς αἰθούσης, ὅπου ἡ θύρα, δι' ἧς ἐμελλε νὰ εἰσέλθῃ ἡ ἐπιτροπὴ, καὶ πλησιέστερον οὕτω τῷ ὑπουργικῷ συμβουλευίῳ. Ἀριστερᾷ τοῦ θρόνου ἐστάθησαν ἀξιωματικοὶ ἀνώτεροι τῆς Αὐλῆς. Ὁ Αὐλάρχης, μεταβὰς εἰς τὰ βασιλικά δώματα, ἀνήγγειλε τῷ βασιλεῖ, ὅτι οἱ πάντες κατέλαβον τὰς θριθείσας θέσεις. Μετ' ὀλίγον εἰσῆλθεν οὗτος, παρεπομένων αὐτῷ τῶν τεσσάρων πριγκίπων, προηγουμένων δὲ τοῦ Αὐλάρχου, τοῦ Τελετάρχου, καὶ, ἀνὰ δύο, ἄλλων ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν τῆς Αὐλῆς, οἵτινες κατέλαβον ἀκολουθίως τὰς οἰκείας θέσεις ἀριστερᾷ τοῦ θρόνου. Ὁ βασιλεὺς Φρειδερίκος ἐκάθησεν ἐπὶ τοῦ θρόνου· ἔστησαν δὲ, δεξιᾷ μὲν αὐτοῦ ὁ διάδοχος πρίγκηψ Φερδινάνδος καὶ μετ' αὐτὸν ὁ πρίγκηψ Φρειδερίκος, πρωτότοκος τοῦ Χριστιανοῦ υἱός, ἀριστερᾷ δὲ ὁ πρίγκηψ Χριστιανός καὶ μετ' αὐτὸν ὁ υἱός του Γεώργιος. Ἄπαντες ἔφερον τὴν μεγάλην στρατιωτικὴν στολὴν των καὶ τὰ παράσημα τοῦ Ἐλέφαντος· μόνος ὁ Γεώργιος ἴστατο ἀσκεπής, οὐδὲν ἔχων παράσημον, φέρων δὲ στολὴν πλοίαρχου δικροῦ, τοῦ βαθμοῦ, εἰς ὃν ἀπὸ τῆς προτεραίας προήχθη.

Αἱ τρεῖς αἰθουσαι, αἱ δύο τῶν Ἰππέων καὶ ἡ μία τῶν Θεραπόντων, δι' ὧν ἐμελλε νὰ διέλθῃ ἡ ἑλληνικὴ ἐπιτροπὴ, ἦσαν ἐπίσης πλήρεις ἀξιωματικῶν καὶ αὐλικῶν ὑπαλλήλων, στιχιδῶν ἔνθεν καὶ ἔνθεν τεταγμένων. Καὶ ἐν μὲν τῇ πρώτῃ, τῇ ἀμέσως μετὰ τὴν τοῦ θρόνου αἰθουσαν, ἦσαν τεταγμένοι οἱ ὑπαπιστὰι τοῦ βασιλέως, οἱ ἀξιωματικοὶ τῶν αὐλῶν τῶν πριγκίπων τοῦ βασιλικοῦ οἴκου, οἵτινες δὲν εἶχον θέσεις ἐν τῇ κυρίᾳ αἰθούσῃ, οἱ ταγματάρχαι, καὶ οἱ λοχαγοὶ τοῦ ἵππικοῦ καὶ τοῦ πεζικοῦ τῆς σωματοφυλακῆς καὶ τοῦ συντάγματος τῶν οὐσσάρων. Ἐν τῇ δευτέρᾳ αἰθούσῃ, τῇ ἀμέσως ἐπομένῃ, παρετάχθησαν οἱ ὑπολοχαγοὶ καὶ ἀνθυπολοχαγοὶ πάντες τῆς βασιλικῆς φρουρᾶς. Ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν Θεραπόντων, ἦσαν τεταγμένοι κυκλοτερώς οἱ κληρονομοὶ καὶ οἱ ἄλλοι αὐλικοὶ ὑπηρεταὶ καὶ θεράποντες. Ἄπαντες ἦσαν ἐν στολῇ μεγάλῃ, ὡς καὶ οἱ εἰς τὰ μεσανόρθα (palliers) τῆς μεγάλης κλίμακος, ἣν ἐμελλε ν' ἀναβῆ ἡ ἐπιτροπὴ, ἀνὰ δύο ἢ ἀνὰ εἴς ἰστάμενοι στρατιῶται τῆς ἐφιππου σωματοφυλακῆς.

Οὕτως ὑπῆρχον τεταγμένα τὰ ἐν τοῖς ἀνακτόροις, καθ' ἣν στιγμὴν ἡ ἐπιτροπὴ τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ ἀκολουθία αὐτῆς ἐφθάσαν εἰς τὸ Χριστιανεῖον. Εἰς τὰ ἀνάκτορα ὠδήγησαν αὐτὴν πέντε βασιλικά ἄμαξαι, διελθοῦσαι διὰ τῶν κυριωτέρων ὁδῶν τῆς Κοπεγχάγης καὶ πυκνὸν πλήθος

διασχίσασαι πολιτῶν, εὐθύμως χαιρετώντων καὶ ἀνευφημούντων. Ἐν τῇ πρώτῃ τῶν ἀμαξῶν ἐκάθησεν ὁ ναύαρχος Κανάρης, μετὰ τοῦ ἀπὸ τῆς ἀφίξεως τῆς ἐπιτροπῆς ὑπὸ τοῦ βασιλέως, πρὸς συνοδίαν τῆς, ταχθέντος λοχαγοῦ τῆς ἐπίπου σωματοφυλακῆς Kjoer, ἐν τῇ δευτέρᾳ οἱ Ζαήμης καὶ Γρίβας, ἐν δὲ ταῖς ἐπομέναις οἱ τῆς ἀκολουθίας. Περὶ τὴν δωδεκάτην ὥραν οἱ πάντες κατέβησαν τῶν ἀμαξῶν, αἵτινες ἐσταμάτησαν ἐνώπιον τῆς κυριωτάτης πύλης τοῦ Χριστιανείου. Οἱ πεζοὶ σωματοφύλακες, εἰς γραμμὴν τεταγμένοι, ἀπέδωκαν τὰς στρατιωτικὰς τιμὰς εἰς τὴν ἐπιτροπὴν, ἣν ἀμέσως ἐδέχθη, ἐν τῇ πύλῃ, ὁ νεώτατος τῶν βασιλικῶν θεραπόντων, καὶ προηγούμενος, ὠδήγησεν αὐτὴν, διὰ τῆς δεξιᾶς κλίμακος, εἰς τὴν ἐσωτέραν κυρίαν πύλην, τὴν φέρουσαν εἰς τὴν μεγάλην κλίμακα. Αὐτοῦ ἐδέχθη τὴν ἐπιτροπὴν, ἥς ἐπόμεθα ἅπαντες οἱ ἄλλοι, ὁ τελετάρχης, συνταγματάρχης Βλοῦχερ, ἐν στολῇ μεγάλη καὶ κρατῶν τὸ τῆς ὑπηρεσίας σκῆπτρον. Αὐτοῦ δεξιᾶ ἵσταμένου καὶ τοῦ νεωτέρου τῶν θεραπόντων προηγουμένου πάντοτε, διελθόντες τῆς αἰθούσης τῶν υπηρετῶν, ἐφθάσαμεν εἰς τὴν δευτέραν αἴθουσαν τῶν ἵππέων. Κατὰ τὰ ἐν ταῖς Αὐλαῖς εἰθισμένα, αἱ θύραι ἠνοίγοντο καὶ ἐκλείοντο πανηγυρικῶς, οἱ πάντες δὲ ἐχαιρέτουν. Ἐν τῇ δευτέρᾳ αἰθούσῃ ἐδέχθη τὴν ἐπιτροπὴν ὁ Αὐλάρχης, ἐπίσης ἐν μεγάλῃ στολῇ καὶ τὸ σκῆπτρον τῆς ὑπηρεσίας κρατῶν ἀριστερᾶ δὲ ταύτης βαινῶν, ὠδήγησεν αὐτὴν εἰς τὴν πρώτην αἴθουσαν τῶν ἵππέων. Ἐνταῦθα ἐσταμάτησεν αὐτὴ, ὁ δ' Αὐλάρχης εἰσῆλθεν εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ θρόνου, ὅπως ἀναγγεῖλῃ τῷ βασιλεῖ τὴν ἀφίξιν τῆς ἐπιτροπῆς καὶ λάθῃ τὴν ἄδειαν τῆς εἰς τὴν αἴθουσαν εἰσόδου τῆς. Μετὰ στιγμὴν μίαν, ἐπιστρέψας ὁ Αὐλάρχης, ἐκάλεσε τὴν ἐπιτροπὴν νὰ τὸν ἀκολουθήσῃ. Αὐτοῦ καὶ τοῦ τελετάρχου προηγουμένων, εἰσῆλθεν ἡ ἐπιτροπὴ εἰς τὴν αἴθουσαν. Ὁ Ζαήμης ἔφερεν, ἐπὶ προκεφαλαίου μεταξίνου, τὴν ἐξ ἐριούχου κυανοῦ κυλινδρικήν θήκην, ἐν ᾗ ἦτο τὸ βασιλεῖον ψήφισμα τῆς ἐθνοσυνελεύσεως.

Ἄμα ἡ ἐπιτροπὴ ὑπερέβη τὸ κατώφλιον τῆς θύρας ἐχαιρέτησε, κλίνας τὴν κεφαλὴν. Τὸν αὐτὸν διὰ κλίσεως τῆς κεφαλῆς χαιρετισμὸν ἐπανέλαβεν δις ἔτι, ἐν τῇ μέσῃ τῆς αἰθούσης καὶ ὅτε ἐπλησίασεν εἰς τὸν θρόνον. Ἔστη τότε πρὸ τοῦ φράγματος τῶν τριῶν λεόντων, καὶ παραιτέρω ἔμπροσθεν βήματὰ τινὰ τῶν τριῶν πρέσβων, οἵτινες ἀπέμειναν οὕτω ἀριστερᾶ αὐτῆς. Ὁ αὐλάρχης καὶ ὁ τελετάρχης ἐστάθησαν ὀπισθεν τῶν τριῶν πρέσβων. Οἱ τῆς ἀκολουθίας ἡμεῖς, ἡγουμένου τοῦ λοχαγοῦ Kjoer, εἰσῆλθομεν ἀμέσως μετὰ τὴν ἐπιτροπὴν, καὶ, τὸν τριπλοῦν χαιρετισμὸν ἐπαναλαβόντες, ἔστημεν στιχηδὸν, στρέφοντες τὰ νῶτα πρὸς τὴν ἀντίθετον τῷ θρόνῳ πλευρὰν καὶ κατέναντι αὐτοῦ, ὀπισθεν δὲ τοῦ Αὐλάρχου καὶ τοῦ Τελετάρχου.

Σιωπῇ τελείᾳ ἐκράτησεν ἀμέσως· οὐδ' αὐτὸς ἤκούετο τῶν βηματισμῶν ὁ ἐλαφρὸς θροῦς, ὁ μόνος διακόψας ἕως τότε τὴν πανηγυρικὴν σιγὴν. Ὁ Κανάρης, ἐκβαλὼν ἀπὸ τοῦ στήθους αὐτοῦ χάρτην, διὰ φωνῆς ἰσχυρᾶς καὶ καθαρᾶς, ἀνέγνω τὸ ἐπόμενον προσφώνημα ἑλληνιστί·

« Μεγαλειότατε !

« Ἡ Ἐθνικὴ Συνέλευσις τῶν Ἑλλήνων ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς 18 μαρτίου, ἀνεκήρυξε παμψηφεί βασιλέα τῶν Ἑλλήνων, ὑπὸ τὸ ὄνομα « Γεώργιος Α', τὴν Α. Β. Υ. τὸν πρίγκηπα Γουλιέλμου Γεώργιον τῆς « Δανίας, καὶ ἀνέθετο ἡμῖν τὴν τιμὴν, ὅπως, ἐν ὀνόματι τοῦ ἑλληνικοῦ « ἔθνους, προσενέγκωμεν τῷ Πρίγκηπι τὸ Στέμμα.

« Παραδίδοντες, Βασιλεῦ, εἰς χεῖρας τῆς Μεγαλειότητός Σου τὸ ψῆφισμα « τῆς ἐκλογῆς τῆς Α. Β. Υ. τοῦ πρίγκηπος Γουλιέλμου Γεωργίου, « εὐελπιστοῦμεν, ὅτι ἡ ἀπάντησις τῆς Υ. Μ. πληροῦσαι τὰς εὐχὰς καὶ « τὰς προσδοκίας τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.

« Ἡ ἐκλογὴ αὕτη, Βασιλεῦ, εἶναι ἀπόδειξις τοῦ σεβασμοῦ τῶν Ἑλλήνων « πρὸς τὸν ἐπιφανῆ Μονάρχην, ᾧ ἡ Θεία Πρόνοια ἀνέθετο τὰς τύχας « τῆς Δανίας, καὶ τῆς ἐκτιμήσεως τῶν προτερημάτων τοῦ νεαροῦ « Πρίγκηπος. Πεποίθαμεν δὲ ὅτι ἡ ἐκλογὴ αὕτη θέλει χρησιμεύσει ὡς « δεσμὸς δύο ἐθνῶν, διακριθέντων αἰετοτε ἐπὶ ἀρετῇ καὶ πατριω- « τισμῷ.

« Ἡ Ἑλλάς, Βασιλεῦ, στηρίζουσα τὰς ἐλπίδας αὐτῆς εἰς τὸν νέον « Βασιλέα τῆς, καὶ πεποιθὴ εἰς τὴν συνδρομὴν τῶν τριῶν εὐεργε- « τίδων δυνάμεων, πιστεύει ὅτι θέλει ἶδει τὴν ἡμέραν τῆς πληρώσεως τῶν « ἑθνικῶν πόθων τῆς. »

Λαβὼν μετὰ ταῦτα ἀπὸ τοῦ Ζαήμου τὴν μεμβράνην ἀνέγνω τὸ ἀπὸ 18 Μαρτίου ψήφισμα τῆς Συνελεύσεως τῶν Ἀθηνῶν, δι' οὗ ὁ Γεώργιος ψηφίζεται βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων. Ἀκολουθῶς, ὑπερβάς τὴν γραμμὴν τῶν λεόντων, ἔφθασε μέχρι τῶν βαθμίδων τοῦ θρόνου. Συγχρόνως, δεξιόθεν τοῦ θρόνου, ἐφάνη πρὸς τὸν Κανάρην πορευόμενος ὁ πρωθυπουργὸς Χάλλ· συναντήσας τὸν ναύαρχον πρὸ τῶν βαθμίδων, ἔλαβεν ἀπὸ τῆς χειρὸς αὐτοῦ τὴν μεμβράνην καὶ τὴν ἐνεχείρισε τῷ βασιλεῖ Φρειδερίκῳ, καθήμενῳ πάντοτε. Ὁ βασιλεὺς, διπλώσας τὴν μεμβράνην, ἀπέθηκεν αὐτὴν ἐπὶ τῆς ἀργυρᾶς τραπέζης, τῆς δεξιᾶ αὐτοῦ ἐστημένης. Ὅτε δὲ ὁ Κανάρης, κλίνας τὴν κεφαλὴν καὶ χαιρετίσας, ἔλαβε τὴν πρωτέραν θέσιν ἐν μέσῳ τῶν ἐτέρων δύο μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, ὁ βασιλεὺς Φρειδερίκος ἀνέγνω δανιστὶ τὸ ἐπόμενον ἀντιφώνημα·

« Ἀποδεχόμεθα διὰ τὸν νεαρὸν συγγενῆ ἡμῶν, τὸν πρίγκηπα Οὐίλιελ-
 « μον Γεώργιον, τὸ Στέμμα, ὅπερ ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ἐκάλεσεν αὐτὸν
 « νὰ φέρῃ.

« Ἐν ταῖς διαπραγματεύσεσι, ταῖς ἐν Λονδίῳ γενομέναις μεταξὺ τῶν
 « τριῶν μεγάλων δυνάμεων, αἱ τινες τοσοῦτοι δραστηρίως συνετέλεσαν
 « εἰς τὴν ἀνίδρυσιν τοῦ ἑλληνικοῦ βασιλείου καὶ αἱ τινες πᾶσαν τὴν μέ-
 « ριμαν αὐτῶν διετήρησαν ὑπὲρ τῆς εὐημερίας αὐτοῦ, ὑπεβάλομεν ὡς
 « ὅρον τῆς τοῦ Στέμματος ἀποδοχῆς τὴν τελείωσιν τῆς προσαρτήσεως τῶν
 « Ἰονίων Νήσων εἰς τὸ ἑλληνικὸν βασίλειον. Πλήρεις ζωηρᾶς εὐχαριστή-
 « σεως δυνάμεθα νὰ ἐκφράσωμεν τὴν πεποιθήσιν, ὅτι ἡ προσάρτησις αὕτη
 « ἀποτελεσθήσεται ἐντὸς προσεχστάτου μέλλοντος. Ἐπεθυμήσαμεν ὄντως,
 « ἵνα ὁ νεαρὸς βασιλεὺς, ἅμα κατὰ πρῶτον ἐμφανιζόμενος ἐνώπιον τοῦ
 « λαοῦ του, χαιρετηθῆ ὡς φέρων τὴν ἐκπλήρωσιν ταύτης τῆς τοσοῦτοι
 « νομίου καὶ ἀπὸ μακροῦ χρόνου ὑποτρεφόμενης εὐχῆς.

« Εὐέλπιστοῦμεν δὲ ὅτι, τῇ προθύμῳ ἀρωγῇ τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, θέλει
 « κατορθώσει ὁ νέος βασιλεὺς ν' ἀναπτύξῃ τὰ πλοῦτη τοῦ τόπου καὶ ὁδη-
 « γήσῃ αὐτὸν πρὸς μέλλον ὠραῖον καὶ εὐτυχές. Τὴν εὐχὴν δὲ ταύτην
 « συμμερίζονται πάντες, οἱ διακρατοῦντες τὴν ἀνεξάλειπτον ἀνάμνησιν
 « τοῦ μεγάλου παρελθόντος τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας
 « ἡρωϊκῶν ἀγῶνων αὐτῆς. Ὅτε δὲ ὁ νεαρὸς βασιλεὺς ἀναχωρήσῃ ἀπὸ
 « τῆς γενεθλίου χώρας, ἡ αὐτὴ εὐχὴ, ἐξερχομένη ἐκ τῶν σπλάγγων
 « τοῦ βασιλέως καὶ τοῦ λαοῦ τῆς Δανίας, συνοδεύσει αὐτὸν εἰς τὴν νέαν
 « πατρίδα του. »

Ὁ Φρειδερίκος ἀνέγνω τὸν λόγον τοῦτον δι' ἰσχυρᾶς καὶ στερεᾶς
 φωνῆς. Ἐκάλεσε τότε ἀμέσως τὸν Γεώργιον καὶ τῷ ἔτεινε τὴν χεῖρα,
 καλέσας αὐτὸν τῷ ὀνόματι τοῦ ἀδελφοῦ καὶ συγχαρὲς ἐπὶ τῇ ἀναγορεύσει
 του εἰς βασιλεῖα. Ἄλλ' ἡ φωνὴ τοῦ βασιλέως ἀπώλεσε τὴν δυνάμιν αὐτῆς
 καὶ λυγμοὶ χαρᾶς, δυσκόλως πνιγόμενοι, τὴν συνόδευσαν, ὅτε ἀπέ-
 τεινε συμβουλὰς τινὰς τῷ Γεωργίῳ, πάντοτε κρατῶν αὐτοῦ τὴν δεξιὰν
 καὶ ἀσκαρδαμυκτὶ, ἀλλὰ μὲ ὀφθαλμοῦς ὑγροῦς, προσβλέπων αὐτό.

« Ἴσως, » τῷ εἶπε, « δὲν εἶναι πρέπον νὰ ὁμιλῇ τις περὶ ἐαυτοῦ.
 « Ἀλλὰ σὲ συμβουλεύω, μεταβαίνων εἰς τὴν Ἑλλάδα, νὰ ἔχῃς ἐνώπιόν
 « σου τὸ παράδειγμα τῆς Δανίας καὶ νὰ ἀκολουθήσῃς τὸ σύστημά μου.
 « Στήριξον τὴν δυνάμιν σου καὶ τὴν ἰσχύν σου ἐπὶ τῆς ἀγάπης τοῦ λαοῦ,
 « μάθε δὲ, ὅτι ταύτην ἀδύνατον ν' ἀποκτήσῃς ἄλλως, ἢ διὰ τῆς πίστεως
 « σου εἰς τὸ σύνταγμα καὶ διὰ τοῦ σεβασμοῦ τῶν ἐλευθεριῶν τοῦ τόπου.
 « Ἡ παράβασις τοῦ ὅρκου καὶ ἡ περιφρόνησις τῶν πολιτικῶν ἐλευθε-

« ριῶν οὐδέποτε καὶ οὐδένα ὠφέλησεν ἢ δύνανται νὰ ὠφελήσῃ, ὅσω ἰσχυ-
 « ρὸς ἂν ᾖναι. »

Προσελθὼν ἀμέσως μετ' ὀλίγον ὁ πρωθυπουργὸς Χάλλ, ἐνεχείρισε τῷ
 βασιλεῖ τὰ παράσημα καὶ τὴν κυανῆν ταινίαν τοῦ τάγματος τοῦ Ἐλέ-
 φαντος. Ὁ Φρειδερίκος, περιβάλλων αὐτὸς μόνος τὴν ταινίαν τῷ Γεωργίῳ
 καὶ ἐπὶ τοῦ στήθους αὐτοῦ θέτων τὸν ἀστέρα, τῷ εἶπεν, ὅτι « τῷ δίδει τὸ
 « παράσημον τοῦτο ὡς ἐνθύμημα, καθ' ἣν στιγμήν μέλλει νὰ τὸν ἀπο-
 « χαιρετήσῃ ὡς δανὸν πρίγκηπα. » Περιπτυσσόμενος αὐτὸν, τὸν ἠσπάσθη
 τρίς καὶ τετράκις εἰς τὸ μέτωπον καὶ εἰς τὰς παρειάς. Τοῦ βασιλέως οἱ
 ὀφθαλμοὶ ᾔταν πλήρεις θακρῶν. Πάντες οἱ παριστάμενοι ἔκλιναν τὴν
 κεφαλὴν, ἡ ἐξήγησιν ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτῶν λογισμοῦς εὐτραπέλους,
 ὅπως διασκεδάσωσιν ἡ ἀποκρύψωσι τὴν ὑγρότητα τῶν ὀμμάτων των.
 Ἡ ὄρα ἦν ἐπίσημος. Ἡ τύχη ἔθνους ὅλου παρεδίδετο ἀπὸ τοῦδε εἰς
 χεῖρας ἄλλου.

Καθ' ἣν στιγμήν ὁ βασιλεὺς εἶδεν τὸ σημεῖον τῆς ἀποχωρήσεως τῶν
 προσκληθέντων, ὁ Γεώργιος ἴστατο ὄρθιος δεξιᾷ αὐτοῦ· ὁ Φρειδερίκος τὸν
 ἐκράτει ἀπὸ τῆς χειρὸς.

Τὴν αὐτὴν τηρήσαντες τάξιν καὶ τὴν αὐτὴν βαδίσαντες ὁδὸν, ἀπεχω-
 ρήσαμεν ἅπαντες, ἀφέντες τὸν βασιλεῖα καὶ τὴν ἀκολουθίαν αὐτοῦ ἐν ἣ
 τοὺς εὐρομεν θέσει, ὅτε εἰσῆλθομεν. Κατὰ τὸ πρόγραμμα, ὁ βασιλεὺς
 μετέβη εἰς τὰ δώματα αὐτοῦ μόνον, ὅτε ἀνηγγέλθη αὐτῷ, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ
 ἐπέβη τῶν ἀμαξῶν καὶ ἀπῆλθεν. Ἀπεχώρησε δ' ὁ βασιλεὺς κατὰ τὴν
 αὐτὴν τάξιν, καθ' ἣν εἰσῆλθεν· ἀλλ' ἡ ὁρὴ δὲν εἶπετο τελευταῖος, ἀλλὰ
 πλησίον τοῦ Φρειδερίκου καὶ ὡς βασιλεὺς ἐβάδιζεν ὁ πρὸ στιγμῆς ἀπλοῦς
 πρίγκηψ τῆς Δανίας Γεώργιος.

Ὁ ἐν ταῖς βασιλικαῖς αὐλαῖς καὶ καθ' ὅλον τὸ μῆκος τῶν ὁδῶν ἰστά-
 μενος λαὸς ἐχαίρησε τοὺς Ἑλληνας μεταβαίνοντας εἰς τὸ κατὰλύμα-
 των, διὰ τῶν αὐτῶν ἀνευφημιῶν καὶ τῶν αὐτῶν δειγμάτων ἐνθουσια-
 σμοῦ καὶ συμπαιθείας, δι' ὧν τοὺς συνώδεους, ἐποχουμένους πρὸς τὰ
 ἀνάκτορα.

Ὁ σὺρᾶνος ὑπῆρξεν εὐμενῆς καθ' ὅλον τὸν χρόνον τῆς τελετῆς ταύτης.
 Ἀλλὰ τοὺς Ἑλληνας ἐκάλει καὶ ἕτερον καθῆκον. Ὁφείλον νὰ χαιρε-
 τήσωσι τὸν νέον βασιλεῖα αὐτῶν. Ἐπὶ τούτῳ, ὥραν μίαν περίπου μετὰ
 τὴν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τοῦ « Φοίνικος » ἐπιστροφὴν, μετέβη ἡ ἐπιτροπὴ
 εἰς τὸ ἐν τῇ ὁδῷ Ἀμαλίας οἰκίματι τοῦ πρίγκηπος Χριστιανοῦ, ὅπου
 ὁ Γεώργιος ἤμελλε νὰ δεχθῆ τοὺς πρώτους χαιρετισμοὺς τῶν Ἑλλήνων
 ὡς βασιλεὺς αὐτῶν.

Ἡ τριμελής ἐπιτροπὴ εἰσῆλθεν εἰς τινὰ παρὰ τὴν μεγάλην αἴθου-

σαν θάλαμον, οὗ ἡ θύρα ἦν ἀνοικτὴ, ἡμεῖς δὲ οἱ ἄλλοι ἐμείναμεν ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ μετὰ τῶν ὑπασπιστῶν καὶ τῶν Κυριῶν τῆς τιμῆς. Ἄλλ' ἠδυνάμεθα νὰ βλέπωμεν, καὶ εἶδομεν καὶ ἠκούσαμεν πάντα τὰ ἐν τῷ θαλάμῳ γεγόμενα, διότι ὀλίγα μόνον ἀπείχομεν βήματα.

Ὁ Χριστιανὸς ἴστατο ἐν μέσῳ, ἔχων ἀριστερᾷ μὲν τὴν σύζυγον αὐτοῦ καὶ τὸν πρίγκιπα Φρειδερίκον, δεξιᾷ δὲ τὸν βασιλέα Γεώργιον. Ὁ ναύαρχος Κανάρης ἀπήγγειλε, πρὸς τὸν Γεώργιον ἀπευθυνόμενος, καὶ μετὰ τὸν τυπικὸν χαιρετισμὸν, τὸν ἐπόμενον λόγον ἑλληνιστί·

« Μεγαλειότατε !

« Εὐλόγω τὸν Θεὸν, διότι κατὰ τὴν προβεβηκυῖαν ἡλικίαν μου, ἤξιώσε
« νὰ μοὶ ἐπιφυλάξῃ τὴν εὐτυχίαν, ὅπως χαιρετίσω τὴν Μεγαλειότητά
« Σου ὡς βασιλέα καὶ ὑποβάλω αὐτῷ, μετὰ τῶν ἐντίμων συναδέλφων μου,
« τοὺς χαιρετισμοὺς τῆς Ἑλλάδος.

« Ἀντιπρόσωποι συμπάσης τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς, θεωροῦμεν τὴν
« ἡμέραν αὐτὴν ὡς τὴν ὠραιότεραν τῆς ζωῆς μας, διότι ἐργάμεθα νὰ
« καταθέσωμεν τὴν πίστιν καὶ τὴν ἀγάπην λαοῦ, ὃν καθιστῶσιν ἄξιον
« τῆς συμπαθείας τῆς Υ. Μ. ἡ ἱστορία του καὶ τὰ παθήματά του.

« Ἡ Ἑλλάς, ἐκλέγουσα βασιλέα αὐτῆς τὴν Υ. Μ. ἀνέθηκεν εἰς χεῖρας
« τοῦ ἡγεμόνος τῆς ἅπαν τῶ μέλλον καὶ πάσας τὰς ἐλπίδας τῆς, πεποιθῆσα,
« ὅτι κατανοῶν τὰ ἐπιβαλλόμενα αὐτῷ ὕψιστα καθήκοντα, θέλει ἀφο-
« σιωθῆ εἰς τὴν εὐημερίαν τοῦ τόπου καὶ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἐλευ-
« θέρων θεσμῶν τοῦ ἔθνους.

« Τὸ ἐπ' ἐμοί, Μεγαλειότατε, ἀρκετὰ ἔζησα, ὅπως, ἰδὼν τὴν ἡμέραν
« αὐτὴν, δυνθῶ νὰ εἶπω τοὺς λόγους τοῦ Συμεῶνος·

« Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα. »

Ὁ Γεώργιος ἀνέγνω τότε διὰ φωνῆς στερεᾶς τὸ ἐπόμενον ἀντιφώνημα
δανιστί·

« Ἡ ψυχὴ μου εἶναι πεπληρωμένη χαρᾶς, δεχομένου σήμερον τοὺς
« πρώτους χαιρετισμοὺς τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ· καὶ βαθέως συγκινοῦμαι
« ἀκούων τοὺς χαιρετισμοὺς τούτους ἀπὸ τοῦ στόματος ἀνδρὸς, οὗ
« τὸ ἔνδοξον ὄνομα ἀχωρίστως μένει ἠνωμένον μετὰ τῆς ἀναγεννητέως
« τῆς Ἑλλάδος.

« Κατανοῶ ἀπὸ τοῦδε πᾶσαν τὴν εὐθύνην τῆς ἀνατεθείσης μοι ἐντολῆς·
« ὑπισχοῦμαι ν' ἀφιερῶσω αὐτῇ τὰς καλλίστας δυνάμεις τῆς ζωῆς μου.
« Πέποιθα δὲ ἐπὶ τῆς εἰλικρινοῦς καὶ ἀμεταπτώτου συνδρομῆς τοῦ
« ἑλληνικοῦ λαοῦ, ὅπως ἐπιτευχθῇ ὁ κοινὸς σκοπὸς ἡμῶν, ἥτοι ἡ εὐτυχία
« τῆς Ἑλλάδος.

ΚΟΜΗΖ ΣΗΟΝΕΚ

« Γεννηθείς καὶ ἀνατραφεὶς ἐν χώρᾳ, ἐν ᾗ ἡ νόμιμος τάξις βαδίζει
« ἐκ παραλλήλου μετὰ τῆς ἀληθοῦς συνταγματικῆς ἐλευθερίας, καὶ ἦτις
« προσέθη οὕτως εἰς ἀνάπτυξιν παραγωγὸν καὶ ἐπωφελῆ, θέλω φέρεи εἰς
« τὴν νέαν πατρίδα μου δίδαγμα, ὅπερ οὐδέποτε λησμονήσω καὶ ὅπερ
« θέλω χαράξω ἐν τῇ καρδίᾳ μου δι' ἀνεξαλείπτων χαρακτήρων, — τὸ
« ῥῆμα (devise) τοῦτο τοῦ βασιλέως τῆς Δανιμαρκίας, *ΣΧΥΣ ΜΟΥ ΕΣΤΙΝ*
« *Η ΑΓΑΠΗ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΜΟΥ!* »

Ἡ συγκίνησις τοῦ Χριστιανοῦ καὶ τῆς μητρὸς τοῦ Γεωργίου ἦν παθη-
τικωτάτη. « Ἐλπίζω, » εἶπεν ὁ πατήρ, « ὅτι ὁ υἱός μου θέλει δειχθῆ
« ἄξιός τῆς ἐκλογῆς τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους καὶ ὅτι θέλει ἐργασθῆ πρὸς
« εὐτυχίαν τῆς πατρίδος σας. » Ἡ μήτηρ οὐδὲν ἠδυνήθη νὰ εἴπῃ·
ἦν ὀλοπόρφυρος τὴν ὄψιν καὶ τὰ δάκρυα εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς εἶχε.

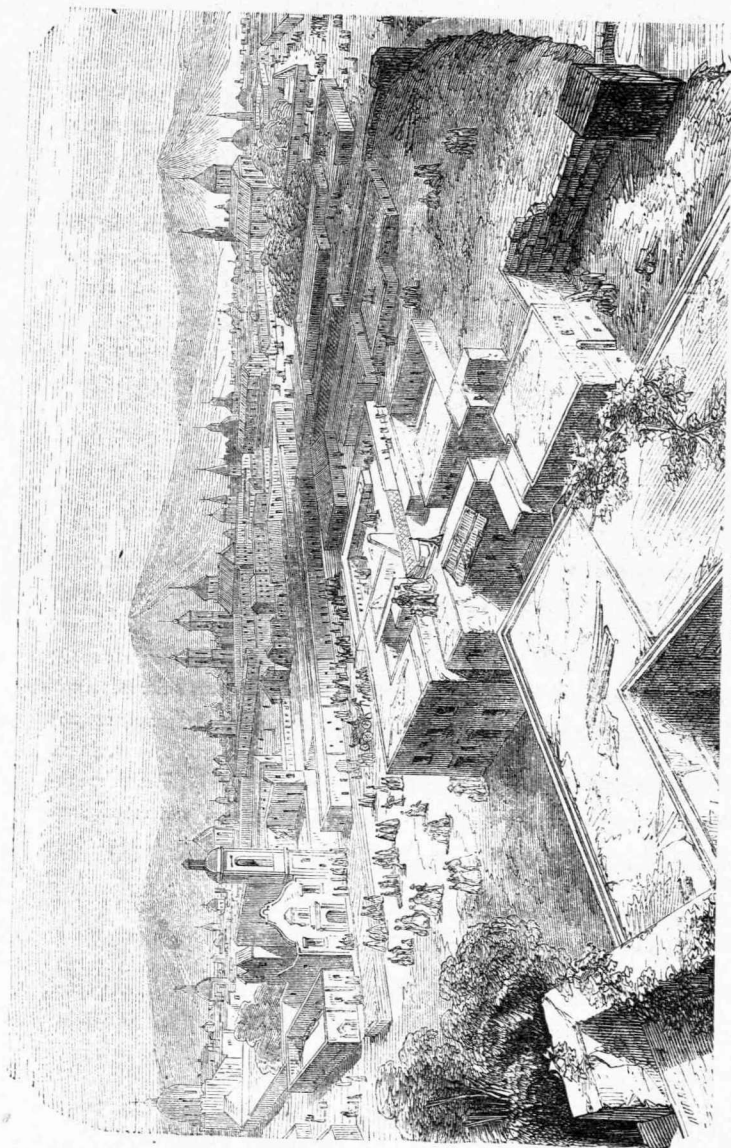
Τείνας τὴν χεῖρα εἰς τὴν ἐπίτροπὴν, ὅ τε Χριστιανός, ἡ σύζυγός του
καὶ ὁ Γεώργιος ἐξῆλθον μετ' αὐτῆς εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν, ὅπου ἐδέ-
χθησαν τοὺς χαιρετισμοὺς πάντων τῶν ἄλλων.

Μετὰ ἐν τέταρτον ἐπεστρέψαμεν εἰς τὸ ξενοδογεῖον τοῦ « Φοῖνικος. »
Τὴν ἐσπέραν ἐδειπνήσαμεν μετὰ τοῦ βασιλέως Γεωργίου ἐν τοῖς Ἀνακτό-
ροις τοῦ Χριστιανείου, ξενιζόμενοι, μετὰ δικοσιῶν ἐξήκοντα ἄλλων
συνδαιτυμόνων, παρὰ τῷ Φρειδερίκῳ Ζ'.

Τοιαύτη ἐγένετο ἡ ἡμέρα τῆς 25 Μαΐου τοῦ ἔτους 1863.

Πρὸ ἐτῶν τετρακοσιῶν δέκα, τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος καὶ ὁ ἡγεμὼν αὐτοῦ
ἔπνεον, κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν, τὰ λoίσθια τῆς πολιτικῆς ὑπάρξεως,
πολιορκούμενοι ἐντὸς τῶν τειχῶν τοῦ Βυζαντίου. Μεθ' ἡμέρας τέσσαρας
ὁ Κωνσταντῖνος καὶ οἱ πιστοὶ στρατιῶται αὐτοῦ, ἐπιπτον ἐπὶ τὰ ἐρειπω-
μένα τεῖχη τῆς ἑλληνικῆς πρωτευούσης, μάρτυρες τῆς ἀνεξαρτησίας καὶ
ἐν τῷ αἵματι αὐτῶν σφραγίζοντες τὴν παλιγγενεσίαν τοῦ ἔθνους. Μετὰ
τετρακόσια ἔτη, Ἕλληνας, ἐρχόμενοι εἰς τὴν γῆν ἐκείνην, ὅτεν ἐστρατο-
λόγουν οἱ αὐτοκράτορες τοῦ Βυζαντίου τοὺς Βαράρχους σωματοφύλακας
αὐτῶν, προσήνεγκον εἰς υἶόν τῆς Κιμβρικῆς Χερσονήσου, ἀλλὰ φέροντα
ἑλληνικὸν ὄνομα, τὸ στέμμα, ὅπερ ὁ αὐτοκράτωρ αὐτῶν ἔβριμ' ἐν τῷ
σorrῶ τῶν πτωμάτων. Εἶθε αἱ συμπτώσεις αὗται νὰ προικωνισθῶσι μέλλον
εὐδαιμονέστερον καὶ τὴν ἡμέραν τῆς 25 Μαΐου 1863 νὰ συμπληρώσῃ
ἡ ποθητὴ ἐκείνη ἡμέρα, ἣν ὀνειρεύεται ὁ Ἕλλην καὶ ἦτις θέλει παρα-
δώσει εἰς τὴν ἱστορίαν τὸ ὄνομα τοῦ Γεωργίου Α' ὡς πράγματι καὶ νόμῳ
« βασιλέως ἀπάντων τῶν Ἑλλήνων! »

Ἐν Κοπεγχάγῃ, κατὰ Ἰούνιον 1863.

Τὸ Μεγάλον.

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΩΝ

καὶ τῶν ὑπ' αὐτῶν ἐκδοθέντων Ἑλληνικῶν βιβλίων
ἀπὸ τῆς πτώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως μέχρι
τῆς ἐν Ἑλλάδι ἐγκαθιδρύσεως τῆς Βασιλείας
κατὰ τὸ 1832.

Τὸ πρῶτον βιβλίον τὸ ὁποῖον ἐτυπώθη ἑλληνιστὶ, ὑπὸ Ἑλληνας, εἶναι ἡ Γραμματικὴ τοῦ Βυζαντινοῦ Κωνσταντίνου Λασκάρεως, ἀποβιώσαντος ἐν Μεσσήνῃ τῆς Σικελίας, ὅπου συνέταξε τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος Γραμματικὴν.

Ἐτυπώθη εἰς Μεδιόλανα (Milano) κατὰ τὸ 1476 ἔτος, ἐπιστασίᾳ καὶ διορθώσει τοῦ λογιῦ Δημητρίου, ἐκ Κρήτης. Ἡ ἔκδοσις αὕτη εἶναι σπανία καὶ μεγάλης ἀξίας. Ἀντίτυπον, πλήρες καὶ ἐν καλῇ καταστάσει, τιμᾶται, κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ περιωνύμου βιβλιογράφου Βρυνέτου (Brunet), 1,000 καὶ 1,200 φράγκων.

Πρῶτος δὲ τυπογράφος Ἕλλην ἀνεφάνη ὁ Ἀλέξανδρος Γεωργίου ἐκ Χάνδακος τῆς Κρήτης, ὅστις ἐδιδάχθη τὴν τυπογραφικὴν τέχνην ἐν Βενετίᾳ, ὅπου καὶ ἐτύπωσε τὸ Ψαλτῆριον τοῦ Δαυὶδ, κατὰ τὸ 1486 ἔτος. Ἡ ἔκδοσις αὕτη εἶναι δυσσεύρετος κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ μνημονευθέντος βιβλιογράφου Βρυνέτου.

Δεύτερος τυπογράφος ἀνεφάνη ὁ ἐκ Κρήτης Ζαχαρίας Καλλέργης ὅστις κατὰ πρῶτον ἐσύστησε τὸ τυπογραφεῖον του ἐν Βενετίᾳ, περὶ τὰ τέλη τῆς 15' ἑκατονταετηρίδος, καὶ μετὰ ταῦτα ἐν Ῥώμῃ περὶ τὰς ἀρχὰς τῆς 15' ἑκατονταετηρίδος.

Τρίτος τυπογράφος ἀνεφάνη, ἐπίσης ἐν Βενετίᾳ, ὁ ἐκ Κερκύρας Νικόλαος Σοφριανός, περὶ τὰ μέσα τῆς 15' ἑκατονταετηρίδος.

Τέταρτος τυπογράφος ὁ ἐκ Παλαιῶν Πατρῶν Ἀνδρέας Κουνάδος, λόγιος ἀνὴρ, ἀκμάσας περὶ τὰ μέσα τῆς 15' ἑκατονταετηρίδος. Διεκρίθη διὰ τὴν ἐκδοσιν διαφόρων ἐκκλησιαστικῶν βιβλίων δαπάναις αὐτοῦ. Διὰ τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐσύστησεν εἰς Βενετίαν ἰδιαίτερον τυπογραφεῖον, ὅπερ ὅμως δὲν διήρκεσε πολὺν χρόνον.

Πέμπτος τυπογράφος ἐχρημάτισεν ὁ ἱερομόναχος Νικόδημος Μεταξᾶς, Κεφαλλῆν, ὅστις, κατὰ διαταγὴν τοῦ περιωνύμου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Κυρίλλου Λουκάρεως, ἐσύστησε κρυφῶς τὸ ἐν Λονδίῳ ἀγορασθὲν τυπογραφεῖον, ἐντὸς τοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως. Ἡ μετακόμισις τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος τυπογραφείου ἐγένετο κατὰ τὸ 1627 ἔτος· διήρκεσε δὲ τὸ τυπογραφεῖον αὐτὸ ὀλίγον καιρὸν, διότι αἱ Ὀθωμανικαὶ ἀρχαὶ, ἀπατηθεῖσαι ὑπὸ τῶν Ἰησουϊτῶν, συνέτριψαν τὸ πιεστήριον καὶ ἔρριψαν τὰ στοιχεῖα εἰς τὴν θάλασσαν. Ὁ δὲ τυπογράφος Νικόδημος μόλις ἠδυνήθη, διὰ τῆς φυγῆς, νὰ σωθῇ. Μετὰ ταῦτα ὅμως ὁ Νικόδημος ἀνηγορεύθη Ἀρχιεπίσκοπος Κεφαλληνίας καὶ Ζακύνθου ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου Παρθενίου, τοῦ συγκροτήσαντος ἐν Ἰασιῶ συνόδον πρὸς ἐξέλεξις τῶν κατὰ τοῦ Πατριάρχου Κυρίλλου συκοφαντιῶν.

Περὶ δὲ τὰς ἀρχὰς τῆς ῥηθείσης 15' ἑκατονταετηρίδος οἱ φιλόμουσοι καὶ φιλέλληνες Ἠγεμόνες τῆς Μολδο-Βλαχίας

συνέστησαν Ἑλληνικὰ τυπογραφεῖα καὶ εἰς Ἰάσιον καὶ εἰς Βουκουρέστιον.

Εἶναι ἄγνωστον τὸ ὄνομα τοῦ διευθυντοῦ τοῦ πρώτου ἐν Ἰασιῶ τυπογραφείου, ἐν ᾧ, ἀπὸ τῆς κατὰ τὸ ἐν ἔτει 1639 συστάσεώς του μέχρι τοῦ 1820 ἐξεδόθησαν δώδεκα ἐκκλησιαστικὰ καὶ τρία φιλολογικὰ βιβλία.

Ὁ δὲ λόγιος ἱερομόναχος Ἄνθιμος ἐξ Ἰβηρίας ἦτον ὁ συστήσας τὸ εἰς αὐτὸν ἐμπιστευθὲν τυπογραφεῖον ἐν τῇ Μονῇ τοῦ Συναγόβου ἐν Βουκουρεστίῳ.

Κατὰ τὸ 1705 χειροτονηθέντος τοῦ Ἀνθίμου ἐπισκόπου Ῥυμνίκου, καὶ μὴ θέλοντος ν' ἀποχωρισθῇ τοῦ προσφιλοῦς αὐτῷ πιεστηρίου, μετήνεγκε τοῦτο ἐν τῇ μονῇ τῆς Ἐπισκοπῆς του. Ὅτε ὅμως ἀνηγορεύθη Μητροπολίτης Οὐγγροβλαχίας, ἐπανῆλθεν εἰς Βουκουρέστιον μετὰ τοῦ τυπογραφείου του. Ἐκ τοῦ πιεστηρίου δὲ τούτου ἀπὸ τῆς συστάσεώς του κατὰ τὸ 1690-1766, ἐξεδόθησαν τριάκοντα ἐκκλησιαστικὰ βιβλία καὶ ἕτερα τρία φιλολογικὰ.

Ὀγδοὺς δὲ Ἕλλην τυπογράφος ὑπῆρξεν ὁ περιωνύμος Νικόλαος Γλυκὸς ὁ ἐξ Ἰωαννίνων. Οὗτος, ἐπιθυμῶν νὰ παρέξῃ ἑαυτὸν ὠφέλιμον εἰς τὸ ἔθνος του, μετέβη εἰς Βενετίαν, ὅπου κατὰ τὸ 1671 ἔτος ἐσύστησε τὸ τυπογραφεῖον του διαρκέσαν μέχρι τοῦ 1832. Ἐκ τοῦ τυπογραφείου δὲ τούτου ἐξεδόθησαν πάντοτε Ἑλληνικὰ βιβλία ἐκκλησιαστικὰ τε, φιλολογικὰ καὶ ἐπιστημονικὰ.

Ἐννατος τυπογράφος Ἕλλην εἶναι ὁ Νικόλαος Σάρος ἐξ Ἰωαννίνων, ὅστις μεταβὰς εἰς Βενετίαν περὶ τὰ τέλη τῆς 15' ἑκατονταετηρίδος χάριν ἐμπορίου ἐσύστησε μετὰ ταῦτα ἐκαὶ τυπογραφεῖον, τὸ ὅποιον διήρκεσε μέχρι τοῦ θανάτου του (1778).

Καὶ ἐν Μοσχοπόλει, πόλιν τῆς Μακεδονίας, ἐσυστήθη

κατὰ τὸ 1744 τυπογραφεῖον παρὰ τοῦ ἱερομονάχου Γρηγορίου Κωνσταντινίδου ὅστις μεταξύ τῶν Ἑλλήνων εἶναι ὁ δέκατος τυπογράφος. Τὸ τυπογραφεῖον τοῦτο δὲν διήρκεσεν εἰμὴ εἴκοσιν ἔτη, ἕνεκα τῆς ἐπελθούσης καταδρομῆς ἐκ μέρους τῶν Ὀθωμανικῶν ἀρχῶν.

Ἐνδέκατος τυπογράφος ὑπῆρξεν ὁ ἐξ Ἰωαννίνων Δημήτριος Θεοδοσίου, συστήσας ἐν Βενετίᾳ κατὰ τὸ ἔτος 1762 Ἑλληνικὸν τυπογραφεῖον, ὅπερ διήρκεσε μέχρι τῆς ἀποβιώσεως τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Πάνου συμβάσης κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως.

Περὶ τὰ τέλη τῆς κη' ἑκατονταετηρίδος, δοθείσης ὑπὸ τοῦ αυτοκράτορος τῆς Γερμανίας Ἰωσήφ τοῦ β' τῆς ἀδείας τοῦ τυπώνειν ἐλευθέρως ἐν τῇ αυτοκρατορίᾳ του τὰ βιβλία τῶν διαφόρου ἐθνικότητος ὑπηκόων του, ὁ ἐκ Ζακύνθου Γεώργιος Βενδύτης ἐσύστησεν ἐν Βιέννῃ κατὰ τὸ 1792 ἔτος τυπογραφεῖον τὸ ὅποῖον ἐπωνόμασεν Ἑλληνικόν. Τὸ τυπογραφεῖον αὐτὸ διήρκεσε μέχρι τῆς ἀποβιώσεως τοῦ Βενδύτου, κατὰ τὸ 1810.

Ὁ λόγιος οὗτος Ἕλληνας ἐχρημάτισε λοιπὸν ὁ δωδέκατος τυπογράφος.

Κατὰ τὸ 1794 δύο Θετταλοὶ, οἱ ἀδελφοὶ Μαρκίδαι Πούλιοι, ἱδρυσαν ἐν Βιέννῃ ἕτερον Ἑλληνικὸν τυπογραφεῖον, ὅπερ, κατὰ διαταγὴν τῆς Αὐστριακῆς κυβερνήσεως, ἐκλείσθη· οἱ δὲ ἰδιοκτῆταί του ἐξωρίσθησαν ἐκ τῶν διαφόρων κρατῶν τῆς Αὐστρίας. Τὸ αἴτιον τῆς αὐστηρᾶς ταύτης διαταγῆς ἦτον ἡ κρυφία ἐκτύπωσις τῶν ἐπαναστατικῶν προκηρύξεων καὶ τῶν πατριωτικῶν ἀσμάτων Ῥήγα τοῦ Φεβρουαρίου. Τὸ τυπογραφεῖον αὐτὸ εἶναι κατὰ τὴν χρονολογικὴν τάξιν τὸ δέκατον τρίτον.

Πεσοῦσης δὲ τῆς Ἑνετικῆς ἀριστοκρατίας καὶ ἐγκαθιδρυθείσης κατὰ τὸ 1800 ἔτος τῆς Ἑπτανησιακῆς δημοκρατίας ἐσύστηθη

εἰς τὸ νεοσύστατον τοῦτο μικρὸν Ἑλληνικὸν κράτος, Ἑλληνο-ιταλικὴ τυπογραφία, ἐπωνομασθεῖσα, τυπογραφεῖον τῆς κυβερνήσεως, ἐπειδὴ ὄφειλε νὰ τυπῶν, ὅσα αὐτὴ ἤθελε νὰ δημοσιεύῃ εἰς τὰς δύο γλώσσας, τὴν Ἰταλικὴν καὶ τὴν Ἑλληνικὴν. Διευθυντὴς τῆς περὶ τῆς ὁ λόγος τυπογραφίας ὑπῆρξεν ὁ ἐκ τῆς Πελοποννήσου Διονύσιος Σαραντόπουλος ὅστις, μεταξύ τῶν Ἑλλήνων τυπογράφων, εἶναι ὁ δέκατος τέταρτος, κατὰ χρονολογικὴν τάξιν.

Κατὰ δὲ τὸ 1809 ἔτος οἱ Ἄγγλοι, ἐν ὀνόματι τῶν συμμάχων δυνάμεων, καθεῖξαν τὰς νήσους Ζάκυνθον, Κεφαλληνίαν, Ἰθάκην καὶ τὰ Κύθηρα. Ἐσύστησαν καὶ προσωρινὴν κυβέρνησιν, τῆς ὁποίας ἡ ἔδρα ἦτον ἡ Ζάκυνθος. Αὐτόθι ἐσύστησαν καὶ τυπογραφεῖον ἰταλο-γαλλικὸν πρὸς ἐκτύπωσιν ἐφημερίδος καὶ πράξεων τῶν τοπικῶν ἀρχῶν.

Ἡ τυπογραφία αὕτη συνεχωνεῦθη μετὰ τῆς ἐν Κερκύρα δημοσίου τυπογραφίας, ἀφοῦ ὅλη ἡ Ἐπτανήσος εὐρέθη ὑπὸ τὸ κράτος τῶν Ἀγγλῶν, οἵτινες διὰ τοῦ Ἀρμοστοῦ Μαιτλάνδου συνέταξαν τὸ περίφημον σύνταγμα τοῦ 1817 ἔτους, δυνάμει τοῦ ὁποίου ἡ ἐλευθεροτυπία ἦτον ἐμποδισμένη καὶ ἀνεγνώριζεν εἰς τὴν κυβέρνησιν τὸ δικαίωμα μόνον νὰ ἔχη τυπογραφίαν. Διευθυντὴς τῆς τυπογραφίας ταύτης διορίσθη, παρὰ τοῦ Μαιτλάνδ, ὁ ἐκ Βυζαντίου Κ. Πλάτων Πετρίδης, ὅστις ἐπομένως ἀναφαίνεται ὁ δέκατος πέμπτος τυπογράφος. Ἐκραγείσης τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως κατὰ τὸν μάρτιον μῆνα τοῦ 1821 ἔτους, οἱ Ἕλληνας ἀμέσως ἐσύστησαν εἰς Κόρινθον μίαν μικρὰν τυπογραφίαν, ἥτις οὐ πολὺ ὕστερον κατεστράφη. Μετὰ ταῦτα συνεστήθη εἰς Ἰδραν, ὑπὸ τοῦ Ἰταλοῦ Κιάπε, τυπογραφεῖον μετὰ γαλλο-ἑλληνικῶν καὶ λατινικῶν. Ἰδρύθησαν ἐπίσης τυπογραφεῖα εἰς Ἀθήνας, Μεσολόγγιον καὶ Ναύπλιον. Ἡ τυπογραφία

μὲν τοῦ Μεσολογγίου, διευθυνομένη ὑπὸ τοῦ φιλέλληρος Γερμανοῦ Μάιερ, ἐκδότου τῶν Χρονικῶν, ἐτάφη ὑπὸ τὰ εἰρήπια τῆς πόλεως ἐκείνης, καὶ ἡ τῶν Ἀθηνῶν δὲ διεσκορπίσθη καὶ κατεστράφη, κυριευθείσης τῆς πόλεως ταύτης ὑπὸ τῶν Τούρκων.

Κατὰ τὴν ἄφιξιν δὲ τοῦ Καποδιστρίου ὑπῆρχον ἐν Ἑλλάδι τρεῖς τυπογραφίαι· μία εἰς Αἴγινα, τῆς Κυβερνήσεως, ὑφ' ἧς ἐξεδίδετο ἡ Γενικὴ Ἐφημερίς ὡς καὶ ἄλλοτε ἐξεδίδετο ἐν Ναυπλίῳ· ὑπῆρχον πρὸς τούτοις καὶ δύο ἰδιαίτερα τυπογραφεῖα, καὶ ἐκ μὲν τοῦ Ἑλληνικοῦ τυπογραφείου, ἐξεδίδετο ὁ Ἄνεξάρτητος, ἐκ δὲ τοῦ Γαλλικοῦ, ἐξεδίδετο ὑπὸ τοῦ Ἰταλοῦ φιλέλληρος Κιζέπε Ἰ' Abeille, ἡ Μελισσα.

Ἐπὶ Κυβερνήτου μὴ ὑπαρχούσης τῆς ἐλευθεροτυπίας, μόνον δύο ἰδιαίτερα τυπογραφεῖα ὑπῆρχον εἰς Ναύπλιον, ἔδραν τῆς κυβερνήσεως· τὸ μὲν ὑπὸ τῆς ἐταιρίας Κωνστ. Τόμπρα Κυθωνιῶς Ἰωαν. Σμυρναίου, καὶ Γ. Α. Μελισταγοῦς, ἐκ Μακεδονίας, τὸ δὲ ἕτερον ὑπὸ Ἐμμανουὴλ Ἀντωνιάδου τοῦ Κρητός. Περὶ τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1831, κατασχεθέντος τοῦ 1 ἀριθ. τῆς πολιτικῆς ἐφημερίδος ὁ Ἀπόλλων, τὸ τυπογραφεῖον τοῦ Ἐμ. Ἀντωνιάδου μετεκομίσθη εἰς Ὑδραν ὅπου ἦσαν συνηγμένοι πάντες οἱ ἀντιπολιτευόμενοι τὸν Κυβερνήτην.

Ἐν τῇ Ἐπτανήσῳ μὴ ὑπαρχούσης τῆς ἐλευθεροτυπίας, οὐδεὶς Ἐπτανήσιος ἐφρόντισε ποτὲ νὰ εἰσάξῃ τυπογραφεῖον. Διὸ ἐν τῇ Ἐπτανήσῳ προστατευομένη ὑπὸ τῆς φιλελευθέρου Ἀγγλίας, δὲν ὑπῆρχεν ἕτερον τυπογραφεῖον εἰμὴ τὸ τῆς κυβερνήσεως ἐν Κερκύρᾳ.

Τοιαύτη εἶναι ἡ ἱστορία τῆς Ἑλληνικῆς τυπογραφίας ἀπὸ τὰ τέλη τῆς 18^{ης} ἑκατονταετηρίδος μέχρι τοῦ 1832. Ἐκ τῶν διαφόρων τούτων τυπογραφειῶν ἐξεδόθησαν·

Κατὰ τὴν 18^{ην} ἑκατονταετηρίδα Ἐκκλησιαστικά 2

Ἐπιστημονικά καὶ φιλολογικά	14
Κατὰ τὴν 18 ^{ην} ἑκατονταετηρίδα Ἐκκλησιαστικά	36
Ἐπιστημονικά καὶ φιλολογικά	38
Κατὰ τὴν 18 ^{ην} ἑκατονταετηρίδα Ἐκκλησιαστικά	130
Ἐπιστημονικά καὶ φιλολογικά	35
Κατὰ τὴν 19 ^{ην} ἑκατονταετηρίδα Ἐκκλησιαστικά	299
Ἐπιστημονικά καὶ φιλολογικά	288
Κατὰ τὴν 19 ^{ην} ἑκατονταετηρίδα Ἐκκλησιαστικά	131
Ἐπιστημονικά καὶ φιλολογικά	578

ΤΟ ὍΛΟΝ.

Ἐκκλησιαστικά	598
Ἐπιστημονικά καὶ φιλολογικά	946

Τὸ ὅλον 1544

Ἀπὸ τὰ τέλη δὲ τῆς 18^{ης} ἑκατονταετηρίδος μέχρι τοῦ 1832 ἀνεφάνησαν μεταξύ κληρικῶν τε καὶ λαϊκῶν λόγιοι ἄνδρες 446 τὸν ἀριθμὸν, οὔτινες ἐγεννήθησαν εἰς τὰς ἐφεξῆς Ἑλληνικὰς χώρας·

Εἰς Ἀθήνας	18
» Ἄνδρον	2
» Δακίαν	8
» Ἐφeson	1
» Ζάκυνθον	18
» Ἥπειρον	59
» Θεσσαλίαν	53
» Κέρκυραν	27
» Κεφαλληνίαν	21
» Κρήτην	69
» Κύθηρα	5

Εἰς Κύπρον	19
» Κωνσταντινούπολιν	38
» Λευκάδα	7
» Μυσίαν	1
» Μιτυλήνην	2
» Νάξον	4
» Πάρον	1
» Πελοπόννησον	39
» Σιφύρην	5
» Σκιάθον	1
» Σκόπελον	1
» Τραπεζοῦντα	4
» Φιλιππούπολιν	6
» Χίον	37

ΑΝΔΡΕΑΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΒΡΕΤΟΣ.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΒΡΕΤΟΣ

ΠΑΤΡΟΝΕΣ

ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ.

Γρηγόριος Ύψηλάντης.
Βαρώνος Σίνας.
Νικόλαος Βεναρδάκης.
Γρηγόριος Μαρασλής.
Κυρία Ζωή Μαρασλή.
Πέτρος Ρώμας.
Γεώργιος Παπαγιάννης.
Πέτρος Σκαραμαγκᾶς, ὁ νεώτερος.
Δημήτριος Ζαμπακός.
Μ. Φραγκόπουλος.
Ἰωάννης Μαυρογορδάτος.
Κωνσταντῖνος Τζόκανος.
Σταμάτης Σκαραμαγκᾶς.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ

ΚΑΙ ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ

ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ,

ΟΙ ΦΙΛΟΜΟΓΣΟΙ ΚΑΙ ΟΜΟΓΕΝΕΙΣ ΚΥΡΙΟΙ

Ἰωάννης Βουτζίνας (ἐν Ὀδησσῷ).
Νικόλαος Μάξιμος (ἐν Μαγκεστρίκ).
Λεωνίδας Κωστής (ἐν Ταϊγανρώκ).
Νικόλαος Σαχόπουλος (ἐν Κωνσταντινουπόλει).
Φωστηρόπουλος (ἐν Βουκουρεστίῳ).

ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ
ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ

(1864).

ΕΝ ΛΙΒΕΡΠΟΥΛ.

A. A. Κορνήλιος

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ.

Ἰωάννης Κ. Φαρμακόπουλος.

ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ.

Πέτρος Ῥοδοκανάκης.

ΕΝ ΚΕΡΚΥΡΑ.

Ὁ Μητροπολίτης Ἀθανάσιος.

Σπυρίδων Βούλγαρις (Ὁκλαίρ).

Νικόλαος Β. Μάνσσης.

I. A. Ῥωμανός.

Δο. I. Βραΐλας.

ΕΝ ΒΑΡΝΗ.

K. Γιακουμόπουλος.

I. Κομνηνός.

I. Μαλανδράκης.

M. Κυριακοῦ.

M. Γ. Σταύρακας.

N. II. Κούπας.

Γ. Σταυρίδης.

N. A. Τζιτζιλιανόπουλος.

I. Κυριακοῦ.

X. Κυριακίδης.

Z. Καρυομφύλου.

II. Θ. Καραμπατίκης.

Δ. Παστίας.

I. Ψύλλιαρης.

Φ. Γρυμάλδης.

Γ. Φλωρίδης.

ΠΙΝΑΞ

τῶν ἐμπεριεχομένων ἐν τῷ παρόντι ἡμερολογίῳ.

Ἐποχαί.	σελ. 3
Ἑορταὶ θρησκευτικαὶ καθ' ἃς δὲν ἐργάζονται εἰς τὰ δημόσια γραφεῖα.	3
Πασχάλιον τοῦ ἔτους 1864.	5
Βασιλικά ἐορταὶ.	5
Ἰανουάριος.	7
Φεβρουάριος.	9
Μάρτιος.	11
Ἀπρίλιος.	13
Μάϊος.	15
Ἰούνιος.	17
Ἰούλιος.	19
Αὐγούστος.	21
Σεπτέμβριος.	23
Ὀκτώβριος.	25
Νοέμβριος.	27
Δεκέμβριος.	29
Ἐκλείψεις τοῦ 1864.	31
Οἱ Μῆνες τοῦ Ὀθωμανικοῦ ἔτους.	31
Ἀναλογία τῶν Ἑλληνικῶν πρὸς τὰ γαλλικὰ νομίσματα.	33
Ἀναλογία ξένων τιμῶν νομισμάτων πρὸς τὴν δραχμὴν.	33
Μέτρα καὶ σταθμὰ.	33
Πρόχειρος Πίναξ πολλαπλασιασμοῦ.	35
Σύγκρισις τῶν μέτρων καὶ σταθμῶν διαφόρων ἐμπορικῶν πόλεων μὲ τὰ μέτρα καὶ σταθμὰ Κωνσταντινουπόλεως ὄντα εἰς χρῆσιν μέχρι τοῦδε καὶ ἐν Ἑλλάδι.	37
Περίληπτικὴ περιγραφή τῶν ἀρχαίων μνημείων τῶν Ἀθηνῶν.	39
Ὁ Πειραιεύς.	55
Αἱ Νεαὶ Ἀθῆναι.	57
Κλίμα τῶν Ἀθηνῶν.	79
Βίος Ἀθανασίου Χρηστοπούλου.	83
Ἄπαντα Ἀθανασίου Χρηστοπούλου.	89
(Ἑρωτικά).	89
(Βακχικά).	160
Οἱ Νεώτεροι Ἕλληνες (ὁ ἔμπορος, ὁ ναύτης, ὁ ἰδιώτης καὶ ὁ ἱερεὺς).	175
Τὸ τυρῆνικὸν ἀγγεῖον.	197
Σύμμικτα (Μεγαλοφρεῖς ἄνδρες ἀσθενεῖς ἐν τῇ συνδιαλέξει).	229
Θεολογικά.	231
Γράμμα πατριαρχικὸν περὶ ὄρου προικοδοσίας εἰς Ἀθήνας ἐκδοθὲν ὑπὸ Νεοφύτου τοῦ ἀπὸ Καισαρείας μετατεθέντος.	232
Προτροπὴ εἰς τοὺς νέους ἕνεκα γάμου, καὶ κατὰ τοῦ τραχώματος.	238
Τοῦ ἀγιωτάτου μητροπολίτου Ἐρέσου Μάρκου τοῦ Εὐγενικοῦ ἐπιστολὴ πρὸς τινὰ πρεσβύτερον Γεώργιον τούνομα ἐν τῇ Μεθώνῃ σταλεῖσα.	240
Ἀποδοχὴ τοῦ Ἑλληνικοῦ Σπέρματος παρὰ Γεωργίου τοῦ Α'.	243
Χρονολογικὴ ἔκθεσις Ἑλληνικῶν τυπογραφειῶν καὶ τῶν ὑπ' αὐτῶν ἐκδοθέντων Ἑλληνικῶν βιβλίων ἀπὸ τῆς πτώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως μέχρι τῆς ἐν Ἑλλάδι ἐγκαθιδρύσεως τῆς Βασιλείας κατὰ τὸ 1832.	254

ΠΙΝΑΞ

τῶν ἐν τῷ παρόντι Ἡμερολογίῳ ἐμπεριεχομένων εἰκόνων καὶ εἰκονογραφικῶν.

	Σελ.		Σελ.
Ὁ Πατριάρχης Γρηγόριος Ε΄.	2	Ἡ Ἑλληνικὴ Ἀκαδημία....	62
Γεώργιος Α΄, βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων.....	2	Μεταξοκλωστήριον Ἀθηνῶν..	73
Πρίγκηψ Χριστιανὸς, πατὴρ τοῦ βασιλέως τῶν Ἑλλήνων.	2	Τελετὴ τῆς ἀποδοχῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ Στέμματος παρὰ Γεωργίου τοῦ Α΄.....	243
Φριδερικὸς ὁ Ζ΄ βασιλεὺς τῆς Δανίας.....	245	Σύλληψις ἀμερικανῶν Πρέσβεων.....	174
Κόμης Σπόνεκ.....	251	Τὸ Μεξικόν.....	252
Γόρδων.....	96	Τελετὴ τῆς ἐνάρξεως τῆς βιομηχανικῆς ἐκθέσεως ἐν Λονδίνῳ κατὰ τὸ 1862.....	228
Στρατηγὸς Κερεδὴν.....	112	Ἡ Νύξ.....	242
Κάρολος Λενορμάν.....	77	Ἡ Ἀρόπολις. — Ναὸς τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς.....	4
Πέτρος Μαυρομιχάλης.....	192	Τὰ Προπύλαια (εἰσοδὸς τῆς Ἀκροπόλεως).....	6
Καραϊσκάκης.....	195	Εἰσοδὸς Προπυλαίων.....	8
Κίτζος Τζαβέλλας.....	196	Τὰ Προπύλαια.....	10
Ἀντώνιος Κριεζῆς.....	128	Ὁ Παρθενὼν (ὀπισθόδομος).....	12
Παπανικολῆς.....	144	Ὁ Παρθενὼν (πρόναος).....	14
Γεώργιος Σισσίνης.....	160	Ὁ Παρθενὼν (ἐπιωτερικόν).....	16
Ι. Μιλαιτῆς.....	104	Τὸ Ἐρεχθεῖον.....	18
Κ. Δ. Σκινᾶς.....	230	Αἱ Καρυάτιδες.....	20
Α. Ἀρσάκης.....	63	Ἡ Ποικίλη Στοά.....	22
Ζήσης Σωτηρίου.....	185	Τὸ Θησεῖον.....	24
Ἀναστάσιος Μανᾶκης.....	184	Τὸ μνημεῖον τοῦ Φιλοπάππου.....	26
Παντιᾶς Ράλλης.....	189	Αὐσικράτους χορηγικὸν μνημεῖον.....	28
Μ. Φραγκόπουλος.....	175	Ἡ Παναθηναϊκὴ.....	30
Κωνσταντῖνος Λεβίδης.....	120	Τὸ Θέατρον τοῦ Βᾶχχου.....	32
Δημήτριος Χριστιδῆς.....	136	Ναὸς τοῦ Αἰόλου.....	34
Θρασύβουλος Ζαΐμης.....	152	Ἀδριανοῦ Ἀψῆς.....	36
Νικόλαος Βεναρδάκης.....	177		
Μπρετόν.....	82		
Ἀνδρέας Παπαδόπουλος Βρετόν.....	260		
Αἱ Νέαι Ἀθήναι.....	57		

	Σελ.		Σελ.
Ἀθηνᾶ.....	38	Ὁ Ἄρειος Πάγος.....	48
Ἄγαλμα ἀρχαῖκόν χρωματισμένον (Μαρθωνομάχος)...	38	Ἡ Πνύξ.....	49
Τετραδράχμουν.....	39	Ὡσζύτως.....	50
Ναὸς τῆς ἀπτέρου Νίκης.....	39	Φυλακὴ τοῦ Σωκράτους.....	50
Τὸ Ἐρεχθεῖον.....	41	Τάφος Μουσαίου.....	51
Τεῖχη τῆς Ἀκροπόλεως (Πελασγικά).....	42	Τάφος τοῦ Κίμωνος.....	51
Τεῖχη τῆς Ἀκροπόλεως (ἐγερθέντα παρὰ τοῦ Θεμιστοκλέους).....	43	Γυμνάσιον τοῦ Πτολεμαίου.....	52
Πανὸς ἄντρον.....	43	Ἀλληγορικὸν ἄγαλμα φυλῆς τινος τῶν Ἀθηνῶν.....	52
Θέατρον Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ.....	44	Ἐπιτάφιον τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων.....	69
Ἡ Πύλη τῆς Ἀγορᾶς.....	45	Ἀνάγλυφον.....	57
Ναὸς τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς.....	47	Ἀνάγλυφον. — Νίκη.....	61
Καλλιῆρση.....	47	Κεφαλὴ Νίκης (σώζεται ἐν Παρισίῳ).....	64
Στάδιον.....	48	Ἀνάγλυφον. — Νίκη.....	67
		Ἀνάγλυφον τοῦ Παρθενῶνος..	75

ΠΙΝΑΞ

ΤΩΝ

ΕΝ Τῷ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙῳ ΤΟΥ 1862 ΕΤΟΥΣ

Ἐμπεριεχομένων εἰκόνων καὶ εἰκονογραφικῶν.

Αἰδέσιμος Ἰωσήφ Βασιλείου. — Παπαδάκης. — Ὅθων. — Ἀμαλία. — Νικόλαος Λαίχτεμπεργ. — Μιλόσχ. — Ἀλέξανδρος Κούζας. — Ὁ Βέης τῆς Τύνδος. — Δανιὴλ Μαυροβουνίου. — Νικόλαος Μαυροβουνίου. — Καποδίστριας. — Ἀλεξάνδρος Ἰψηλάντης. — Δημήτριος Ἰψηλάντης. — Γρηγόριος Ἰψηλάντης. — Νικόλαος Μαυροκορδάτος. — Ἀλεξάνδρος Μαυροκορδάτος. — Κωλέττης. — Μεταξάς. — Κανάρης. — Γκίλφορντ. — Μουστοξύδης. — Φαρμακίδης. — Ρίζος Νερούλας. — Ἀργυρόπουλος. — Δαμιανός. — Ἀσώπιος. — Μάρκελλος. — Σίνας. — Μάρκος Γεραρδίνος. — Βούλγαρης. — Ρίζος Παγκαθῆς. — Δόρα Δίστρια. — Βουλγαρικὴ Οἰκογένεια. — Σιαμῆλ. — Φυσιογνωμίαι Ἀνατολικαί. — Βηρυτῖα γυνή. — Μαγδαληνὴ μετανοῦσα. — Ἐπαῖτις Ἰταλῆς. — Γάμος. — Τριήρης. — Σελίτζ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ
ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΚΔΟΤΑΣ.

Ποιούνται εις μετρίαν τιμὰς παρὰ τῷ Κ. Βρετῶ (Paris, 19, rue des Saints-Pères), ἢ ἐν Ἀθήναις παρὰ τῷ φωτογράφῳ Κ. Κωνσταντινίδῃ (νὰ προπληρώνονται αἱ πρὸς αὐτοὺς στελλόμεναι ἐπιστολαί, ἄλλως δὲν γίνονται δεκταί) αἱ ἔξῃς ξυλογραφίαι καὶ ὀρειχαλκογραφίαι (elichés).

(Ξυλογραφίαι.)

1. Ἰωάννης Κωλέττης.	11. Κατάστημα τῶν Ἐκθέσεων τῆς Βιομηχανίας ἐν Παρισίοις.
2. Σίνας.	12. Γέφυρα τοῦ Ὠστεριτζῆ ἐν Παρισίοις.
3. Μάρκος Γιραρδίνος.	13. Ἡ Βενετία.
4. Ἀνδρέας Μεταξᾶς.	14. Κιρκασίαι στρατιωτικαί.
5. Νικόλαος Μαυροκορδάτος (ἡγεμῶν Δακίας).	15. Ἀγελάδες.
6. Ἰωάννης Καποδίστριας.	16. Ἐλέφαντες τοῦ Ἰνδικοῦ στρατοῦ.
7. Φίλιππος Ἰωάννου.	17. Σφίγγ.
8. Ἀλέξανδρος Ὑψηλάντης.	18. Βηρυτία γυνή.
9. Ἀλέξανδρος Μαυροκορδάτος.	19. Μάρκελλος (comte de Marcellus).
10. Γκιλφορδ.	20. Φυσιογνωμίαι ἀνατολικαί.
11. Κωνσταντῖνος Ἀσώπιος.	21. Τριήρης.
12. Δημήτριος Ὑψηλάντης.	22. Οἰκογένεια Βουλγαρική.
13. Ι. Παπαδάκης (καθηγητὴς τῆς ἀστρονομίας).	23. Ἐπαίτις Ἰταλίας.
14. Φαρμακίδης.	24. Δόρα-Δίστρια.
15. Ἀνδρέας Μουστοξύδης.	25. Μιχαήλ, ἡγεμῶν Σερβίας.
16. Ρίζος Νεροῦλος.	26. Μαγδαληνή μετανοοῦσα.
17. Ἀλέξανδρος Ραγκαβῆς.	27. Νικόλαος, ἡγεμῶν Μαυροβουνίου.
18. Ἀμαλία πρώτη βασίλισσα τῆς Ἑλλάδος.	28. Ἡ Νύξ (ἀλληγορία).
19. Δοῦξ Νικόλαος Λαίχτεμπεργ.	29. Ὁ Βέης τῆς Τύνιδος.
20. Γρηγόριος Ὑψηλάντης (μὲ Ἑλληνικὴν ἐνδυμασίαν).	30. Γάμος ἐν Ἑλλάδι.

(Ὅρειχαλκογραφίαι.)

1. Ἡ Βερόνα.	35. Γρηγόριος Ὑψηλάντης (μὲ Εὐρωπαϊκὴν ἐνδυμασίαν).
2. Οἱ Καπνοδοχοκαθαρισταί.	36. Τελετὴ τῆς ἀνάρξεως τῆς Παγκοσμίου Ἐκθέσεως ἐν Λονδίῳ κατὰ τὸ 1862.
3. Δαμιανός.	37. Τὸ Μεξικόν.
4. Τὸ Σούνιον.	38. Σύλληψις τῶν Πρέσβειων τῆς Μεσημβρινῆς Ἀμερικῆς.
5. Ἡ Πεντέλη.	39. Ἡ Νύξ.
6. Ἐπανάστασις τοῦ Ναυπλίου.	
7. Ἑλληνοδίαλα.	
8. Ἡ Ὀδησσός.	
9. Ἰερεὺς Ἀβουσηνός.	
10. Κηδεὶα Ἑλληνική.	

ΕΘΝΙΚΟΝ
ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1863

Ἐκδοθὲν ὑπὸ Μαρῖνου Π. Βρετοῦ.

(ΕΤΟΣ Γ΄.)

Συντάκται : Ἀδούτ, Βερὼν (Πέτρος), Βιτλῆς (Γ.), Βρουνέτιος (Β.), Δαμασκηνός (Α.), Ζαμπακός (Δ.), Φίλιππος Ἰωάννου, Κλεόβουλος (Ε.), Παπαδόπουλος Βρετὸς (Α.), Παπαδάκης, Παρμενίδης (Χ.), Ραγκαβῆς (Ἀλέξανδρος), Ρώμας (Κανδιάνος), Στρατούλης (Γαβριήλ), Στρατούλης (Κωνσταντῖνος), Φιλήμων (Ἰωάννης), Χαθιαρᾶς, κ. τ. λ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ :

Προγνωστικὸν τοῦ ἔτους 1863. — Πρὸς τὸν Ἀναγνώστην. — Ἐποχά. — Πασχάλιον. — Ἐκλείψεις. — Ἀναλογία τῶν Ἑλληνικῶν πρὸς τὰ ξένα νομίσματα. — Περὶ τοῦ Ῥωμαϊκοῦ Ἡμερολογίου. — Δεισιδαιμονιῶν Ἀντίδοτον. — Περὶ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς. — Στατιστικὴ τῆς Ἑλλάδος. — Ἡ νῆσος Κρήτη. — Πολιτικὸς βίος τοῦ βασιλείου τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὸ 1861 καὶ 1862. — Περὶ τῆς νεωτέρας Ἑλληνικῆς γλώσσης. — Ἀλέξανδρος καὶ Δημήτριος Ὑψηλάνται. — Ὁ ἀντιναύαρχος Ῥώσσοις Ῥίκορντ ὑποψήφιος Κυβερνήτης τῆς Ἑλλάδος. — Γνώμη περὶ Γουναϊκῶν. — Ἰωσεφίνα, ἱστορία τῶν παλαιῶν ὑποδημάτων (ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ). — Περὶ τῶν βραβευομένων ποιημάτων. — Ὁ Οὐμβόλδος καὶ τὸ Βερολίνον. — Οἱ Γότθαι καὶ οἱ Οὐνοι. — Ναπολεὼν ὁ Α' καὶ ἡ Εἰρήνη. — Ποίημα εἰς Λεύκιωμα. — Δημοτικὰ ἄσματα. — Ὁ Βλαχόπουλος. — Περὶ καλλοῆς τῶν νεανίδων. — Τερπνὸν μέρος τῶν φυσικομαθηματικῶν ἐπιστημῶν. — Ἐκδρομὴ εἰς Πόρον. — Οἱ Παλμοὶ τῆς καρδίας, ποιημάτων. — Ὁ Πύργος τῆς Ζωῆς. — Αἱ ἐν Εὐρώπῃ Ὁρθόδοξοι Ἑλληνοκαὶ Ἐκκλησίου. — Ὁ φιλέλλην Ἀδούτ. — Περὶ τῆς προσκυνήσεως τῶν εἰκόνων. — Ὅμιλα περὶ Λουτρῶν. — Αἱ νέαι Ἀθήναι. — Ἐπίλογος.

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΑΙ :

Ἀδούτ. — Ἀλφεράκης. — Βαρδαλάχος. — Βερναρδάκης. — Βρουνέτιος. — Γεννάδιος. — Δούκας. — Ἐυνάρδος. — Ζαΐμης (Ἀνδρέας). — Ζαμπακός. — Θεοτόκης. — Καλλέργης. — Κανάρης. — Καρατζᾶς. — Κλεόβουλος. — Κοντουριώτης. — Κοραῆς. — Κούμας. — Κωστής. — Μανούσης. — Μαυροκορδάτος. — Μιαούλης. — Μιλόσχ. — Μπαλάνος. — Ξένος. — Ρήγγας (ὁ Φεραῖος). — Ρώμας. — Σούτσος. — Τρικούπης. — Τζόκανος. — Ὑψηλάνται (Κωνσταντῖνος, Δημήτριος, Ἀλέξανδρος). — Φιλήμων. — Φίλιππος.

— Φωτιάδης. — Χαθιαρᾶς. — Χάριτοφ. — Ἡ Ἑλληνοβλάχα. — Ἡ Πεντέλη. — Τὸ Σούνιον. — Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία ἐν Μαγχεστρία (ἐξωτερικὸν καὶ ἐσωτερικόν). — Ἐπανάστασις Ναυπλίου.

(Τὸ ἡμερολόγιον τοῦτο περιέχει 1,000,000 στοιχεῖα, δέκα ὀκτὼ τυπογραφικὰ φύλλα εἰς ὄψον, 288 σελίδας καὶ τεσσαράκοντα τέσσαρας εἰκονογραφίας.)

Τοῦ ἡμερολογίου τούτου ὑπάρχουσι δύο ἐκδόσεις· ἡ μὲν, πολυτελεῶς δεμένη, ἐμπεριέχει ἀπάσας τὰς ἀνωτέρω ἀναφερομένας εἰκόνας καὶ τιμᾶται φράγκων δώδεκα καὶ ἡμίσιος· ἡ δὲ δευτέρα ἐκδοσις, ἀπλῶς δεμένη, τιμᾶται φράγκων ἕξ καὶ ἐμπεριέχει τὰς ἐξῆς μόνον εἰκόνας: 1. Κωνσταντῖνος Ὑψηλάντης. — 2. Ἀλέξανδρος καὶ Δημήτριος Ὑψηλάνται. — 3. Ἡ ἐν Ναυπλίῳ Ἐπανάστασις. — 4. Ἡ Ἑλληνοβλάχα. — 5. Ἡ Πεντέλη. — 6. Τὸ Σούνιον.

ATHÈNES MODERNE AI NEAI AΘΗΝAI

ΗΤΟΙ

Συλλογὴ εἰκόνων τῶν νεωτέρων μνημείων τῶν Ἀθηνῶν.

ALBUM

CONTENANT DES VUES LITHOGRAPHIQUES
DES PRINCIPAUX MONUMENTS
DE LA CAPITALE DU ROYAUME DE GRÈCE
PUBLIÉ PAR
MARINO P. VRÉTO

IN-FOLIO

Première édition avec texte francs 30
Idem sur papier de Chine francs 50
Troisième édition sans texte. francs 20

A' Ἐκδοσις μετὰ κειμένου (ἀπλοῦν δέσιμον). . . φράγκα 30
Ὡσαύτως εἰς pap. de Chine (ὠραῖον δέσιμον). φράγκα 50
B' Ἐκδοσις (ἀνευ κειμένου). φράγκα 15
Γ' Ἐκδοσις (ὠσαύτως) (ὠραῖον δέσιμον). . . φράγκα 20

Παρά τῷ ἐκδότῃ Κ. Μαρίνῳ Π. Βρετῶν εἰς Παρισίους, 8, rue Miroménil.

Σημ. Ἡ β' ἐκδοσις ἐξηνηλῆθη.

HOTELS RECOMMANDÉS

Paris. — GRAND HOTEL, Boulevard des Capucines. — GRAND HOTEL DU LOUVRE, rue de Rivoli.

Londres. — BATH HOTEL, Piccadilly, tenu par M. Bingley, au centre de la ville de Londres; Restaurant. — On parle français.

Manchester. — CLARENCE HOTEL, Spring-Gardens, tenu par M. Biney, situé au centre de la ville, près de la poste. — On parle français.

Athènes. — HOTELS D'ANGLETERRE ET D'ORIENT, tenus par M. Polyzois; table d'hôte, vins de France, belle situation. — On parle français.

Constantinople. — HOTEL D'ANGLETERRE.

Bruxelles. — HOTEL DE SUÈDE.

THE BEST TAILOR OF PARIS:

Ο ΚΑΛΑΙΤΕΡΟΣ ΠΑΙΤΗΣ ΤΩΝ ΗΑΡΙΣΙΩΝ

RENARD

Tailleur, 2, Boulevard des Italiens, à Paris

Il piú elegante Sartore di Parigi.

QU'EST-CE QUE LA PRESSE RAGUENEAU

Qui se vend rue JOQUELET, 10, à Paris?

C'est une *petite presse autographique portative*, avec laquelle on peut imprimer SOI-MÊME, PARTOUT, même en voyage et sans connaître la lithographie, TOUTE ESPECE D'ÉCRITS, de tableaux, de dessins, de plans, et cela sans caractères d'imprimerie. PROMPTEMENT, FACILEMENT, ÉCONOMIQUEMENT, ET A AUTANT D'EXEMPLAIRES QU'ON VEUT.

Après qu'on a tiré, on passe une éponge sur l'impression qui disparaît, et la planche est prête de nouveau à servir *durant toute la vie*. LA PRESSE RAGUENEAU sert encore à copier les lettres sur registres ou feuilles volantes.

Le plus petit format a les deux tiers du poids, la forme et la grosseur de l'Annuaire Firmin Didot.

On trouve l'INSTRUCTION nécessaire dans une jolie boîte à clef qui contient la PRESSE RAGUENEAU. — PRIX, AVEC ACCESSOIRES, FORMAT DE :

18 c. sur 26 (in-8°).	65 fr.	26 c. sur 38 (cour.).	110 fr.
22 — 30 (in-4°).	75	27 — 42 (écu).	120
23 — 33 (écolier).	85	32 — 45 (carré).	135
23 — 36 (tellière).	95	35 — 48 (gr.-r.).	150

NOUVELLE PRESSE RAGUENEAU, copiant cinq à dix lettres à la fois sur registre où feuilles volantes; prix, avec registre, accessoires et jolie boîte : 22 fr.; sans boîte : 16 fr. — ROULEAU A VOYAGEUR, prompt copiste : 5 fr. — PRESSE A COPIER A VIS, en fonte, 20 à 35 fr. — En fer forgé, de 55 à 85 fr. — PRESSE A TIMBRE SEC, à levier, avec cachet gravé pour *têtes de lettres*, etc., de 10 à 25 fr.

Envoi contre mandat sur la poste ou à vue sur Paris, sur demande affranchie, pour la province et l'étranger.

ELIXIR Cent ans de réputation. Chez le Dr REGNART, médecin-chirurgien, dentiste de l'École normale supérieure et du collège Sainte-Barbe, 25, rue Dauphine, Paris. — Visible tous les jours de 8 à 6 heures.

TAILLEUR A PARIS

M. GEOFFROY, 25, rue RICHELIEU.

Travaille depuis longues années pour des Orientaux; se charge d'expédier directement.

ANCIENNE MAISON A. DUPONT

FOURNISSEUR DE S. M. L'EMPEREUR

E. LACROIX, SUCCESSION

5, RUE NEUVE-St-AUGUSTIN.

LITS EN FER ET ORNEMENTÉS. — SOMMIERS ÉLASTIQUES.

Meubles en fer pour jardins et appartements; Lit-Fauteuil et Chaise longue; Literie en tout genre.

USINE aux Ternes, rue de la Chaumière, 16. — Maison succursale de vente, Champs-Élysées, 32.

CHAISES ET FAUTEUILS DE REPOS

BREVETÉS S. G. D. G.

Le fauteuil Giraudet (Paris, passage des Princes, n° 28) est une merveille de l'art de la tapisserie mécanique. Un ressort invisible permet à la personne assise sur ce meuble de pouvoir le transformer à volonté, sans le moindre effort et sans se remuer, en fauteuil, chaise longue ou lit de repos. On pourrait dire avec justesse que ce meuble magique se modèle sur le corps même de la personne.

FABRIQUE D'ÉCAILLE

DE PEIGNES, BIJOUX, FANTAISIE, ETC.

PICARD, Paris, 100, Boulevard Sébastopol, R. G.

A LA LIBRAIRIE DE L. HACHETTE ET Cie

BOULEVARD SAINT-GERMAIN, 77, A PARIS.

Chez les libraires de la France et de l'étranger, et dans les principales gares des chemins de fer.

GUIDES ET ITINÉRAIRES

POUR LES VOYAGEURS

France et Algérie, Allemagne,
Grande-Bretagne, Belgique, Hollande, Portugal, Italie, Orient,
Suisse.

GRANDE COLLECTION PUBLIÉE SOUS LA DIRECTION

DE M. ADOLPHE JOANNE

ET ENRICHIE DE NOMBREUSES CARTES GRAVÉES SUR ACIER.

Les prix indiqués sont ceux des ouvrages brochés. Le prix de la reliure se paye en sus, de 75 c. à 1 fr. 50 c.

Les ouvrages dont le prix est envoyé en un mandat sur la poste, par lettre affranchie, sont expédiés francs de port.

I. ITINÉRAIRES RELATIFS A LA FRANCE ET A L'ALGERIE.

	fr. c.
France. Itinéraire général, par <i>A. Joanne</i> . 8 volumes :	
1 ^o Nivernais, Bourgogne, Franche-Comté, Beaujolais, Bourbonnais, Morvan, Jura, Forez, Savoie, etc. 1 v. in-18 Jésus (16 cartes ou plans).	8 »
2 ^o Dauphiné, Provence, Alpes-Maritimes, Auvergne, Velay, Languedoc. 1 vol. (14 cartes, 9 plans, 1 panorama).	10 »
(Pour paraître le 1 ^{er} août.)	
3 ^o Pyrénées. 1 vol. (9 panoramas, 18 cartes).	10 »
<i>En préparation</i> : 4 ^o la Loire et le Centre de la France; 5 ^o la Bretagne; 6 ^o la Normandie; 7 ^o le Nord; 8 ^o les Vosges et les Ardennes.	
France , par <i>Richard</i> . 25 ^e édit. 1 vol. in-12 (cartes et plans).	8 »
France , par <i>Richard</i> . 1 vol. in-32 (une carte).	3 »
France monumentale , par <i>Richard</i> et <i>E. Hocquart</i> . 1 vol in-12.	9 »
Dauphiné , par <i>A. Joanne</i> (1 ^{re} partie : Isère) (8 cartes). 1 vol.	6 »
— 2 ^e partie (Drôme, le Pelvoux, le Viso, les Vallées vaudoises). 1 volume (3 cartes et 8 profils de montagnes).	6 »
Pyrénées (les), par <i>A. Joanne</i> . 1 vol. in-18 Jésus (9 panor. et 8 cartes).	10 »
Savoie (la), par <i>A. Joanne</i> . 1 vol. in-18 Jésus (6 cartes, 1 panorama).	7 50
Paris illustré , par <i>A. Joanne</i> . 1 vol. in-16 de 1200 p. (410 v. et 8 pl.).	10 »
Le Guide parisien , par <i>A. Joanne</i> . 1 vol. de 500 pages (24 vign. et 1 plan).	
1 vol. in-18 Jésus.	5 »
Les Environs de Paris illustrés , par <i>A. Joanne</i> . 1 volume (24 vignettes, 8 cartes).	7 »

Versailles et Trianon, par <i>A. Joanne</i> (37 vign. et 3 plans). In-16.	2 "
Fontainebleau, par <i>A. Joanne</i> . 1 vol. in-16 (25 vignettes, 2 cartes).	2 "
Biarritz (Aulour de), par <i>Germond de Lavigne</i> . 1 vol. in-18 jésus.	1 50
Dieppe et ses environs, par <i>E. Chapus</i> . 1 vol. in-16 (1 plan).	1 "
Mont-Dore (les eaux du), par <i>L. Piesse</i> . 1 vol. in-16 (37 vign., 1 carte).	3 "
Piombières et ses environs, par <i>E. Lemoine</i> . 1 vol.	2 "
Vichy et ses environs, par <i>L. Piesse</i> (45 vignettes, 3 cartes, 1 plan).	3 "
Algérie (Itinéraire de l'), par <i>L. Piesse</i> . 1 vol. in-18 jésus (5 cartes).	10 "

II. ITINÉRAIRES DES CHEMINS DE FER FRANÇAIS.

De Paris à Strasbourg, par <i>Moléri</i> . 1 vol. (100 vignettes, 1 carte).	3 "
De Paris à Mulhouse, et à Bâle, par <i>G. Héquet</i> . 1 vol.	3 "
De Paris à Lyon, par <i>A. Joanne</i> (80 vignettes, 1 carte, 2 plans).	3 "
De Paris à Genève et à Chamonix, par <i>A. Joanne</i> (8 cartes).	3 "
De Paris en Suisse, par <i>A. Joanne</i> et <i>Ferrand</i> (7 vignettes, 4 cartes ou plans).	3 "
De Lyon à Marseille, par <i>Joanne</i> et <i>Ferrand</i> (80 vignettes et 1 carte).	3 "
De Paris à la Méditerranée, par <i>Joanne</i> et <i>Ferrand</i> (160 vign., 3 cartes).	6 "
De Paris à Bordeaux, par <i>A. Joanne</i> (120 vign., 4 plans).	3 50
De Poitiers à la Rochelle et à Rochefort, par <i>A. Joanne</i> .	2 "
De Paris à Nantes, par <i>A. Joanne</i> (100 vignettes, 1 carte et 3 plans).	3 "
De Nantes à Lorient, à Saint-Nazaire et à Rennes, par <i>Pol de Courcy</i> . 1 vol. in-18.	2 "
De Bordeaux à Toulouse, par <i>A. Joanne</i> (32 vignettes, 1 carte).	3 "
De Bordeaux à Bayonne, par <i>A. Joanne</i> (12 vignettes, 1 carte).	2 "
De Paris à Bruxelles, par <i>Eug. Guinot</i> (70 vignettes, 2 plans).	2 "
De Paris à Calais, par <i>Eug. Guinot</i> (60 vignettes, 5 plans).	2 "
De Paris au centre de la France, par <i>Moléri</i> (90 vignettes, 1 carte).	2 "
De Paris à Dieppe, par <i>E. Chapus</i> (60 vignettes, 5 plans).	2 "
De Paris au Havre, par <i>E. Chapus</i> (80 vignettes, 2 plans, 1 carte).	5 "
De Paris à Rennes et à Alençon, par <i>A. Moutié</i> (80 vignettes, 1 carte).	3 "
De Paris à Caen et à Cherbourg, par <i>L. Enault</i> .	3 "
De Paris à Caen, par <i>A. Joanne</i> (24 gravures, 1 carte).	1 "
De Paris à Saint-Germain, par <i>A. Joanne</i> (21 vignettes, 1 carte).	1 "
De Paris à Sceaux et à Orsay, par <i>A. Joanne</i> (21 vignettes, 1 carte).	1 "

III. ITINÉRAIRES RELATIFS AUX PAYS ÉTRANGERS.

Allemagne du nord, par <i>A. Joanne</i> . Rhin, Hanovre, Brunswick, Prusse, Saxe et Suisse saxonne, Baden, Hambourg, Brème, Lubeck, Gotha, Erfurth, Weimar, etc. 1 vol. in-18 jésus (20 cartes et 18 plans).	10 "
Allemagne du sud, par <i>le même</i> . Forêt-Noire, Wurtemberg, Bavière, Danube, Bohême, Hongrie, Styrie, Salzbourg, Tyrol, Trieste (11 cartes et 7 plans). 1 vol. in-18 jésus.	10 50
Les Bords du Rhin, du Neckar et de la Moselle, par <i>le même</i> . 2 ^e édition. 1 vol. (270 gravures, 21 cartes).	10 "
Bade et la Forêt-Noire, par <i>le même</i> . 2 ^e édit. 1 vol. in-18 jésus (100 gravures et 4 cartes).	4 "
Trains de plaisir des bords du Rhin, par <i>le même</i> . 2 ^e édit. 1 vol. in-18 jésus (20 cartes ou plans).	5 "
Grande-Bretagne: Angleterre, Écosse, Irlande, par <i>Richard</i> et <i>A. Joanne</i> . Cartes, panoramas et plans. 1 vol. in-18.	12 "
Londres et ses environs, par <i>E. Reclus</i> . 1 vol. in-18 (9 cartes).	10 "
Londres illustré, par <i>le même</i> (62 gravures). 1 vol. in-18.	3 "
Belgique, par <i>A. J. Du Pays</i> . 1 vol. in-18 jésus (6 cartes et 7 plans).	5 "
Spa et ses environs, par <i>A. Joanne</i> . 1 vol. in-18 jésus (1 carte).	2 "
Hollande, par <i>A. J. Du Pays</i> . 1 vol. in-18.	5 "
Espagne et Portugal, par <i>G. de Lavigne</i> . 1 vol. in-18 jésus (9 cartes).	15 "
Europe, par <i>A. Joanne</i> . 1 vol. in-18, plus de 1000 pag. (cart. et plans).	20 "
Les Bains d'Europe, guide descriptif et médical, par <i>A. Joanne</i> et <i>A. Le Pileur</i> . 1 vol. in-18 jésus (1 carte).	10 "
L'Italie et la Sicile, par <i>A. J. Du Pays</i> . 1 vol. (25 cartes, 1 plan).	11 50
L'Italie septentrionale, par <i>Joanne</i> et <i>Du Pays</i> . 1 vol. (13 cartes).	5 "
De Paris à Venise, par <i>Ch. Blanc</i> . 1 vol. in-16 (gravures).	3 "
L'Orient: Marseille, Malte, Grèce, Turquie, Syrie, Palestine, Égypte, etc., par <i>A. Joanne</i> et <i>Isambert</i> . 4 fort vol. in-18 jésus (37 cart. ou pl.).	20 "
Suisse, par <i>A. Joanne</i> . 3 ^e édition. 1 vol. in-18 jésus (10 cartes, 5 pl., 10 vues et 7 panoramas).	13 50
Nouvel-Ebel, manuel du voyageur en Suisse. 12 ^e édit. par <i>A. Joanne</i> .	5 "

ΚΛΕΙΩ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΗ.

Ἐκδίδεται ἅπασι τῆς ἑβδομάδος.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΕΤΗΣΙΑ.

Ἐν Τεργέστη.....	νέα φιορίνια 12	Ἐν Δακίᾳ καὶ ἔπου τῆς Τουρκίας ἀποστέλλεται τὸ φύλλον διὰ ἑ-	
Ἐν τῇ λοιπῇ Αὐσ-	" "	στέρῃ..... φλωρία ἄλλαγδ. 3	
τρία.....	" "	Ἐν Γαλλίᾳ..... φράγκα 34	
Ἐν Ἑσπανίῳ.....	φράγκα 33	Ἐν Ἀγγλίᾳ..... σελίνια 32	
Ἐν Τουρκίᾳ, Αἰγύπτῳ,	" "	Ἐν Ῥωσίᾳ..... βουθλ. ἀργ. 13	
καὶ Ἑλλάδι (διὰ τῶν αὐ-	" "	στριακῶν ἀτμοπλοίων). " 33	Συνδρομὴ ἑξαμηνιαία, τὰ ἡμίσεια.

Οἱ ἐπιστέλλοντες αἰτήσεις πρὸς τὴν διεύθυνσιν τῆς «Κλειῶς» (Alla Direzione della Gazzetta ellenica CLIO, a Trieste) παρακαλοῦνται ν' ἀπαλλάττωσιν αὐτὴν τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν.

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται, παρὰ τοῖς ΚΚ. Ι. Δ. Παπανικολά ἐν Κερκύρᾳ· Γεωργίῳ Αὐλιῶ ἐν Ἀργοστολίῳ καὶ Μ. Λιβαδᾷ ἐν Ληξουρίῳ Κεφαλληνίας· Δ. Ἀνδρεάδῃ ἐν Ζακύνθῳ· Ι. Δραγούμῃ ἐν Ἀθήναις· Ε. Π. Χριστοδούλου ἐν Πάτραις· Γ. Μελισταγᾶ ἐν Σύρῳ· Ν. Χ. Παλαιολόγῳ ἐν Σμύρνῃ· Γ. Διαλεγμένῳ ἐν Κωνσταντινουπόλει· Γ. Σκαρλατοπούλῳ ἐν Χίῳ· Νικόλαοσ Ἀετὸς ἐν Κρήτῃ· Σ. Ράδῳ ἐν Ἰωαννίνοις· Μ. Βενετοκλεῖ ἐν Ῥόδῳ· Δ. Σκουρτέλῃ ἐν Μιτυλήνῃ· Φ. Βάρδᾳ ἐν Κύπρῳ· Α. Μυλωνᾶ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ· Α. Βαμβακᾶ ἐν Καίρῳ· Κ. Γ. Αιτυτσινῶ ἐν Γεωργεῖῳ· Γ. Δημοπούλῳ ἐν Γαλαζίῳ· Ι. Ζαβῶ καὶ Κωνσ. Σιμωνίδῃ ἐν Ἰβραίᾳ· Δ. Δημοπούλῳ ἐν Ἰασίῳ· Κ. Α. Μεταξᾷ ἐν Κραϊόβᾳ· Χ. Ι. Ζῶν ἐν Καλαματίῳ· Ι. Μοροζίνῃ ἐν Ἰσμαηλίῳ· Ἀδελφοῖς Σταμπουτζῆ ἐν Καλάμῃ· Ν. Βλαχλεῖδῃ ἐν Βουκουρεστίῳ.

Ἡ συνδρομὴ ὀφείλει νὰ προκαταβάλληται.

ΗΜΕΡΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΝΕΩΤΕΡΩΝ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΟΤΕΡΩΝ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ.

Ἐκδίδεται ἅπασι τῆς ἑβδομάδος. — Συνδρομὴ ἑτησίᾳ ἐν Αὐστρίᾳ φιορ. 16· ἐν Ἑλλάδι, Ἰονίοις Νήσοις, Τουρκίᾳ, Αἰγύπτῳ, Γαλλίᾳ καὶ Ἀγγλίᾳ, 40 φράγκα· ἐν ταῖς Παραδοσὺ. Ἡγεμονίαις 50 σθάνσικα. — Τιμὴ καταχωρίσεων, σολδία αὐστρ. 30 δι' ἕκαστον στίχον ἐκ 40 στοιχείων. — Τιμὴ ἐνὸς φύλλου, σολδία 35. — Αἱ συνδρομαὶ προπληθρόνονται. Ἐπιστολαὶ πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῆς Ἡμετέρας μὴ ἀπηλλαγμέναι τοῦ ταχυδρομικοῦ τέλους εἰσὶν ἀπαράδεκται. — Ἀπασαί αἱ νέαι ἢ ἀνανεούμεναι συνδρομαὶ ὀφείλου νὰ λήθωσι τὴν 30 ἰουνίου ἢ 31 δεκεμβρίου (ἐ. ν.). — Κατεθυντέον, εἰς Τεργέστην μὲν, Α. la Rédaction du journal grec «Ἡμέρα.»

Ἐπιστατοῦσι δὲ καὶ ἀλλαγῶσι, οἱ ΚΚ. Δ. Στουδίτης ἐν Κωνσταντινουπόλει· Χ. Μιχαήλ Δημητρίου ἐν Βουκουρεστίῳ· Δ. Δημόπουλος ἐν Ἰασίῳ· Κ. Θεολόγος ἐν Ἀλεξανδρείᾳ· Ι. Πάραλης ἐν Καίρῳ· Ι. Α. Παραμυθιώτης ἐν Κερκύρᾳ· Φ. Σαρίκας ἐν Σμύρνῃ· Χ. Ν. Φιλαδελφεὺς ἐν Ἀθήναις· Γιακουμόπουλος ἐν Βάρνα· Α. Σ. Ἀγαπητὸς ἐν Πάτραις· Κ. Δαρζήλοβιτς ἐν Θεσσαλονίκῃ· Η. Μιχαηλίδης ἐν Ἰβραίᾳ· Γ. Δημοπούλος ἐν Γαλαζίῳ· Κ. Μεγαλήης ἐν Ἀδριανουπόλει· Ἰω. Φωκάς ἐν Κεφαλληνίᾳ· Μ. Σκουρτέλης ἐν Μιτυλήνῃ· Δ. Ἀγγελίδης

ἐν Φιλίππουπόλει· Μ. Σκρινῆς ἐν Βηρυτῶν· Γ. Μεταξᾶς ἐν Κραϊόβα· Χριστόφ. Μιχαήλ ἐν Καλαφατίῳ· Γ. Μουσαῖος ἐν Βιδίνῃ· Ν. Γεωργιάδης ἐν Κύπρῳ· Ι. Μελλότσῆς ἐν Γιουρτζέβῳ. — Πρὸς τοῦτοις γίνονται δεκταὶ συνδρομαὶ διὰ τῆν ΗΜΕΡΑΝ καὶ εἰς ἕνα τὰ Πρακτορεῖα τῶν ἀτμοπλοίων τῆς Ἑταιρίας Λούδ.

Η ΕΛΠΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΡΧΩΝ ΤΗΣ Γ' ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ.

ΤΙΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.	ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΣ.
Διὰ τοὺς ἐντὸς τοῦ Κράτους. Δραχ. 40	Δι' ἕκαστον στίχον λεπ. 50 ἢ κατ' ἀποκοπὴν.
Διὰ τοὺς ἐκτὸς " " " 50	Διὰ μικροτέρας τῶν 10 στίχων καταχωρήσεις δραχ. 5.
Τῶν διὰ τῶν Αὐστριακῶν ἀτμοπλοίων στελλομένων. " " 54	Γράμματα πρὸς τὴν διεύθυνσιν τῆς ἡμερίδος στέλλονται προπληρωμένα.
Τῶν διὰ τὴν Ἀμερικὴν δολάρια δέκα.	

ΑΘΗΝΑ

*Εφημερίς πολιτικὴ καὶ φιλολογικὴ ἐκδομένη δις τῆς ἑβδομάδος.

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Ἀθηνᾶς·	Διὰ τοὺς ἐκτὸς τοῦ Κράτους συνδρομητὰς τοὺς λαμβάνοντας τὸ φύλλον διὰ τοῦ αὐστρ. ἀτμοπλοίου·
Τιμὴ ἑτησία. δραχ. 50	Τιμὴ ἑτησία. δραχ. 60
" ἑξαμηνος. " 25	" ἑξαμηνία. " 30
" τρίμηνος. " 13	

Αἱ συνδρομαὶ προπληρώνονται, ἐκ δὲ τῶν ἐπαρχιῶν στέλλονται ἐλευθεραὶ παντὸς ταχυδρομικοῦ τέλους. — Οὐδεμία διατριβή, ἢ ἄλλο οἰονδήποτε ἔγγραφον δημοσιεύεται ἀνευ πληρωμῆς τοῦ τιμήματος, καὶ ἂν δὲν ἦναι γεγραμμένα εὐσχήμως.

Διὰ δὲ τοὺς ἐν Αὐστρίᾳ τιμὴ ἑτησία δραχ. 60, ὡς προστιθεμένων ἐνταῦθα εἰς ταχυδρομικὰ τέλη 10 λεπτά δι' ἕκαστον φύλλον· διὰ δὲ τοὺς ἐν Μολδοβλαχίᾳ καὶ Ῥωσσίᾳ, ὁρ. 72, 50 ὡς προστιθεμένων λεπ. 72.

ΝΕΑ ΠΑΝΔΩΡΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Τιμὴ ἑτησίας συνδρομῆς προπληρωτέα.

Αἱ συνδρομαὶ ἀρχονται ἀπὸ 1 Ἀπριλίου καὶ λήγουσι τὴν 31 Μαρτίου.

*Ἐν Ἑλλάδι, ὁρ. 16, ἐλευθερά ταχυδρομικῶν. — Ἐν Τουρκίᾳ, φράγκα 20, ὄμ. — Ἐν τῇ Ἰονίῳ Πολιτείᾳ, διστ. 3 ὄμ. — Ἐν Δακίᾳ, διὰ μὲν Κωνσταντινουπόλεως, τάλ. Αὐστριακὰ 6, διὰ δὲ Τεργέστης 7. ὄμ. — Ἐν Ῥωσσίᾳ, ρούβλ. ἀργ. 6, διὰ Κωνσταντινουπόλεως ὄμ. — Ἐν Αὐστρίᾳ καὶ Γερμανίᾳ, τάλ. Αὐστ. 6, ὄμ. — Ἐν Ἰταλίᾳ, φράγ. 26, ἐλευθερά ταχυδρομικῶν. — Ἐν Ἀγγλίᾳ, σελίνια 15. Τὰ ταχυδρομικὰ εἰς βάρος τῶν συνδρομητῶν. — Ἐν Γαλλίᾳ, φράγκα 19, ὄμ. — Ἀλλαχοῦ τῆς Εὐρώπης, φρ. 19, ὄμ. — Ἐν Ἀμερικῇ, δόλαρ. 8, ἐλευθερά ταχυδρομικῶν. — Ἐν Καλκούτῃ, λίρ. στερλ. 2, ὄμ.

LA FRANCE

POLITIQUE, SCIENTIFIQUE ET LITTÉRAIRE

PRIX DE L'ABONNEMENT

PARIS.	DÉPARTEMENTS.
Trois mois. 13 fr. 50	Trois mois. 16 fr.
Six mois. 27 fr. »	Six mois. 32 fr.
Un an. 54 fr. »	Un an. 64 fr.

ABONNEMENTS POUR L'ÉTRANGER. — Prix pour trois mois. — 1. Direction des bureaux de postes de Cologne, Carlsruhe, Darmstadt, Francfort-sur-le-Mein, Hambourg, Kehl, 16 fr. — 2. Portugal, Suisse, 17 fr. — 3. Italie (voie des paquebots-postes français et voie de terre), 18 fr. — 4. Grande-Bretagne, Espagne, Turquie (voie des paquebots), Grèce, Égypte (voie des paquebots), Pays-Bas, le Maroc, régence de Tunis et de Tripoli, Grand-Duché de Luxembourg, Parages de la Méditerranée, 20 fr. — 5. Autriche, Belgique, Brunswick, Bavière, Prusse, Russie, Pologne, Suède et Norwége, Hanovre, grand-duché de Bade, Wurtemberg, Saxe, Italie (voie de mer, bâtiments de commerce), les duchés et principautés d'Allemagne, desservis directement par l'office des postes de la Tour et Taxis, Vénétie, 22 fr. — 6. Colonies anglaises (voie de Suez), Mexique, États-Unis (voies anglaises), colonies françaises (voies anglaises), 24 fr. — 7. Brésil et principautés danubiennes, 26 fr. — 8. États de l'Église, 31 fr. — 9. Chili, Pérou, Bolivie et tous les pays desservis par la voie de Panama, Californie, 33 fr. — L'abonnement pour la Russie, pris en Russie, coûte 33 roubles argent pour un an (soit 123 fr. 75 c., le rouble étant compté à 3,75), et 17 roubles argent pour six mois.

ON S'ABONNE A :

<i>Bruzelles</i> , chez Lebegue et C ^o ; A. Lacroix, Verboeckhoven et C ^o ;	<i>Leipzig</i> , A. Franck ;
<i>Londres</i> , Cowie and son, 2, St-Anne's lane, Delizy Davies and C ^o , 1, Finch lane, Cornhill, H. Bender, 8, Little Newport st., Leicester st. ;	<i>Rome</i> , Merle, libraire, place Colonna, <i>Gènes</i> , Crinalovich, Vicolo s. la Banca nazionale, 2 ;
<i>Amsterdam</i> , Backers Eisenrath, libr. ;	<i>Naples</i> , à la librairie française, rue Médine, 1 ;
<i>La Haye</i> , Belinfante frères, libraires ;	<i>Florence</i> , Vieuxseux, cabinet littér. ;
<i>Rotterdam</i> , M. Nygh, libraire ;	<i>Constantinople</i> , Kœhler frères, à Péra ;
<i>Madrid</i> , Alphonse Durand. Bailly-Baillièrè ;	<i>Saint-Petersbourg</i> , Odoufou ;
<i>Cologne</i> , Ad. Baedeker, libraire ;	<i>Moscou</i> , Gautier ; <i>Odessa</i> , J. Camoin ;
	<i>Helsingfors</i> , Frenckell et fils ;
	<i>Varsovie</i> , Bernstein ou Istomin.

DANGLETERRE

ENCADREUR

42, RUE DE SEINE, 42

Au coin de celle de l'Échaudé

PARIS

20 CENTIMES
le numéro.

LE NORD

JOURNAL INTERNATIONAL.

Prix d'abonnement, affranchissement compris.

	TRIMEST.	SEMEST.	ANN E.
	francs	francs	francs.
France : Paris	18	36	72
— Départements et Algérie	20	40	80
Portugal	21	42	84
Italie	22	44	88
Grande-Bretagne, Pays-Bas, Luxembourg, Egypte, Grèce, Malte, Espagne, Turquie, ville de Tunis	24	48	96
Belgique, Confédération germanique, Suède et Norwège, Suisse, Venise, Monténégro, Serbie	26	52	104
États-Unis, Gibraltar, Indes, Mexique et autres pays d'outre-mer, sans distinction de parages (sauf ceux indiqués plus bas)	28	56	112
Guadeloupe, Martinique, Cayenne, Madagascar, Iles de la Réunion, Saint-Pierre et Miquelon	29	58	116
Iles Ioniennes, Roumanie, Moldavie et Valachie, Brésil.	30	60	120
Etats-Romains	35	70	140
Pérou, Chili, Bolivie, Équateur	36	72	141
Russie : Saint-Petersbourg	roubl.	roubl.	roubl.
— Intérieur	»	15	30
	»	16	32

BUREAUX D'ABONNEMENT :

FRANCE : Paris, au siège du journal, rue des Fossés-Montmartre, 9. — Lyon, P. Bandier, rue Saint-Dominique, 7. — Bordeaux, Duménil, péristyle de la Comédie. — Marseille, Michelet-Peyron, rue de la Palud, 83. — Strasbourg, Alexandre, dépositaire de journaux. — Nice, Charles Jouglu, libraire. GRANDE-BRETAGNE : Londres, Gouache, 4, Red Lion Court, Fleetstreet, E. G. ITALIE : Turin, Gianini e Fiore, successori Pomba, libraires. — Gènes, Rossi, libraire-éditeur. — Milan, Brigola, libraire. — Parme, Zanghieri, libraire. — Modène, Zanichelli et C^s, libraires. — Bologne, Marsigli e Rocchi, libraires. — Florence, Giacomo Molini fils; Vieusseux, cabinet littéraire. — Livourne, G. Torrini, cabinet littéraire. — Rome, Merle, libraire. — Naples, librairie française, rue Médière, 61. ESPAGNE : Madrid, A. Duran, libraire, calle de la Victoria. TURQUIE : Constantinople, Kohler frères, libraires. CONFÉDÉRATION GERMANIQUE, SUÈDE, NORWÈGE, DANEMARK, PAYS-BAS, SUISSE et GRÈCE, aux bureaux des postes. RUSSIE, aux bureaux des postes de Saint-Petersbourg, Moscou, Odessa, Vilna, Varsovie, Riga, Helsingfors.

NOTA. — Envoyer franco un mandat sur les postes ou sur un banquier, à Paris.

S'adresser pour les Annonces à M. BAUDOUIN, rue des Fossés-Montmartre, 9.

LE TOUR DU MONDE, NOUVEAU JOURNAL DES VOYAGES,

Publié sous la direction de M. ÉDOUARD CHARTON, et illustré par les plus célèbres artistes. — Le 7e semestre vient d'être mis en vente. — Chaque semestre, 1 vol. in-4, 12 fr. 50.

Il paraît une livraison le samedi de chaque semaine. Chaque numéro comprend 16 pages. — Les abonnements se prennent à partir du 1er de chaque mois. Prix de l'abonnement : Un an (52 numéros), 26 fr. — Six mois (26 numéros), 14 fr.

NEOS ODHGOS

ΝΕΩΤΕΡΩΝ ΠΟΙΚΙΛΩΝ ΔΙΑΛΟΓΩΝ

Ἐνθα καὶ συνδιαλέξεις περὶ ὁδοιποριῶν, σιδηροδρόμων, ἀτμοπλοίων κλπ. τὰ πάντα ἐκτεθέντα εἰς γλώσσας τέσσαρας, ἑλληνικὴν, γαλλικὴν, ἀγγλικὴν καὶ ἰταλικὴν, πρὸς χρῆσιν περιηγητῶν καὶ πάσης τάξεως σπουδαστῶν μιᾶς ἢ καὶ πλείονων τῶν γλωσσῶν τούτων.

Τιμᾶται δραχμῶν πέντε. — Πωλεῖται ἐν Ἀθήναις παρὰ τῷ Κ. Δραγούμη, ἐν Παρισίοις παρὰ τῷ Κ. DURAND, 9, rue des Grès.

LE NOUVEAU GUIDE

DE CONVERSATIONS MODERNES

OU DIALOGUES USUELS ET FAMILIERS

Contenant en outre de nouvelles conversations sur les voyages, les chemins de fer, les bateaux à vapeur, etc., en quatre langues : français, grec moderne, anglais, italien, à l'usage des voyageurs et des personnes qui se livrent à l'étude de l'une ou de plusieurs de ces langues.

Prix : 5 francs, chez M. DURAND, 9, rue des Grès.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ.

Πρόλογος.
Τὸ ῥῆμα ἔχω.
Τὸ αὐτὸ ἐρωτηματικῶς
— ἀρνητικῶς.
— ἀρνητικῶς τε καὶ ἐρωτηματικῶς.
Τὸ ῥῆμα εἶμαι.
Τὸ αὐτὸ ἀρνητικῶς τε καὶ ἐρωτηματικῶς.
Τὰ ῥήματα ἐν γένει.
Ἀπόλυτα ἀριθμητικά.
Τακτικά ἀριθμητικά.
Κλάσματα.
Πολλαπλασιαστικά.
Οἱ καιροὶ τοῦ ἐνιαυτοῦ.
Οἱ μῆνες.
Αἱ ἡμέραι τῆς ἐβδομάδος.
Ἔορται.

ΠΡΩΤΩΝ ΜΕΡΟΣ.

Ἄπλαϊ φράσεις.
Συναπάντησις.
Ἀναχώρησις.
Αἰτήσεις καὶ εὐχαριστή-
σεις.
Βεβαίωσις καὶ ἀρνήσις.
Ἐκφράσεις θαυμασμοῦ.
Πιθάνότης.

Δυσχερῆσις καὶ λύπη.
Ἀποδοκιμασία.
Ἡ ὄργη.
Ἡ γὰρ.
Βουλὴ.
Τρώγειν καὶ πίνειν.
Νεῶν.
Ἐρχεσθαι καὶ ὑπάγειν.
Ἐρωτήσεις καὶ ἀποκρίσεις.
Ἡλικία.
Ἡ ὥρα.
Ὁ καιρὸς.

ΔΕΥΤΕΡΩΝ ΜΕΡΟΣ.

Ἐσκόλοι διάλογοι.
Ὁ ἀσπασμός.
Ἡ ἐπίσκεψις.
Τὸ πρόγευμα.
Πρὸ τοῦ γεύματος.
Τὸ γεῦμα.
Ἐπὶ τραπέζης.
Ἡ αὐτὴ ὑπόθεσις.
Τὸ τέτον.
Ἡ αὐτὴ ὑπόθεσις.
Τὸ δεῖπνον.
Πίνειν.
Τὸ σχολεῖον.
Ἡ αὐτὴ ὑπόθεσις.
Τὰ κατα τὴν παράδοσιν.
Διὰ φκιάσιμον κονδυλίον

Ἡ αὐτὴ ὑπόθεσις.
Περὶ τοῦ γράφαι ἐπιστο-
λὴν.
Περὶ ἀγορᾶς.
Διαταγαὶ διὰ τοῦ γεῦμα.
Τὰ ὄψαρια.
Τὸ ὄρολόγιον.
Ἡ πρωΐα.
Ἡ αὐτὴ ὑπόθεσις.
Ἡ ἑσπέρα.
Ἡ αὐτὴ ὑπόθεσις.
Ὁ χειμὼν.
Ἡ ἀνοιξίς.
Τὸ καλοκαίριον.
Τὸ φθινόπωρον.
Ἀλλαγὴ νομισμάτων.
Ἐρωτήσεις περὶ ὁδοῦ.
Ἡ αὐτὴ ὑπόθεσις.
Ζήτησις τινοῦ.
Τὸ ῥάψιον.
Τὸ πῦρ.
Ἡ αὐτὴ ὑπόθεσις.
Ὀπωρικά.
Ἄνθη.
Λαχανικά.
Ἡ αὐτὴ ὑπόθεσις.
Περίπατος.
Ἡ βρογχίς.
Μετὰ τὴν βρογχίς.
Συναπάντησις εἰδίου.

ΤΡΙΤΟΝ ΜΕΡΟΣ.

Συνήθεις διάλογοι.
Εἰς τὸ σχολεῖον.
Μεταξὺ δύο μαθητῶν.
Ἡ εἰς ὕπνου ἐγερσις.
Μεταξὺ Γάλλου καὶ Ἀγγ-
λου.
Μετὰ βιβλιοπωλοῦ.
Ἡ αὐτὴ ὑπόθεσις.
Εἰς ἐργαστήριον.
Ἡ αὐτὴ ὑπόθεσις.
Ἡ κατοικία.
Ἡ αὐτὴ ὑπόθεσις.
Μετὰ τοῦ ἐπιπλοιστοῦ.
Ἡ αὐτὴ ὑπόθεσις.
Διὰ τὴν ἀγοράσιν· διάφορα
πράγματα.
Μεθ' ἑνὸς βράπτου.

Ἡ αὐτὴ ὑπόθεσις.
Μεθ' ἑνὸς ὑποδηματοποιῦ.
Ἡ αὐτὴ ὑπόθεσις.
Μεθ' ἑνὸς ἱατροῦ.
Ἡ αὐτὴ ὑπόθεσις.
Τὸ χαρτοπαίγιον.
Ἡ αὐτὴ ὑπόθεσις.
Εἰς τὸν χορὸν.
Ἡ αὐτὴ ὑπόθεσις.
Ὀχήματα μετ' ἀγῶγιον.
Εἰς τὸ παντοπωρεῖον.
Πρὸ τῆς ἀναχωρήσεως.
Ταξείδιον ἐπὶ σιδηροδρό-
μου.
Ἡ αὐτὴ ὑπόθεσις.
Ἐπιθίβασις, ἀπόπλους.
Ἡ αὐτὴ ὑπόθεσις.
Τὰ κατὰ τὸν διάπλου.
Ὁ κατάπλους (τὸ ἀράγμα).

Ἐν τῷ ξενοδοχείῳ.
Πρὸς ἱπποκόμον.
Πρὸς ξενοδόχον.
Ἡ αὐτὴ ὑπόθεσις.
Ἐν ὁδοπορίᾳ.
Ἡ αὐτὴ ὑπόθεσις.

ΤΕΤΑΡΤΟΝ ΜΕΡΟΣ.

Ἐπιτολῶν.
Ἐπιτολῶν.
Διὰ τὴν ἀρχίσιν· ἐπιστολὴν.
Διὰ τὴν τελειώσιν· ἐπιστο-
λὴν.
Ἐπιτολῶν συναλλαγμα-
τικῶν.
Γραμμάτια καὶ ἀποχαί.
Ἐπιτολῶν ἐμπορικῶν
ἐπιστολῶν.

Η ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΓΥΝΑΙΚΕΙΩΝ ΚΑΛΩΠΙΣΜΩΝ.

Les nombreux abonnés de la **MODE ILLUSTRÉE** ont pu constater qu'elle a été créée surtout dans l'intérêt des familles. C'est pour cela même que nous recommandons à nos lectrices un abonnement à ce journal essentiellement pratique, dont MM. FIRMIN DIDOT sont les éditeurs. L'intérêt de sa rédaction, son instruction toute morale, la beauté et l'exactitude des gravures qui accompagnent le texte, ses patrons excellents et irréprochables, qui dispensent les mères de famille, tenant à réaliser d'importantes économies, de recourir à des mains étrangères pour exécuter leurs vêtements et ceux de leurs enfants; tous ces avantages font de la **MODE ILLUSTRÉE** un des journaux de famille les plus recherchés et les plus utiles.

La **MODE ILLUSTRÉE** paraît chaque semaine (cinquante-deux fois dans l'année). On s'abonne à l'administration, rue Jacob, 56, à Paris. Le prix est de 3 fr. 50 pour un trimestre, et les abonnements datent du 1er de chaque mois. Pour pouvoir mieux apprécier le journal, un numéro quelconque est envoyé franco et gratis à toute personne qui en fait la demande, par lettre affranchie, au bureau du journal, rue Jacob, n° 56, à Paris. — A Athènes, chez Wilberg. — A l'étranger, selon le tarif des Postes.

LES GRECS MODERNES

Mœurs, coutumes, usages, littérature, politique, religion, commerce, marine, etc., par **DUVRAY**.

1 vol. in-12. — Prix 1 fr. Bruxelles, 1863, A. LACROIX-VERBOECKHOVEN et Ce.
Se vend à Paris: A la librairie nouvelle, 15, boulevard des Italiens; chez Dentu, Palais-Royal, galerie vitrée; εἰς Ἀθήνας παρὰ τῷ K. Wilberg.

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΑΙ λιθοχρωματισμένοι τῆς ἐν Παρισίοις Ῥωσικῆς Ἐκκλησίας. Πωλῶνται ἐν Παρισίοις παρὰ τῷ θυρωρῷ τῆς Ἐκκλησίας καὶ παρὰ τοῖς ΚΚ. Martinet, marchands de gravures, πλησίον τῶν Ξενοδοχείων τοῦ Louvre, καὶ τοῦ Grand Hôtel.

ΟΔΟΝΤΟΙΑΤΡΟΣ ἐν Παρισίοις, K. Regnard, 25, rue Dauphine, εἰς τὴν Ἐνορίαν τῶν μαθητῶν.

ΤΟ ΛΑΜΠΡΟΤΕΡΟΝ ΛΙΘΟΓΡΑΦΕΙΟΝ τῶν Παρισίων, τὸ τοῦ K. Lemercier, 57, rue de Seine.
Ὁ K. Lemercier δέχεται παραγγελίας. Οἱ ἐπιθυμοῦντες διευθυνθῆτωσαν πρὸς αὐτὸν δι' ἐπιστολῶν προσηλωμένων.

Ο ΚΑΛΥΤΕΡΟΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΟΣ τῶν Ἀθηνῶν, Δημήτριος Κωνσταντίνου. Παρὰ τὸ Ξενοδοχεῖον τῆς Ἀγγλίας (Hôtel d'Angleterre).

Ὁ καλλίτερος χαλκογράφος τῶν Παρισίων. Ἐπισκεπτήρια, κ. τ. λ.
MAISON BOUVET-AGRY
Graveur du Ministère des Affaires étrangères, des Ambassades d'Angleterre, d'Autriche et de Grèce.

Pierres fines, Cachets, Timbres, Boutons de livrée, de diplomatie et de vénérie. Cartes de visite, Cachets, Bijoux pour mariage, Presses pour timbrer son papier.
14, rue Castiglione, Paris. — Une des meilleures maisons de Paris.

LIVERPOOL AND THE EAST

SCREW STEAM-SHIPS.

The First-class British Steam-ships.

	Tons.		Tons.
AGIA SOFIA.....	2000	MACEDONIA.....	2500
AMALIA.....	2500	ORONTES.....	900
ARCADIA.....	1300	THESSALIA.....	1400
LACONIA.....	1500		

SAILING

For Gibraltar, Malta, Alexandria, Beyrout, and Alexandretta.

For Gibraltar, Malta, Syria, Constantinople, and Smyrna.

For Gibraltar, Malta, Syria, Constantinople, and Salonica.

Carrying also Goods to Galatz and Ibraila; Varna, Odessa, and Trebizonde, at a through rate, by special agreement only, every ten days: have superior accommodation for passengers, and are provided with a Stewardess when desirable.

For freight or passage apply to PAPANANNI BROTHERS, Fenwick Chambers, Fenwick Street, Liverpool.

AMEUBLEMENTS COMPLETS, 76, Faubourg Saint-Antoine. — Maison KRIEGER et Ce, **H. RACAULT, successeur.** — Prix fixe. — Grandes fabriques et magasins de Meubles et Tapiserie.

MANUFACTURE D'ALBUMS, système A. L., breveté s. g. d. g. — **A. LENEGRÉ**, rue Bonaparte, 33. — Reliure et dorure, Albums photographiques, Albums timbres-poste, Maroquinerie et Livres de piété. — PARIS.

Συνιστῶμεν εἰς τοὺς ἑμογενεῖς τὸ κατάστημα τοῦτο, καθὼ ἐκ τῶν περιεργωτέρων τῶν Παρισίων. Τιμαὶ λίαν συμφέρουσαι.

SOCIÉTÉ DE LA VIEILLE-MONTAGNE

49, rue du Helder, à Paris

OBJETS D'ART, IMITATIONS DE BRONZE

La *Vieille-Montagne* a, dans ses magasins de la rue Richeur, de vastes salles consacrées à l'**Exposition permanente** et à la **Vente** de tous les produits de l'industrie, des imitations de bronze, comme *Statues, Groupes, Lustres, Statuettes, Candélabres, Pendules, Flambeaux* et tous les objets de fantaisie d'art.

Cet entrepôt des meilleurs et des plus nouveaux produits de la fabrication parisienne donne à l'acheteur toute garantie sur l'excellente exécution de l'objet et sur le prix, que l'intérêt de la Société recommande de fixer le plus bas possible.

ZINC ESTAMPÉ

Ornements d'architecture, Lucarnes, Épis, Girouettes, Marquises, etc.

USTENSILES DE MÉNAGE

Baignoires, Bains de pieds, Brocs, Seaux à toilette.

ZINC PERFORÉ

Pour garnitures de croisées, fermeture et aération des appartements, des établissements de bains, etc.

GRILLAGES & TREILLAGES EN FIL DE ZINC

Tous les prix marqués en chiffres connus.

Salles ouvertes de 9 heures du matin à 5 heures du soir.

GIRAUDET ET POMMIER

ἐν Παρισίοις

(Paris, passage des Princes, 28,

boulevard des Italiens).

Ἐπιπλον μηχανικὸν μεταβαλλόμενον κατ' ἄρεσκειαν εἰς κλίνην, ἀνακλιντήριον (καναπέ), καὶ εἰς δίφρον (πολτρόνα).

Ἰδὲ σελ. 270 τοῦ παρόντος ἡμερολογίου.

Ἐνταῦθα εὐρίσκονται τὰ λαμπρότερα
ἀγιοβασιλειάτικα.

EXPOSITION PERMANENTE.

PARIS, BOULEVARD DES CAPUCINES, 43.

MAISON ALPH. GIROUX.

SUCESSEURS :

DUVINAGE, HARINKOUCK et BRUNE,

FOURNISSEURS BREVETÉS DE LA COUR.

Bronzes d'Art,	Ébénisterie, Coffrets,
Fantaisies artistiques,	Meubles, Nécessaires,
Librairie illustrée,	Cartonnages, Papeterie,
Encadrements de Miniatures,	Fournitures de Bureaux.

JOUETS D'ENFANTS,

VENTE et LOCATION de TABLEAUX,

DESSINS et AQUARELLES de MAITRES FRANÇAIS;

GRANDE COLLECTION DE PHOTOGRAPHIES

SPÉCIALITÉ pour CADEAUX

DE MARIAGES ET DE BAPTÊMES.

UN NUMÉRO
à PARIS, 15 centimes.

LE TEMPS

LES ABONNEMENTS
partent des
1er et 16 de chaque mois.

PRIX DES ABONNEMENTS:

PARIS: Trois mois: 13 fr. — Six mois: 26 fr. — Un an: 52 fr. — Avec la *Revue germanique et française*: Trois mois: 16 fr. 50 c. — Six mois 32 fr. — Un an: 62 fr.

DÉPARTEMENTS: Trois mois: 16 fr. — Six mois: 32 fr. — Un an: 64 fr. — Avec la *Revue germanique et française*: Trois mois: 19 fr. 50. — Six mois 38 fr. — Un an: 74 fr.

ANGLETERRE: M. Bender, 8 Little-Newport street, Leicester square, London, W.

ITALIE: M. Schieppati, libraire à Turin.

ALLEMAGNE: M. Alexandre, rue Brûlée, et librairie Treuttel et Wurtz, Grand'rue, à Strasbourg.

Mémoire sur le Pilima (πιλιμα), ou espèce de feutre dont les anciens se servaient pour la confection de leurs armes défensives; retrouvé et proposé pour l'usage des armées modernes, par *André Papadopoulo Frétos*. — Brochure in-8°. — Paris, chez Dumaine, 30, rue Dauphine. — 1 franc 50 centimes.

Ce mémoire est très-curieux à consulter et pourrait donner occasion aux hommes pratiques de faire de précieuses applications en ce moment où l'on s'occupe des vaisseaux blindés et cuirassés.

Τὰ ἀνωτέρω δῶα πονήματα πωλῶνται ἐν Ἀθήναις παρὰ τῷ K. Wilberg.

CADART, 79, RUE RICHELIEU, PARIS. — Marchand d'estampes. — Eaux-fortes de la Société des aquafortistes.

Παρ' αὐτῷ πωλῶνται εἰκόνες παντὸς εἶδους. — Τιμαὶ λίαν συμφέρουσαι.

Εἰς ἐκ τῶν καλλιτέρων ὑποδηματοποιῶν
τῶν Παρισίων.

HALLEGRAIN, 5, RUE DE L'ANCIENNE-COMÉDIE.

ΧΕΙΡΟΚΤΙΑ ΤΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ.

FABRIQUE JOUVIN,

PARIS. — VIS-A-VIS DE LA PORTE SAINT-DENIS.

ΡΑΠΤΗΣ ἐν Ἀθήναις, Λαμπίκης,
πλησίον τῆς ὤραιας Ἑλλάδος.

Τὰ καλλίτερα ΠΑΓΩΤΑ τῶν Παρισίων,
CAFÉ NAPOLITAIN, boulevard des Capucines.

FAUTEUILS BROUGHAM,

Brevetés en France et à l'Étranger.

19, PASSAGE JOUFFROY. — PARIS.

Les fauteuils Brougham, dans lesquels le CAOUTCHOUC remplace les élastiques en fer, se recommandent aux amateurs du confort intérieur.

Leur forme spacieuse, le bien-être qu'ils procurent, les ont fait particulièrement apprécier du grand monde parisien. Malgré leur fabrication très-soignée, ces fauteuils sont vendus 60, 65, 70 et 100 francs.

Τὸ ἔπιπλον τοῦτο εἶναι καταλληλότατον διὰ τὰ θερμὰ κλίματα καθ' ὅτι δὲν συντρίβεται ποτὲ τὸ ἐλαστικόν.